

အရိုင်း နှင့် အယဉ် (၁)

ပေါင်မြို့နယ် ကျေးရွာတစ်ခုမှ ကျေးတောသူလေး ခင်ငြိမ်းတင့် သည် ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှ အဝယ်တော် ကိုသိန်းစိုးနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့သည်။ အိမ်ထောင်ကျချိန်တွင် ကိုသိန်းစိုးက ၃၇ နှစ်၊ ခင်ငြိမ်းတင့်က ၁၇ နှစ်၊ အသက်က ၂၀လောက်ကွာသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့်အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက်ပိုင်း ကိုသိန်းစိုး လုပ်ငန်းများတိုးတက်ကာ ရန်ကုန်မြို့ ဒဂုံမြို့သစ်ဘက်တွင် အိမ်လေးတလုံးပင် ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင် လာခဲ့လေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် လုံးကြီးပေါက်လှ ဖြူဖြူချောချောတောင့်တောင့်ကြီးဖြစ်၏။ ရင်ထွား တင်ကားပြီး ဆိုဒ်ကြီးသည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို အလွန်ပင်ချစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သူ့အိမ်တွင် ရှိနေသည့်အချိန်များတွင် ချစ်ဖုန်းလေးကို ညတိုင်းလိုလိုပင် လှီးနေခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ကိုသိန်းစိုး၌ အားနည်းသောပျော့ကွက်တစ်ခုရှိ၏။ သူ၏လီးသည် အထနေပြီး အကျမြန်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အရွယ်အစားကတော့ ကြီးပါ၏။ အပြည့်အဝ မတ်တောင်နေချိန်ဆိုလျှင် ဆယ်လက်မခန့် ရှည်ကာ လုံးပါတ်က သံဗူးခွံလောက် တုတ်သည်။ ဒါပေမယ့် ကိုသိန်းစိုးသည် လီး ကြာကြာမတောင်နိုင်။ မတ်တောင်လာဘို့လဲ အချိန်အတော်ယူရသည်။ တောင် လာအောင် ခင်ငြိမ်းတင့်အဖို့ အချိန်အတော် ကြာအောင် ပွေ့ဖက်နမ်းစုပ်ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်ပေးရသည်။ တောင်လာပြီး တက်လုပ်သောအခါတွင်လဲ သုတ်ရည်ထွက်သည်ဖြစ်စေ မထွက်သည်ဖြစ်စေ နှစ်မိနစ်၊ သုံးမိနစ်လောက်ကြာလျှင် ပြန်လည်ပျော့ခွေ သွားပြန်သည်။ ပြီးလျှင် ထိုနေ့အဖို့ ထပ်မတောင်တော့ပေ။ လင်ကောင်းရသဖြင့် အေးအေးချမ်းချမ်းပြည့်ပြည့်စုံစုံ နေထိုင်ခဲ့ရသော်လည်း ကိုသိန်းစိုး၏လီးတံကြီး အထနေ အကျမြန်မှုကြောင့် ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ကာမအရသာ တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့်မခံစားခဲ့ရပေ။

ထိုသို့ဖြင့် အိမ်ထောင်သက် ၃နှစ်ကျော်သွားသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်ညီမ ခင်ငြိမ်းမြင့် သည်လည်း ခင်ငြိမ်းတင့်တို့နှင့်အတူလာနေသည်။ သူက ခင်ငြိမ်းတင့် ထက် ၂နှစ် ငယ်သူဖြစ်၏။ အစ်မနှင့်ခဲအိုတို့ ကာမစပ်ယှက်ကြသည်ကို ခင်ငြိမ်းမြင့် ချောင်းကြည့်ဖို့ ကျိုးစားနေခဲ့သည်။ တညတွင် ထရံ၌ အပေါက်တစ်ခုတွေ့ရသဖြင့် ချောင်းကြည့်ရာ ထိုညသည်လည်း လပြည့်ညဖြစ်နေ၍ အတော်အသင့် မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ အရှက်အကြောက်ကြီးလှသူ ဖြစ်လေရာ လင်မယားစပ်ယှက်ရာတွင်ပင် ထမီလှန်ပေးယုံမျှသာ ပြုပေရာ ကြည့်ရတာသိပ်တော့ မပီပြင်ခဲ့ပါ။ တကယ်တော့ ခင်ငြိမ်းမြင့်ချောင်းကြည့်ဖြစ်ခဲ့သောအပေါက်သည် အောင်မင်း ဖောက်ထားခြင်းဖြစ်၏ အောင်မင်းက အညာသား။ ကိုသိန်းစိုး မိတ်ဆွေ။ .. တရုတ်သူဌေးတယောက်၏ လူယုံတော်။ မိန်းမကိစ္စ နှင့်ပါတ်သက်လျှင် (ဇ) ရှိသူ။ လျှင်လည်းလျှင်သလို အမျိုးမျိုးလည်းကျွမ်းသည်။ သူဌေးကတော် တရုတ်မကြီးတွေနှင့် အလုပ်ဖြစ်ခဲ့တာ မနည်းလှတော့။ ခင်ငြိမ်းမြင့် ချောင်းကြည့်နေမှုကို အောင်မင်းက အမိဖမ်းကာ ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို ပါကင်ဇွင့်၍ အပီပင် လှီးပစ်ခဲ့သည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ အောင်မင်းကို အလွန်ပင် ကျသွားကာ အောင်မင်းစိတ်ကြိုက် အလိုးခံနေလေတော့သည်။ ရှေ့ပိုင်းသာမက ဖင်ကိုပါ အောင်မင်းက လှီးလေ့ရှိ၏။ နေ့ခင်းဘက် ကိုသိန်းစိုးက အလုပ်သွား၊ ခင်ငြိမ်းတင့်က အပြင်သွားနေချိန်များတိုင်း အောင်မင်းက

ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို လာလာ လိုးတတ်လေသည်။ တနေ့တော့ ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို အောင်မင်း ဖင်လိုးနေစဉ် ခင်ငြိမ်းတင့်အပြင်မှပြန်ရောက်လာလေရာ ...

ထိုနေ့က ဈေးဝယ်သွားမည်ဆိုပြီး အိမ်ကထွက်လာပြီးမှ ဧည့်ခန်းစားပွဲပေါ်တွင်ပိုက်ဆံအိတ်မေ့ကျန် နေရစ်သဖြင့် ခင်ငြိမ်းတင့် အိမ်ပြန်လာခဲ့ရ၏။ အိမ်ထဲဝင်လိုက်သည်နှင့် မိမိတို့အိပ်ခန်းထဲမှ အသံတွေ ကြားနေရသဖြင့် ခင်ငြိမ်းတင့် အသာ အကဲခပ် နေမိသည်။ စူးစမ်းနေရင်း အိပ်ခန်းနံရံတွင်အပေါက်တခုတွေ့ရသဖြင့် မသိစိတ်က အလိုလိုပင် ချောင်းကြည့်မိအောင် စေ့ဆော်သွားလေသည်။ အိပ်ခန်းကုတင်ပေါ်တွင်ကား ... အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ဖင်ကို ခပ်မှန်မှန်တချက်ခြင်း အသာ အယာ ဆောင့်ဆောင့်၍ လိုးနေလေသည်။ မိမိ၏ညီမဖြစ်သူ ဖင်လိုးခံနေပုံမြင်ကွင်းကို ကြည့်ရင်း ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ရင်တွေပန်းတွေတုန်ကာ မျက်နှာပူထူဖိန်းရိန်းလျက် တမျိုးကြီးဖြစ်ကာ စိတ်တွေ အရမ်းပင်လှုပ်ရှားလာမိ၏။ အိမ်ထောင်သည်ဖြစ်သောကြောင့် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ ကာမစပ်ယှက်မှုကို အထူးအဆန်းတော့မဟုတ်ပါ။ ဒါပေမယ့် မိန်းမတံဆာထဲသို့ ယောက်ျားလိင်တံသွတ်သွင်းစပ်ယှက်မှု လောက်သာ သိသည်။ စအိုထဲသို့ ထိုးသွင်းကာ ဖင်လိုးခြင်းဆိုသည်ကို ကြားလည်းမကြားဘူး။ ဒီလို လုပ်လို့ ရလိမ့်မည်ဟုလည်း မထင်ခဲ့မိ။ ဒီသို့သော ပြုမူမှုမျိုးဖြင့်စပ်ယှက်သူတွေ ရှိလိမ့်မည်ဟုကား တွေးပင် မတွေးမိခဲ့ပေ။ ယခုတော့ မိမိညီမအရင်းခေါက်ခေါက်ကိုယ်တိုင် ဖင်လိုးခံနေပုံကို မျက်ဝါးထင်ထင်တွေ့မြင်ရကာ ရက်ကြောက်ရင်ဖိုလျက် ကိုယ်တိုင်လည်း စိတ်တွေ နိုးကြွလာလေတော့သည်။ အောင်မင်းက သိပ်မကြမ်းသေး။ တအားလည်းမဆောင့်သေး။ .. ကောင်မလေးခံနိုင်ယုံသာ အသာ အယာ ဖြည်းဖြည်းချင်း ထိုးသွင်းလှုပ်ရှားပေးနေသည်။ အပျိုဖင်ခေါင်းပေါက်လေးက ကျဉ်းကြပ်၏။ အောင်မင်းက ဖင်လိုးကျွမ်းကျင်သူဖြစ်သည့်အတိုင်း ဖင်ထဲလီးအဝင်ချောအောင် ထိုးသွင်းပြန်ထုတ် လုပ်တတ်သည်။ စောက်ပတ်ကိုအပီဆော်ထားပြီးမှ ဖင်ပေါက်ထဲပြောင်းလိုးနေခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အောင်မင်း၏လီးချောင်းကြီးသည် စောက်ရေများ ကျကျနနလိမ်းကျံထားကာ ဆီရွဲရွဲသုတ်ထားသလို ချောမွတ်နေသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်၏စအိုတွင်လည်း အဖုတ်မှ စီးထွက်ယိုကျလာသောစောက်ရည်တို့ စိုနေသည်ဖြစ်ရာ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ဖြစ်နေသည့်တိုင် လီးသည်ဖင်ထဲသို့ စီးစီးပိုင်ပိုင် တိုးဝင် ပြန်ထွက် အလုပ်ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ အောင်မင်းသည်ဖင်လိုးနေရင်း ကောင်မလေး၏စောက်ဖုတ်ကိုလဲ ပွတ်ပေးနေသေးသည်။ ဖီလင်ပိုတက်လာအောင် ဖန်တီးပေးနေခြင်းဟု ဆိုနိုင်သည်။

ခင်ငြိမ်းမြင့်က ပက်လက်လှန်နေလျက် အောင်မင်းက အပေါ်မှခွက ဖင်ထဲသို့ လီးထိုးသွင်းနေသည်မို့ ကောင်မလေး ဖင်ဆုံကြီးက ပုံမှန်အနေအထားထက်ပိုကြွကာ ကော့တက်နေလေသည်။ ပေါင်ကြီးနှစ်ချောင်းက ကားထွက်နေရာ စောက်ပတ်ကို အပီဖြိုပြထားသလို ဖြစ်နေလေတော့၏။ အောင်မင်းက ထိုအဖုတ် ကြီးပေါ်တွင် ညလက်ဝါးကိုအုပ်ကာ လက်ဖနှောင့်နှင့် အသာဖိပြီး ကျိတ်၍ကျိတ်၍ ပွတ်ပေးနေခြင်း ဖြစ်၏။ ပေါ်ပေါက်လာသော အာရုံက တမျိုးဆန်းသည်။ ဖင်ပေါက်ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲသို့ လီးတံ မာတုတ်တုတ်ကြီးကို ထိုးသွင်းကာ လိုးနေသည့်အတွက် နာပြီးအောင့်သော ဝေဒနာကိုတော့ ခံစားနေရသည်။ ဒါပေမယ့် ထိုဝေဒနာတွင် ထူးခြားသော အရသာက ရောပြွန်းလျက်ပေါ်ပေါက်နေလေရာ

ခင်ငြိမ်းမြင့်ခမျာ တကျွတ်ကျွတ်ညည်းငြူရင်း၊ တအီးအီး တဟားဟား အော်ဟစ်ရင်း အောင်မင်းဖင်လိုးနေမှုကို မငြင်းပါယ်နိုင်ပဲ ကြည်ဖြူစွာပင် ခွင့်ပြုကာ ခံနေမိလေတော့သည်။ " ဘယ့်နယ်လဲ မြင့်မြင့်၊ ဖင်လိုးခံရတာ ဖိမ်တွေ့ပြီး ဖီးလ်တက်လာပြီ မဟုတ်လား " ဖင်လိုး အဖုတ်ဖိ လုပ်နေရင်း အောင်မင်းက မေးလေသည်။ " ဟာ .. သိဘူးကွာ။ ကိုကို တကယ်ဆိုးတယ် " " မဆိုးပါဘူးကွာ။ မြင့်မြင့် အရသာတွေ့အောင် လိုးပေးနေတာပါ " " တော်ပါ။ ရိုးရိုးတန်းတန်း လုပ်တာမဟုတ်ပဲ အဆန်းထွင်ပြီးတော့ ... ဟွန်း " " စောက်ပတ်ကို လိုးပေးတာကတမျိုး၊ ဟော .. အခုလို ဖင်ကိုလိုးပေးတာက တမျိုးမကောင်းဘူးလား " " သိဘူး .. သိဘူး။ အဲလိုမျိုးတွေ လာမမေးနေနဲ့. " " မြင့်မြင့်ကလဲကွာ၊ ရှေ့ကစောက်ပတ်ရော နောက်ကဖင်ပါ လိုးနေပြီးတဲ့လူကိုများ ရှက်နေသေးလား ပြောစမ်းပါ။ ဖင်လိုးခံရတာ မိုက်တယ်မဟုတ်လား " " မသိဘူးကွာ ။ အား အား အီး .. ကိုကိုရယ် အမလေး ... အရမ်းကြီးမဖိနဲ့ လေကွာ ... " " ဖိတာမဟုတ်ပါဘူးကွာ။ ဆောင့်လိုးပေးတာပါ။ ကောင်းတယ်မဟုတ်လား .. " " ဟင့်အင်း ... ဟင့်အင်း ... " ဖင်လိုးသည့်အရှိန်ရလာပြီမို့ အောင်မင်းသည် အစပိုင်းကလို ခပ်သာသာလုပ်မနေတော့ပဲ အနည်းငယ် အားထည့်ကာ ဆောင့်စ ပြုလာသည်။ " ဘွပ် ဘွပ် ... ဘွပ် ဘွပ် " " ဟာကွာ .. ကိုကိုကလဲ။ အွန် .. အိုး အမေ့ .. " " ဘွပ် ဘွပ် " " နာတယ်ကိုကိုရဲ့ .. ။ အရမ်းမလုပ်နဲ့ လို့ ပြောတာမရဘူးလား .. အား " " ဘွပ် ဘွပ် ဖြစ်ဒုတ် " " အမလေးလေး ... အရမ်းကြီးလုပ်ပြန်ပြီ။ နာတယ်ရှင့် ... သေပြီ သေပြီ " " မြင့်မြင့်ဖင်ပေါက်လေးက လိုးလို့ ကောင်းလွန်းလို့ ပါကွာ။ နာပေမယ့် ကောင်းတော့ကောင်းတယ် မဟုတ်လား မြင့်မြင့်ရဲ့ ... " ပါးစပ်ကသာ နာသည် ဘာညာပြောနေသော်လည်း ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ ဖိလင်ကတော့ တရှိန်ထိုးပင် တက်ကာတက်ကာ လာနေလေသည်။ မိမိ၏ဖင်ကြီးကိုပင် ကော့၍ကြွ၍ ပင့်တင်ပေးလာသည်။ ဖင်ကြီးကို ကော့ကော့ပေးနေလိုက်သည်မှာ အောက်သို့ ပင်ပြန်မချတော့။ သူမ၏ စအိုဝ ကလည်းပဲ အောင်မင်း၏လီးကို စစ်ကနဲစစ်ကနဲ ညှစ်လိုက်စုပ်လိုက်လုပ်နေလေသေးသည်။ ဖင်လိုးခံရသော အရသာ ဓာတ်လိုက်မှုဖြင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ အသွေးအသားများက အလိုလိုလှုပ်ရှား အလုပ်လုပ်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

အောင်မင်းအဖို့လည်း တကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်တုန်အောင်ပင် အရသာတွေခံစားနေရသည်။ ထို့အပြင် ခင်ငြိမ်းမြင့် ဖင်ဖိမ်ခံတတ်ကာ ဖင်လိုးခံမှုအထာကျွမ်းသွား သည်ကို သိရသဖြင့်လည်း အောင်မင်း အလွန်ပင်ကျေနပ်နေမိသည်။ ရှေ့လျှောက် ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို စိတ်ကြိုက်ဖင်လိုးနိုင်ဘို့ အခွင့်အလမ်း ကောင်းကောင်းကြီး ပွင့်သွားပြီ မဟုတ်ပါလား။ အောင်မင်းက ခပ်ပြင်းပြင်းနှင့်ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်နိုင်အောင် အနေအထားပြင်လိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ ခြေကျင်းဝတ်နှစ်ခုကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်သည်။ ထို့နောက် ပေါင်တံကြီး နှစ်ခု တန်းထောင်တက်လာသည်အထိ ခြေကျင်းဝတ်များကို ဆွဲယူ မတင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို ရှေ့သို့ ရောက်နိုင်သမျှရောက်အောင် တွန်းချသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့် ၏ ခြေဖျားများက သူမ၏ပုခုံးကိုပင် ကျော်၍သွားလေသည်။ ခါးက ကွေးညွတ်ကာ ဖင်ဆုံကြီးက ကြွတက်လာသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်တကိုယ်လုံး ဘောလုံးအသွင်မဖြစ်ယုံတမယ် ကွေးကွေးလေး ဖြစ်သွားသည်။ ဖင်ကြီးကြွတက်လာမှုနှင့်အတူ လီးထိုးသွင်းထားသော စအိုသည်လည်း အပေါ် ဘက်သို့ ရောက်လာလေတော့၏။ လီးထိုးသွင်းရန် လမ်းကြောင်းက ကျကျနနဖြောင့်တန်းနေပြီ။ စိတ်ကြိုက်အနေအထား ပြင်ယူပြီးနောက် အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ ဖင်ပေါက်ထဲသို့ သူ့ လီးတံကြီးကို အားအင်အပြည့်ဖြင့် ဆောင့်ကာဆောင့်ကာ လိုးသွင်းလေတော့သည်။ တအားကျုံးနေပြီမို့။

ဆောင့်ချက်များက မြန်လာသည်။ ကြမ်းလည်းကြမ်းလာသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ ပြင်းထန်ကြမ်းတမ်းသော ဆောင့်လှိုင်းချက်များကြောင့် တအင့်အင့် နှင့် အသက်ရှူပင်မှားနေရ၏။

ဒါပေမယ့် ညည်းညူအော်ဟစ်ခြင်းတော့ မပြုတော့။ ကာမဆိပ်ဖြင့် တဟင်းဟင်းသာ ကတုန်ကယင် မြည်တမ်းနေတော့သည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့် အရမ်းကို ဖိလင်တက်လာပြီ။ .. ဖင်ခံရတာလည်း အပြတ်ဖိမ်တွေ့နေလေပြီ။ အောင်မင်းမှာလည်း ခင်ငြိမ်းမြင့်ကိုလှိုင်းရတာ တရုတ်သူဌေးကတော်ကြီးတွေကို ဆော်ခဲ့ရတာထက် အဆ တစ်ရာတစ်ထောင်မက စီးပိုင်ကောင်းမွန်လွန်းနေသဖြင့် ရှိသမျှ အားအင်များ အကုန်သုံးကာ တဘွပ်ဘွပ်မြည်အောင်ပင် အားရပါးရ လှိုင်းနေလေတော့သည်။ အရှိန်တက်ကာ အတာလည်းကျလာ နေပြီမို့ အောင်မင်းအနေဖြင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ခြေကျင်းဝတ်များကို ဖိတွန်းထားစရာပင် မလိုတော့။ ခင်ငြိမ်းမြင့်ကိုယ်တိုင်က သူမ၏ခြေထောက်များကို သူမလက်များဖြင့် သိမ်းကိုင်ကာဆွဲချ ပင့်ပေး ထားသည်။ အောင်မင်းက အားသွားသော သူ့လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ သွယ်တန်းသော ပေါင်တံကြီးများကို လျှောတိုက်ပွတ်သည်။ ထိုမှ ဆက်ပြီး နို့ကြီးများကို လှမ်းကိုင်ဖျစ်ညှစ်ပေးသည်။ စောက်ပတ်ကြီးကိုလည်း ဖိဖိပြီး ပွတ်ပေးနေပြန်သေးသည်။ ဖင်လှိုင်းနေသူ အောင်မင်းရော၊ ဖင်လှိုင်းခံနေသူ ခင်ငြိမ်းမြင့်သာ မက ချောင်းကြည့်နေမိသော ခင်ငြိမ်း တင့် မှာလည်း တစ်သက်တာ မကြိုကြိုက်မခံစားဖူးခဲ့သော ရမက်ဖောပြင်းထန်လှုပ်ရှားလာမှုများကို ခံစားနေရလေတော့သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် စောက်ဖုတ်ကြီးသည် လေထိုးထားသလို မို.မို.ကြီးဖောင်းတက်လာသည်။ ပေါက်ကွဲပင် ထွက်သွားတော့မည်လား ထင်ရသည်။ စောက်ဖုတ်ကြီး မို.ဖောင်းလာမှုကြောင့် ခင်ငြိမ်းတင့် ချောမှာ ပေါင်နှစ်ချောင်းပင် ခပ်ကွကွ ဖြစ်လာရ၏။ ကျကျနန စေ့ထားလို မရတော့။ အဖုတ်ကဖောင်းကြွလာ ယုံမျှမက အရည်တွေကလည်းပဲ မတရားပင် စိုစိယိုစိမ့်ထွက်လာနေသည်။ စောက်စေ့ကလည်း ဆွဲဆန့်ထုတ်လိုက်သလားထင်ရအောင်ပင် ငေါက်တောက်ကြီး ထိုးထိုးထောင်ထောင် ဖြစ်လာနေ၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် နိုင်လွန်ဆပ်စပိုင်ဒါအတွင်းခံဘောင်းဘီကို ဝတ်ထားသည်။ ပင်တီလေးတွေလို တိုနန့်နန့် တော့မဟုတ်။ အတန်ပင်ကြီးသည်။ သူမ၏ ကားစွင့်လွန်းသောဖင်ဆုံထွားထွားကြီးတခု လုံးကိုပင် ကျကျနန အုပ်မိသည်။ အဖုတ်ကိုလည်း လုံခြုံစွာ ဖုံးအုပ်ပေးထားသည်။

သို့ပေမယ့် မို.ဖောင်းတက်လာသော အဖုတ်ကြီးသည် ဆပ်စပိုင်ဒါ၏ ခွဆုံသားနှင့် တင်းတင်းရင်းရင်းကြီးပင် ထိမိနေသည်ကတော့ အခံရခက်လှ၏။ ထို့ပြင် စောက်ဖုတ်အတွင်းမှ အရည်တွေ တရားလွန်ကို စိုရွှဲထွက်လာနေလေရာ ဆပ်စပိုင်ဒါခွကြားနေရာတွင် စိုစွတ်လျှက် စေးကပ်ကပ်ကြီးဖြစ်လာနေလေ တော့သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်အဖို့ ဒီလိုစောက်ဖုတ်ကြီး အသားကုန်မို.ဖောင်းကာ စောက်ရည်ကြည်တွေ မတရားယိုစိမ့်ထွက်တာမျိုး မကြိုဘူးခဲ။ လင်ရှိမယားမို့ ခင်ပွန်းသည်နှင့် စပ်ယှက်တိုင်း အဖုတ်က တော်သင့်ယုံမို့ ဖောင်းကာ စောက်ရည်ကြည်အတန်အသင့် ယိုစိမ့်ထွက်တာမျိုးလောက်သာ တွေ့ကြို ခဲ့ဘူးလေသည်။ တသက်နှင့်တကိုယ် မကြိုစဖူး ထူးထူးခြားခြားကြီးပင် စိတ်တွေလှုပ်ရှားလျက် ရမက်လှိုင်းတွေ မတရားထန်နေခြင်းပင် ဖြစ်ပါတော့၏။ အမြောက်အမြားယိုစိမ့်ထွက်လာသော စောက်ရည်ကြည် များ စိုစွတ်နေသော ဆပ်စပိုင်ဒါခွဆုံနိုင်လွန်သားနှင့် မို.မို.ရွရွကြီးဖောင်းတက်ကာလာနေလေသော အဖုတ်ကြီးတို့ စေးစေးကပ်ကပ်နှင့် တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ကြီး ထိတွေ့နေမှုသည် အလွန်ပင် အခံရ ခက်လှပေရာ နောက်ဆုံးတွင် ခင်ငြိမ်းတင့်ချော ဘယ်လိုမှ

အောင့်အည်း သီးမခံနိုင်ရှာတော့ပဲ ဝတ်ထားသောဆပ်စပိုင်ဒါကို ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်မိလေတော့သည်။
စောက်ဖုတ်မို့မို့ ဖောင်းဖောင်းကြီး တွင် ကပ်မိနေသော ဆပ်စပိုင်ဒါအတွင်းခံဘောင်းဘီခွကြားမှ
ကွာထွက်လာမှုသည် ပလာစတာဖြင့် ဖိကပ်ထားရာမှ ဆွဲချွတ်လိုက်သလို ရှုတတ စပ်ဖျင်းဖျင်း
ခံစားလိုက်ရလေ၏။ အထူးသဖြင့်ကတော့ ငေါက်တောက်တောက် ထိုးထွက်နေသော စောက်စေ့လေးမှ
ကွာထွက်သွားမှုက အခံစားရဆုံးပင်။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ တကိုယ်လုံးပင် တုန်တက်သွားရရှာ၏။ ..
ပြီးလုလုပင်ဖြစ်သွားရသည်။ အကယ်၍သာ စောက်ဖုတ်ကို လက်ဖြင့်ခပ်ကြမ်းကြမ်း လေး^ငါးချက်လောက်
ပွတ်ပစ်လိုက်လျှင် တခါပင် ပြီးသွားနိုင်သည်။ ပွတ်ထည့်လိုက်ချင်စိတ်လဲ ဖြစ်လာမိသည်။

သို့ပေမယ့် ခင်ငြိမ်းတင့် အရှက်အကြောက်ကြီးသူမို့ မလုပ်ရဲ၊ မလုပ်ဝံ့ ။ မိမိဘာသာ ဆပ်စပိုင်ဒါ
အတွင်းခံဘောင်းဘီကို ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်မိမှုအတွက်ပင် တယောက်တည်း မျက်နှာပူကာ ရိုန်းဖိန်း
နေမိနေသေးသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် မိမိ၏ အိပ်ခန်းထဲတွင်သာ အဝတ်အစားများကို လဲနေကျ။
မိမိအိပ်ခန်းအပြင်တွင် အတွင်းခံကိုချွတ်မိသည်မှာ ယခု ပထမဆုံးအကြိမ်သာဖြစ်သည်။ ယခုကဲ့သို့
ချွတ်လိုက်မိမှုသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ရှက်စိတ်နှင့် ရောပြွန်းသော ရမက်တမျိုးဖြစ်ပေါ်စေလေသည်။
ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ဆပ်စပိုင်ဒါကိုချွတ်လိုက်မိပြီးသည့်နောက် ဘယ်နေရာတွင် ထားရမည်မှန်းမသိ
သည့်အတွက် လွယ်လွယ်ကူကူသဘောဖြင့် နီးရာကုလားထိုင်တခုပေါ်တွင် လှမ်းတင်ထားလိုက်မိ၏။
အောင်မင်းနှင့်ခင်ငြိမ်းမြင့်တို့ ဖင်လိုးနေပုံမြင်ကွင်းများသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ကောင်းကောင်းကြီးပင်
ဖမ်းစားထားလေသည်။ ကြည့်ရတာ အားမရ။ ကြည့်ပြီးရင်း ကြည့်ချင်နေသည်။ အတွင်းခံချွတ်ချိန်
မြင်ကွင်းက အနည်းငယ်ပြတ်တောက်သွားသလိုဖြစ်သွားရကား ချွတ်ပြီးသည်နှင့် တခါတည်းတန်းပြီး
ပြန်ကြည့်လေတော့သည်။ အောင်မင်းက မီးကုန်ယမ်းကုန် တအားကျုံးပြီး ထိုးဆောင့်နေသည်။
နွားသိုးကြီးပြတ် သည့်အလား။ ခင်ငြိမ်းမြင့်ကလည်း အောင်မင်း၏ ကြမ်းတမ်းသလောက် အားပါလှသော
ဖင်လိုးချက်များကို လိုလားသဘောကျစွာပင် အပီအပြင်ခံနေသည်။ ပါးစပ်မှ " ကောင်းလိုက်တာ ..
ကောင်းလိုက်တာ " နှင့် အထပ်ထပ်အဖန်ဖန်ရေရွတ်နေသည်။ ဒါတင်မက ဖင်လိုးခံရင်း
ကိုယ့်ရင်သားတွေကိုယ်ပြန်ပြီး အတင်းပင် ဆုပ်နယ်ဆွဲနေသည်ကိုလည်း ခင်ငြိမ်းတင့် တွေ့ရသည်။
ဓာတ်ဆက်သွားသည်ဟုပင် ဆိုရမည်လားမသိ။ .. ခင်ငြိမ်းတင့်လည်းပဲ မိမိရင်ဘတ်ပေါ်လက်တင်မိ
လာသည်။ ရဲရဲတော့ ဆုပ်နယ်ခြင်း မလုပ်ဝံ့သေး။ တင်ယုံလေးသာ တင်မိခြင်းဖြစ်သည်။ အောင်မင်းသည်
မိန်းမတွေကိုဖင်လိုးသည့်အတွေ့အကြုံက အတော်ပင် ဝါရင့်နေသူဖြစ်သည်။ ဖင်လိုးရတာလည်း
နှစ်ခြိုက်ဝါသနာပါသည်။

ယခင်က အောင်မင်းဖင်ဆော်ခဲ့ဘူးသည့် မိန်းမများမှာ အသက် လေးဆယ်ဝန်းကျင်
သူဌေးကတော်တရုတ်မကြီးတွေသာဖြစ်၏။ ငယ်ငယ်နုနုလေးတွေ တစ်ယောက်မှ မပါခဲ့ဘူးသေး။ ...
အခုတော့ အပျိုမ ငယ်ငယ်လေး ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို စိတ်ကြိုက် ဖင်လိုးနေရသည်မှာ ယခင်ဖင်ဆော်ခဲ့ရမှုများနှင့်
လားလားမှ မဆိုင်။ တင်းကြပ်စီးပိုင်ကာ အရသာ ထူးကဲလှပေရာ လိုးကောင်းကောင်းနှင့်
တလကြမ်းဆောင့်လိုးပစ်လိုက်မိရာ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း သုတ်မထိန်းထားနိုင်တော့ပဲ လီးထိပ်မှ
လရည်တွေ ပန်းထွက်သွားလေတော့သည်။ လရည်ထွက်ပြီးစေကာမူ အောင်မင်းက အဆောင့်ကိုမရပ်ပဲ
ပျစ်ကနဲပျစ်ကနဲ ထွက်ယင်းတန်းလန်းမှပဲ အရှိန်မပျက် တအားဆောင့်လိုးနေသေးသည်။ ကြမ်းတမ်း

ဇောထန်လှသော ဖင်လိုးချက်များကြောင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ တချို့ပြီးတချို့ ဆက်တိုက်ပင် " ပြီး " နေခဲ့ရလေသည်။ သုံးကြိမ်မျှပင် ရှိနေလေပြီ။ သုတ်ရည်တွေ ပန်းထုတ်ပြီး အနည်းငယ်ကြာတော့မှ အောင်မင်း၏ စိတ်ဇော အနည်းငယ် လျော့ကျ သွားသည်။ ကာမစိတ် လုံးလုံးကြီး ကျေနပ်သွားခြင်းမျိုးတော့မဟုတ်သေး။ ဆက်လိုးလို့ ရသေးသည် လိုးလဲ လိုးချင်သေးသည်။.. အောင်မင်း၏လီးသည် အခြားယောက်ျားများလို သုတ်ရည်ထွက်သည်နှင့် လေလျော့သော ဘူဘောင်းလို တန်းပြီးပျော့ခွေသွားခြင်းမရှိ။ မပျော့တပျော့ မတောင့်တတောင် အနေ တွင် အချိန်အနည်းငယ်ရှိနေပြီးမှ တဖြည်းဖြည်း ပျော့ကျသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သုတ်လွှတ်နေရင်း မှပင် အားကုန်ဆက်လိုးနိုင်သလို သုတ်လွှတ်လိုက်ပြီးနောက်တွင်လည်း ဆက်ဆောင့်နေချင်သေးလျှင် အတော်ကြာကြာ ဆက်ဆောင့်ပေးနိုင်သည်။ ဖိလင်မကျအောင် ဆက်လိုးပေးနိုင်သည်။ ယခုတော့ ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို နောက်တခါထပ်ချရန် စိတ်ကူးရှိနေသည့်အတွက် သုတ်လွှတ်ပြီးသည်နှင့် ဖင်လိုးနေမှုကို ရပ်ပစ်လိုက်၏။ အားကုန်သုံးကာ တရကြမ်းဆောင့်လိုးပစ်ခဲ့သဖြင့် မောဟိုက်ကာ ချွေးတွေလဲတကိုယ်လုံးနှင့်နေအောင် ထွက်လျက် ရေဆာနေသောကြောင့် အောင်မင်းသည် သူ့လီးကို ခင်ငြိမ်းမြင့်ဖင်ပေါက်ထဲမှ ပြွတ်ကန်ဆွဲထုတ်ကာ ရေသောက်ရန် ထွက်လာလေသည်။ အိမ်ထဲတွင် မိမိနှင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်နှစ်ယောက်သာ ရှိနေသည်ဟု ထင်နေသောကြောင့် အောင်မင်းသည် အဝတ်ပင်ဝတ်မနေတော့ပဲ ဒီအတိုင်းပင် ထွက်ချလာ၏။

ခင်ငြိမ်းတင့်၏ယောက်ျား ကိုသိန်းစိုးမှာ သုတ်ရည်ထွက်ပြီးသည်နှင့် လီးကောလူပါ ဖလက်ပြသွား လေ့ ရှိသည်။ ဒါကြောင့် ယောက်ျားများ စပ်ယုတ်ပြီး သုတ်ထွက်ပြီးလျှင် ငြိမ်ကျကာ အမောဖြေ နားနေကြရသည်ဟု ခင်ငြိမ်းတင့် စိတ်ထဲတွင် စွဲနေသည်။ နားလည်ထားသည်။ .. ယခုတော့ အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းမြင့်ဖင်ထဲမှ လီးဆွဲထုတ်ပြီးသည်နှင့် လှမ်းထွက်လာလိုက်သည်မှာ မြန်လွန်းလှသဖြင့် သည်လိုမျိုးဖြစ်မည်ဟု မျှော်လင့်မထားသော ခင်ငြိမ်းတင့်တယောက် ဘာလုပ်ရ မည်မှန်း ရုတ်တရက် မသိတော့။ ... အပြင်ထွက်လာသော အောင်မင်းနှင့် ပက်ပင်းသာ တိုးလို့ကတော့ အရှက်လုံးလုံးကွဲချေတော့မည် ဟု နားလည်လိုက်မိချိန်တွင် ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ကမန်းကတန်းပင် အိမ်အပြင်သို့ အမြန်ပြေးထွက်မိ လေတော့သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် အပြေးမြန်သွားသည်ပဲ ပြောရမည်။ အောင်မင်း အိပ်ခန်းထဲမှ အပြင်မရောက်သေးမီပင် ခင်ငြိမ်းတင့်တယောက် အိမ်ပြင်သို့ ရောက်သွားလေပြီ။ အိမ်တံခါးဝနားတွင် ချထားခဲ့သော ဈေးခြင်း တောင်းကို ကမန်းကတန်းကောက်ယူကာ တချိုးတည်း ပြေးလေတော့၏။ အိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်လာသော အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ကိုမမြင်ပါ။ .. သူ့ဖာသာ ရေအိုးစင်တွင် ရေသွားသောက်သည်။ သို့သော် ... ရေသောက်ပြီး ပြန်လာသောအခါတွင်မူ အိပ်ခန်းတံခါးဝနားရှိ ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် အတွင်းခံဆပ်စပိုင်ဒါတထည် ကပိုကယို တင်ထားသည်ကို တွေ့သွားလေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အရှက်အကြောက်ကြီးကာ ပိပိပြားပြားနေထိုင်သော မိန်းကလေးတယောက်ဖြစ်၏။ ခင်ငြိမ်းတင့် အုပ်စီးသောထိုအိမ်တွင် မိန်းမအသုံးအဆောင်များကို ပစ်စလက်ခတ် ထားလေ့မရှိတာ အောင်မင်း သိသည်။ ထမီများကိုပင် သီးသန့် နေရာတွင် ထားသည်။ အတွင်းခံတွေဆို လူမြင်ကွင်း တွင်ပင် ဘယ်တော့မှ မထား။ .. ယခုတော့ ဧည့်ခန်းထဲ အိပ်ခန်းတံခါးဝ ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ဆပ်စပိုင်ဒါလေး ကပိုကယိုရှိနေသည်မှာ တကယ့် ထူးခြားချက်တရပ်ဖြစ်နေလေသည်။

အောင်မင်း စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ .. မည်သူ့ အတွင်းခံဖြစ်လေမည်နည်းဟု သိချင်လာသည်။ ဆပ်စပိုင်ဒါလေးကို အသာကောက်ယူကာ လူသတ်မှုသဲလွန်စရာဖွေနေသော စုံထောက်တယောက်၏ စေ့စပ်သေချာမှုမျိုးဖြင့် ကြည့်လေသည်။ ဆပ်စပိုင်ဒါ၏ ခွဆုံနေရာတွင် အကွက်ကြီးဖြစ်နေကာ စိုစွတ်နေသည်ကိုတွေ့ရလေသောအခါတွင်မူ အောင်မင်း မျက်မှောင်ကြုံ့သွားမိသည်။ ထိုနေရာကို နှာခေါင်းဝတွင်ကပ်ကာ အနံ့ခံကြည့်သောအခါ စောက်ရည်ကြည်နံ့ သင်းပြန့်ပြန့်လေးကို ရှုမိသည်။ စောက်ဖုတ်နံ့ကိုလည်း ရသည်။ ထိုအနံ့များက ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ စောက်ဖုတ်နံ့မဟုတ်။

ဒီအိမ်တွင် အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်သာ ရှိသည်ဖြစ်ရာ ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ ဆပ်စပိုင်ဒါ မဟုတ်လျှင် ဆပ်စပိုင်ဒါပိုင်ရှင် မည်သူဖြစ်သည်ကို အောင်မင်း သိပြီ။ ထို့ပြင် မည်သို့သော အခြေအနေတွေ ဖြစ်ခဲ့သည်ကိုလည်း သူ မှန်းလို့ ရလေပြီ။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အကြောင်းတခုခုကြောင့် ဈေးမသွားခင် အိမ်သို့ ပြန်လာရမည်။ မိမိနှင့်ခင်ငြိမ်းမြင့် ပယ်ပယ်နယ်နယ် လိုးနေကြသည်ကိုတွေ့ကာ ဖီလင်တွေ အပြတ်တက်မည်။ ထိုသို့ ဖီလင်တက်မှုကြောင့် စောက်ရည်ကြည်တွေထွက်ကာ ဝတ်ထားသော ဆပ်စပိုင်ဒါခွဆုံတွင် စိုစွတ်စေးကပ်လာမှုကြောင့် ချွတ်ပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်မည်ဟု အကွက်ကျကျ ဆက်စပ်ပုံဖော်ကြည့်နိုင်လေပြီ။ ... သို့သော် အရှက်အကြောက်ကြီးလှသော ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အဘယ်ကြောင့် သူ၏ဆပ်စပိုင်ဒါကို ဒီလို လက်လွတ်စပယ် ပစ်ထားခဲ့ရလေသနည်း။ ... အလောတကြီးထွက်သွားရသဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ရတာပဲဖြစ်မည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိမိနှင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်တို့ လိုးနေကြတာကိုတော့ ခင်ငြိမ်းတင့် ကောင်းကောင်းမြင်သွားပြီ။ မိမိ၏လီး မည်မျှမာကြောလျှက် အချိန်ကြာကြာလိုးပေးနိုင်သည်ကိုလည်း သိသွားပြီ။ အလောတကြီးထွက်သွားသည်ဆိုပါလျှင် ခင်ငြိမ်းတင့်တယောက် ဝေးဝေးရောက်သွားဦးမည် မဟုတ်သေး။ ဈေးကိုပဲ ပြန်သွားတာ ဖြစ်ဖို့ အကြောင်းများသည်။ ... အကြံကောင်းတခုက အောင်မင်း ခေါင်းထဲတွင် လက်ကနဲ ဖြစ်သွား၏။ ဆပ်စပိုင်ဒါလေးကို အသာကောက်ကာ သေသေချာချာ သိမ်းလိုက်၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို နောက်ထပ် လိုးရန် စိတ်ကူးထားမှုကို ဖျက်လိုက်သည်။ အဝတ်အစားတွေ ပြန်ဝတ်လျက် ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို အမြန် နှုတ်ဆက်ကာ ခပ်သုတ်သုတ်ပင် ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။ သိမ်းထားသော ဆပ်စပိုင်ဒါလေးကိုမူ ခါးကြားတွင်ကျစ်လစ်စွာလိပ်ပြီး ယူလာခဲ့လေသည်။

အိမ်မှ ကသောကမျော ထွက်လာခဲ့သော ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ဈေးသို့ တခါတည်းတန်းသွားလေသည်။ ဘတ်စ်ကားပေါ်ရောက်တော့မှပင် မိမိ၏ဆပ်စပိုင်ဒါ ပါမလာတော့သည်ကို သတိပြုမိသွား၏။ ဧည့်ခန်းထဲ အိပ်ခန်းဝန်းရှိကုလားထိုင်ပေါ်တွင် တင်လျှက်သားကျန်ခဲ့သော ဆပ်စပိုင်ဒါအတွက် ခင်ငြိမ်းတင့် ရတက်ပွေရလေပြီ။ တယောက်ယောက်များတွေ့သွားလျှင် အခက်ဟုတွေးကာ ငယ်ထိပ် မြွေပေါက် ဖြစ်နေရလေတော့၏။ အလိုလိုနေရင်းလဲ ရှက်ကြောက်လာသည်။ ဘတ်စ်ကားထဲပါလာသူ အခြားခရီးသည်များ၏ မျက်နှာကိုပင် မကြည့်ဝံ့။ အတွင်းခံမပါ။ ထမီတထပ်တည်းဖြစ်နေရသော မိမိကိုယ်ကို လုံခြုံမှုမရှိသလိုခံစားရကာ အတော်ပင် အနေရခက်လျက်ရှိလေတော့သည်။ အရှက်အကြောက်ကြီးသော ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ထမီထူထူသာ ဝတ်လေ့ရှိသည်။ အမှန်ကတော့ အခု ဝတ်လာသည်ကလဲ

ပါတိတ်ထမိခပ်ထူထူဖြစ်ရာ သူမတွင် ဆပ်စပိုင်ဒါမပါပဲ ထမိတ်ထပ်တည်းမှန်း ဖင်ကိုင်မကြည့်လျှင် ဘယ်သူမှ သိနိုင်မည်မဟုတ်။ ခင်ငြိမ်းတင့်ကသာ ကိုယ့်လိပ်ပြာကိုယ်မလုံပဲ ရှက်ကြောက်နေမိခြင်းဖြစ်သည်။ စိတ်တွေ ဂယောင်ခြောက်ခြားဖြစ်နေသောကြောင့် ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ဆင်းရဲမည့်မှတ်တိုင်တွင်မဆင်းပဲ ကားပေါ်ဆက်ပါသွားမိ၏။ တစ်မှတ်တိုင်ကျော်ကျော်လောက်ရောက်မှသာ သတိရကာ နီးရာမှတ်တိုင် ပြန်ဆင်းပြီး ဈေးဘက်သို့ ဘတ်စ်ကားပြန်စီးရလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် အချိန်အတော်ကုန်သွား၏။ ဈေးသို့ရောက်ပြန်တော့လည်း စိတ်ကမတည်ငြိမ်သောကြောင့် ဘာဝယ်ရမှန်းမသိပဲ ဈေးထဲတွင်ပင် တဝဲလည်လည်နှင့် အချိန်က ကုန်နေပြန်သည်။ အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့်သွားသည့်ဈေးသို့ အမြန်လိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် ဈေးဝယ်မပြီးခင် တွေ့ဖို့လိုနေသည်။ အရင်လိုကာမှ ဘတ်စ်ကားက ပြတ်နေသေး၏။ အောင်မင်းမှာ ဘတ်စ်ကား စောင့်ရင်း စိတ်မရှည်တော့သဖြင့် ခြေလျင်လိုက်ရကောင်းမလားပင် စဉ်းစားနေပြီ။ ခြေလျင်ပင် လိုက်တော့မည်ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်မိချိန်တွင်မှ ဘတ်စ်ကားတစ်စီးရောက်လာသည်။ လူကတော့ အလွန်ကြပ်သည်။ အောင်မင်းလဲ မရမက တွယ်ကပ်လိုက်ပါလာခဲ့တော့သည်။ ဈေးသို့ရောက်သောအခါ အောင်မင်း က ခင်ငြိမ်းတင့်ကို လိုက်ရှာသည်။ ဝက်အူချောင်းဆိုင်တွင် ဝယ်နေသော ခင်ငြိမ်းတင့်ကို မြင်ရမှ အောင်မင်း သက်ပြင်းမောကြီး ချမိ၏။ အချိန်မီသေးသည်။ ...

ခင်ငြိမ်းတင့် ဈေးဝယ်နေဆဲ။ ... စိတ်တွေလှုပ်ရှားကာ ဘာဝယ်ရမှန်း မစဉ်းစားနိုင်ဖြစ်နေသောခင်ငြိမ်းတင့်သည် နောက်ဆုံးမတော့ လွယ်လွယ်ကူကူ ဝက်အူချောင်းပင် ဝယ်နေမိခြင်းဖြစ်သည်။ အောင်မင်းသည် ဝက်အူချောင်းဝယ်နေ သော ခင်ငြိမ်းတင့်ထံသို့ တန်းတန်းမတ်မတ်ပင် လျှောက်သွားသည်။ ထုံးစံအတိုင်း သူ့မျက်လုံးများ ကတော့ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ လုံးကြီးပေါက်လှ တပွေ့တပိုက် ကိုယ်လုံး တစ်တစ်ရစ်ရစ် ထွားထွား ပြည့်ပြည့်ကြီးကို စူးစိုက်ကာ ကြည့်လာသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ရင်ကြီးကြီး၊ တင်ထွားထွားနှင့် အဆက်အပေါက်တကယ်ဖွဲ့ထွားသည်။ သူမ၏ မို့ထွားကြီးမားလှသောနို့အုံကြီးများနှင့် တွံတေးရေအိုးပမာ လုံးလုံးအိအိကားကား ဖင်ဆုံသားကြီး များကို အောင်မင်းကြိတ်ပြီး သွားရည်ယိုကာ ပြစ်မှားနေသည်မှာ ကြာလှပြီ။ ဘယ်လိုမှ နီးစပ်ရန် ဖန်မရဖြစ်နေသေးသောကြောင့်သာ အားမလိုအားမရ အောင့်အည်းနေရခြင်းဖြစ်၏။ ယခုမတော့ဖြင့် ခင်ငြိမ်းတင့်၏ နို့အုံကြီးများဖင်ဆုံကြီးများကို မိမိသဘောကျ ဆုပ်ညှစ်ကိုင်တွယ်နိုင်ဘို့ လမ်းစ ပေါ်ပေါက် နေပြီမို့ အဝေးမှ လှမ်းကြည့်ရတာ ခါတိုင်းထက်ပိုမိုစိုပြေကာ အရသာရှိနေလေသည်။ ဝက်အူချောင်းဝယ်ပြီး၍ အမှတ်မထင် ခေါင်းငဲ့ကာကြည့်လိုက်သော ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အောင်မင်း ကို မြင်သွားလေသည်။ မငြိမ်သေးသော ခင်ငြိမ်းတင့်စိတ်အစဉ်မှာ တုန်လှုပ်သွားရလေတော့၏။ သူမမျက်စေ့ထဲတွင် ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ဖင်ကို အောင်မင်း ပယ်ပယ်နယ်နယ် လိုးနေပုံမြင်ကွင်းများကို ပြန်လည်မြင်ယောင်လာမိလေသည်။ ရင်တွေတုန်ကာ မောသလိုလို အသက်ရှူမဝသလိုလို ဖြစ်လာမိ ရပြန်လေတော့၏။ မျက်နှာလည်း သွေးရောင်လွှမ်းသွားသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ အမူအယာပြောင်းလဲသွားသည်ကို အောင်မင်း သတိပြုမိသည်။ မိမိကိုမြင်သဖြင့် စိတ်လှုပ်ရှားသွားခြင်းဖြစ်ကြောင်းလဲ နားလည်လိုက်သည်။ မိမိတွေ့ဆထားသည်များ မှန်နိုင်စရာ အကြောင်းများနေပြီမို့ အောင်မင်း အတော်ပင်ကျေနပ်သွားမိ၏။ အောင်မင်းကိုတွေ့ရသောအခါ

အလိုလိုမျက်နှာပူလာသောကြောင့် ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ဝက်အူချောင်းဖိုး ကျသင့်ငွေကိုအမြန်ပေးကာ ဈေးခြင်းတောင်းကိုင်၍ အမြန်ထွက်သွားလေတော့၏။ အောင်မင်းကလဲ နောက်မှ အတင်းပင်လိုက်သည်။ ဈေးလူစည်နေချိန်ဖြစ်ရာ ခင်ငြိမ်းတင့်အဖို့ မြန်ချင်သလောက်မြန် မြန် မသွားနိုင်။ ထို့ကြောင့် အောင်မင်းကို မျက်ခြေဖြတ်လို မရ။ အောင်မင်းကသာ ခင်ငြိမ်းတင့် အနီးသို့ အရောက်လာနိုင်ခဲ့သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အောင်မင်း၏ ဝတ်လစ်စလစ်ပုံစံအသွင်ကို မြင်ယောင်နေသည်။ အောင်မင်း၏ မာကြောလှပုံရသော လီးကြီးကိုလည်း မျက်စိထဲက ဖျောက်မရ။ မိမိအနားသို့ အောင်မင်းရောက်လာ သည်နှင့်ပင် ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ခြေဖျားလက်ဖျားတွေအေးကာ ရင်တဒိန်းဒိန်း ခုန်လာလေတော့သည်။

အောင်မင်းသည် ပုဆိုးကြားတွင် လိပ်ယူလာသော ဆပ်စပိုင်ဒါကို အသာထုတ်ကာ လက်ထဲတွင် ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်၏။ ကျကျနနလိပ်ထားသောကြောင့် ဆပ်စပိုင်ဒါက လက်ထဲတွင် ချောင်နေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့်လူခြင်းကပ်မိသွားသောအခါတွင်မူ " ရော့ .. " အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ကြားသာယုံ နှစ်ကိုယ်ကြားခပ်တိုးတိုးပြောရင်း မိမိဆုပ်ကိုင်ထားသော ဆပ်စပိုင်ဒါလေးကို ခင်ငြိမ်းတင့်လက်ထဲသို့ ဆတ်ကနဲထိုးထည့်ပေးလိုက်၏။ စိတ်တွေလှုပ်ရှားနေမိ လေသော ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အမှတ်တမဲ့ပင်ယူထားလိုက်မိသည်။ ထိုသို့ ပေးပြီးသည်နှင့် အောင်မင်း တယောက် လူများကြားမှ တိုးဝှေ့ထွက်သွားလေ၏။ အတင်းတိုးဝှေ့သွားသောကြောင့် တိုက်မိသူ များ၏ အော်ဟစ်မှုကိုပင် ခံလိုက်ရသေးသည်။ အောင်မင်း ပေးသွားသည်မှာ ဘာမှန်း ခင်ငြိမ်းတင့် ချက်ခြင်းမသိသေး။ ယူလိုက်မိသည်ကလည်းပဲ အမှတ်တမဲ့နှင့်ယူလိုက်မိခြင်းမဟုတ်လား။ .. သို့သော် ဘာလဲဆိုတာ သိလိုသောစိတ်သဘာဝအတိုင်း မိမိလက်ထဲမှ အရာကို အသာငုံ့ကြည့်မိသည်။ ကျနစွာခေါက်ထားသော ထိုအရာသည် မိမိချွတ်ထားခဲ့မိသော အတွင်းခံဆပ်စပိုင်ဒါမှန်း သိလိုက်ရ သည်တွင် ခင်ငြိမ်းတင့်တယောက် အကြီးအကျယ်ကို ရှက်လဲရှက် ကြောက်လဲကြောက်သွားမိသည်။ ဆပ်စပိုင်ဒါလိပ်ကလေးကို လက်ဖြင့် ကမန်းကတန်းပင် တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ဆုပ်ထားလိုက်မိသည်။ တခြားလူတွေ မြင်ကုန်ပြီလားဟုလဲ ရှက်ရွံ့စိုးထိတ်စွာတွေ့မိသည်။ တကယ်တော့ သူမအနီးအနားတွင် လူတွေ ဥဒဟိုသွားလာနေကြသော်လည်း ကိုယ့်ကိစ္စနှင့်ကိုယ် ဝယ်ဟယ်ခြမ်းဟယ်နှင့်မို့ ခင်ငြိမ်းတင့်လက်ထဲက ဆပ်စပိုင်ဒါလေးကို ကာယကံရှင်ကလွဲလို မည်သူမျှသတိပင်မထားမိကြပါ။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာတော့ သူများတွေမြင်ကုန်မှာစိုးသောကြောင့် ကျစ်ကျစ်လိပ်ထားသော ဆပ်စပိုင်ဒါကို လက်ဝါးဖြင့်တင်းတင်းဆုပ်ကာ ထားမိသည်။ လက်ထဲမှနေပြီး ဘာလုပ်ပစ်လိုက်ရမယ်မှန်းလဲမသိ။ လွှင့်ပစ်လိုက်ရမည်လား။... ဒါလဲမဖြစ်သေး။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိပဲ ဆပ်စပိုင်ဒါကိုလက်ဖြင့်တင်းတင်း ဆုပ်ကာ ဈေးထဲမှထွက်လာခဲ့မိလေသည်။ ဝက်အူချောင်းမှလွဲပြီး ဘာမှ မယ်မယ်ရရ မဝယ်ရသေး သော်လည်း ဆက်လက်ဝယ်လိုသည့်စိတ်လဲ လုံးဝမရှိတော့သည့်အတွက် ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်သို့သာ ခပ်သုတ်သုတ်ထွက်လာခဲ့မိတော့သည်။ သူမ၏ညာလက်ထဲမှာတော့ ဆပ်စပိုင်ဒါကို ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ထားလျက် ... ။ မှတ်တိုင်သို့ ရောက်သည်နှင့်ပင် ဘတ်စ်ကားတစ်စီးထိုးဆိုက်လာသည်နှင့် အိမ်ကိုအမြန်ဆုံးပြန်ရောက် ချင်နေသော ခင်ငြိမ်းတင့်သည် လူကြပ်သိပ်နေသောဘတ်စ်ကားပေါ်သို့ တိုးတိုးဝှေ့ဝှေ့ပင် အမိအရ တက်လေသည်။ သူမ၏ညာလက်ဖဝါးထဲတွင် ဆပ်စပိုင်ဒါလေးကိုဆုပ်ကိုင်ထားကာ ဈေးခြင်းတောင်း ကို ညာလက်မောင်းတွင်ချိတ်လျက်

ဘယ်လက်ဖြင့်ကားအမိုးတန်းကို ဆုပ်ကိုင်အားပြုထားရသည်။ ကားပေါ်တွင်မတ်တပ်ရပ်စရာ နေရာရသွားမှပဲ ဟင်းချနိုင်လေတော့သည်။

သို့ရာတွင် အောင်မင်းသည် ကားမှတ်တိုင်မှနေပြီး ခင်ငြိမ်းတင့်အပြန်ကိုစောင့်မျှော်နေခြင်းဖြစ်၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်က သူ့ဇောနှင့်သူမို့ မမြင်သော်လည်း အောင်မင်းကတော့ ခင်ငြိမ်းတင့်ဈေးထဲကထွက် လာကတည်းက လှမ်းမြင်နေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်တက်သည့်ကားပေါ်သို့ပင် အောင်မင်းက အရလိုက် တက်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်၏နောက်ဖက်ကပ်လျှက်တွင် နေရာယူသည်။ ကိုယ့်ဇောနှင့်ကိုယ်ဖြစ်နေသော ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ သူမနောက်တွင် အောင်မင်းရောက်လာသည်ကို ချက်ခြင်းမသိသေး။ " ဘာတွေ ဝယ်လာလဲ တင့်တင့် ... " အောင်မင်းက ခပ်တိုးတိုးနှုတ်ဆက်စကားဆိုလာမှပင် ခင်ငြိမ်းတင့်ဖြတ်ကနဲလှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ မိမိ၏နောက်ကျောတွင်ကပ်လျှက် အောင်မင်းရောက်နေသည်ကိုတွေ့ သိရသောအခါ ခင်ငြိမ်းတင့် တကိုယ်လုံး ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်းထသွားလေသည်။ အဖုတ်အတွင်းဘက်မှလဲ အရည်ကြည်တွေ စိမ့်ထွက်လာပြန်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ဘာပြောရမှန်းမသိပဲ ထူပူကာ နှုတ်ခမ်းကိုသာ သွားဖြင့်ဖိ ကိုက်ထားလိုက်မိသည်။ မိမိ အနောက်တွင်ကပ်လျှက်ရှိနေကြောင်း အသိပေးပြီးသည်နှင့် အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့်၏ တင်ပါးကြီးများကို ဆုပ်ကိုင်လေတော့၏။ လူကြပ်လှသောကားပေါ်တွင် ရှေ့နောက်ကပ်လျှက်ရှိနေ သည်မို့ အောင်မင်းအနေဖြင့် ခင်ငြိမ်းတင့်ဖင်ကိုကိုင်စမ်းရသည်မှာ ငှက်ပျောသီးအခွံနွာရသည်ထက် လွယ်ကူလှပေသည်။ ဘာမှ အထူးအားထုတ်နေစရာပင် မလို။ .. ဖင်အကိုင်ခံလိုက်ရသော ခင်ငြိမ်း တင့် မှာ ပါးစပ်မှ လွတ်ကနဲမအော်မိအောင်ပင် မနည်းကြီးထိန်းလိုက်ရသည်။ သူမကိုယ်တကိုယ်လုံး ဆတ်ကနဲပင် တုန်သည်။ အရှက်အကြောက်ကြီးလှသော ခင်ငြိမ်းတင့်အဖို့ တစ်မိန်းယောက်ျားများနှင့် အသားချင်းပင် မထိဖူးခဲ့။ ဘတ်စ်ကားတိုးစီးသည့်အခါ မတော်တဆ တွန်းတိုက်မိမှုမျိုးလောက်သာ ရှိဘူးသည်။ ခုလို တမင် သိသိကြီးနှင့် အနိုက်ခံ အကိုင်ခံရသည့် အတွေ့အကြုံ မရှိခဲ့သေးပါ။

ခုတော့ အောင်မင်းက ကျကျနနကြီး နို့က်လာလေပြီ။ ဖင်ကိုင်လာလေပြီ။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ဆန့်ကျင် ဟန့်တားရန်လည်း အားက မရှိ။ ဆင်ခြင်စဉ်းစားတတ်သည့် အသိစိတ်က မလိုလားမနှစ်သက်သော် လည်းပဲ သူမ၏သွေးသားများကတော့ အောင်မင်း၏အပြုအမူကို လိုလားလက်ခံနေကြသည်။ သည့်ထက်ပိုပြီး ရဲလာစေရန်ပင် မျှော်လင့်စောင့်စားနေသလိုလို ။ ပြီးတော့ အောင်မင်းနှင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်တို့ " ဖြစ် " နေကြသည်ကို မိမိချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုမိပြီး စိတ်တွေနိုးကြွခဲ့မှန်းကို အောင်မင်းက သေချာကျနစွာ သိရှိနေသည်ဆိုသည့် အရှက်ကလည်းပဲ ခင်ငြိမ်းတင့်ကို လွှမ်းမိုးခြောက်လှန့် နေလေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ လူမိခံရသော သူခိုးလိုဖြစ်နေရ လေ၏။ ဤအချက်ကလည်း ခင်ငြိမ်းတင့်အနေဖြင့် အောင်မင်းကို ဆန့်ကျင်လွန်ဆန်နိုင်မှုအင်အား ယုတ်လျော့စေပြန်လေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ဖင်ကြီးက ကြီးမားသည်၊ လုံးဝန်းအိထွားသည်။ .. ဆုပ်ကိုင်လိုက်သော အောင်မင်း လက်များအောက်တွင် အိအိထွေးထွေးနှင့် တနင့်တပိုး ရှိလှသည်။ စစချင်း အောင်မင်းက ညာဘက်ဖင်သားကြီးပေါ်သို့ မိမိညာလက်ဝါးကို အုပ်တင်ကာ ဖိထိသည်။ ထို့နောက် လက်ချောင်းများဖြင့် ဖင်သားကြီးကို ကိုင်ညှစ်သည်။ ပြီးတော့ လက်ဖဝါးကို ဖင်သားပေါ် ပွတ်သပ်ရင်း အသာရွှေ့ကာ ဖင်အကွဲကြောင်းပေါ် နေရာပြောင်းသည်။ ဖင်သား ဘယ်ဘက်နှင့် ညာ ဘက် နှစ်ခုလုံး၏ အကွဲကြောင်းအနားရှိနေရာကို လက်ဝါးဖြင့်ထိဖိကာ လက်ချောင်းများဖြင့်ကိုင်ညှစ်

လာသည်။ လက်မနှင့်လက်ညှိုးတို့က ဘယ်ဘက်ဖင်သားပေါ်မှာ၊ .. လက်သန်းနှင့်လက်သူကြွယ်က ညာဘက်ဖင်သားပေါ်မှာ၊ .. လက်ခလယ်ကတော့ ဖင်အကွဲကြောင်းပေါ်တည့်တည့်တွင်။ ... လက်ခလယ်ကို အသာလေးခပ်ကွေးကွေးလုပ်ခါ ဖင်အကွဲကြောင်းကို မထိတထိပွတ်ဆွဲနေပြန်လေရာ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ယားကျိကျိလည်းဖြစ်လျက် ကျောလေးတွန့် တွန့် သွားရရှာလေ၏။ အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့်၏ အိအိထွားထွားတင်ဆုံကြီးကို အားမနာတမ်းပင် ရက်ရက်ရောရော အသုံးချနေလေသည်။ လက်ဝါးနှင့်ပွတ်သည်။ .. ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်သည်။ .. ဖင်အကွဲကြောင်းအတိုင်း လက်ချောင်းဖြင့်အသာထိုးသည်။ လက်ချောင်းထိပ်ဖြင့် အသာဝေဝိုက်ကာ ဖွဖွလေးပွတ်ပေးသည်။ တခါတခါ ခပ်နာနာလည်း ဆုပ်ညှစ်သည်။ ဖင်လည်း ဆိတ်လိုက်သေးသည်။

အောင်မင်း၏ လက်လှုပ်ရှားကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်ဖျစ်ညှစ်ဆိတ်ဆွဲမှုတိုင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ရင်ဖိုစေ လေသည်။ အသည်းယားစေလေသည်။ ကျောချမ်းစေသည်။ ကြက်သီးတွေ ထစေသည်။ ကာမဆိပ် တွေ တဆင့်ပြီးတဆင့် တက်ပြီးရင်း တက်လာစေလေသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်နှင့်အောင်မင်းတို့ ဖင်လိုးနေကြတာကို ချောင်းကြည့်တုန်းကဖြစ်ခဲ့သလိုပင် ခင်ငြိမ်းတင့် စောက်ဖုတ်ကြီးသည် ပေါက်ကွဲလုမတတ် မို့မို့ဖောင်းဖောင်းကြီး ခုန်းထလာပြန်သည်။ စောက်ရည် ကြည်များကလည်း အရမ်းကိုထွက်လာသည်။ ထမိတ်ထပ်တည်းနှင့် အတွင်းခံလုံးဝ မပါခဲ့သည်မို့ အဖုတ်ထဲမှ စီးထွက်လာသော စောက်ရည်ကြည်များသည် ပေါင်ခြံတလျှောက်စီးကျကာ အောက်သို့ ပေါက်ကနဲ ပေါက်ကနဲ ကျသွားသည်များပင် ရှိလာသည်။ အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ပေါင်တန်ကြီးနှစ်ခုကြားသို့ သူ၏ညာခြေကိုထိုးသွင်းကာ ပေါင်ချင်း ထိကပ်လျက် ပွတ်တိုက်မှုကိုလည်း တခါတခါ လုပ်လိုက်သေးသည်။ ထိုသို့လုပ်မှုကြောင့် သူ၏ မတ်ထောင်နေသောလီးကြီးသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ဖင်သား အပြင်ဘက်ပိုင်း၊ ပေါင်တန်သားအရင်းပိုင်း များကို ထိုးမိထောက်မိသည်။ သံချောင်းတမျှ မာကြောလှသော ထိုလီးတန်ကြီး၏ ထိထောက်မိမှုက ခင်ငြိမ်းတင့်ကို အသက်ရှုပ်မှားစေသည်။ မိမိကြိတ်ကာ သွားရည်ယိုနေခဲ့ရသည်မှာ ကြာလှပြီဖြစ်သော ဖင်ဆုံကြီးများကို အပီအပြင် ကိုင်တွယ် နေရပြီမို့ အောင်မင်း အလွန်ကို ဖိမ်တွေ့နေ၏။ ကိုင်လို မဝ ဆိတ်လို မဝအောင် ဖြစ်နေရလေသည်။ ကားစီးရသည်က တမှတ်တိုင်ခရီးသာမို့ အောင်မင်း ခင်ငြိမ်းတင့်ဖင်ကြီးကို လေလံဆွဲသလို အပြတ် သမ ရသည်ကလည်း သိပ်တော့ မကြာပါ။ လူပြည့်ကြပ်နေသော ဘတ်စ်ကားအိုကြီးက တအိအိသာ သွားနေသည့်အတွက် တမှတ်တိုင်ခရီးသည် ငါးမိနစ်ခန့် တော့ ကြာသည်။ အောင်မင်းအဖို့ ငါးမိနစ် ဖင်ကိုင်ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ မှတ်တိုင်တွင် ကားရပ်ပြီ။ .. ခင်ငြိမ်းတင့်သည် စိတ်လှုပ်ရှားရင်ဖိုကာ အဖုတ်ကြီးတခုလုံး စောက်ရည်များစိမ့်လျှက်နှင့်ပင် ကားပေါ်မှ ဆင်းရလေ၏။ ကားပေါ်မှအဆင်းတွင် အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့်၏ နောက်မှကပ်ပြီး လိုက်ပါလာသည်။ ကားတံခါးမှ ကိုယ်ကိုကိုင်၍ ခင်ငြိမ်းတင့်အဆင်းတွင် ညာဘက်နိ အုံကြီးကို အောင်မင်းက အမှတ်မထင်လှမ်းကိုင်ညှစ်ဆွဲလိုက်သေးသည်။ တချိန်တည်းမှာပင် နောက်မှလီးဖြင့် အပြတ်ထောက်ပေးလိုက်သေးသည်။ ကုန်းပြီးဆင်းနေသော ခင်ငြိမ်းတင့် ပေါင်ခွဲကြားသို့ လီးကြီးက ကျကျနန ထောက်မိသည်။ လီးထိပ်က အဖုတ်နှင့်သွားထိမိသည်။ .. ပုဆိုးနှင့်ထမိများခံနေသည့်တိုင် ထိတွေ့မှုက ပီပြင်လှသည်။ မီးပွင့်သွားစေသည်။ ..

အောင်မင်းတကိုယ်လုံး ကြက်သီးတွေထသလို ခင်ငြိမ်းတင့်လည်း သွေးတွေ ဆူဝေသွားသည်။ အောင်မင်းက

နို့ကိုဆတ်ကနဲကိုင်ညှစ်ပြီးသည်နှင့် ချက်ခြင်းပြန်လွှတ်ပေးလိုက်သည်မို့ ထိုလုပ်ရပ်ကို ကားပေါ်တိုးတက်တိုးဆင်းနေကြသည့် အခြားသူများ မသိလိုက်ရပါ။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာသာ အကိုင်ခံရ သော နို့ကြီးကျိန်းလျှက် အတွေ့ခံရသော အဖုတ်မှ ယားကနဲဖြစ်ကာ ကားပေါ်မှအောက်သို့ ဟပ်ထိုး မကျသွားအောင်ပင် မနဲထိန်းလိုက်ရသည်။ လူတွေအများအပြား တိုးတက်တိုးဆင်းနေလို့သာ တော်ပေတော့သည်။ မဟုတ်က ခင်ငြိမ်းတင့် လဲပြိုကျသွားမည်မှာ အမှန်ပင်။ ကားပေါ်မှ ဆင်းပြီးသည်နှင့်ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အိမ်သို့ ခြေလှမ်းသုတ်သုတ်နှင့် အမြန်ပြန်လေသည်။ အောင်မင်းကလည်း ခင်ငြိမ်းတင့်နောက်မှ လိုက်လာသည်။ ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်သဖြင့် အရမ်းကို ယိမ်းထိုးခါယမ်းနေသော ခင်ငြိမ်းတင့်ဖင်ဆုံကြီးများကို အပီအပြင်ကြည့်ယင်း လိုက်လာခြင်းဖြစ်သည် စောစောကပင် မိမိအကျအန ကိုင်ခဲ့သောဖင်ကြီးပါလားဟူသည့်အသိက အောင်မင်း၏အကြည့်ကိုပို၍ အရသာရှိစေလေသည်။ .. လှည့်မကြည့်သော်လည်း နောက်မှာ အောင်မင်းကပ်ပါလာမည်ဖြစ်ကြောင်းကို ခင်ငြိမ်းတင့် သိနေ၏။ ပြီးတော့ မိမိ၏ဖင်ကြီးကို အားရပါးရ ကြည့်နေလိမ့်မည်မှန်းလဲ တွေးမိသည်။ ဤဖင်ကြီး အပီအပြင် အကိုင်ခံခဲ့မှုကို စဉ်းစားမိကာ ခင်ငြိမ်းတင့် ရင်ဖို အသည်းအေးလာသည်။ " ကားပေါ်မှာ သူ ကောင်းကောင်းကိုင်ခဲ့တဲ့ ငါ့တင်ပါးကြီးတွေကို သူကြည့်ပြီး စားမြို့ပြန်နေမှာပဲ။ ငါ ... ငါ ရှက်လိုက်တာနော် " ခင်ငြိမ်းတင့်စိတ်ထဲမှ ထိုသို့ ရေရွတ်မိသည်။ ခြေလှမ်းကို ခပ်မြန်မြန်လျှောက်လာရာ သိပ်အလှမ်းမဝေးသည့် မိမိအိမ်ရှိရာသို့ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ ရောက်လာလေ၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အိမ်ထဲသို့ ချိုးကွေ့အဝင်တွင် နောက်သို့ မသိမသာလေး ငဲ့ စောင်းပြီး ပြန်ကြည့်မိသည်။ ထင်ထားသည့်အတိုင်းပင် မိမိကို စူးစူးရဲရဲကြီး ကြည့်ကာလျှောက်လာ နေသော အောင်မင်းကိုတွေ့ရသည်တွင် ခင်ငြိမ်းတင့် ရင်တွေ ဒိန်းကနဲခုန်သည်။ အဖုတ်ထဲမှလည်း စောက်ရေကြည်နောက်တစက် ပြိုက်ကနဲ ထွက်ကျ၏။ ခင်ငြိမ်းတင့် အကြည့်ကိုချက်ခြင်းလွဲကာ အိမ်ထဲသို့ အပြေးတပိုင်း ဝင်လာခဲ့မိတော့သည်။

" မမ ဘာတွေ ဝယ်လာသလဲဟင် " အိမ်ထဲသို့ အရောက် ညီမဖြစ်သူ ခင်ငြိမ်းမြင့်က ဆီးမေးလေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ဘာမှပြန်မပြောနိုင်ပဲ လက်ထဲမှဈေးဆွဲခြင်းကိုသာ ခင်ငြိမ်းမြင့်လက်ထဲသို့ ကမ်းပေးလိုက်သည်။ သူကတော့ သူမတို့ အိပ်ခန်းထဲသို့ အမြန်လျှောက်လှမ်းသွားလိုက်ရလေ၏။ ညာလက်ထဲတွင် ခုထိဆုပ်ကိုင်ထားတုန်းဖြစ်သော ဆပ်စပိုင်ဒါလေးကို သိမ်းဝှက်ရမည့် အရေးက အရေးကြီးနေသည်မဟုတ်ပါလား။ .. ပြီးတော့ အတွင်းခံနောက်တထည်လဲ အမြန်ဝတ်ရဦးမည်။ သည်အတိုင်း အတွင်းခံမပါပဲ ထမိတထပ်တည်းနှင့် မနေတတ်ပါ။ အိပ်ခန်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ညာလက်ထဲတွင် ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ကိုင် လာခဲ့သည့် ဆပ်စပိုင်ဒါလေးကို ကုတင်အောက်သို့ ထိုးထည့်လိုက်သည်။ ယခုမှပင် ရင်ထဲဝယ် အနည်းငယ်ပေါ့ပါးသွားသလို ခံစားလိုက်ရ၏။ အသစ်တထည် ထုတ်ဝတ်မည်အပြုတွင် .. " ဟာ မမ ကလဲ။ ဝက်အူချောင်းကြီးပဲ ဝယ်လာတာလား။ ကျွန်မက ဘာနဲ့ သွားစားရမှာလဲ " စူစူဆောင့်ဆောင့်လေး ပြောသံနှင့်အတူ ခင်ငြိမ်းမြင့် အိပ်ခန်းဝတွင် ပေါ်လာသည်။ ယခုမှ ခင်ငြိမ်းတင့် သတိရသည်။ ယနေ့သည် ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ မွေးရက်။ အပါတ်စဉ် မွေးရက်တွင် ခင်ငြိမ်းမြင့် သက်သတ်လွတ်စားနေကျ။ ဈေးထဲတွင် စိတ်တွေရှုပ်ထွေးနေခဲ့ရသဖြင့်

ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ မွေးရက်မှန်း မေ့သွားခဲ့ရသည်။ " အေးဟယ် ... ငါဈေးထဲမှာ ခေါင်းတွေမူးလာလို့ လွယ်ရာဝယ်ပြီးပြန်ခဲ့မိတာ။ ကဲ .. ကဲ .. လမ်းထိပ်က လက်ဖက်သုပ်ဖြစ်ဖြစ်သွားဝယ်စားလိုက်ပါ မြင့်မြင့်ရယ် .. နော် " ခင်ငြိမ်းတင့်သည် မုသားသုံးကာ ညီမကိုဖြေလိုက်ရလေသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် လက်ဖက်သုပ်အလွန်ကြိုက်သည်။ သူတို့လမ်းထိပ်မှ လက်ဖက်သုပ်သည် အရမ်း စားကောင်းသည်။ ဈေးကလဲ ကြီး၏။ တစ်ပွဲကို အစိတ်ပင်ပေးရသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အသုံးအစွဲ စိစစ်သူဖြစ်ရာ အစိတ်တန်လက်ဖက်သုပ်ကို တော်ယုံနှင့် ဝယ်ကျွေးရန်လက်တွန့် နေတတ်သူဖြစ်၏။ အခါကြီးရက်ကြီးများလောက်သာ ညီမဖြစ်သူကို ဝယ်ကျွေးတတ်သည်။ ယခုလို လက်ဖက်သုပ်ကို စားရမည်မို့ ခင်ငြိမ်းမြင့် အကြိုက်တွေ့သွား၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်ထံမှ ငွေအစိတ်ယူကာ လမ်းထိပ်ရှိ လက်ဖက်သုပ်ဆိုင်သို့ ချက်ခြင်းပင် ထွက်သွားလေတော့သည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့် ထွက်သွားသောအခါမှ ခင်ငြိမ်းတင့်လဲ ဆပ်စပိုင်ဒါအသစ်လေးတထည်ကို သေတ္တာ ထဲမှ ထုတ်ယူလိုက်သည်။ သူတို့လင်မယားအတွက် အဝတ်များထည့်သော ဘီဒိုကြီးတခုရှိပါသည်။ သို့ပေမယ့် ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ဘော်လီများ ဆပ်စပိုင်ဒါများ စသည့်အတွင်းခံများကို တခြားအဝတ် တွေနှင့် မရောစေပဲ ထင်းရှူးသေတ္တာ လေး တလုံးနှင့် သပ်သပ်ထားသူဖြစ်၏။ ထုတ်ယူပြီးသည်နှင့် ခပ်မြန်မြန်ပင် ဝတ်လိုက်သည်။ အခုမှ စိတ်ထဲတွင် လုံလုံခြုံခြုံ ပြန်ဖြစ်သွားရလေ၏။ သို့သော် အောင်မင်း၏ ဖင်ပွတ်ကိုင်တွယ်လုပ်လွှတ်လိုက်မှုတွေကြောင့် စိတ်တွေလှုပ်ရှားကာ အဖုတ်အတွင်းမှ အရည်ကြည်တွေ ထွက်ထားပြန်သည်ဖြစ်ရာ ဝတ်လိုက်သော ဆပ်စပိုင်ဒါမှာ ခွဆုံနေရာတွင်ချက်ခြင်း စေးကပ်ကပ် ဖြစ်သွားရပြန်လေသည်။ အဖုတ်ကို သန့်စင်ကာဆေးကြောပြီးမှပဲ ဆပ်စပိုင်ဒါပြန်ပြီး ဝတ်မှ ဖြစ်တော့မည်။ .. ထို့ကြောင့် လတ်တလော ဝတ်ထားသော ဆပ်စပိုင်ဒါကို ပြန်ချွတ်ရန် ဟန်ပြင်နေဆဲမှာပင် အိပ်ခန်းထဲသို့ အောင်မင်းက လှမ်းဝင်ရောက်လာလေတော့သည်။

အောင်မင်းသည် အစကတော့ ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ဈေးထဲတွင်တွေ့အောင်ရှာကာ ဆပ်စပိုင်ဒါလက်ထဲသို့ ထည့်ပေးရန်သာ ရည်ရွယ်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း အခြေအနေကောင်းသည်မို့ ဘတ်စ်ကားပေါ်တက်လိုက်ကာ ဖင်ကောင်းကောင်းကြီး နို့က်ပြစ်ခဲ့သည်။ ကားအိနေသောဖင်ကြီးကို အားမနာတမ်း ကိုင်တွယ်လိုက်ရယုံမျှမက နို့ကြီးကိုညှစ် အဖုတ်ကိုပါ တေ့လိုက်နိုင်ခဲ့သဖြင့် အရှိန်က တက်ပြီးရင်းတက်လာခဲ့ရတော့သည်။ သည့်ထက်လည်း ပိုပြီး တက်ချင်လာရတော့သည်။ ထို့ကြောင့် မည်သို့ ဆက်လုပ်ရမည်နည်းဟု စိတ်ကူးဉာဏ်ထုတ်ပြီး ခင်ငြိမ်းတင့်တို့ အိမ်ဘေးနားရှိ အုတ်ခုံလေးတွင် ထိုင်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့် အိမ်ထဲမှ ထွက်သွားသည်ကို အောင်မင်းလှမ်းမြင်လိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့် ကလည်း အောင်မင်းကို လက်ပင် ဝှေ့ယမ်းပြ နှုတ်ဆက်သွားသေးသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့် ဘယ်သွားတာမှန်း အောင်မင်းမသိပါ။ သို့သော် အိမ်ထဲတွင် ခင်ငြိမ်းတင့်တယောက်ထဲ ကျန်နေခဲ့သည်မှာ အခွင့်ကောင်းဖြစ်ကြောင်းတွေ့မိသောအခါတွင်ကား အောင်မင်း ဘာမှ ဆက်ပြီး စဉ်းစားမနေတော့ပဲ ထိုင်နေရာမှ တချိုးတည်းထကာ ခင်ငြိမ်းတင့်အိမ်ထဲသို့ တန်းဝင်သွားတော့သည်။ လမ်းထိပ်သို့သာ သွားမည်မို့ ခင်ငြိမ်းမြင့်က တံခါးကို ဧတုယုံဆွဲစေ့ထားခဲ့ရာ အောင်မင်းအနေဖြင့် အလွယ်တကူပင် အိမ်ထဲ ဝင်လာနိုင်ခဲ့လေသည်။ အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့်တို့အိပ်ခန်းထဲသို့ တန်းပြီး ဝင်လာခဲ့လိုက်၏။

အောင်မင်း အိပ်ခန်းထဲဝင်လာခိုက်တွင် ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ဝတ်ထားသော ဆပ်စပိုင်ဒါကိုပြန်ချွတ်ရန် ပြင်နေခိုက်ဖြစ်သည်။ ထမီသည် ခါးတွင် ဝတ်လျက်မရှိပါ။ ပြေလျော့ကာ အထက်ဆင့်ပိတ်စကို ပါးစပ်ဖြင့်ကိုက်လျက်ထိန်းပြီး လက်နှစ်ဘက်က ဆပ်စပိုင်ဒါခါးစည်းမျှော့ကြိုးကို ကိုင်ထားလေသည်။ ထမီပြေလျော့လျော့ဖြစ်သော်လည်း မပေါ့တပေါ့တော့မဟုတ်။ .. လုံလုံခြုံခြုံတော့ ကာရံထားနိုင်သေး သည်။ သို့ပေမယ့် တစ်ခါယောက်ျားတယောက်ရှေ့တွင်တော့ ရှက်ကြောက်ဖွယ်ရာ အနေအထားမျိုး တော့ ဖြစ်နေပေသေးသည်။ " အို " ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ပါးစပ်မှ လွတ်ကနဲအော်မိသည်။ ဆပ်စပိုင်ဒါကို ဆက်မချွတ်ဖြစ်တော့ပါ။ ပါးစပ်တွင်ကိုက်ထားသော ထမီကိုဖယ်ဖြုတ်ကာ ကမန်း ကတန်းပင် ထမီကို ပြန်ဝတ်လိုက်၏။ ကမန်းကတန်းဝတ်ရသောကြောင့် ထမီသည် ချပ်ချပ်ရပ်ရပ် သေသေသပ်သပ်တော့ ဖြစ်မသွားပါ။ ကပိုကရီဖြစ်နေလေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ဘာလုပ်ရမည်မှန်းမသိ။ .. မျက်လုံးအဝိုင်းသားနှင့်သာ အောင်မင်းကိုကြောင်ပြီး အလန့်တကြား ကြည့်နေမိတော့သည်။ အောင်မင်းကတော့ ဘာလုပ်ရမည်ဆိုသည်ကို ကောင်းကောင်းသိသည်။ .. သိသည့်အတိုင်းလည်း ခပ်သွက်သွက်လှုပ်ရှားလိုက်သည်။ .. အံ့ဩတုန်လှုပ်နေသော ခင်ငြိမ်းတင့်အနီးသို့ ဖြတ်ကနဲတိုးကပ်သွားလိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ရမက်ဆူဝေစရာကောင်းလှသော တကိုယ်လုံးကို စွေ့ကနဲ ထွေးပွေ့လိုက်သည်။ ထိုနောက်တော့ ဖူးဖူးရွရွ နှုတ်ခမ်းလေးများကို သူ့နှုတ်ခမ်းထူအမ်းအမ်းကြီးများဖြင့် ငုံ့ခဲကာ အားရ ပါးရ ရမက်ပြင်းပြင်းဖြင့် စုပ်နှမ်းပစ်လိုက်လေတော့သည်။

အောင်မင်းနှင့်ခင်ငြိမ်းမြင့်တို့ လိုးနေကြသည်ကိုချောင်းကြည့်ခဲ့မိချိန်မှစပြီး တက်ကြွပြင်းထန်လာနေ ခဲ့သော ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ရမက်မီးတောက်သည် အရှိန်က မသေသေး။ .. ယခုအချိန်ထိ လောင်မြိုက် နေဆဲဖြစ်သည်။ သူမ၏ သွေးသားများက မကြိုဖူးအောင်ပင် ကာမရမက်ဖောဖြင့် ဆူပွက်နေသည်။ ထို့ကြောင့် အောင်မင်း၏ပိုင်နိုင်စွာပွေ့ဖက်နှမ်းစုပ်လိုက်မှုသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို တုပ်နှောင်လိုက် သော ရမက်နှောင်ကြီးများ ဖြစ်သွားသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် ရုန်းမထွက်သာတော့။ .. မသင့်တော်မှန်းကို သိနေပါလျက်နှင့်ပင် ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အောင်မင်းရင်ခွင်ထဲတွင် ခွေပျော့ပျော့လေးဖြစ်နေတော့သည်။ ဟန်ဆောင် ပန်ဆောင်လေးမှပင် မရုန်းနိုင် မလူးလွန်နိုင် ရှာတော့။ .. အောင်မင်းစုပ်နှမ်းမှုကိုသာ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်လေး ခံယူနေမိလေတော့သည်။ အောင်မင်းသည် ပါးစပ်ကစုပ်နှမ်းရင်း လက်ကလဲ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ဖင်ကြီးများကို ကိုင်ညှစ်ပြန်သည်။ ထိုအခါ ခင်ငြိမ်းတင့်ဝတ်ထားသော အတွင်းခံဆပ်စပိုင်ဒါလေးကို စမ်းမိသွားသည်။ " နင် အတွင်းခံဘောင်းဘီ ပြန်ဝတ်ထားတာလား .. " အောင်မင်းက နှုတ်ခမ်းချင်းအသာခွာလိုက်ပြီး ခပ်တိုးတိုးလေး မေးလိုက်၏။ ခင်ငြိမ်းတင့် ရှက်ရှက်နှင့် ခေါင်းသာညိတ်ပြလိုက်ရရာသည်။ ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ နေလာခဲ့သော ခင်ငြိမ်းတင့်အဖို့ ထိုသို့အမေးသည် အတော်ကို ရင့်သီးကာ စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ရာ ကောင်းနေသည်။ ရင့်သီးသော မေးမြန်းမှုအတွက် စိတ်မဆိုးမိသည်ကိုလည်း ကိုယ့်ကိုကိုယ် အံ့ဩနေမိသည်။ " အတွင်းခံဘောင်းဘီ ချွတ်လိုက် " အောင်မင်းက တဆင့်တက်လာပြန်၏။ ခပ်ထစ်ထစ်လေးဖြစ်နေသော အတွင်းခံဆပ်စပိုင်ဒါ၏ အနား ရစ်စ နေရာလေးကို လက်ညှိုးထိပ်လေးဖြင့် ထိကိုင်ပွတ်လိုက်သေးသည်။ ဘာမှမဟုတ်လောက်သော အနီပွတ်တိုက်မှုလေးသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ကိုတော့ ရင် တဒိန်းဒိန်း ခုန်သွားစေပါ၏။ " ဟင့်အင်း မချွတ်ဖူး " ခင်ငြိမ်းတင့်အသံက သိသိသာသာပင် တုန်ယင်နေသည်။ သူမ မျက်နှာလေးမှာ

ငိုမဲ့မဲ့ပင် ဖြစ်နေရ လေ၏။ မျက်လုံးအိမ်ထဲတွင်လည်း မျက်ရည်တို့ ရစ်ဝိုင်းနေပြီ။ .. " ချွတ်လိုက်ပါ တင့်တင့်ရဲ့။ .. အတွင်းခံဘောင်းဘီခံနေတော့ ဖင်ကြီးကိုင်ရတာ သိပ်မမိုက်ဖူး .. " ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ဖင်ဆုံအလွန်ထွားအိသူဖြစ်ရာ အတွင်းခံဘောင်းဘီရှိနေသော်လည်း ဖင်ကြီးကို ဆုပ်ရ ကိုင်ရတာ အိတင်းနေပါသည်။ အောင်မင်းက တမင်သက်သက် ရစ်နေခြင်းဖြစ်ပါ၏။

" ဟင့်အင်း ဟင့်အင်း ... ။ ဖယ်ပါရှင် လွှတ်ပါ ... " ခင်ငြိမ်းတင့်က တောင်းပန်ငြင်းဆန်ရှာသည်။ ပြောမယ့်သာပြောနေရသည်။ အားကတော့ သိပ်မရှိလှပါ။ ပါးစပ်ကသာ ဖယ်ပါပြောနေရသော်လည်း လူကတော့ အောင်မင်းရင်ခွင်ထဲမှာ ကြော့ကြော့ပျော့ပျော့လေး။ ရုန်းကန်ခြင်းလည်း မပြုမိ။ အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းတင့် ဖင်ကြီးကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်ယင်း ... " လုပ်ပါ တင့်တင့်ရာ။ .. အတွင်းခံဘောင်းဘီကိုချွတ်ပစ်လိုက်စမ်းပါ။ တင့်တင့်ဖင်ကြီးကအိတင်းနေ တာ။ အားရပါးရ ကိုင်ညှစ်ပြစ်ချင်လို့ ... " ပြောရင်း ခပ်နာနာဆွဲဆိတ်လိုက်ရာ ခင်ငြိမ်းတင့် တွန့်ကနဲ ဖြစ်သွားရပြန်သည်။ " အိုး ... မဆိတ်ပါနဲ့ရှင် .. လွှတ်ပါ။ ကျွန်မကိုလွှတ်ပါ ။ ... မကောင်းပါဘူးရှင် " " ကောင်းပါတယ်ကွာ .. နင့်ဖင်ကြီးက ကိုင်လို့ပွတ်လို့ သိပ်ကောင်းတာပဲ။ နင်လည်းပဲ ဖင်ကိုင်ခံရတာ ကောင်းတာပဲ မဟုတ်လား ... " " အို .. မဟုတ်ဖူး၊ မဟုတ်ဖူး .. အွန့် .. " အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ပါးစပ်ကို စုပ်နမ်းလိုက်ပြန်သည်။ စောစောတုန်းကလို ပါးစပ်ချင်း ဖိကပ်ကာ ကြာကြာငုံခဲစုပ်နမ်းခြင်းမျိုးမဟုတ်။ ခင်ငြိမ်းတင့် နှုတ်ခမ်းပါးလေးများကို " ဖြတ် " ကနဲ မြည်သွားအောင် တစ်ချက် ခပ်ကြမ်းကြမ်း စုပ်ပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ နှုတ်ခမ်းသားများ ထူပူသွားကာ ခင်ငြိမ်းတင့် ရင်တွေဖိုမောသွားရသည်။ အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းတင့် ပေါင်ကြားသို့ လက်နှိုက်လာပြန်သည်။ " အာ ... မလုပ်နဲ့ မလုပ်နဲ့ မကိုင်ပါနဲ့ရှင် ။ အာ .. ဟာ ... ဒုက္ခ ပါပဲ .. " ခင်ငြိမ်းတင့်သည် မိမိပေါင်ကြားသို့ နှိုက်လာသော အောင်မင်း၏လက်ကိုဆွဲဖယ်ပစ်ရန်ကြိုးစား သည်။ သို့သော် မရပါ။ .. အောင်မင်းက အတင်းထိုးနှိုက်ရာ စောက်ဖုတ်အပေါ် လက်ရောက်သွား လေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်က ပေါင်ကြီးကို စေ့ထားရာ အဖုတ်ပေါ် လက်က ကျကျနနတော့ အုပ်မိခြင်း မရှိသေး။ မထိတထိသာ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ မထိတထိ တွေ့ထိမှုကပင် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို လျှပ်စစ်ဓာတ် လိုက်ခံရသလို တကိုယ်လုံး ဖြိုးဖြိုးဖျင်းဖျင်း ဖြစ်စေသည်။ စေ့ထားသော ပေါင်နှစ်လုံးက အလိုလိုပင် ကွာထွက်သွားသည်။ ထိုအခါ စောက်ဖုတ်ပေါ်သို့ အောင်မင်းလက်က အပီအပြင်အုပ်မိသွားတော့၏။ အောင်မင်းက တချက်ပွတ်ပေးလိုက်ရာ ခင်ငြိမ်းတင့် ကော့ပျံတက်သွားရှာသည်။ " အိုး အမေ့ " ပါးစပ်မှလည်း ရေရွတ်မြည်တမ်းသံထွက်ပေါ်လာသည်။ အတင်းချိုးနှိမ်နေသည့်ကြားမှပင် ခင်ငြိမ်းတင့်အသွေးအသားတွေ ဆူဝေလာသည်။ သောင်းကျန်းလာ သည်။ .. အုပ်ကိုင်မိသော အောင်မင်း လက်ဖဝါးအောက်တွင် အဖုတ်ကြီးက ချက်ခြင်းဖောင်းကြွလာ သည်။ စေးကပ်ကပ် စိုစိစိဖြစ်နေသော ဆပ်စပိုင်အိခွဆုံအသားနှင့် အဖုတ်ကြီး တင်းရင်းစွာထိမိသည် " နင့် စောက်ဖုတ်ကြီး ဖောင်းတက်လာနေပါလား ဟင် .. " အောင်မင်း က ခပ်တိုးတိုး ပြောပြန်သည်။ " မဟုတ်ရပါဘူးရှင် ... မဟုတ်ရပါဘူး ... " ခင်ငြိမ်းတင့်က ရှက်ကြောက်စွာပင် ငြင်းပယ်စကားဆိုရှာသည်။ သို့ပေမယ့် ထိုငြင်းသံကပင် တုန်ရီ လှိုက်ခါနေသည်။ မပီပိုးတဝါး ဖြစ်နေလေသည်။ အောင်မင်းက လက်ငါးချောင်းကို စုကာ စောက်ပတ်ပေါ်ဖိလျှက် ဝေ့ကာဝိုက်ကာ ဖိပွတ်ပေးသည်။

" အို .. ဟင့်ဟင့်ဟင့် ... တော်ပါတော့ရှင်၊ အိုးအိုး .. တော်ပြီ တော်ပြီ ... အင့် " ခင်ငြိမ်းတင့် လူးကာလွန်ကာ ကော့ကာယုံကာ ဖြစ်နေရပြီ။ တကိုယ်လုံးလည်း ပူထူဖိန်းရှိန်းလျက်။ .. ရင်တလုပ်လုပ် အသည်းတအေးအေးနှင့်။ .. " အတွင်းခံဘောင်းဘီ ချွတ်လေ ... " အောင်မင်းက အရေးဆိုပြန်သည်။ " ဟင့်အင်း ဟင့်အင်း " ချွတ်လိုက်ပါ တင့်တင့်ရဲ့ .. " " မချွတ်ပါရစေနဲ့ရှင် .. ရှိကြီးခိုးပါရဲ့ .. " အောင်မင်းက စောက်ဖုတ်ကို ပိုပြီး ခပ်ကြမ်းကြမ်းဖိပွတ်လာသည်။ လက်ဖြင့် နို့အုံကြီးများကို နှိုက် ဆုပ်နယ်သည်။ သူ့ပါးစပ်ကြီးကလည်း တင့်တင့် နှုတ်ခမ်းပါးလေးများကို မြှတ်ကန်စုပ်လိုက်။ .. လည်တိုင်ကျော့ကျော့ကို စုပ်နမ်းလိုက်။ .. ပါးကို နမ်းလိုက်လုပ်နေလေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် ၏ မျက်နှာအနံ့ စိတ်ကြိုက်နမ်းနေသလို ဖင်ဆုံ၊ နို့အုံ၊ ပေါင်သား၊ စောက်ဖုတ် စသည်တို့ကိုလည်း သဘောရှိ ကိုင်တွယ် ဆုပ်နယ်နေလေသည်။ အနမ်းအစုပ် အကိုင်အတွယ်များက ကြမ်းတမ်းလှသည်။ .. ရမက်ပြင်းစွာ စုပ်နမ်းကာ အာသာငမ်းငမ်းပင် ဆုပ်နယ်ဖြစ်ညှစ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ လင်တော်မောင် ကိုသိန်းစိုးပင် သည်လို ကိုင်တွယ်စုပ်နမ်းမှုမျိုး မလုပ်ခဲ့ဘူးပါ။ ပြီးတော့ ကိုသိန်းစိုး မကိုင်ဘူးသေးသည့်နေရာများ (ဥပမာ .. ဖင်ပေါက်ကို လက်ချောင်းများဖြင့် နှိုက်ကလိတာမျိုး ..) ကိုပါ အောင်မင်းက နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် လုပ်ကိုင်နေ၏။ တက်မလိုးယုံ တမယ်သာ ကျန်တော့သည် ပြောရမည်။ ...

ခင်ငြိမ်းတင့်တယောက်မှာတော့ဖြင့် အောင်မင်း၏ ကြမ်းတမ်းရမက်ပြင်းသော အကိုင်အတွယ် အစုပ် အနမ်းများကြောင့် သွေးသားတွေဆူပွက်လှုပ်ရှားလာကာ တက်လိုးမခံရပါပဲနှင့်ကို တစ်ချီ " ပြီး " သွားရလေတော့သည်။

လင်တော်မောင်နှင့် ကာမစပ်ယှက်ရာတွင် ကိုသိန်းစိုး၏ အကျမြန်သောလီး ကြောင့် ကောင်းကောင်း " မပြီး " ဖူးခဲ့သည့် ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ခုတော့ အောင်မင်းလက်ထဲတွင်မှာမှ ပြည့်ပြည့်ဝဝ ကြီး " ပြီး " ကာ ကာမအရသာတွေ ထူးထူးကဲကဲ ခံစားရလေတော့သည်။ အောင်မင်းနှင့် ယခုလို ဖြစ်နေခြင်းသည် မသင့်လျော်၊ မလုပ်အပ်မှန်းသိသော်လည်း ပေါ်ပေါက်ခံစား လာရသည့် မကြုံစဖူး ထူးကဲလှစွာသော ကာမအရသာကိုတော့ ခင်ငြိမ်းတင့် အထူးနှစ်သက်စွဲလမ်း သွားရလေပြီ။ တစ်ချီ " ပြီး " သွားရသည်ကိုပင် အားမရနိုင်။ ထို အရသာမျိုး ထပ်ခံစားချင်လာသေးသည်။ ဒါကြောင့် ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အောင်မင်းပြုသမျှ ဆက်ပြီး ခံနေလေသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ... " မမရေ .. လက်ဖက်သုပ်တွေ အများကြီး ရလာတယ်။ အဆစ်ကောင်းကောင်း ထည့်ပေးလိုက်တာ " အိမ်ထဲဝင်လာရင်း အားရဝမ်းသာ အော်ဟစ်ပြောဆိုလာသော ခင်ငြိမ်းမြင့် အသံကိုကြားလိုက်ရသည်။ ဖိလင်တက်ကာဖိမ်တွေ နေသော ခင်ငြိမ်းတင့် အိပ်ယာမှလန်နိုးသလို အောင်မင်းရင်ခွင်ထဲမှ ဇတ်ကန် ထကာ အိပ်ခန်းအပြင်ဘက် အမြန်လှမ်းထွက်သွား၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့် ဝင်လာကာ မိမိနှင့်အောင်မင်း ဖြစ်ပျက်နေကြပုံများကို ပက်ပင်း မြင်သွားမှာ စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် အလိုအလျောက် လှုပ်ရှားဆောင်ရွက် မိခြင်း ဖြစ်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် ပြုန်းစားကြီးထွက်သွားသောကြောင့် အောင်မင်းအနေဖြင့်လည်း ဖက်ဆွဲထားလိုက်ရန် မမှီပဲဖြစ်သွားရသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့် ပြန်ရောက်လာပြီကိုလည်း သိလိုက်ပေရာ သူတို့ ညီအမနှစ်ယောက် ဘယ်လိုများ အကွက်လုပ်ကာ ရှင်းကြလေမည်နည်းဟု သိလိုသောကြောင့် ခင်ငြိမ်းတင့်အိပ်ခန်းထဲတွင်ပင် အသာငြိမ်ကာ စောင့်နေလိုက်သည်။ လိုအပ်လျှင် ကုတင်အောက်သို့ ဝင်ပုန်းရန်လည်း အသင့်ပြင်ထားသည်။ ထိုသို့ ပုန်းရလျှင်လည်း တမျိုးတော့ စိတ်လှုပ်ရှားစရာ ကောင်းလေမည် ဟု တွေးယင်း ပြုံးမိနေသေးသည်။

အိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်လာသော ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ခင်ငြိမ်းမြင့်နှင့် အိပ်ခန်းဝတွင် ဆုံသည်။ တော်သေးသည်။ .. အထွက်နောက်ကျလျှင် အားလုံး ရှုပ်ကုန်နိုင်သည်။ " ကျွန်မ အဆစ် ကောင်းကောင်း တောင်းလာခဲ့တယ်။ အပီပဲ မမရဲ့ .. အဟင်း " ခင်ငြိမ်းမြင့်က လက်ဖက်သုပ်ထည့်ယူလောသော ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ကို မြှောက်ပြပြီး ပြောသည်။ " အော် အေး ... မနည်းပါလားဟ။ နင်တော့ ပွတာပဲ " " ကျွန်မ တခါတည်း စားလိုက်တော့မယ်။ မမရော စားမလား။ ကျွန်မ ဝက်အူချောင်းကြော်လိုက်မယ် " " နေနေ ... ငါ မစားသေးပါဘူး " " ဒါဆို ကျွန်မ စားနှင့်တော့မယ် " " အေး အေး .. " ခင်ငြိမ်းမြင့် လက်ဖက်ထုပ်ကိုကိုင်ကာ မီးဖိုခန်းဘက် ထွက်သွားသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်လည်း ခပ်သွက်သွက်ပင် အိပ်ခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာခဲ့သည်။

" ရှင် ပြန်ပါတော့ရှင်။ .. မြင့်မြင့် ရောက်လာပြီ " ခင်ငြိမ်းတင့်က အောင်မင်းကို နှင်သည်။ " မြင့်မြင့် ရောက်လာတာများ ဘာဆန်းတာမှတ်လို့ .. " " ဟာ သူ့ရှင်ကိုမြင်သွားရင် ခက်ကုန်မှာပေါ့ " " မခက်ပါဘူးဟ။ နင့်ညီမ မြင့်မြင့်ကို ငါ လိုးနေကျပဲဟာ။ သူက ဘာမှ ပြသနာမလုပ်နိုင်ပါဘူး။ စိတ်ချ ... " " ဟာ .. သူသိသွားတော့ ရှက်စရာကြီးပေါ့။ .. ပြန်ပါရှင်။ .. ရှင်လဲ ကျွန်မကို စိတ်ကြိုက် ကိုင်တွယ်ပြီးပြီ မဟုတ်လား။ ကျေနပ်ပါတော့ ... နော် " " ဒါဆို အတွင်းခံဘောင်းဘီ ချွတ်လေ .. " အောင်မင်းက လုပ်လာပြန်ပြီ။ " ဟာ ... ခက်တော့တာ ပါပဲနော် " " ချွတ်ပါ။ .. အတွင်းခံဘောင်းဘီ ချွတ်ရင် ပြန်မယ်။ မဟုတ်ရင်တော့ ဒီအိပ်ခန်းထဲကမထွက်ဖူး။ ခင်ဗျားကို အတင်းဖက်နမ်းနေဦးမယ် " " အမယ်လေး ... အဲလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့ရှင် " " ဒါဆို ချွတ်လေ .. " " ခက်တော့တာပါပဲနော် .. ။ ဘာကြောင့် ဒါကိုပဲ မရအက လုပ်ခိုင်းနေရတာလဲ ရှင် .. " ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ မတတ်သာတော့ပဲ အောင်မင်းအလိုကျ အတွင်းခံဆပ်စပိုင်ဒါလေးကို ချွတ်ရလေတော့ သည်။ အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ဘောင်းဘီချွတ်သည်ကို သေသေချာချာပင် ထိုင်ကြည့်နေသည်။ အောင်မင်း၏ စူးရဲသော မျက်လုံးအကြည့်များအောက်တွင် ခင်ငြိမ်းတင့် ချွတ်ရခြင်းဖြစ်၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်အဖို့ အရှက်ကို အသာဘေးချိတ်ကာ အားခဲပြီး လုပ်ဆောင်ရရှာသည်။ ရှက်တာကတော့ မပြောပါနှင့်တော့။ ဒါပေမယ့် မချွတ်လို့ ကလည်း မရ .. ။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အောင်မင်းနှင့် မလှမ်းမကမ်းမှာ မတ်တပ်ရပ်ကာ အရင်ဆုံး ခါးတွင်ညှပ်ထားသော ထမီအထက်ဆင်စကို ဆွဲဖြုတ်ရသည်။ ထမီပြေလျော့သွားသောအခါ အထက်ဆင်စအစွန်းတနေရာကို ပါးစပ်ဖြင့်ထိန်းကိုက်ကာ ထမီကွင်းလုံးကျွတ်မသွားရအောင် ထိန်းရသည်။ ထို့နောက်မှ အတွင်းခံ ဆပ်စပိုင်ဒါ၏ ခါးစည်းမျှောကြိုးကြားတွင် ဘယ်ညာ လက်မနှစ်ခုကို ထိုးကာ အောက်သို့ တွန်းချရ သည်။ ဆပ်စပိုင်ဒါသည် တုတ်ဖြိုးသော ပေါင်တံကြိုးများတလျှောက် အောက်သို့ လျှောကျသွား၏။ ထိုသို့ ဆပ်စပိုင်ဒါကို အောက်တွန်းချွတ်သောအခါ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ကိုယ်က အလိုလိုကိုင်ညွှတ်သည် ကြီးမားသော ရင်သားဆိုင်ကြိုးများ အိကနဲကျသည်။ တင်ဆုံကြီးက တင်းကနဲဖြစ်သည်။ စူးစိုက်ပြီး ကြည့်နေသော အောင်မင်းမျက်လုံးများ အရောင်တွေတောက်လာသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည်လည်း တတ်နိုင်သမျှ ဖုံးဖုံးဖိဖိဖြင့် ချွတ်နေခြင်းဖြစ်ရာ အောင်မင်းအနေဖြင့် ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်း များကို မမြင်ရ မတွေ့ရပါ။ ဒါပေမယ့် ခင်ငြိမ်းတင့်၏ အတွင်းခံဘောင်းဘီချွတ်ချ လှုပ်ရှားနေဟန်ကပင် အောင်မင်းကို စိတ်လှုပ်ရှားစေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အတွင်းခံဘောင်းဘီကို ဒူးဆစ်နားထိသာ တွန်းချပြီး ကိုယ်ကို ပြန်မတ်သည်။ ထမီကို မြန်မြန်ပြန်ဝတ်သည်။ ဒူးဆစ်နားရောက်နေသော ဆပ်စပိုင်ဒါကို ညာခြေမြှောက်ကာ ခြေဖဝါးနှင့်ဖိဆွဲချသည်။ ခြေကျင်းဝတ်ဆီရောက်သွားတော့မှ အသာကုန်းကာ ချွတ်ယူလိုက်သည်။

" ပေးစမ်း .. " အောင်မင်းက လက်ကမ်းလာရာ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ မျက်နှာထူထူပူပူနှင့်ပင် မိမိချွတ်ထားသော ဆပ်စပိုင်ဒါကို အောင်မင်းလက်ထဲ လှမ်းထည့်ပေးလိုက်ရလေ၏။ အောင်မင်းက ဆပ်စပိုင်ဒါကို အသာဖြန့်ကြည့်သည်။ ပေါင်ခွဆုံနေရာတွင် စိုကာ ကွက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ စိုတာမှ တော်တော့ကို စိုနေခြင်းဖြစ်၏။ " နင့် အဖုတ်က အတော် အရည်ရွှမ်းတာပဲကိုး။ .. အတွင်းခံမှာ စောက်ရည်တွေကို စိုရွဲနေပြီ " ထိုသို့ ပြောပြီးနောက် အောင်မင်း အိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် ဘောင်းဘီကိုတော့ လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားဆဲ။ .. " အို အို ... ဘယ်ယူသွားဦးမလို့လဲ ရှင့် .. " ခင်ငြိမ်းတင့် မနေသာတော့ပေ။ ကမန်းကတန်း လှမ်းမေးလိုက်ရသည်။ မိမိအတွင်းခံကို ယောက်ျားကြီးတယောက်က ကိုင်ကာယူသွားမှာကို ခင်ငြိမ်းတင့် ရှက်လှသည်။ မလုပ်စေလို။ " အော် ... ဟုတ်သားပဲ။ ရော့ " အောင်မင်းက သူ့လက်ထဲမှ အတွင်းခံဘောင်းဘီကို ခင်ငြိမ်းတင့်ထံ လှမ်းပစ်ပေးလိုက်သည်။ မျက်နှာကို တည့်တည့်ချိန်ကာ ပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ လက်ကလည်း တည့်သည်။ ဆပ်စပိုင်ဒါသည် ခင်ငြိမ်းတင့်မျက်နှာကို တည့်တည့်ထိသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် ရှက်ရွံ့ ရင်ခုန်သွားရပြန်၏။ " အော် ... နေ့လည်ကျရင် နင့်ညီမကို အကြောင်းတခုခုပြပြီး အပြင်ကိုလွှတ်ထားလိုက်။ ငါပြန်လာ ခဲ့မယ်။ .. ငါကတော့ နင့်ညီမ ရိုရို မရိုရို လာမှာပဲ။ နင့်ညီမ မသိစေချင်ဘူးဆိုရင် နင့်ဖာသာ ကြံဖန်ပြီး အပြင်ကိုလွှတ်ထား။ ဟုတ်ပြီလား ... " အိပ်ခန်းထဲမှ မထွက်ခင် အောင်မင်းက ခပ်ပိုင်ပိုင်လေး ပြောသွားသေးသည်။ အောင်မင်း ထွက်သွားတော့မည်မို့ " ဟင်း " ချမည် ကြံကာရိုနေသေးသော ခင်ငြိမ်းတင့် ခမျာ ရင်ဖို စိတ်လှုပ်ရှားသွားရပြန်တော့သည်။ သူ ပြန်လာဦးမည် ဆိုပါလား။ ဘာတွေများ လုပ်ဦးမလို့ပါလိမ့်။

ထိုနေ့ နေ့လည်ပိုင်းရောက်သောအခါ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို ကြံဖန်ကာ အပြင်လွှတ်ရ လေသည်။ ကိုသိန်းစိုးကို ထမင်းကြော်ကောင်းကောင်းကြော်ကျွေးချင်လို့ ဟု အကြောင်းပြလျက် ကြက်ဥ၊ ဂေါ်ဖီထုပ်၊ မုန့်လာဥနီများ ဝယ်ရန် ဈေးသို့ လွှတ်လိုက်လေသည်။ လက်ဖက်သုပ်ဝယ်ကျွေးထားသော ကျေးဇူးကြောင့်လားတော့မသိ။ ဈေးဝယ်ရ ပြင်းလှသော ခင်ငြိမ်း မြင့်သည် ရှောရှောရှူပင် ထွက်သွားလေသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်ထွက်သွားပြီးလျှင် အောင်မင်းရောက် လာတော့မည်မှန်း သိနေသော ခင်ငြိမ်းတင့်မှာတော့ ရင်ဖိုစပြုလာသည်။ အောင်မင်းရောက်လာပြီး ဘာတွေများလုပ်မှာလဲဆိုသော အတွေးက သူမကို ရင်ဖိုစေသည်။ နမ်းမှာ ကိုင်မှာ နှိုက်မှာကတော့ သေချာသည်။ သည့်ထက်များ ပိုကဲလာဦးမှာလား။ ... ထိုသို့ ပိုကဲလာလျှင် မိမိဘာလုပ်ရမည်နည်း။ ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို အောင်မင်း ပယ်ပယ်နယ်နယ် ဖင်လိုးနေခဲ့ပုံကိုလည်း မျက်စိထဲ ပြန်မြင်နေမိသည်။ အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းမြင့် အိမ်မှထွက်လာမည့်အချိန်ကို မယောင်မလည်နှင့် စောင့်ကြည့်နေ သည်ဖြစ်ရာ ခင်ငြိမ်းမြင့်ထွက်သွားသည်နှင့်ပင် သူကလည်း ခင်ငြိမ်းတင့်ရှိရာ အိမ်ထဲသို့ မဆိုင်း မတွ ဝင်ရောက်လာလေတော့သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ဧည့်ခန်းထဲက ကုလားထိုင်တလုံးပေါ်တွင် ထိုင်နေသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်ဖွင့်ထားခဲ့ ပြီး ပြန်စေ့ယုံစေ့ထားခဲ့သော တံခါးကို အောင်မင်း တွန်းဖွင့်ဝင်လာသောအခါ ခင်ငြိမ်းတင့် ဆတ်ကနဲ ထရပ်မိလေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ အောင်မင်းကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ရမှာ မျက်နှာပူနေသောကြောင့် ခေါင်းကို အသာငုံ့ ထားမိသည်။ သူမ ရင်ကတော့ တဒိန်းဒိန်း ခုန်လျက်။ ..

ခြေဖျားလက်ဖျားတွေလည်း အေးစက် နေလေပြီ။ အဖုတ်ကလဲ ပူနွေးဖောင်းကြွ လာနေပါပကော။ ..
ဘာမှပင် မလုပ်ရသေးပါဘဲနှင့်ကို အောင်မင်းရောက်လာသည်နှင့် ခင်ငြိမ်းတင့်သွေးသားတို့က
နိုးကြွလှုပ်ရှားစပြုလာနေကြပြီဖြစ်သည်။ " မြင့်မြင့်ကို ဘယ်လွတ်လိုက်လဲ .. " အောင်မင်း က အိမ်တံခါးကို
အကျအန ဂျက်ထိုးကာ ပိတ်လိုက်ပြီး မေးလေသည်။ " ဈေးကိုပါ ... " ခေါင်းလေးငုံ့ထားသော
ခင်ငြိမ်းတင့်က ခပ်တိုးတိုး ဖြေသည်။ " မဆိုးဘူး။ .. ဒါဆို အချိန်တနာရီလောက်တော့ ရသားပဲ။ ငါနှင့်ကို
ကောင်းကောင်းလိုးနိုင်တယ် " အောင်မင်း၏ စကားသည် ခင်ငြိမ်းတင့်အတွက်တော့ မိုးကြိုးပစ်သံလို
ဆူညံသွားသည်။ ... ရှက်ကြောက်သည်၊ ထိတ်လန့်သည်၊ တုန်လှုပ်သည်၊ တပြိုင်နက်တည်းမှာပင်
ကာမရမက်ရိုင်းများက ရေနံဆီပက်လိုက်သော မီးပုံမှ မီးတောက်လို ဟုန်းကနဲ
တောက်လောင်တက်ကြွလာလေသည်။ ရင်ခုန်လိုက်တာတော့ ပြောမနေပါနှင့်တော့။ " မလုပ်ပါနဲ့ရှင်
အဲလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့။ ကျွန်မက လွတ်လွတ်လပ်လပ်မဟုတ်ပါဘူး။ လင်ရှိ မိန်းမပါ။ ဒါမျိုးတော့
မလုပ်ပါနဲ့ရှင် ... " ခင်ငြိမ်းတင့်က ငိုသံပါလေးနှင့် အတင်းတောင်းပန်ရှာသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ
အောင်မင်းလိုးတာ ခံချင်နေသော ရမက်စိတ်ရိုင်းနှင့်အတူ လင်သားကို စောင့်စည်းရ မည့်
မယားကောင်းသိက္ခာ တို့ ဒွန်တွဲအားပြိုင်မှုကို လတ်တလောရင်ဆိုင်နေရလေသည်။ ရမက်ရိုင်း များက
အထူးအားကောင်းနေကြောင်းကိုလည်း နားလည်သည်။ ထို ရမက်ရိုင်းတို့နောက်သို့ မပါမိ စေဘို့
ခင်ငြိမ်းတင့် အသည်းအသန်ပင်ကြိုးစားနေရသည်။ ဒါပေမယ့် အနီကြိုးစားမှုသည်အချည်းနီး သာ
ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိနေသည်။ မိမိ၏သွေးသားများကိုပင် မိမိပြန်မုန်းတီးမိမှုပင် ဖြစ်ပေါ်လာ ရသည်။
မိမိကိုယ်ကိုလည်း အားမရနိုင်တော့။ ဘာကြောင့်များ စိတ်တွေဒီလိုပြင်းထန်လာတာလဲ။ ..
မချိုးနှိမ်နိုင်တော့ဘူးလားနော် ။ ...

" နင်က လင်ရှိမယားဆိုပေမယ့် နင့်လင်က ကောင်းကောင်းမှ မလိုးပေးနိုင်တာ။ ဒီတော့ ငါက ဝင်ပြီး
လိုးပေးရမယ်ဆိုရင် သဘာဝ ကျပါတယ် ဟာ .. " " ဘာရယ် ရှင် ရှင် .. ဘာပြောလိုက်တယ်။ ...
မဟုတ်ပါဘူး " ခင်ငြိမ်းတင့်က ကမန်းကတန်းပင် ငြင်းလိုက်မိ၏။ " နင်တို့ လင်မယား လိုးကြတာကို
ငါကောင်းကောင်း ချောင်းကြည့်ဘူးပြီးသား။ .. နင့်လင်ကြီး ကိုသိန်းစိုး လီးကြာကြာမတောင်နိုင်တာ
ခနဆိုပျော့ကျသွားပြီး ဆက်မလိုးနိုင်တာတွေ ငါ့မျက်စိနဲ့ မြင်ပြီးသား။ .. ရှိုးဘို့ မကြိုးစားနဲ့တော့ " အောင်မင်းက
ရှင်းရှင်းဘွင်းဘွင်းပြောချလိုက်ရာ ခင်ငြိမ်းတင့် ခေါင်းပိုင့် သွားတော့သည်။ ထိုနေရာ တွင်ပင်
အရည်ပျော်သွားမလားလို့ပင်စိတ်ထဲ ထင်လိုက်မိ၏။ ရှက်စရာကောင်းလိုက်လေခြင်းနော်။ မိမိတို့လင်မယား
စပ်ယှက်တာကို သူက ချောင်းကြည့်ထားသတဲ့။ .. အောင်မင်းပြောနေတာတွေက လည်းပဲ အမှန်တွေဖြစ်ရာ
သူ့စကားကို မယုံလို မဖြစ်။ အောင်မင်းသည် ရှက်ရွံ့စွာခေါင်းလေးငုံ့နေရှာသော ခင်ငြိမ်းတင့်ကို
အားရကျေနပ်စွာကြည့်လိုက်ပြီး " နင် အခု အတွင်းခံဘောင်းဘီ ဝတ်ထားသေးလား " " ဟုတ် ... အဲ
ဟုတ်ကဲ့။ .. ဝတ်ထားပါတယ် " ခင်ငြိမ်းတင့် ပြန်ဖြေသံက တိုးတိုးလေးနှင့် မပွင့်တပွင့်လေး။ .. " ဝတ်ထားရင် အခုချွတ်လိုက် " အောင်မင်းက ရင့်ရင့်သီးသီးခိုင်းသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်က
အိပ်ခန်းထဲသွားမည်ပြုရာ .. " အိပ်ခန်းထဲ မသွားနဲ့။ .. ဒီမှာပဲ ချွတ် " ခင်ငြိမ်းတင့်ခမျာ မတတ်သာတော့ပဲ
အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းထဲတွင်ပင် မိမိအတွင်းခံဘောင်းဘီကိုချွတ်ရ ရှာလေတော့သည်။ သည်နေ့အဖို့
အောင်မင်းမျက်စိရှေ့တွင် ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ဘောင်းဘီချွတ်ရ ခြင်းပါ။ .. ပထမအကြိမ်ကလိုပင်

အောင်မင်းကလည်း အပီကိုကြည့်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာတော့ ပထမအကြိမ်ကထက်ပင် ပိုရှက်နေမိရ၏။ ဒီတခါက အိပ်ခန်းထဲတောင်မဟုတ်ပဲ ဧည့်ခန်းထဲမှာတင် ချွတ်နေရခြင်းမဟုတ်လား။ .. ချွတ်ယူပြီးသော အတွင်းခံဘောင်းဘီကိုတော့ ဧည့်ခန်းထဲတွင် လက်လွတ်စပယ် ချမထားရဲတော့။ ခင်ငြိမ်းတင့် လက်ထဲ ဆုပ်ကိုင်ထားမိသည်။

" ပေးစမ်း ... အဲဒီ အတွင်းခံဘောင်းဘီ ငါ့ကို .. " အောင်မင်းက လှမ်းတောင်းရာ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာတွန့် ဆုတ်တွန့် ဆုတ်နှင့်ပင် ကိုင်ထားသောဆပ်စပိုင်ဒါ လေးကို ပေးလိုက်ရလေသည်။ အောင်မင်းက ဆပ်စပိုင်ဒါလေးကို ဧည့်ခန်းစားပွဲပေါ် ဖုတ်ကနဲပစ်တင် လိုက်သည်။ " ကဲ ... အကျီ ချွတ် " " ရှင်" " အောင်မင်းက ဆက် စေခိုင်းပြန်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် အသံတုန်တုန်လေးပွင့်အံထွက်လာ၏။ သို့ပေမယ့် အောင်မင်းစကားကို မလွန်ဆန်နိုင်။ ရှက်ကြောက်လှသော်လည်း တွန့် ဆုတ်ဆုတ်နှင့်ပင် ဝတ်ထားသော အပေါ်အကျီကို ချွတ်ပစ်လိုက်ရ လေသည်။ ကျွတ်သွားသော အကျီကို ဧည့်ခန်းကုလားထိုင်နောက်မှီတခုပေါ် တင်လိုက်ရ၏။ ခုတော့ ခင်ငြိမ်းတင့်ကိုယ်ပေါ်တွင် ဘော်လီနှင့် ထမီသာ ရှိတော့သည်။ အပေါ်ပိုင်းတွင် အပြင်အကျီ မရှိ၊ အတွင်းခံသာ ရှိကာ အောက်ပိုင်းကျတော့ အတွင်းခံမရှိပဲ ထမီတထပ်တည်းသာ ။ ... အောင်မင်းသည်နှစ်ယောက်ထိုင်ခုံပေါ်အစွေ့သားထိုင်ချကာ မိမိဘေးနားရှိနေရာကို အသာလက်ဖြင့် ပုတ်ပြ၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့်ပင် လျှောက်လှမ်းလာကာ အောင်မင်း ဘေးတွင် မရဲတရဲ ဝင်ထိုင်လိုက်ရလေသည်။ မတတ်သာလို့သာ ထိုင်ရသည် အပေါ်ပိုင်းကမလုံခြုံ၊ အောက်ပိုင်းကျပြန်တော့လဲ အတွင်းခံကမရှိနှင့် တစ်စိမ်းယောက်ျားဘေးဝင်ထိုင်ရသည်မှာ ရှက်စရာ ကောင်းလှပါဘိတော့။ .. ထို့ကြောင့် အောင်မင်းနားသိပ်မကပ်ပဲ နှစ်ယောက်ထိုင်ခုံ၏ ဘေးဘက် ဒေါင့်စွန်းနား ကပ်ထိုင်မိသည်။ သို့သော် အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းတင့်ပုခုံးကို ဘယ်လက်နှင့်သိုင်းဖက်ကာ မိမိဘယ်ဘက်ဘေးတွင် အသားချင်းထိကပ်နေအောင် ဆွဲယူလိုက်ရာ ခင်ငြိမ်းတင့်လည်း အောင်မင်းနှင့် ပူးပူးကပ်ကပ်ဖြစ် သွားရလေတော့၏။ ရှက်ကြောက်မှုနှင့်အတူ အသည်းတအေးအေး ခံစားရသည်။ အဖုတ်ကလည်း အသားကုန်နီးပါး ဖောင်းကြွနေပြီ။ .. အရည်ကြည်တွေလည်း စိုစွတ်နေပြီ။ အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့် ဘယ်ဘက်ပုခုံးကို မိမိဘယ်လက်ဖြင့်သိုင်းဖက်ကာ အသာပွတ်နေ၏။ ကိုယ်လုံးတောင့်သော ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ပုခုံးသားတို့သည်လည်း လုံးလုံးအိအိနှင့် ကိုင်လို့ ကောင်းလှပေသည်။

" ကဲ ဘယ်ဘက် နို့ကြီးကို ကိုင်ညှစ်မယ်ကွာ .. " အောင်မင်းသည် ပါးစပ်ကလဲပြောကာ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ဘယ်လက်မောင်းကြားထဲသို့ သူ့လက်ကိုလှုံ့ သွင်းသည်။ ရှက်ကြောက်မှုဖြင့် ခင်ငြိမ်းတင့်သည် လက်မောင်းကို ကိုယ်ဘေးတွင်အတင်းကပ်ထားရာ လမ်းကြောင်းက ပိတ်နေ၏။ အောင်မင်းအနေဖြင့် လက်မောင်းကိုကျော်ပြီးဖြစ်ဖြစ် ပုခုံးပေါ်မှကျော်ပြီး ဖြစ်ဖြစ် ဘယ်ဘက်နို့အုံကို လှမ်းကိုင်လျှင်လည်း ရပါသည်။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုမလုပ်ပဲ ချိုင်းကြားမှ အတင်းလက်လှုံ့ပြီး မရမက ထိုးနှိုက်နေ၏။ ... နောက်ဆုံးတော့ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် လက်မောင်းကို ကပ်ထားရာမှ ခွာပေးလိုက်ရလေတော့သည်။ အောင်မင်းက ဟပေးလိုက်သော ထိုချိုင်းကြားမှနေပြီး နို့အုံကြီးကို အားရပါးရ ဆုပ်နယ် ဖြစ်ညှစ်ပြစ်ပလိုက်၏။ " ကဲ ... အခု စောက်ဖုတ်ကြီးကို နှိုက်ပြီ .. " ပါးစပ်မှ ပြောရင်း သူ၏ ကျန်သော

ညာလက်သည် ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ဝမ်းပျဉ်းသားကိုပွတ်တိုက်ကာ အောက်သို့ တရွေ့ရွေ့ ဆင်းလာသည်။ ဘာလုပ်မည်ဟု အောင်မင်းကြုံကြုံပြောသော စကားသံသည် ခင်ငြိမ်းတင့်စိတ်ကို ပိုမို လှုပ်ရှားစေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် စိတ်မသက်မသာနှင့်ပင် ပေါင်ကြီးနှစ်ခု ကို ခပ်ဟဟ လုပ်ပေးလိုက်ရ၏။ အဖုတ်နှိုက်မည်ဆိုမှတော့ ပေါင်ကားပေးထားမှသာ အဆင်ပြေမည် မဟုတ်ပါလား။ ... အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့် ပေါင်ခွကြားမှ အဖုတ်ကြီးကို ကျကျနနပင် ကိုယ်တွယ်ပွတ်နှိုက်သည်။ မို့ဖောင်းနေသော စောက်ဖုတ်ကြီးက ပိုမို ကြွတ်ကလာသည်။ အသားကုန်ပင် မို့မို့ဖောင်းဖောင်းကြီး ဖြစ်နေပြီ။ .. ထိုအတူ အောင်မင်း၏ လီးကြီးကလဲ မတ်ထောင် ထလာလေပြီ။ ထုံးစံအတိုင်း အောင်မင်းသည် အတွင်းခံဘောင်းဘီမပါပဲ ပုဆိုးတထပ်တည်းသာ ဝတ်ထားသည်။ ထို့ကြောင့် အောက်က ထောင်တက်လာသော လီးကြီးသည် ပုဆိုးအောက်မှ ထိုးထိုးထောင်ထောင် ဖုထစ်ထလာနေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်အနေဖြင့်လည်း အောင်မင်းလီးတောင်နေပြီဆိုသည်ကို ရိပ်စားမိ နေသည်။ မိမိကိုတက်လိုးသည်အထိ အောင်မင်း ကဲမလာပဲ ဟိုသည်ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်လုပ်ရုံမျှဖြင့် ပြီးပြတ်ပါစေဟုသာ ကြိုတ်ကာ ဆုတောင်းနေရရှာလေ၏။ သူမ၏ ဆင်ခြင်စဉ်းစားတတ်သော အသိ စိတ်က အောင်မင်းနှင့်လိုးဘို့ကို ခွင့်မပြု။ .. အောင်မင်း အတင်းအကြပ်သာလုပ်လာလျှင်တော့ ခက်ရချည်သေးရဲ့နော် ... ။ " ငါ့ လီးကြီး တောင်လာပြီ ... တွေ့လား " အောင်မင်းက မေးသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် ဘာမှ ပြန်မဖြေ။ .. ခေါင်းကိုသာ အတွင် ငုံ့ထားမိသည်။ မျက်နှာလည်း ရဲတွတ်နေပြီ။ " လီးတောင်လာပြီဆိုတော့ နင့်ကို လိုးရင် ကောင်းမလားဟင် .. " အောင်မင်းက ပြောရင်းဆိုရင်း မေးလာပြန်သည်။ သည်တခါတော့ ခင်ငြိမ်းတင့် နှုတ်ဆိတ်နေလို့ မဖြစ်တော့။ " ဟင့်အင်း ... ဟင့်အင်း ... မလုပ်ပါနဲ့ရှင်။ အဲဒါတော့ သည်းခံပါ ကိုအောင်မင်းရယ်။ ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ် " ခင်ငြိမ်းတင့်က ပြောပြသလဲ တောင်းပန်သည်။

" ဟ ... လီးကြီးဒီလောက်တောင်လာပြီမှတော့ လိုးမှဖြစ်မှာပေါ့။ မဟုတ်ရင် ငါ ငွေးတက်လိမ့်မယ် " " ဟုတ်ရဲ့လား ရှင် " " မဟုတ်ပဲ ငါက ပြောပါမလား တင့်တင့်ရဲ့ .. " ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ယောက်ျားတွေအကြောင်း ဘာမျှ ရေရေရာရာ သိသည်မဟုတ်။ အောင်မင်း ပြောတာ ဟုတ် မဟုတ်လဲ မဝေခွဲနိုင်။ " ဒုက္ခ ပါပဲနော်။ ဟို ဟို ဟိုအင်း ... အဲ .. မြင့်မြင့်ပြန်လာတာကိုစောင့်ပါလားဟင်။ အဲဒါဆို " လီးတောင်နေသမို့ မလိုးပဲ မဖြစ်တော့ဘူးဆိုလျှင် ခင်ငြိမ်းမြင့်ပြန်အလာကို စောင့်ကာလိုးဘို့လို့ ပြောလိုရင်းဖြစ်သည်။ ဒါပေမယ့် အဲလို တစ်တစ်ခွခွ စကားတွေကို ပြောမထွက်သဖြင့် ခင်ငြိမ်းတင့် အထစ်ထစ် အငဲ့ငဲ့ ဖြစ်နေရသည်။ " ဘာလဲ .. မြင့်မြင့် ပြန်လာမှ တက်လိုးဘို့ ပြောချင်တာလား " " ဟုတ် .. ဟုတ်ကဲ့ " ခင်ငြိမ်းတင့် ခေါင်းကို ကပြာကယာ ညိတ်ပြလိုက်ရ၏။ " ဘာလဲ .. နင်က ငါနဲ့ မြင့်မြင့်လိုးတာကို ချောင်းကြည့်ဦးမယ်ပေါ့။ ဒီလိုလား .. " " အာ ... မဟုတ်ရပါဘူးရှင်။ ချောင်းလဲ မကြည့်ရဲတော့ပါဘူး .. " " အခု ငါ့အနားတင် နင်ရှိနေတာပဲ။ မြင့်မြင့် ပြန်လာတဲ့အထိ ဘာလို့ စောင့်နေရမှာလဲ။ သူ့မှာ စောက်ဖုတ်ရှိသလို နင့်မလဲ ရှိတာပဲ။ နင့်ကိုပဲ လိုးလိုက်ရင် ပြီးတာပဲ .. " " ဟိုအင်းလေ .. ကျွန်မက လွတ်လွတ်လပ်လပ်မဟုတ် .. မဟုတ် " " လင်ရှိလို့ပါ ဘာညာ လာပြောမနေနဲ့။ နင့်လင်က နင့်ကိုကောင်းကောင်းမှ မလိုးနိုင်တာ။ ငါက ဝင်လုပ်ပေးရင် အားလုံးအိုကေသွားမယ့်ဟာကို။ .. ကဲပါ .. နင့်ကိုလိုးတာပဲကောင်းပါတယ် " " မလုပ်ပါနဲ့ ကိုအောင်မင်းရယ်။ .. ချမ်းသာပေးပါရှင်။

တခြားဟာတွေ ကြိုက်သလိုလုပ်ပါ။ အဲဒါ တော့ သည်းခံပါရှင် ... ဟင့်ဟင့် .. " ခင်ငြိမ်းတင့် ငိုယိုကာ တောင်းပန်လေပြီ။ " အခုလောလောဆယ်မှာ လိုးတာကလွဲရင် အားလုံးလုပ်ပေးမယ်ပေါ့။ .. ဒီလိုလား " " ဟုတ်ပါတယ် .. " " သေသေချာချာ ပြန်ပြောစမ်း " " ဟို ဟို ... ဟိုဒင်းပြုတာကလွဲရင် ကျန်တာအကုန် လုပ်ပေးပါ့မယ်ရှင် .. " " ဘာဟိုဒင်းလဲ။ .. သေသေချာချာ ပြောစမ်း။ မဟုတ်ရင် ငါချက်ခြင်း တက်လိုးပစ်လိုက်မယ် " အောင်မင်းက ထမီကိုလှမ်းကိုင်လိုက်ရာ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ တက်လိုးတော့မည်ထင်ပြီး အကြီးအကျယ် ကြောက်လန့်သွားရလေ၏။ " ပြောပါ့မယ်ရှင် ... ပြောပါ့မယ်။ လုပ်တော့မလုပ်ပါနဲ့ .. " " ပြော ပြော။ .. သေသေချာချာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြော " အောင်မင်းတက်လိုးတော့မည်ကို အသည်းအသန်ကြောက်လန့်နေသော ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ မတတ်သာပဲ သူပြောခိုင်းသလို ပြောရလေတော့သည်။

" ဟို အဲ .. အဲ .. လိုး ... လိုး တာက လွဲရင် ... " " အခုလောလောဆယ်မှာ လိုးတာလို့ သေသေချာချာပြော " " ဟုတ် .. ဟုတ်ကဲ့။ .. အခုလောလောဆယ်မှာ လိုး .. လိုးတာကလွဲရင် ကျန်တာအကုန်လုပ်ပေးပါ့ မယ် ရှင် .. " " ကျွန်မကို ဒီနေ့တော့ တက်မလိုးပါနဲ့ဦး ... လို့ ပြော " " ကျွန်မကို ဒီနေ့တော့ တက်မလိုးပါနဲ့ဦး ရှင် ... " အောင်မင်း ကျေနပ်သွားသည်။ " ဟုတ်ပြီ။ ... ဒီလိုဆိုတော့ နင့်ကို အခု ဘာလုပ်ခိုင်းရရင် ကောင်းမလဲ။ .. ငါ့လီးကလဲ အပြတ်ကို တောင်နေပြီ။ အော် ... ငါ့လီးကို နင့်လက်နဲ့ ကိုင်ထားပေးစမ်း " အောင်မင်းက စလာပြီ။ ခင်ငြိမ်းတင့်ကို လီးအကိုင်ခိုင်းပြီ။ သူ့ပုဆိုးကို ဆတ်ကနဲ ချွတ်ချလိုက်၏။ တထပ်တည်းသာဝတ်ထားသောပုဆိုး ပြေကျသွားသောအခါ မတ်ထောင်နေသော လီးကြီးက ငေါက် ကနဲ ပေါ်လာသည်။ အောင်မင်းမှာ အညာသားမို့ လူက အသားညိုညိုဖြစ်ရာ သူ့လီးချောင်းကြီးက မည်းမည်းနက်နက်ကြီး။ ... မာတောင်နေလိုက်ပုံကလည်း သံချောင်းက အဘ ခေါ်ရမည်။ မိမိလင်၏ လီးကိုပင် ထင်ထင်ရှားရှား သေသေချာချာ မကြည့်ဘူးသော ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ အညာသား အောင်မင်း၏ လီးမဲမဲကြီးကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ ရင်ထိတ်ကာ မျက်နှာလည်းဝှက်လိုက်မိသည်။ ရှက်စိတ်ကြောင့် တကိုယ်လုံးပင် ထူပူသွားရသည်။ လီးကြီးကို မကြည့်ဝံ့၊ မကြည့်ရဲ။ .. " အောင်မယ် ... ဘာ မျက်နှာလွှဲသွားတာလဲ။ ကြည့်စမ်း .. ငါ့လီးကြီးကို ကြည့်စမ်း။ လက်နဲ့လည်း ကိုင်လေ။ .. ဟုတ်ပြီ ကိုင် ကိုင် " ပါးစပ်မှပြောရင်း အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ညာလက်ကိုဆွဲယူကာ သူ့လီးတံကြီးပေါ်တင်ပေး လိုက်သည်။ အောင်မင်းကို မလွန်ဆန်ရဲသောကြောင့်သာ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ လက်ကို မရုန်းရဲသော်လဲ လီးကိုတော့ မကိုင်ရဲသေးပါ။ ဒါကြောင့် သူ့လက်သည် လီးနှင့်ထိယုံသာ ထိနေသည်။ လီးပေါ်ပွတ် တင်ယုံသာ ပွတ်နေသလိုဖြစ်နေသည်။ ကျကျနန ဆုပ်ကိုင်ညှစ်ခြင်းမျိုးတော့ မဟုတ်သေးပါ။ " နင့်လက်ချောင်းတွေနဲ့ လီးတံကို ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်လေ တင့်တင့်ရဲ့ .. " အောင်မင်းက သေသေချာချာ ပြောဆိုစေခိုင်းရာ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ မလုပ်လိုပါသော်လည်း အားတင်း ကာ လီးကို လက်ဖြင့်ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်လိုက်ရသည်။ မာကြော တင်းတောင့်နေသော အထိ အတွေ့က ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ရင်တုန်သွားစေ၏။ " ငါ့လီးကြီးက အရမ်း မာနေတာပဲ မဟုတ်လား ... " အောင်မင်း၏လီးသည် အရှည် ရှစ်လက်မခန့်ရှည်ကာ လုံးပါတ်က ကျပ်လုံးမက တုတ်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်ယောက်ျား ကိုသိန်းစိုး၏ လီးက မာန်ထကာ အပြည့်အဝသာ မတ်ထောင်နေခဲ့လျှင် ဆယ်လက်မကျော်ရှည်ကာ လုံးပါတ်ကလဲ ဘီယာဗူးနီးပါးမျှ တုတ်သည်ကို ချောင်းကြည့်ဘူးသူ အောင်မင်း ကောင်းကောင်းသိသည်။ သို့ပေမယ့် ကိုသိန်းစိုးလီးသည်

ကြီးသာကြီးပြီး ကြာကြာ မတောင်နိုင်မှန်း ပျော့ကျသွားတတ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း သူ သိသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိလီးကို " ကြီးသလား " ဟု မမေးပဲ " မာနေတာပဲမဟုတ်လား " ဟုသာ မေးခြင်း ဖြစ်၏။

အချိန်တိုအတွင်း ပျော့ခွေကျသွားတတ်သော ကိုသိန်းစိုးကို အားမလိုအားမရ ဖြစ်နေသူ ခင်ငြိမ်းတင့်အနေဖြင့် အချိန်ကြာကြာမတ်ထောင်ကာ သံချောင်းတမျှမာကြောလှသော မိမိလီးလို လီးမျိုးကို လိုလားစိတ်ရှိနေလိမ့်မည်ဆိုတာ အကဲခတ်မိသည့်အတွက် အမှတ်ယူလိုက်ခြင်းလဲ ဖြစ်ပါသည်။ " ဟုတ် ... ဟုတ်တယ်နော်။ မာမာတောင်တောင် ကြီး ... " ခင်ငြိမ်းတင့် နှုတ်ဖျားမှ ပြောသံလေးပေါ်ထွက်လာသည်။ လီးကိုလည်း ပိုတင်းတင်းဆုပ်ကိုင်လာ သည်။ လီးတံ၏ မာကြောမှု အထိအတွေ့ကို သဘောကျနေမိလေရာ လက်တွန့် နေမှုသည်လည်း နေထိနှင်းပမာ ပျောက်ကွယ်သွားလေပြီ။ .. " ဒီနေ့တော့ နင့်ကို သက်ညှာသောအားဖြင့် တက်မလိုးတော့ပဲ တစ်မျိုးဖိလင်ယူမယ်။ .. ကဲ ငါ့ကို ဝှင်းတိုက်ပေး .. " အောင်မင်းက ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်စေခိုင်းလာသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ဝှင်းတိုက်သည် ဆိုသည်ကို ကြားဖူးနားဝတော့ရှိသည်။ ဒါပေမယ့် ဘာကို ဆိုလိုမှန်း ကောင်းကောင်းမသိ။ ရှင်းရှင်းပြောရလျှင် ဝှင်းမတိုက်ပေးတတ်။ .. ထို့ကြောင့် ဘာလုပ်ရမည်မသိပဲ ဖြစ်နေရှာသည်။ ဒါကို အောင်မင်းကလည်း အကဲခတ်မိသည်။ " နင့်ကြည့်ရတာ ဝှင်းမတိုက်တတ်ဖူးထင်တယ် .. " " ဟုတ်ပါတယ်ရှင် .. ကျွန်မ ဒါမျိုးတွေမလုပ်တတ်ပါဘူး " မလုပ်တတ်ရင် သင်ပေးရတာပေါ့။ လွယ်လွယ်လေးပါဟာ .. ။ အခုငါ့လီးကို လက်နဲ့ ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်။ .. ဟုတ်ပြီ ပြီးရင် အထက်အောက် ပွတ်ဆွဲပေး။ လုပ်ကြည့်စမ်း .. ဟုတ်ပြီ၊ ခပ်မြန်မြန်လေးလုပ် .. ။ ... အေး ဒါပဲ ဝှင်းတိုက်တယ်ဆိုတာ .. ဟုတ်ပြီလား " ခင်ငြိမ်းတင့် မျက်နှာပူပူနှင့်ပင် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရသည်။ " ကဲ .. တတ်ပြီဆို ဆက်ပြီး ဝှင်းတိုက်ပေးပေတော့။ အော် .. ဒစ်မှာ ဖုံးနေတဲ့ အရေပြားကို ဆွဲလှန်ချ ပေးဦးနော် .. " ခိုင်းသည့်အတိုင်း ခင်ငြိမ်းတင့် လုပ်ရလေသည်။ အရေပြားကိုလှန်ချလိုက်တော့ ဒစ်ကြီးက ရဲကနဲ .. " လီးဒစ်ကို လက်မနဲ့ အသာပွတ်ပေးဦး ... " အချိန်အတန်ကြာအောင် ဝှင်းတိုက်ပေးမှုကို မှိန်းခံနေပြီးနောက် အောင်မင်းက သင်ပြစေခိုင်းလာပြန် သည်။ သူ့အတွက်ပိုဖိမိတွေ့အောင် လုပ်ခိုင်းနေခြင်းလဲဖြစ်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်လည်း မငြင်းနိုင်ပဲ လီးဒစ်ကြီးကို သူ့လက်မလေးနှင့်ပွတ်ပေးနေရပြန်သည်။ ဖိလင်လာနေချိန်တွင် လီးထိပ်ဝယ် ကာမ စပ်ယှက်မှု၏ ရှေ့ပြေးအရည်ကြည်လေးတွေ ထွက်နေသည်ဖြစ်ရာ ထိုအရည်ကြည်လေးများကို လီးဒစ်တစ်ခုလုံးပြန် နှိပ် သွားအောင် ခင်ငြိမ်းတင့် လက်မလေးနှင့်လိုက်ပွတ်ပေးနေသလိုဖြစ်နေရ၏။ " နင့်လက်မကို တံတွေးဆွတ်လိုက်ဦး .. ဒါမှ ပိုကောင်းလာမှာ " အောင်မင်းက ပြောပြောဆိုဆို ခင်ငြိမ်းတင့်လက်ကောက်ဝတ်ကို ကိုင်ကာ ပါးစပ်နားလှမ်းထိုးပေး လိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် မိမိလက်မကို တံတွေးများစိုစေရန် ပါးစပ်ဖြင့်စုပ်လိုက်ရသည်။ လျှာလေးနှင့်လည်း လျက်လိုက်သည်။ အောင်မင်း၏ လီးထိပ်မှ အရည်ကြည်လေးများက လက်မတွင် ပေကျနေသည်ဖြစ်ရာ ထိုအရည်ကြည်လေးများကို ခင်ငြိမ်းတင့် လျက်ရ စုပ်လိုက်ရသည့်သဘောပင်။ အောင်မင်းမှာ သုတ်ထိန်းနိုင်သူဖြစ်ရာ ခင်ငြိမ်းတင့် တော်တော်ကြာအောင် ဝှင်းတိုက်ပေးနေသည့်တိုင် သုတ်က မထွက်။ .. လီးကသာ ပိုပြီး မာလာသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်အဖို့လည်း ဒီလိုလီးကြီးကြာမြင့်စွာ မာတောင်နေနိုင်မှုကို အံ့သြခြင်းမက အံ့သြနေမိသည်။ " ကဲ ... ဝှင်းတိုက်ပေးတာနဲ့တော့ မရတော့ဘူး။ နင်က ဝှင်းတိုက်တာ သိပ်မှ မကျွမ်းသေးပဲကိုး။ .. အခု ငါ့လီးကို ပါးစပ်နဲ့သာ စုပ်ပေးပေတော့ ... " " ရှင်" " ခင်ငြိမ်းတင့်

အလန့်တကြား မော့ကြည့်မိသည်။

" ငါ့ကို မျက်လုံးကြီးပြူးပြီး ကြည့်မနေနဲ့။ .. လီးစုပ်ခိုင်းတာစုပ် ။ မစုပ်ချင်ဘူးလား ... ဒါဆိုလဲ နင့်ကို တက်လိုးပစ်လိုက်ယုံပဲ .. ရတယ် " " လိုးတော့ မလိုးလိုက်ပါနဲ့ရှင် ... စုပ်ဆိုလဲ စုပ်ပေးပါ့မယ် " " မင်း လီးစုပ်ဖူးလား .. " " ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ ရှင် မစုပ်ဖူးပါဘူး " " အေး ဒါဆိုလဲ နင့်ကို လီးစုပ်တာ သင်ပြပေးရသေးတာပေါ့။ .. ကဲ .. လီးကိုပါးစပ်နဲ့ အသာငုံ .. ပြီးတော့ လီးတချောင်းလုံးကို ပါးစပ်ထဲရောက်အောင် သွင်းယူ ။ အဲလိုသွင်းယူနေတဲ့ အချိန်မှာ နင့်နှုတ်ခမ်းလေးတွေနဲ့ လီးတံကို ဖိဖိလေး ထိထား။ .. လီးပါးစပ်ထဲရောက်လာရင် ပါးနှစ်ဖက်နဲ့ ရော အာခေါင်နဲ့ပါ အားရပါးရ စုပ်။ .. ပြီးတော့ တဖြည်းဖြည်းချင်း ပြန်ထုတ်။ .. လီးပြန်အထွက် မှာ လျှာနဲ့ ပတ်ပြီး လျက်ပေး အေး ဟုတ်ပြီ .. တော်တယ် " ခင်ငြိမ်းတင့်တော့ အောင်မင်း၏လီးကို ပါးစပ်နှင့်စုပ်ပေးနေရလေပြီ။ မိမိလင်ယောက်ျားကိုပင် လီးစုပ်မပေးဘူးသော ခင်ငြိမ်းတင့်၊ .. အောင်မင်းလီးကို စုပ်ပေးရသောအခါ ပထမတော့ ရွံနေမိသေးသည်။ စက်ဆုပ် မိသေးသည်။ .. ဒါပေမယ့် ခန အကြာတွင်မတော့ အထာ ကျလာကာ လီးစုပ်ရသည့် အရသာကိုလည်း သိလာသည်။ ရွံရှာမှုတွေ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်ကုန်ပြီ။ အောင်မင်းလီးကြီးကို အားရပါးရ စိတ်ပါလက်ပါပင် စုပ်ပေးနေမိလေပြီ။ ... လီးကြီး၏ အပြတ်မာကြောတောင့်တင်းမှုကလည်း ခင်ငြိမ်းတင့်ကို အလွန်ပင် စိတ်လှုပ်ရှားစေသည်။ ထို မတ်ထောင်သန်မာမှုကိုပင် ခင်ငြိမ်းတင့် မသိစိတ်က အရမ်းကို စွဲလန်းသဘောကျနေမိပြီ။ နောက်ဆုံးတွင် ခင်ငြိမ်းတင့် စုပ်လျက်ပေးမှုကြောင့် အောင်မင်းတယောက် မထိန်းထားနိုင်တော့ပဲ သုတ်ရည်တွေ ပန်းထွက်သွားရလေတော့သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်က ပါးစပ်ထဲ ပန်းထွက်လာသော သုတ် ရည်များကို ထွေးပစ်ပါသည်။ ဒါပေမယ့် သုတ်ရည်တချို့ကတော့ သူမ၏ လည်ချောင်းထဲအထိတိုင် ပန်းဝင်သွားသည်ဖြစ်ရာ ထိုသုတ်ရည်တို့ကိုတော့ သောက်မျိုချလိုက်ရသလို ဖြစ်သွားရပါလေတော့၏ ယခုမှ ပထမဆုံးအကြိမ် လီးစုပ်ဖူးသော ခင်ငြိမ်းတင့်အဖို့ ယောက်ျားသုတ်ရည်ကိုလည်း ပထမဆုံး သောက်မြို့မိခြင်းဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။ " အား ... ကောင်းလိုက်တာ။ နင်က လီးမစုပ်ဖူးဘူးဆိုပေမယ့် သင်ပေးတော့ တတ်လွယ်သားပဲ။ ... ငါတော်တော်ကို ဖိလင်တက်တယ်။ လရည်တွေ ပန်းထွက်ကုန်တာမှ အများကြီးပဲ။ .. သိလား " အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းတင့် ပါးစပ်ထဲမှ သူ့လီးကြီးကို ဆွဲထုတ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာတော့ သုတ်လွှတ်ပြီးတာတောင် ပျော့ကျမသွားသေးပဲ မတောင့်တတောင်နှင့် မာနေဆဲ ဖြစ်သော အောင်မင်းလီးကြီးကိုပဲ အသိမဲ့စွာ ငေးကြည့်နေမိသည်။ ပါးစပ်တွင် ပေကျံနေသော သုတ်ရည်များကို လက်ဖမိုးလေးနှင့် သုတ်ပစ်လိုက်မိ၏။ " မနက်ဖြန်ကျရင် နင် ဈေးမသွားနဲ့။ .. မြင့်မြင့်ကိုလွှတ်လိုက်။ ငါ နင့်ဆီလာခဲ့မယ်။ .. မြင့်မြင့်အိမ်ကထွက်တာနဲ့ နင် အသင့်စောင့်နေ။ အော် .. ရှိသေးတယ်၊ အကျီရော ဘော်လီပါ ချွတ်ပစ်ပြီး ထမိရင်လျားနဲ့ စောင့်နေ သိလား။ ... ငါ နင့်ကို ကိုယ်တုံးလုံး ကြည့်မလို့ .. " အောင်မင်းက ပြောဆိုမှာကြားပြီး ပုဆိုးပြင်ဝတ်ကာ ထွက်သွားတော့သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာတော့ဖြင့် မနက်ဖြန်အထွက် ရင်ဖိုနေပြန်ချေပြီတည်း။

(2)

နောက်တနေ့ နံနက်။ .. ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ခေါင်းကိုက်နေသည်ဟု အကြောင်းပြကာ ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို ဈေးသွားရန်ခိုင်းလိုက် သည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့် ဈေးဝယ်ရန်ထွက်သွားသည်နှင့် ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အဝတ်အစားများကို အမြန် ချွတ်ကာ ထမီရင်လျားလျက် အောင်မင်းရောက်အလာကို စောင့်နေရလေ၏။ အောင်မင်းရောက်မလာ မီကပင် ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ရင်ခုန်လို့ နေလေပြီ။ အောင်မင်း၏ရှေ့မှောက်တွင် ကိုယ်လုံးတီးနေပြရမည့် အရေးကို တွေးကာ ကြိုတင်ပြီး ရှက်ကြောက်နေမိသည်။ တချိန်တည်းမှာပင် ရမက်စိတ်တွေကလည်း နိုးကြွလှုပ်ရှားနေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အိမ်တံခါးကို စေ့မထားပါ။ ဂျက်ချပြီး သေသေချာချာ ပိတ်ထားသည်။ အောင်မင်း မဟုတ်ပဲ မတော် တခြားလူတယောက်ယောက်များ စေ့ထားသောတံခါးကိုတွန်းဖွင့်ဝင်လာပါက ထမီ ရင်လျားကြီးနှင့်ဖြစ်နေသော မိမိကိုတွေ့သွားမှာစိုးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ခါတိုင်းလို ခင်ငြိမ်းမြင့် ထွက်သွားသည်နှင့် အောင်မင်းရောက်လာခြင်းမရှိသေးပါ။ .. ဧည့်ခန်းထဲတွင် တယောက်တည်းထမီရင်လျားကြီးနှင့်ထိုင်စောင့်နေရသော ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ တကိုယ် တည်း ရှက်သလိုလို အနေရခက်သယောင်ယောင်ဖြစ်နေရသည်။ .. ဒါသည်ပင် စိတ်လှုပ်ရှားမှုတမျိုး ဟု ဆိုရလေမည်လား ... ။ " ဒေါက် ဒေါက် " ခင်ငြိမ်းမြင့်ထွက်သွားပြီး သုံးလေးမိနစ်သာသာ ကြာသွားတော့မှ တံခါးခေါက်သံသဲ့သဲ့ပေါ်လာသည်။ " ဘယ်သူလဲ ဟင် ... " ခင်ငြိမ်းတင့် မရဲတရဲလေး မေးလိုက်သည်။ " ငါပါဟ။ တင့်တင့် ရ ... " အောင်မင်း၏အသံပင် ဖြစ်သည်။ ငနဲသား ရောက်လာလေပြီ။ ခင်ငြိမ်းတင့် ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်းခုန် လာသည်။ မိမိကိုယ်ကို အားပေးရင်း အိမ်တံခါးကို အသာ ထဖွင့်ပေးလိုက်လေ၏။ တံခါးဖွင့်ပေးပြီးသည်နှင့် ခင်ငြိမ်းတင့် နောက်ပြန်ဆုတ်လိုက်သည်။ ဟနေသော တံခါးမှ သူမကိုများ တယောက်ယောက် ထမီရင်လျားကြီးနှင့် မြင်သွားလေမလားဟု စိုးထိတ်မိသောကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။ တကယ်တော့ တကူးတက လှမ်းကြည့်လျှင်ပင် မမြင်ရနိုင်ပါ။ ခင်ငြိမ်းတင့်ကသာ အရှက်အကြောက် ကြီးသူပီပီ အရာရာ စိုးထိတ်မိနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

" နင်က လိမ္မာသားပဲ ။ ခိုင်းတဲ့အတိုင်း ထမီရင်လျားနဲ့စောင့်နေတယ်။ .. အပီပဲကွာ .. ဟင်း " အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းတင့် တကိုယ်လုံးကို ရမက်ထန်စွာကြည့်ရင်း သဘောကျနေမိသည်။ တံခါးကို ပြန်လှည့်ပိတ်ပြီးသည်နှင့် ခင်ငြိမ်းတင့် အနားသို့ အသာချဉ်းကပ်လာလေသည်။ " ဟို ဟို .. အိပ်ခန်းထဲကို သွားရအောင်ပါရှင် ။ .. ဧည့်ခန်းထဲမှာတော့ မကောင်းပါဘူး " မိမိကို ကိုယ်တီးလုံးချွတ်ကြည့်မည်ဟု သိနေသော ခင်ငြိမ်းတင့်က ရှက်ကြောက်စွာတောင်းပန်သည်။ " နင်က အိပ်ခန်းထဲမှာမှ ချွတ်ပြချင်တယ်ပေါ့ .. ဟုတ်လား " ခင်ငြိမ်းတင့် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရရှာသည်။ တကယ်တော့ ဘယ်နေရာမှာမှ ကိုယ်လုံးတီးချွတ်မပြ လိုပါ။ ထမီရင်လျားနှင့်ပင် မနေပြလိုပါ။ အောင်မင်းက သူမကို ဘက်ပေါင်းစုံမှ အပီအပြင်လွှမ်းမိုး ထားနိုင်သဖြင့်သာ ဘယ်လိုမှ ဆန့်ကျင်ငြင်းဆန်နိုင်အားမရှိသောကြောင့် အောင်မင်းခိုင်းသမျှ လိုက် လုပ်ပေးနေရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သည်လိုလုပ်ရသည့်အတွက်လည်း အလွန်ရှက်ကြောက်လှကာ ထိုသို့ ရှက်ကြောက်ဖွယ်ရာ အလုပ်တွေလုပ်နေရမှုကိုလည်း တနည်းတလမ်းမှ

နှစ်သက်သဘောကျသလိုလို ဖြစ်နေရလေသည်။ အနိုင်အထက်ပြုခံရမှုနှင့် အရှက်ခွဲခံရမှုတို့ကို နှစ်သက်စဖွယ် အရသာအဖြစ် ခံစားတတ်သည့် ရမက်ဇောတမျိုးဟု ပင် ဆိုရပေလိမ့်မည်။ " အေးလေ .. နင်က အိပ်ခန်းထဲဝင်ချင်တယ်ဆိုတော့လည်း သွားကြတာပေါ့။ ပိုကောင်းတာပေါ့ " အောင်မင်းက ခေါင်းညိတ်ခွင့်ပြုလိုက်ရာ ခင်ငြိမ်းတင့်လည်း ခပ်သွက်သွက်ပင် ဝင်သွားလေသည်။ ထမီရင်လျားအောက်မှ တသိမ့်သိမ့်တုန်သွားသော ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ဖင်သားကြီးများက အောင်မင်းကို မျက်စိ ပစ်ခေါ်သွားကြသည်။ အိပ်ခန်းထဲသို့ ရောက်လေပြီ။ ... အိပ်ခန်းပြတင်းပေါက်က ပိတ်ထားသည်။ ဒါပေမယ့် နေ့ခင်းအလင်းရောင်တိုးဝင်နေမှုကြောင့် အတော်လေးတော့ လင်းနေပါသည်။ ငနဲသားက ဒါကိုပင် အားမရသေးသည့်အတွက် အိပ်ခန်းထဲမှ မီးချောင်းကိုဖွင့်လိုက်သေးသည်။ အဆင်သင့်ပင် မီးကလဲ မပျက်နေသည့်အတွက် မီးရောင်လင်းထိန် သွားလေ၏။ မြင်ကွင်းက လုံလောက်ယုံမက ပိုလျှံလို့ပင်နေသေးသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် မိမိတို့လင်မယားအိပ်ကြသည့် နှစ်ယောက်အိပ်ကုတင်ကြီးဘေးတွင် ခေါင်းလေးငုံ့ ရပ်နေမိ၏။

အောင်မင်းက ရှေ့သို့ ရောက်လာသည်။ .. ခင်ငြိမ်းတင့် ထမီရင်လျားကို ဆတ်ကနဲဆွဲဖြုတ်သည်။ ထမီရင်လျား ပြေလျော့ကျသွားသည်။ .. " အို ... " ခင်ငြိမ်းတင့် ရှက်ရွံ့စွာမြည်တမ်းသံလေး ပေါ်လာ၏။ ပြေလျော့ကျသွားသော ထမီရင်လျားကိုလည်း လက်ဖြင့် ကမန်းကတန်းလှမ်းဆွဲသည်။ ကိုယ်တုံးလုံးချွတ်ပြရမည်ဆိုသော်လည်း တကယ်ချွတ်ရချိန် တွင်မတော့ (တခါမှလည်း ကိုယ်တုံးလုံးမနေဖူးသောကြောင့်) ရှက်ကြောက်စိတ်ဖြင့် အလိုလိုလှမ်း ဆွဲမိလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အောင်မင်းကို ကလန်ကဆန်လုပ်လိုသောကြောင့်တော့မဟုတ်ပါ။ .. ဒါကို အောင်မင်းကလည်း သဘောပေါက်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ခင်ငြိမ်းတင့်ဖမ်းဆွဲထားသော ထမီကို ဆက်ပြီး ဆောင့်ဆွဲချသည်။ ထိုအခါတွင်မှ လက်မှလွတ်ကာ ကြမ်းပေါ် ကွင်းလိုက် ပုံကျသွားလေ တော့၏။ ထမီရင်လျားတခုမှလွဲပြီး ဘာမှ မဝတ်ထားသော ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ထမီကျွတ်ကျလေသော အခါ ဝတ်လစ်စလစ် ကိုယ်လုံးတီး ဖြစ်သွားရရှာလေပြီ။ အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ဝတ်လစ် စလစ် ကိုယ်လုံး ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ထွားထွားအိအိကြီးကို အပီအပြင် မျက်စိအရသာခံကာကြည့်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အလိုအလျှောက်ပင် သူမ၏ ရင်သားဆိုင်ကြီးများအပေါ်လက်ဖြင့် အုပ်ကာလျှက် ပေါင်ကြီးနှစ်ခုကိုလည်း ကပ်ကာ လိန်ထားလိုက်မိ၏။ .. မိန်းမသားတို့ လျှို့ဝှက်အပ်သောနေရာများ ကို အလိုလို ဖုံးကာမိခြင်းပါ။ အောင်မင်းကတော့ ခပ်ပြုံးပြုံးနှင့်ပင် ရင်ဘတ်ပေါ်ဖုံးအုပ်ထားသော ခင်ငြိမ်းတင့်လက်နှစ်ဘက်ကို ဆွဲဖယ်ဖြုတ်ပစ်လိုက်သည်။ .. ပြီးတော့ ညာဘက်နို့သီးကို ပါးစပ်ဖြင့်ကုန်းကာ စို့သည်။ ဘယ်ဖက် နို့အုံကြီးကိုတော့ လက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ နို့အုံကြီးတွေက ကြီးထွားလှသည်။ .. အောင်မင်းလက်တဆုပ်မျှ မက။ .. နို့ကြီးပေမယ့် အိတွဲခြင်းမရှိ၊ တင်းရင်းမိုဝန်းသည်။ အောင်မင်းသည် ဆိုက်ကားဟွန်းနိပ်သလို နို့အုံသားကြီးကို လက်ချောင်းများဖြင့် ကိုင်ညှစ်သည်။ ပြီးတော့ ပါးစပ်ကို ဘယ်ဖက်နို့အုံသို့ ပြောင်းစို့သည်။ လက်က ညာဖက် နို့အုံသို့ ပြောင်းကိုင် ဆုပ်နယ်ဖြစ်ညှစ်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်အရမ်းကို ရင်ဖိုလေပြီ။ .. အာခေါင်ခြစ်ပြီး အော်ပစ်လိုက်ချင်သည်။ ဒါပေမယ့် သူမ၏ အသံက လည်ချောင်းထဲတွင်ပင် ပျောက်သွားရလေ၏။ အသံကုန်အော်မိပါက အိမ်နီးနားချင်းများ ရောက်လာလျှင် ပြဿနာတွေ အကုန်ရှုပ်ကုန်မည် မဟုတ်ပါလား။ ..

" သွား ... ခုတင်ပေါ်တက်ပြီး ပက်လက်အိပ်နေစမ်း " နို့ကြီးနှစ်လုံးကို အတော်ကြာအောင် တလှည့်စီ စို့လိုက် ညှစ်လိုက်လုပ်နေပြီးနောက် အောင်မင်းက ခပ်တိုးတိုးလေးပြောသည်။ ဤခုတင်သည် ခင်ငြိမ်းတင့်တို့ လင်မယား အိပ်ကြသော ခုတင်ဖြစ်သည်။ ဤခုတင်ပေါ်ဝယ် ကိုသိန်းစိုးနှင့် ညပေါင်းများစွာ ကာမစပ်ယှက်ခဲ့ဖူးပြီ။ သို့ပေမယ့် ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ တခါဘူးမျှပင် အဝတ်မပါ ကိုယ်တုံးလုံးဖြင့် ခုတင်ပေါ်မအိပ်ဖူးခဲ့။ ဝတ်လစ်စလစ်ဖြင့် ခုတင်ပေါ်ရောက်ရခြင်းသည် ဒါ ပထမဆုံးအကြိမ်ပင်ဖြစ်သည်။ အောင်မင်းသည် ခုတင်ဘေးတွင်ရပ်ကာ သူဝတ်လာသော အဝတ်များကိုချွတ်သည်။ ခုတင်ပေါ်တွင် ဝတ်လစ်စလစ်နှင့်ဖြစ်နေသော ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အောင်မင်း အဝတ်တွေချွတ်နေမှုကို မျက်တောင်မှေးကာ ခပ်စင်းစင်းလေး ကြည့်နေမိသည်။ ထူးခြားလှသော ကာမစိတ်သည် အလွန်ကြီးမားသောစွမ်းအင်အဖြစ်တကိုယ်လုံးကို လွှမ်းခြုံထားလေပြီ။ ဤသို့သော ကာမရမက်မျိုး လင်တော် မောင်ကိုသိန်းစိုးနှင့်ပင် မပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးပါ။ ရှုပ်အကျီနှင့် ပုဆိုးတထပ်စီသာဝတ်လာခဲ့သော အောင်မင်းသည် ချက်ခြင်းလိုပင် အဝတ်တွေချွတ်ပြီး သွားသည်။ အညာသား အောင်မင်း၏ ကိုယ်လုံးကြီးက ကျွဲပေါက်ကြီးတကောင်နယ် ထွားကျိုင်းသန် မာ လှသည်။ အောင်မင်း ခုတင်ပေါ်တက်လာသည်။ .. ခင်ငြိမ်းတင့်ဘေးတွင် ယှဉ်အိပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက်တော့ ခင်ငြိမ်းတင့်ကိုဆွဲဖက်ကာ နှုတ်ခမ်းခြင်းဖိကပ်စုပ်နမ်းလိုက်သည်။ လျှာကိုလည်း ခင်ငြိမ်းတင့်ပါးစပ်ထဲအတင်းပင် ထိုးထည့်သည်။ .. ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ပထမတော့ ပါးစပ်ကို အတင်းပိတ်ထားသေးသည်။ သို့သော် ခနအကြာတွင်တော့ အလိုလို ဖွင့်ပေးလိုက်မိလေသည်။ အောင်မင်း လျှာက ခင်ငြိမ်းတင့်ပါးစပ်တခုလုံးထဲတွင် လှည့်ပါတ် လှုပ်ရှားနေသည်။ လျှာခြင်းလည်း ထိုးကလိသည်။ .. နှုတ်ခမ်းသားများကိုလည်း ရွရွ လျက်ပေးသည် အောင်မင်း၏ လက်တဖက်က ခင်ငြိမ်းတင့်၏ နို့ထွားထွားကြီးများကို ဆုပ်နယ်ပွတ်သပ်သည်။ ကျန်လက်တဖက်ကတော့ ပေါင်ကြားသို့ ရောက်လာသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ပေါင်နှစ်လုံးကိုစေ့လိမ် ထားရန် ကြိုးစားပါသေးသည်။

သို့ပေမယ့် အောင်မင်းက သူမထင်ထားသည်ထက် သန်စွမ်းသည်။ ပြီးတော့ လောင်မြိုက်နေသော ကာမရမက်မီးကလည်း ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ငြင်းဆန်ကာကွယ်မှုများကို အားပျော့ စေလေသည်။ မကြာလိုက်ပါ ... ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ပေါင်ကြီးများ ကားထွက်သွားသည်။ အောင်မင်းက အဖုတ်မို.မို.ကြီးကို အားရပါးရ ကျကျနန ကိုင်တွယ်မိသွားသည်။ ပွတ်သပ်ပေးသည်။ စောက်ခေါင်းထဲ လက်ချောင်းတွေထိုးထည့်ကာ မွေ့ပေးသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် အဘယ်မှာ ခံနိုင်ပါတော့မည်နည်း။ .. စောက်ရည်တွေ ရွှမ်း၍ရွှမ်း၍ လာသည်။ အောင်မင်းသည် စုပ်နမ်းပွတ်သပ်နေရာမှ ခွာပြန်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ပေါင်တန်ကြီးနှစ်ခုကို ဆွဲဖြိုလိုက်ကာ ခေါင်းကိုအောက်စိုက်ပြီး စောက်ဖုတ်ကြီးကို ကုန်း၍ အားရပါးရ လျက်လေတော့ သည်။ " အားပါးပါး အား .. ကိုအောင်မင်းရဲ့ ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲရှင့်။ အိုးအိုး ... မလျက်နဲ့လေ၊ ဟာ .. ရွံ့စရာကြီး။ အိုး .. အမေ့ ဟာဟာ ... အားပါးပါး ဘယ်လိုကြီးလဲရှင် .. အင့် အီး .. " ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ လူးလွန့်ကော့ပျံကာ လှုပ်ရှားနေလေတော့သည်။ ဒါမျိုးတခါမှ အလုပ်မခံဘူး သည့်အတွက် ရှက်ကြောက်တုန်လှုပ်သွားသော်လည်း ချက်ခြင်းပင် အဖုတ်လျက်ခံရသည့်အရသာ က အားလုံးကိုလွှမ်းမိုးလာလေရာ သူမ၏ ရေရွတ်သံမှာလည်း တမဟုတ်ချင်း ပြောင်းလဲသွားရ လေတော့သည်။

... " အလိုလေးလေး ... ကောင်းလှချည်လားရှင့်။ ဟာ .. ဟာ .. ကောင်းတယ်ကောင်းတယ်။
အင့်အဟင့်ဟင့် လျက်ပါ .. လျက်စမ်းပါရှင့် .. ကျွန်မဟာကို ကောင်းကောင်းလျက်ပစ်စမ်းပါ .. အားပါးပါး ..
အမေ အမေရယ် ဟင်း " မိမိကိုယ်မိမိ ဘယ်လိုဖြစ်သွားရမှန်းပင် ခင်ငြိမ်းတင့် မသိတော့။
နားမလည်နိုင်တော့။ .. ရွံစရာကောင်းသည်ဟူသော ထင်မြင်ချက်သည်လည်း ဆီးနှင်းအရည်ပျော်သလို
ပျောက်ကွယ်သွားရ လေပြီ။ အောင်မင်းသည် ယိုစိမ့်ကျလာသော စောက်ရည်ကြည်များကိုလည်း အားရပါးရ
လျက်ယူကာ သောက်ချနေပြန်သည်။ စောက်စေ့လေးကို ပါးစပ်ဖြင့်ကုန်းစုပ်ကာ သွားဖြင့် မနာမကျင်
တဖတ်ဖတ် ကိုက်ပေးလိုက်သော အခါတွင်တော့ " ကိုအောင်မင်း ရယ် ... အား အား ...
လုပ်ပါတော့ရှင့်။ ... လုပ်ပါတော့ အောင်မယ်လေးလေးနော် ကျွန်မတော့ မနေနိုင်တော့ဘူးရှင့်။ အင့်
အဟင့်ဟင့် ... လုပ်ပါ တက်လုပ်စမ်းပါတော့ .. " ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ရှက်စိတ်ကြောက်စိတ်တို့ ကုန်လေပြီ။
အငမ်းမရကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုမိလေပြီတည်း။ မိမိပါးစပ်မှ ဒီလိုစကားမျိုးပြောထွက်လိမ့်မည်ဟု ခင်ငြိမ်းတင့်
လုံးဝမထင်ထားမိပါ။ ထိန်းမနိုင် သိမ်း မရတော့လောက်အောင် ပြင်းပြင်းထန်ထန်ကြီး နိုးကြွလာသော
ရမက်ဇောကြောင့် ပွင့်အန်ပေါက်ကွဲ ထွက်ကုန်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။ ..

အောင်မင်းမှာလည်း ဒီလို အပြောမျိုးကို အချိန်တိုတိုနှင့် ကြားရလိမ့်မည်ဟု မထင်ထားခဲ့မိ။
တဖြည်းဖြည်းချင်း နူးနှပ်ကာ စိတ်နိုးကြွလာအောင်လုပ်ကာ ရဲတင်းလာအောင် ဖန်တီးယူရမည်ဟု
တွက်ထားခဲ့မိသည်။ .. ခုတော့ဖြင့် ဟန်ကျလေပြီ။ " နင် ခံချင်နေပြီမဟုတ်လား တင့်တင့်။ .. ငါ
လိုးသွင်းပေးရတော့မလား " အောင်မင်းသည် အဖုတ်လျက်နေရာမှ ခေါင်းထောင်ထကာ မေးလိုက်သည်။
ထို့နောက် အဖုတ်ကို လျှာအပြားလိုက်ဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်း လေးငါးချက် တအားလျက်ပစ်လိုက်သည်။ "
ပလပ် ပလပ် .. ပြပ်ပြပ် .. ပလပ်ပလပ် " " အား ဟားဟား လိုးပါတော့ရှင့်။ ကျွန်မ အရမ်းကို ခံချင်နေပြီ။
ကျွန်မဟာထဲကို ရှင့်ဟာကြီး ထိုးသွင်းပြီး အားရပါးရသာ လိုးပါတော့။ .. ကျွန်မကို တက်လိုးပေးပါတော့ ..
ဟင်းဟင်း " အသိစိတ်ပျောက်ကာ စိတ်ရိုင်းတွေ အနိုင်ရသွားပြီဖြစ်သော ခင်ငြိမ်းတင့်သည်
အားရပါးရကြီးကို ပြောချလိုက်လေပြီ။ အောင်မင်းကတော့ အကြိုက်တွေ့ပြီပေါ့။ ... သူက
ဒါမျိုးစောင့်နေတဲ့ဟာ။ အောင်မင်းသည် လျက်ပေးနေခြင်းကို ချက်ခြင်းရပ်ကာ ခင်ငြိမ်းတင့်ကိုယ်ပေါ်
အမြန်တက်ခွလိုက် လေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်ကလည်း တအင့်အင့်ညည်းညူမြည်တမ်းရင်း
ဋူးထောင်ပေါင်ကားကာ အသင့် နေပေးနေသည်။ အိမ်ထောင်သက်တလျှောက် ဒီလိုပုံစံနှင့်
အမြဲအလိုးခံနေကြမို့ အဆင်သင့်လုပ်ပေး ထားခြင်းဖြစ်သည်။ တခြားလိုးနည်းပုံစံတွေတော့ သူမ
မသိသေးပါ။ ခံမည့်သူကလည်း အသင့်နေပေးနေသည်။ တက်ခွသူကလည်း အထာကျွမ်းပြီးသားမို့
လီးနှင့်အဖုတ် ကျကျနန ပင် တွေ့မိသည်။ လီးချောင်းကြီး၏ မာကျောနေမှုက ခင်ငြိမ်းတင့်ကို
ကြက်သီးဖြန်းဖြန်း ထသွားစေလေသည်။

" ဟာ .. မာတောင့်နေတာပါပဲလား။ .. အားရစရာကြီး။ ... ထိုးလေ .. ဖိထိုးသွင်းလိုက်စမ်းပါ .. ဟင့်ဟင့်ဟင့်
... " ပြောရင်း ပေါင်ကို ပိုကားပေးသည်။ ဖင်ကြီးကိုလည်း ကော့ပေးနေသည်။ သူမ၏လင်တော်မောင်
ကိုသိန်းစိုးကိုပင် ဒီလိုမျိုး မပြောဖူးခဲ့။ ဆီးကြိုအသင့် လုပ်မပေးဖူးခဲ့။ .. အောင်မင်းက
သူ့ဖင်မည်းမည်းကြီးကို လှုပ်ရှားကာ သူ့လီးကြီးကို ခင်ငြိမ်းတင့် စောက်ဖုတ်ထဲသို့ ခပ်ဖြည်းဖြည်းချင်း

တရစ်ချင်းထိုးသွင်းနေသည်။ လီးကြီးက တအိအိ ဝင်နေသည်။ .. " အားပါးပါး .. ဝင်လာပြီ။ အိုး .. အင့် .. မာပြီး တင်းတောင့်နေတာပဲ။ ကောင်းလိုက်တာရှင် ... သွင်းစမ်းပါရှင့်။ .. ထပ်သွင်း ဖိသွင်း .. အမလေးလေးနော် .. တချောင်းလုံးဝင်အောင်သာ သွင်း လိုက်ပါတော့လားရှင့် .. ကိုအောင်မင်းရဲ့။ .. ကောင်းလွန်းလို့ပါ .. လိုး လိုး လိုး " " သွင်းမှာပါ တင့်တင့်ရာ .. ။ စိတ်သာချ။ ဒီလီးကြီးတချောင်းလုံး နှင့်စောက်ပတ်ထဲ အကုန်ဝင် အောင် သွင်းပြီးတော့ကို အပီ လိုးပေးမယ်။ နင်အပြတ်ကို ဖိလင်လာပြီး အရသာကောင်းကောင်း တွေ့စေရမယ်။ .. ပေါင်ကြီးတွေသာ ကားထားပေး .. " နောက်ဆုံးတော့ ခင်ငြိမ်းတင့် စောက်ဖုတ်ကြီးထဲသို့ လီးတံကြီးအဆုံးတိုင်မြုပ်ဝင်သွားလေပြီ။ .. အောင်မင်းနှင့် ခင်ငြိမ်းတင့် ဆီးစပ်ချင်းလည်း ကျကျနန ထိကပ်မိသွားကြ၏။ စောက်ပတ်ထဲသို့ လီးကြီး ထိုးဝင်နေမှုအရသာ၊ ဆီးစပ်ချင်းဖိကပ်မိသည့် အတွေ့အာရုံ၊ အမွှေးများချင်းပါ ထိမိလေ သောခံစားမှု သုံးမျိုးသုံးဖလှယ် ရင်ဖိုမောစရာစည်းစိမ်ချမ်းသာကို နှစ်ယောက်လုံးခံစားလိုက် ရလေသည်။ " ကဲ .. ငါ့လီးကြီး အထဲကိုအဆုံးဝင်သွားပြီ။ အထဲမှာ ဘယ်လိုနေသလဲ .. " အောင်မင်းက မေးသည်။ မေးရင်းမှပင် စောက်ခေါင်းပေါက်ထဲ အဆုံးမြုပ်ဝင်နေသော လီးကြီးကို ငေါ့ကနဲနေအောင် တချက်ကော့တင်ပေးလိုက်သည်။ ဒါမျိုးက လီးမာပြီး မောင်းသန်မှသာ ပြုလုပ် လိုရသည့် ပြုလုပ်ချက်။ .. အကျမြန်သော ကိုသိန်းစိုးလိုလူမျိုးတွေ ဘယ်လိုမှ လုပ်မရနိုင်သည်ကို သိသော အောင်မင်းက အမှတ်ယူလိုက်ပြန်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် အောင်မင်းလောက် ကာမမှုတွင်မကျွမ်း။ သာမန်ရိုးရိုးလမ်းစဉ်မျှလောက်ကိုသာ နားလည်သူဖြစ်သည်။ ဒီလို ထိမိသော အထူးပြုလုပ်ချက်မျိုးကို မသိ၊ နားမလည်။ .. အကယ်၍ သူ့လီးကြီး အပျော့မမြန်ပဲ အားကောင်းမောင်းသန်ဆိုသည့်တိုင် သည်လို လီးကိုကော့ပေးတော့ပေး ခြင်းမျိုးကိုတော့ ကိုသိန်းစိုးလုပ်တတ်မည် မဟုတ်ပါ။ အောင်မင်း၏ လီးတော့ပြုလိုက်မှုသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို တတုန်တုန်တခိုက်ခိုက် ဖြစ်သွားစေသည်က တော့ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါ၏။

" အားပါးပါး .. ကိုအောင်မင်းရယ်။ အထဲမှာ ကြပ်သိပ်ပြီး စီးပိုင်နေတာပဲရှင် .. ။ ဟင်းဟင်းဟင်း " အောင်မင်း၏ ပိုင်နိုင်သောလိုးသွင်းချက်၊ ကျွမ်းကျင်သော တော့ပေးချက်တို့ကြောင့် အရသာကောင်း ကောင်းကြီးတွေ နေပြီဖြစ်သော ခင်ငြိမ်းတင့်က အံလေးကြိတ်ကာ ပြောလိုက်မိလေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ မိမိကိုယ်ကိုလည်း အတော်ပင်အံ့ဩနေမိသည်။ သူမသည် အရှက်အကြောက်ကြီးပြီး ကာအိန္ဒြေလည်း ရှိလှသူဖြစ်ရာ ယခုပြောနေသည့်စကားမျိုး ပါးစပ်မှထုတ်ပြောဘို့ဝေးစွာ စိတ်ပင် မကူးမိခဲ့ပါ။ ယခုတော့ ဘယ်လိုက ဘယ်လို ပြောထွက်သွားသည်မသိ။ ပြောပြီးတော့လည်း ရှက် ကြောက်ခြင်း သိပ်မဖြစ်မိ။ ပြောလိုက်ရမှုကိုပင် အားရသလိုလို အရသာပိုတွေ့နေသလိုလို ခံစားနေ မိရလေပြီ။ " ဆောင့် လိုးမယ်နော် .. " " အင်း .. " " ဆောင့်လိုးတာ ခံချင်တယ်မဟုတ်လား .. " အောင်မင်းက မင်္ဂလာယူနေပြန်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်က ဘာမှပြန်မပြော။ .. မျက်စေ့ကိုစုံမှိတ်ကာ ဖင်ကြီးကိုသာ ကော့ကြွပေးထားလိုက်သည်။ သူမ၏လက်နှစ်ဖက်ကလည်း အောင်မင်း၏ ကျောပြင် ကြီးကို အသာသိုင်းဖက်လာသည်။ ပါးစပ်က ထုတ်မပြောသော်လည်း အောင်မင်းအလိုကျ စိတ်ကြိုက် လိုးပါ ဆောင့်ပါတော့ဟု အမှုအရာအားဖြင့် ပြုလိုက်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါသည်။ အောင်မင်းကလည်း ဖင်ကြီးကို အသာကြွလိုက်ကာ လီးတံကြီးကို ခင်ငြိမ်းတင့်အဖုတ်ထဲမှ အသာဆွဲ ထုတ်သည်။ ဒစ်ပေါ်လုလုအထိဆွဲထုတ်လိုက်ပြီးမှ ခါးအားပါသုံးကာ

ဆတ်ကနဲ ပြန်ဖိဆောင့်ချလိုက် လေသည်။ .. " ဘွပ် .. " " အား အိ " ဆောင့်ထိုးချိန်တွင်
လီးကိုခပ်စိုက်စိုက်ဆောင့်ထည့်လိုက်ပြီး အဆုံးဝင်သွားချိန်ကျတော့ အပေါ်ကို ကော့ထိုးတင်ပစ်လိုက်သည်။
အလွန်ထိမိလှသော ဆောင့်ချက်ပါပေ။ .. တချက်ဆို ဆိုသလောက်ပင် ခင်ငြိမ်းတင့်
အရသာတွေ့ သွားသည်။ ရင်ပင် ကော့တက်လာသည်။ ရင်ချင်းက အပ်လုလုရှိနေသည် ဖြစ်ရာ
ကော့တက်လာသော ခင်ငြိမ်းတင့် နို့အုံကြီးသည် အောင်မင်းရင်ဘတ်ကို ထိမိကပ်မိသည်။ နို့အုံကလည်း
ကြီးမားလုံးဝန်းနေရာ အောင်မင်းရင်ဘတ်အပြည့်ကိုပင် နို့အုံသား အိအိထွေးထွေးလေး များနှင့် ကပ်မိသည်။
အရသာ ရှိလှပါဘိခြင်း ။

အောင်မင်းက တချက်ခြင်း လေးလေးမှန်မှန် ဆက်ဆောင့်နေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်လည်း ဆောင့်လိုက်
တိုင်းပင် အင့်ကနဲ အင့်ကနဲ ဖြစ်နေရသည်။ " ဆောင့်လိုးတာ ခံလို့ကောင်းလားဟင် .. " " အင်း ..
ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ် .. ဆက်ဆောင့် .. " " ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်တော့မယ်နော် .. " " အင်း " "
ဆောင့်လိုးလို့ ပြောလေ .. " အောင်မင်း ရစ်နေပြန်သည်။ " အင်း ... ဆောင့် .. ဆောင့်လိုးပါ " "
အောင်မင်းဇာတ်သွင်းသလို ခင်ငြိမ်းတင့် ဝင်နေရလေပြီ။ ပြောခိုင်းသမျှ အာသာငမ်းငမ်းပင် လိုက်ပြီး
ပြောနေမိရပြီ။ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ဤသို့ပြောကြားလိုက်မှုသည် အောင်မင်းကို ကျေနပ်အားရကာ
ရမက်ဇောလည်းပဲ ပို ထန်လာစေရကား တလကြမ်းပင် ပယ်ပယ်နယ်နယ် ဆောင့်လိုးပစ်လိုက်လေတော့၏။
" ဘွပ် .. ဘွပ် .. အင့် အား .. ဘွပ် ဘွပ် .. အမလေးလေးလေးနော် " ဆယ်ချက်ခန့်
တလစပ်ဆောင့်လိုးပေးပြီးသည့်နောက်တွင်မူ ခင်ငြိမ်းတင့် အရမ်းကို " ဟော့ " လာ လေတော့သည်။ " "
အားလားလား .. ကိုအောင်မင်းရဲ့ .. ကောင်းတယ်၊ကောင်းတယ် .. ဆောင့် .. ဆောင့် နာနာဆောင့်
ကျွန်မကို အားပြင်းပြင်းနဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ဆောင့်လိုးပေးစမ်းပါရှင့် .. " ခင်ငြိမ်းတင့် တစ်တစ်ခွခွပင်
ထုတ်ပြောလာသည်။ အောင်မင်းသည် လီးကို ကန့်လန့်တင်ကာ ဖိကြိတ်ထိုးဆောင့်ပေးပြန်လေရာ
ခင်ငြိမ်းတင့် ကြက်သီး တွေ တဖြန်းဖြန်း ထလာရသည်။ " ကောင်းလိုက်တာ ... ထိတယ်ရှင့်။ ..
သိပ်ထိတယ် .. ဖိကြိတ်ပစ်လိုက်စမ်းပါ။ .. အား အား .. အဲလိုမျိုး .. ဟုတ်တယ် .. အား အား " " ဖိကြိတ်ပြီး
ကော့ထိုးတာ ခံလို့ကောင်းတယ်မဟုတ်လား တင့်တင့် " " ကောင်းပါတယ်ရှင့် ... ကောင်းပါတယ် " " အဲလို
လိုးတာ ဆောင့်တာ နင်ကြိုက်တယ် မဟုတ်လား " " ကြိုက်ပါတယ်ရှင့် .. ကြိုက်လို
အဆောင့်ခိုင်းနေတာပေါ့ ကိုအောင်မင်းရဲ့။ .. ဟင့် ဟင့် ဟင့် ဘွပ် ဘွပ် .. အမလေးလေးနော် ..
ကောင်းလှချည်လား ဆောင့် ဆောင့် " " နို့ကြီးတွေ ဆွဲမယ်နော် .. " " ဆွဲပါရှင့် .. ဆွဲပါ။ ..
ကြိုက်သလိုဆွဲ .. ရော့ ရော့ " ပါးစပ်ကသာ ပြောတာမဟုတ်တော့။ ခင်ငြိမ်းတင့် လက်က
အောင်မင်းလက်တွေကို ဆွဲကာ သူမ၏ ရင်ဘတ် နို့အုံကြီးတွေပေါ်သို့ပင် တင်ပေးလိုက်သေးသည်။ ဟန်ကျ
သေးတော့ ... ။ ဖိကြိတ်လိုးရင်း ဆောင့်ဆောင့်တင်သောအခါ အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့်
ရင်ဘတ်ခြင်း ကပ် လျက် မဟုတ်တော့။ ခါးမတ်မတ်နှင့် ဖြစ်နေပြီ။ သည်တော့ နို့အုံကြီးတွေကို ဆွဲကိုင်
ဖြစ်ညှစ်ဖို့ လက်က ကောင်းကောင်းသင့်နေသည်။ အောင်မင်းသည် မိုထွားလုံးဝန်းသော
ရင်သားဆိုင်ကြီးနှစ်ဖွားကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် စုံကိုင်ဆွဲညှစ်ကာ လီးကိုလည်း စောင်ခေါင်းထဲ ကလန့်တင်ကာ
ထိမိအားပြင်းစွာ အားကုန်သုံးပြီး ဆောင့်လိုးပေးနေ လေတော့၏။ ခင်ငြိမ်းတင့် ဒီလောက်
စိတ်ထန်လိမ့်မည်ဟု အောင်မင်းပင် မထင်ခဲ့။ .. အခုတော့ဖြင့် အောင်မင်းအဖို့ အားမနာတမ်း

ကြိုက်သလိုသာလိုးနိုင်လေပြီ။ ခင်ငြိမ်းတင့် ဘာမျှ ပြောတော့မည် မဟုတ်။

" လေးဘက် ကုန်းလိုက်စမ်း တင့်တင့် ... " အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းတင့်အပေါ် ပိုင်နိုင်မှုကို ပိုမိုထင်ရှားစေရန် စောက်ပတ်ထဲမှ လီးကြီးကိုဆွဲနုတ် ပြီး ခင်ငြိမ်းတင့်ကိုယ်ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ရင်း ပြောလိုက်၏။ ဆောင့်လိုးတာဖီလင်တွေအရမ်းတက်ပြီး ဇိမ်တွေ့နေခိုက် လီးကျွတ်သွားသဖြင့် ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ အာသာငမ်းငမ်းဖြစ်ကာ ကိုအောင်မင်းပြောသလို အမြန်ပင်လုပ်ရတော့သည်။ ပက်လက်လှန်နေရာမှ ချက်ခြင်းထကာ လေးဘက်ထောက်ပေးသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ လင်ရှိမယားဖြစ်သော်လည်း သူ့လင်ကိုသိန်းစိုးနှင့် လှေကြီးထိုး ရိုးရိုး ပုံစံနှင့်သာ အိမ်ထောင်သက် (၃)နှစ်လုံးလုံး စပ်ယှက်လာခဲ့သည်ဖြစ်ရာ အခြားသောနည်းများကို လုံးဝ မသိ၊ နားလဲမလည်။ .. အခုလည်း အောင်မင်းက ကုန်းဆိုလို့သာ ကုန်းပေးရသည် ဘာကြောင့်ကုန်းခိုင်း မှန်းပင် ရေရေရာရာ မသိပါ။ အောင်မင်းသည် ကုန်းပေးထားသဖြင့်နောက်သို့ ပြူးထွက်နေသော စောက်ဖုတ်ကြီးကို လက်ဖြင့် တချက်ပွတ်ဆွဲလိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် ခါးတွန့် ဖင်ရမ်းသွားရလေ၏။ " ကဲ .. နင့်ကို နောက်ကနေခွပြီးလိုးမယ်။ .. နင့်အဖုတ်ထဲ လီးအဝင်နက်ပြီး ပိုအရသာတွေ့စေ ရမယ် ... စိတ်ချ " အောင်မင်းသည်ပါးစပ်ကလည်း ပြောရင်း သူ၏လီးကြီးကို ခင်ငြိမ်းတင့် အဖုတ်ဝတွင်တွေ့လိုက်သည်။ လိုးနည်းအနေအထားကို နားမလည်သော်လည်း လေးဘက်ကုန်းထားသည့်အတွက် စောက်ဖုတ်ကြီး ကတော့ နောက်သို့ ပြူး၍ ထင်းထင်းကြီး ပေါ်နေပါသည်။ စောက်ဖုတ်ဝတွင် လီးအတွေ့ခံရတော့မှပင် မိမိကိုလေးဘက်ကုန်းခိုင်းသည်မှာ နောက်မှခွတက်ကာ လိုးရန်ဖြစ်ကြောင်း ခင်ငြိမ်းတင့် နားလည်မိတော့သည်။ နားလည်လိုက်သည်နှင့် သဘာဝ အသိဖြင့် ဖင်ဆုံကြီးကို ကော့ပင့်ပေးလိုက်ရာ ဆုံကလည်း ကြီးလှသမို၊ နောက်ဖက်တွင်နေရာယူထားသော အောင်မင်းမှာ အသက်ရှူပင်မှားသွားလောက်အောင် ရမက်ဇောတွေ ထလာရလေတော့၏။ အစက အောင်မင်းသည် တရစ်ချင်း ဝက်အူရစ်သလို ရစ်၍ သွင်းမည်ဟု စိတ်ကူးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ခုတော့ စိတ်ကူးအတိုင်းပင် မလုပ်နိုင်တော့ပဲ ခပ်ကြမ်းကြမ်းဖိဆောင့်ချလိုက်မိရာ တချက်တည်းနှင့် လီးအဆုံးအထိ မြုပ်ဝင်သွားလေတော့သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် တချက်တည်းအဆုံးဆောင့်ဝင်မှုမျိုးကို ကိုသိန်းစိုးနှင့်စပ်ယှက်စဉ် တခါတရံတော့ ကြိုဖူးပါ၏။ .. သို့ပေမယ့် အခုအောင်မင်းနှင့် လိုးနေသည်က လေးဘက်ကုန်းအနေအထားဖြစ်ရာ အရင်ခံဘူးသည့် တချက်တည်းထိုးသွင်းတာမျိုးနှင့် လားလားမျှမတူ။ .. ပိုထိသည်၊ ပိုအဝင်နက်သည် လီးထိပ်ကြီးက သားအိမ်ကို ကျကျနန ထိုးထောက်မိသည်။ .. စီးပိုင်ကောင်းမွန်သလို အောင့်ပြီးတော့ လည်း နာတက်သွားသည်။

" အား ကိုအောင်မင်းရဲ့။ ကြမ်းလှချည်လားရှင် ... အား အား အား ... " ခင်ငြိမ်းတင့် ညည်းတွားရင်း ဖင်ကြီးယမ်းထွက်သွားရသည်။ လီးက စောက်ခေါင်းထဲ အဆုံးမြုပ်ဝင်နေ သည်ဖြစ်ရာ ဖင်ကြီးရမ်းလိုက်မှုကြောင့် စောက်ခေါင်းအတွင်းနံရံကို ဘယ်ညာထိုးနဲ့ လိုက်သလိုဖြစ် သွားလေသည်။ ဘေးဘက်ကုန်းအနေအထားမို့ လီး၏လုံးပါတ်နှင့်စောက်စေ့ကလည်း အထူးတလည် ထိနေလေရာ လီးနှင့်စောက်စေ့ ဖိကြိတ်ပွတ်လိုက်သလိုလည်း ဖြစ်သွားရသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် တဟင်းဟင်း ဖြစ်လာသည်။ ခေါင်းမော့ လှုပ်ခါနေသည်။ အောင်မင်းကလည်း ခင်ငြိမ်း တင့်၏ ဖင်ကို သူ့လက်ဖြင့် အားရပါးရကိုင်လှုပ်ကာ ဆောင့်ဆောင့်လိုးပေးနေလေတော့သည်။ ဆောင့်ချက်များက ပြင်းလှသည်။ .. ဆောင့်သွင်းသောအခါ

အောင်မင်း၏ဆီးစပ်နှင့် ကုန်းပေးထား သော ခင်ငြိမ်းတင့်ဖင်ဆုံကြီး ထိမိရိုက်မိသည်။ တင်ပါးသားကြီးများ သိမ့်ကနဲ သိမ့်ကနဲ တုန်ခါသွား သည်။ ဆုံကလည်းကြီးပြီး အိထွားလှသည်ဖြစ်ရာ ထိုသို့ ဖင်သားကြီးများ တုန်ခါသွားမှုသည် ကြည့် လို့ အရမ်းကို မိုက်နေလေသည်။ အောင်မင်းအဖို့ မျက်စေ့အရသာ ကောင်းကောင်းကြီး ခံစားနေမိလေသည်။ အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းတင့်ခါးပေါ် လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ဖိပေးလိုက်သည်။ ဤတွင် ခါးကော့သွားပြီး ဖင်ဆုံကြီးက ပိုပြီးထောင်တက်လာသည်။ ခပ်ကြမ်းကြမ်းလိုးဆောင့်ပေးနေသည့် လီးကလည်း ပိုပြီး အဝင်နက်ကာ စီးပိုင်နှင့်ပိုးလာသည်။ အောင့်လာသည်။ .. ဒါပေမယ့် အသည်းခိုက်အောင် ကောင်း နေပြန်ရာ ခင်ငြိမ်းတင့်အဖို့ အောင့်တာတွေ နာတာတွေကို အရေးမစိုက်နိုင်တော့။ နာတာထက်ကို အရသာက ပိုကောင်းနေပြီ မဟုတ်ပါလား ... ။ "

ဘယ်ဘက်ပေါင်ကြီး မြောက်လိုက်စမ်း တင့်တင့် .. " အောင်မင်းသည် ပါးစပ်မှ ပြောရင်း ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ခြေကျင်းဝတ်ကိုလက်နှင့်ကိုင်ကာ ဆွဲပွင့်မြောက် တင်လိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်ကလည်း အလိုက်သင့်ပင် ကြွပေးလိုက်ရာ ဘယ်ဘက်ပေါင်ကြီးမှာ မြောက်တက်လာလေ၏။ ညာခြေက ကွေးထားပြီး ဘယ်ပေါင်ကြီးကမြောက်လိုက်သောအခါ အဖုတ် သည်လည်း ဘယ်တခြမ်း ဟင်းလင်းပွင့်အာသွားလေသည်။ စောက်ခေါင်း၏ညာဘက်ခြမ်းကတော့ ပိုပြီး ကျဉ်းသလိုဖြစ်သွားရသည်။ လီးအဝင်အထွက် အထိုးအထိ စောစောကထက် ပိုစီးပိုင်လာသည်။

" ကောင်းတယ် .. ဆောင့် ဆောင့်။ တအားဆောင့်စမ်းပါ .. ။ အားပါး .. ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ " အောင်မင်းသည် ဘယ်လက်ဖြင့် ခင်ငြိမ်းတင့်ဘယ်ခြေကျင်းဝတ်ကို ကိုင်မြောက်ကာ ညာလက်က ခါးကို ခပ်တင်းတင်းပွေ့ဖက်ပြီး ကုန်းကာခွကာဖြင့် အသားကုန်ဆောင့်လိုးပေးနေ၏။ ပြင်းထန်လှသော ဆောင့်ချက်အားကြောင့် ခင်ငြိမ်းတင့်တကိုယ်လုံး သွက်သွက်ခါနေရလေသည်။ လေးဘက်ကုန်းထားရာမှ လဲပြိုကျမသွားအောင် မနည်းပင်ထိန်းထားနေရသည်။ ထိန်းသည်ဆိုပြန် တော့လည်း ဘယ်ပေါင်က မြောက်ထားပေးရသဖြင့် ညာခြေဖြင့်သာ အားပြုနေရသည်။ ညာခြေ အားပြုမှုနှင့်အတူ ညာဘက်ပေါင်ရင်းကြွက်သားစိုင်များက ညှစ်လှုပ်ကာ စောင်ခေါင်း၏ညာဘက် တခြမ်းလုံးလည်းပဲ ညှစ်ညှစ်မိသလိုဖြစ်နေရသည်။ အထဲမှ လီးကြီး၏ ညာဘက်ခြမ်းကိုလည်းပဲ ညှစ်ပေးနေသလိုဖြစ်နေရာ လိုးသူအောင်မင်းရော အလိုးခံနေသူခင်ငြိမ်းတင့်ပါ အရသာကို အထူးပင် ခံစားမိနေရလေ၏။ " အား ဟင့်ဟင့် ... ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ် .. ဆောင့်ပါ။ မြန်မြန်သွက်သွက်ကြီး ဆောင့်စမ်းပါရှင် .. အမလေးလေး .. တအား တအား ... ပြင်းပြင်း ပြင်းပြင်း .. ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ .. ကောင်းလိုက်တာ ကိုအောင်မင်းရဲ့ .. " "

တအားကုန်ဆောင့်မယ် .. တင့်တင့် ခံနိုင်တယ်မဟုတ်လား " " အင်း ... ဆောင့်ဆောင့် ကျွန်မအဖုတ် ကွဲထွက်ချင်ကွဲထွက်သွားပါစေရှင် ... ကြိုက်သလိုသာ ဆောင့်လိုးပေးစမ်းပါရှင် ... " ခင်ငြိမ်းတင့်တယောက် ရမက်ထန်နေပုံမှာ အောင်မင်းပင် အံ့ဩနေရသည်။ ပါးစပ်မှ တစ်တစ်ခွခွ တွေ တလစပ်ပြောနေလေပြီ။ အောင်မင်း အစက စိတ်ကူးထားသည်က ဘယ်ပေါင်ပြီးလျှင် ညာပေါင်တလှည့်ဆွဲမြောက်ပြီး လိုးဦး မည်ဟူ၍ဖြစ်၏။ သို့သော် ခင်ငြိမ်းတင့်၏ အငမ်းမရ အရှက်အကြောက်ကင်းစွာ အာသာငမ်းငမ်း တောင်းဆိုနေမှုများသည် အောင်မင်းစိတ်ကို အကြီးအကျယ်ဆွပေးနေသလိုဖြစ်လာနေလေရကား ငနဲသားသည် ခြေထောက်ပြောင်းရန်ပင် စိတ်မကူးနိုင်တော့ပဲ ဘယ်ပေါင်ကြီးမြောက်ထားလျှက်နှင့်ပင် တကိုယ်လုံးအားကုန်သုံးကာ စိတ်လွတ်ပြီး ရက်ရက်ရောရော ဆောင့်လိုးချပစ်လိုက်မိလေတော့သည်။

ဆက်တိုက်ဆောင့်လှီးမှုကြောင့် ခင်ငြိမ်းတင့် " ပြီး" သွားရလေတော့သည်။

အောင်မင်းကလည်း စိတ်လွတ်ပေးလိုက်ပြီးပြီမို့ သုတ်မထိန်းထားနိုင်တော့ပဲ တချိန်တည်းလောက် မှာပင် သူ့သုတ်ရည်များကို ပန်းထုတ်ပေးလိုက်တော့သည်။ မိမိအလွန်လှီးချင်နေခဲ့သော တင်ထွားထွား ရင်ကားကား လုံးကြီးပေါက်လှ ခင်ငြိမ်းတင့်ကို အပြတ် လှီးပစ်လိုက်ရသည်မို့ သုတ်ရည်တွေထွက်သွားလိုက်သည်မှာ တာကျိုးသည့် အလား ... ။ ပြီး သွားသည့်အချိန်တွင် စောက်ခေါင်းထဲဝယ် သုတ်ရည်ပူပူနွေးနွေးများ ပြည့်လှုံသွားသည့် အရသာ ကို ခင်ငြိမ်းတင့် ကောင်းကောင်းကြီး ခံစားလိုက်ရလေသည်။ တစ်မူထူးသည့် အရသာဆန်းပင်ဖြစ်၏ ထို့ပြင် အားကောင်းမောင်းသန် အောင်မင်းမှာ သုတ်ရည်တွေလွတ်ပြီးသွားချိန်တောင်မှ လီးကြီးက ပျော့ခွေမသွားသေးပဲ အချိန်အတော်ကြာ မာမြဲမာနေသေးသည်ဖြစ်ရာ မာတောင်နေသော လီးချောင်း ကြီးက အဖုတ်အတွင်းထဲ အဆုံးထိုးကပ်ရင်း စိမ်ထားသည့် အရသာကိုလည်း ခင်ငြိမ်းတင့် ကောင်း ကောင်း ခံစားရပြန်သည်။ ... ကောင်းလိုက်ပါသည့် ဖြစ်ခြင်း။ အတော်ကြာလို့ လီးတန်ခပ်ပျော့ပျော့ဖြစ်သွားမှ အောင်မင်းက သူ့လီးကို စောက်ဖုတ်ထဲမှ ဆွဲထုတ် လိုက်၏။ တချက်တည်းနှင့်ခပ်ပြင်းပြင်း ဆွဲဖြုတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ရာ အဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားတွေပါ လီးနှင့် အတူပါလာပြီး လီးကျွတ်သွားတော့မှ ပြန်ထိကပ်သွားကြလေရာ စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားများကို သားရေကွင်းနှင့် အပစ်ခံရသလို စပ်ဖျင်းဖျင်းလေးပင် ဖြစ်ကျန်ခဲ့ရသည်။ လီးဖြုတ်ပြီးသည်နှင့် အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့်နားမှ အသာခွာလိုက်သည်။ မိန်းမောသွားသော ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ အသက်ကို မနည်းမှန်အောင်ရှုနေရ ရှာလေ၏။ အောင်မင်းကတော့ သူ့အပြတ် သမလိုက်ရ၍ ခြေကုန်လက်ပမ်းကျသွားသော ခင်ငြိမ်းတင့်ကို အရသာ ခံကာ အသာပင် ကြည့်နေသည်။ " တင့်တင့် " အတော်ကြာ၍ ခင်ငြိမ်းတင့် အသက်ရှူမှန်လာတော့မှ အောင်မင်းက ခေါ်လိုက်၏။ " ရှင် ... " " နင် ငါ့ကို ဘယ်လိုခေါ်မယ် စိတ်ကူးထားလဲ .. " ခင်ငြိမ်းတင့် ခေါင်းလေးငုံ့ သွားသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်နှင့်အောင်မင်းတို့ ဖင်လှီးနေကြသည်ကို ချောင်းကြည့်ခဲ့စဉ်က အောင်မင်းကို ခင်ငြိမ်းမြင့် က " ကိုကို " ဟု ခေါ်သည်ကို ကြားခဲ့ရသည်။ အခု အောင်မင်းမေးလိုက်မှုသည် ယခင်ချောင်းကြည့် မိမှုကို ပြန်သတိရသွားစေကာ ခင်ငြိမ်းတင့်မျက်နှာထူပူပြီး အတော်လေးလဲ ရှက်သွားမိသည်။ ပါးစပ် ကတော့ ဘာမှ ပြန်မပြောဖြစ်။ .. " မြင့်မြင့်ကို ငါဖင်လှီးတာ နင်ချောင်းကြည့်တုန်းက မြင့်မြင့်ငါ့ကိုဘယ်လိုခေါ်တယ်ဆိုတာလည်း နင်ကြားခဲ့တယ်မဟုတ်လား .. "

ရှက်ပါသည်ဆိုမှ အောင်မင်းက အစဖော်ပေးနေသေးသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် ပိုမျက်နှာပူကာ ခေါင်းလဲငုံ့ သွားမိသည်။ " ဟိတ် ... ခေါင်းကြီး ငုံ့မထားနဲ့လေ။ .. မော့စမ်း " ပြောပြောဆိုဆို မေးစေ့လေးကို ကိုင်ကာ ဆွဲမလိုက်ရာ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ငုံ့ထားသောမျက်နှာလေးက မော့၍ လာရလေ၏။ မျက်နှာက နီမြန်းကာ မျက်လုံးလေးများကတော့ အရောင်တောက်နေသည်။ " ကဲ ... ပြောစမ်း။ .. မြင့်မြင့်က ငါ့ကို ဘယ်လိုခေါ်သလဲဆိုတာ .. " ခင်ငြိမ်းတင့် မတတ်သာတော့ပါ။ မရမက အတင်းပင်မေးနေတော့မည်ဖြစ်သောကြောင့် မျက်နှာပူပူ ခပ်ရှက်ရှက်နှင့်ပင် မပွင့်တပွင့်လေး ပြန်ဖြေလိုက်ရလေတော့သည်။ " ဟို .. ဟို ... ကိုကို လို့ ခေါ်ပါတယ် " " အေး ... နင်လည်း ငါလှီးပြီးသွားတဲ့ မိန်းမဖြစ်သွားပြီဆိုတော့ ငါ့ကို ကိုကို လို့ ပဲခေါ် .. ကြားလား" ခင်ငြိမ်းတင့်က

ခေါင်းလေးညိတ်ပြသည်။ " ပါးစပ်ကပြောလေ .. " " ဟုတ် .. ဟုတ်ကဲ့ ကိုကို .. " " အေး .. ဒီလိုမှပေါ့။ .. လာ .. လီးစုပ်ပေးဦး။ ဒါမှ မြန်မြန်ပြန်တောင်လာပြီး စက်ကင်းရောင်း လိုး နိုင်မှာ .. " ခင်ငြိမ်းတင့်၏သွေးသားများသည် တချီကောင်းကောင်းအလိုးခံရပြီးသည့်တိုင် တင်းတိမ်ခြင်းမရှိသေး၊ ကာမအရသာကို ဆက်ခံစားနေချင်ဆဲရှိနေသေးသည်။ အောင်မင်းပြောဆိုစေခိုင်းလိုက်မှုသည် သူမ၏ ထနေဆဲဖြစ်သော ကာမဇောတို့ကို ပိုမိုပြင်းထန်လာအောင် တပ်လှန့်နှိုးဆော်လိုက်သလို ဖြစ်သွားရလေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် နှုတ်ခမ်းကို လျှာလေးနှင့်အလိုလိုသပ်မိသည်။ .. သူမမျက်လုံးများကလည်း အောင် မင်း ပေါင်ကြားမှ မတောင့်တတောင် လီးကြီးကို လှမ်းကြည့်မိသည်။ မိမိပါးစပ်နှင့်စုပ်ပေးလိုက်ပါက သည်လီးကြီး မာန်ထကာ ပြန်ပြီး မားမားမတ်မတ် တောင်လာမည်ဟုလည်း နားလည်လိုက်မိသည်။ ထိုအသိသည် ခင်ငြိမ်းတင့်၏ " မ " သဘာဝ သွေးသားရမက်များကို ထန်သည်ထက် ထန်လာအောင် လုပ်ပေးလိုက်လေ၏။ လီးစုပ်ရမည်ကို စိတ်က ရွံရှာနေမိသေးသည့်တိုင် ပါးစပ်ကတော့ တံတွေး တပြင်ပြင်ဖြစ်နေလေပြီ။ သူမ၏ ညာလက်လေးသည် အလိုလို ဆတ်ကနဲ ဆန့်တန်းထွက်လာပြီး လီးချောင်းကြီးကို အသာကိုင်ကာ ဆွဲယူလိုက်၏။ ပြီးတော့ .. ခေါင်းလေးကို အောင်မင်းပေါင်ကြား သို့ ငုံ့ချလိုက်မိသည်။ .. ပါးစပ် ဟပြီး လီးကို ငုံ့မိသည်။ .. ပြီးတော့ စုပ်ပေးလိုက်မိတော့သည်။ " ပြတ် .. ပြတ် .. " " အားပါး ကောင်းတယ်ကွာ။ အပီပဲ ... ဟင်း " လီးစုပ်ပေးလိုက်သံနှင့်အတူ အောင်မင်း အံကြိတ်ညှင်းညှူလိုက်သံက တပါတည်းထွက်ပေါ်လာသည်။ အောင်မင်း၏ လီးက တကယ်ပင် အထမြန်ပါသည်။ .. ပါးစပ်နှင့်တချက်နှစ်ချက် စုပ်ပေးလိုက်ယုံနှင့် ချက်ခြင်းပြန်လည်မတ်တောင်လာသည်။ လီးတံကြီး ပြန်လည်မာတောင်လာမှုကို ခင်ငြိမ်းတင့် အပီ အပြင် တွေ့သိခံစားရသည်။ မိမိပါးစပ်ဖြင့်စုပ်ပေးလိုက်မှုကြောင့် သည်လိုပြန်ထောင်မတ်တက်လာရ ခြင်းဖြစ်သည်ကိုလဲ နားလည်လိုက်လေရာ အလွန်ပင်ကျေနပ်သွားရသည်။

ခင်ငြိမ်းတင့်သည် လုံးဝကို ရွံရှာစက်ဆုပ်ခြင်းမဖြစ်တော့ပဲ လီးချောင်းကြီးကိုသာ အားရပါးရပင် တပြုတ်ပြုတ်မြည်သည်အထိ စုပ် ပေးနေလေတော့သည်။ မာကြောလာလေလေ .. စုပ်ရတာက ပိုကောင်းလာလေလေ .. ။ အောင်မင်းက လီးစုပ်တာခံနေရင်း ခင်ငြိမ်းတင့်အဖုတ်ကို လက်ဖြင့်လှမ်းကိုင် ပွတ်သပ်သည်။ စောက် ခေါင်းထဲ လက်ချောင်းတွေထိုးထည့် နှိုက်မွှေသည်။ .. ခင်ငြိမ်းတင့် တကိုယ်လုံး လူးလူးလွန့်လွန့် ဖြစ်လာရပြန်လေသည်။ " လုပ်တော့ ကိုကိုရယ် ... ကျွန်မ ခံချင်လာပြီ " ခင်ငြိမ်းတင့်က လီးစုပ်ပေးနေရာမှ ပါးစပ်ကိုအသာခွာကာ အောင်မင်းကို မျက်လွှာလေးမော်ကြည့်ပြီး လှမ်းပြောလိုက်သည်။ " တင့်တင့် အလိုးခံချင်နေပြီဆိုတော့လည်း လိုးကြတာပေါ့။ .. ဒီတခါတော့ အရသာတမျိုးပြောင်း အောင် ပုံစံတမျိုးပြောင်းလိုးကြမယ်လေ၊ ဟုတ်ပြီလား ... " " ကိုကို့ သဘောပါရှင်။ .. ကျွန်မက ဘယ်လိုနေပေးရမှာလဲ " " နင်ဘယ်လိုမှ နေပေးစရာမလိုပါဘူး။ .. ငါက ပက်လက်အိပ်မယ်။ .. နင်က အပေါ်က တက်ခွပြီး လိုးပေးပေါ့။ .. လာ လာ .. တက် " လိုးကြမည့်အနေအထားကို ပြောဆိုရှင်းပြပြီးနောက် အောင်မင်းသည် မွေ့ယာပေါ်တွင် ပက်လက် စင်းစင်းကြီး အိပ်ချလိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်စုပ်ပေးထားသော လီးချောင်းကြီးက တံတွေးများဖြင့် စိုစွတ်လျက် မဲနက်တောက်ပြောင် မာတောင့်နေသည်။ အောင်မင်း၏ ကျုံးသွင်းမှုကြောင့် ကာမအရသာမျိုးစုံကို ယဉ်ပါးလာပြီဖြစ်သော ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ပက်လက်လှန့်အိပ်နေသော အောင်မင်းအပေါ် ခပ်ရဲရဲပင် တက်ခွလိုက်လေသည်။ ယခင်က သူမ

ထိန်းသိမ်းခဲ့သော အိန္ဒြေနှင့်သိက္ခာတို့ကို ဘေးချိတ်ပစ်လိုက်ပြီ။ .. အရှက်အကြောက်တို့လည်းပဲ ပပျောက်ကုန်ကြလေပြီကော ... ။ ကြည့်လေ ... အောင်မင်းကပင် အထွေအထူးပြောဆိုသင်ပြနေစရာမလိုပဲ အပေါ်တက်ခွပြီးသည်နှင့် သူမလက်ချောင်းလေးများဖြင့် လီးကြီးကိုအသာဆွဲကိုင်ကာ အဖုတ်ဝတွင် ကပ်တွေ့လိုက်သည်။ .. ထို့နောက် တင်ပါးဆုံကြီးကို အိကနဲနေအောင် အောက်သို့ဖိချပစ်လိုက်သည်။ ဖင်ကြီးက ကြီးလှ သည့်အတွက် ဖိချလိုက်သောအားအဟုန်ဖြင့် တွေ့ကပ်ထားသော လီးချောင်းကြီးက စောက်ဖုတ်ထဲ အဆုံးပင် တိုးဝင်သွားတော့သည်။ " အားဟားဟား ဝင်သွားပြီရှင့် .. အင့် အင့် " လီးထိုးဝင်လာမှု၏ စီးပိုင်သော အရသာကို နှင့်နှင့်နဲနဲခံစားရသောကြောင့် ခင်ငြိမ်းတင့်နှုတ်ဖျားမှ ပွင့်ထွက်လာသည်။ ယခုလီးဝင်လာမှုသည် စောစောက သူမ အောက်ကနေ ခံရတုန်းက လီးဝင်လာမှု များနှင့် အရသာမတူ။ .. တမျိုးတဖုံ ထူးခြားနေသည်ကို သိရှိခံစားရလေသည်။ အမှန်က အောင်မင်းက သူ့လီးကို အောက်ကနေပြီး စောက်ဖုတ်အဝတွင်တွေ့ကာ ခင်ငြိမ်းတင့်ကို အပေါ်က လေးငါးချက်လောက် အသာပွတ်ခိုင်းနေပြီးမှ ထိုးသွင်းခိုင်းဘို့ စိတ်ကူးထားခြင်းဖြစ်၏။ ယခုတော့ မယ်မင်းကြီးမက သူ ဘာမှမပြောရသေးခင်မှာကို အဆုံးဝင်အောင် တချက်ထဲထိုင်ချပြစ် လိုက်ပြီဖြစ်ရာ မူလအစီအစဉ်ကို အသာခေါက်ထားလိုက်ရလေတော့သည်။ မိန်းကလေးဘက်က ဒီလောက်တောင် ထန်နေပြီဆိုမှတော့ .. မီးစင်ကြည့် ကယုံပေါ့။

" ငါ့လီးကြီး အဆုံးဝင်သွားပြီ တင့်တင့် .. ။ စီးပိုင်ပြီး ကြပ်နေတာပဲ မဟုတ်လား .. " " ဟုတ်တယ်ကိုကိုရာ အဝင်သိပ်ထိတယ်ကွာ ... " " ကဲ .. အခု နှင့်ဖင်ဆုံကြီးကို ကြွလိုက်နိမ့်ချလိုက် ခပ်သွက်သွက်လုပ်ပေးပြီး ငါ့လီးကို နှင့်အဖုတ်ထဲ ဖိဖိချ ဆောင့်သွင်းပေးပေတော့ .. " ခင်ငြိမ်းတင့်က အောင်မင်းပြောသည့်အတိုင်း အတိအကျလိုက်နာလုပ်ဆောင်သည်။ အောင်မင်းက အပေါ်မှဖိကြိတ်ပေးပုံ၊ .. ခါးနွဲ့ကာ တင်ဆုံကြီး ယမ်းပေးပုံ၊ .. ရှေ့တိုးနှောက်ငင် ဆောင့်ဖိကြိတ်ပေး ပုံများကို ကျကျနန သင်ပြပေးသည်။ ဒီလို အတတ်ပညာတို့ဆိုသည်ကလည်း သဘာဝအလျောက် တတ်သိလွယ်လေရာ တခဏအတွင်းမှာပင် ခင်ငြိမ်းတင့်သည်မိန်းမက အပေါ်မှတက်ခွလှီးပေးရသော ပြောင်းပြန်ပုံစံကို အထာကျ ကျွမ်းကျင်သွားလေတော့၏။ အရသာကောင်းကောင်းတွေ့နေပြီဖြစ်သော ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခပ်သွက်သွက်လေးပင် ဖိကြိတ်ဆောင့်လှီးပေးနေရာ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် နောက်တကြော့ " ပြီး " သွားရ လေ တော့သည်။ " ပြီး " သွားသဖြင့် မောဟိုက်သွားသော ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အောင်မင်းကိုယ်ပေါ်တွင် ရင်ချင်းအပ် မှောက်လျက်သား ခွေကျသွားလေသည်။ အောင်မင်းက အလိုက်သင့်ပင် ခင်ငြိမ်းတင့် နှုတ်ခမ်းလေးများကို ဖမ်းစုပ်ထားလိုက်၏။ လက်များကလည်း ရင်ဘတ်နှစ်ခုကြားထိုးသွင်းကာ ဘယ်တော့မှ နှိုက်လို့မရိုးနိုင်မည့် နိ့အံ့အိအိကြီးများကို ပွတ်သပ် ညှစ်ခြေနေလိုက်သည်။ ... ခင်ငြိမ်းတင့် ပြီးသွားပေမယ့် အောင်မင်းက မပြီးသေး .. ။ လီးကြီးက နဂိုအတိုင်း မာတောင်နေဆဲ။ ခင်ငြိမ်းတင့်က လဲကျလာသောအခါ အဖုတ်ထဲတွင် လီးကြီးက တပ်လျက်သား ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။ မာကြောနေသော လီးချောင်းကြီးသည် အဖုတ်ကိုအောက်မှထောက်ကာ ထိုးကလန်ထားသလို ဖြစ် နေလေသည်။ အောင်မင်းသည် ရင်နှစ်မြွှာကြားမှ လက်များကိုထုတ်ခါ ဘယ်လက်က ခင်ငြိမ်းတင့် ခါးကို လှမ်းဖက်ထားလိုက်ပြီး ညာလက်ကတော့ ဖင်ဆုံကားကားကြီးများကို လှမ်းကိုင်တွယ်ပွတ်သပ် ပေးနေလိုက်ပြန်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်ကိုယ်လေးက အောင်မင်းရင်ဘတ်ပေါ်

ခြေပစ်လက်ပစ် တင်နေ လေသည်မို့ နို့အုံထွားထွားကြီးတွေကတော့ အောင်မင်းရင်ဘတ်ပေါ်တွင် အိအိကြီး ထိမိ ဖိမိနေဆဲ။ ခင်ငြိမ်းတင့် နှုတ်ခမ်းလေးတွေကိုလည်း အသာအယာ မလွှတ်တမ်း စုပုံနမ်းထားဆဲ။

" ကဲ ... ဘယ်လိုလဲ။ အပေါ်က တက်လိုးရတာ တမျိုးကောင်းတယ်မဟုတ်လား " အတော်လေးကြာသွားမှ အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းတင့်နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို လွှတ်ပေးလိုက်ယင်း မေးလိုက်သည်။ စောစောက မေးလျှင်လည်း မောဟိုက်လွန်းနေသည်မို့ ခင်ငြိမ်းတင့် ဖြေနိုင်ဘို့ မလွယ်ပါ။ " အင်း ကောင်းတယ် ကိုကို " မနက်ဖြန်ကျရင်တော့ နင့်ညီမ မြင့်မြင့်ကို တလှည့်လာလိုးပေးဦးမယ်။ နင်က ဈေးက မြန်မြန်ပြန် လာပြီး မြင့်မြင့်နဲ့ ငါ လိုးနေကြတာကို ချောင်းကြည့်ပေါ့ .. " " ဟာ ကိုကိုကလဲ .. မကြည့်ချင်ပါဘူး။ ရှက်စရာကြီး .. " " အောင်မယ်လေး ... အရင်တခါ မြင့်မြင့် ဖင်လိုးခံနေတာကိုတော့ နင်အပီချောင်းကြည့်ခဲ့ပြီးတော့ " " ဟာ .. အဲဒါက မတော်တဆ တွေ့သွားရင်း ဆက်ကြည့်နေမိခဲ့တာပဲ ... " တကယ်တော့ အဲဒီချောင်းကြည့်ခဲ့မိမှုကပဲ ခင်ငြိမ်းတင့်ကို အကြီးအကျယ်ပြောင်းလဲစေခဲ့လေပြီ။ ... အောင်မင်းအတွက် အကြီးအကျယ် အောင်ပွဲခံစေခဲ့လေပြီ။ .. " အခုလဲ လာထပ်ချောင်းကြည့်စမ်းပါ တင့်တင့်ရ။ .. မြင့်မြင့်နဲ့ငါနဲ့ လိုးနေပုံတွေကြည့်ပြီး နင့်အတွက် လိုးနည်းခံနည်း အသစ်အဆန်းလေးတွေ မြင်ရ နားလည်ရမှာပေါ့။ မဟုတ်ဖူးလား .. " ထိုသို့ပြောနေကြခိုက်မှာပင် ခင်ငြိမ်းမြင့် ဈေးမှပြန်ရောက်လာသံများကို ကြားလိုက်ရလေရာ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အောင်မင်းကိုယ်ပေါ်ထပ်လျှက် ဖိမိယူနေရာမှ ကမန်းကတန်းပင် လိုမ့်ဆင်းလိုက် လေ၏။ အောင်မင်း၏ မာတောင်နေသောလီးကြီးက အဖုတ်တွင်စိုက်လျက်တန်းလန်းဖြစ်လေရာ ချက်ခြင်းလိုမ့်ဆင်းလို မရ။ .. ငြိနေသလိုဖြစ်နေသည်။ နောက်မှ သတိရသွားကာ ဖင်ကြီးကိုကြွပြီး စောက်ဖုတ်ထဲမှ လီးကြီးကိုကျွတ်ထွက်အောင်လုပ်ပြီးမှ ဆင်းလို ရတော့၏။ အောင်မင်းကတော့ လီးကြီးအတောင်သားနှင့်ပင် ခုတင်ပေါ်တွင် ပက်လက်စင်းစင်းကြီး ရှိနေသေးရာ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အောင်မင်း၏ပုဆိုးကို ကောက်ယူပြီး ပစ်ပေးလိုက်ရသည်။ ပြီးတော့ အိပ်ခန်းထဲမှ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လှမ်းထွက်သွား၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့် ပြန်ရောက်လာ၍သာ ထွက်လာခဲ့ရသော်လဲ ခင်ငြိမ်းတင့်အဖို့ အလိုးခံလို မဝနိုင်သေး။ .. အောင်မင်း၏ မတ်ထောင်နေသော လီးကြီးက မျက်စိ ထဲမှ မထွက်နိုင်။ .. အောင်မင်းမှာလည်း ဒုတိယအချိအတွက် မပြီးရသေးခင် ပွဲသိမ်းလိုက်ရသဖြင့် တိုးလိုးတန်းလန်းနှင့် ဆန့်တငန့်ငန့် ဖြစ်ကျန်ခဲ့ရလေ၏။ " အေးလေ ... အကြောင်းမဟုတ်တော့ပါဘူး။ ရှေ့လျှောက် ညီအမနှစ်ယောက်လုံးကို စိတ်ကြိုက် လိုးလို ရနေပြီဟာ။ .. တခါတလေလောက်တော့ ငါ့ဟာငါ ဝှင်းတိုက်ပစ်လိုက်လဲ ရပါတယ် " အောင်မင်းသည် ကိုယ့်ဖာသာ တီးတိုးရေရွတ်ယင်း ခင်ငြိမ်းမြင့်နှင့် ခင်ငြိမ်းတင့် မီးဖိုထဲတွင် ဈေးခြင်းတောင်းနှင့် အလုပ်များနေခိုက် အိမ်ရှေ့ပေါက်မှ အသာထွက်လာခဲ့လေတော့သတည်း။ ...

နှင့် အယဉ် (၂)

အညာသား အောင်မင်းတယောက် " ပေါင် " နယ်သူ ဖြူဖြူတောင့်တောင့် လုံးကြီးပေါက်လှ ရင်ကြီးကြီး တင်ထွားထွား ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့် သူ့ညီမ

လုံးလုံးကျစ်ကျစ်လေး ခင်ငြိမ်းမြင့်တို့ကို အပိုင် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းကာ ကာမအရသာ မြိန်မြိန်ကြီးခံစားနေသည်မှာ အတော်ပင်ကြာသွားခဲ့လေပြီ။ .. မနက်မနက် ခင်ငြိမ်းတင့်ယောက်ျား ကိုသိန်းစိုးအလုပ်သွားပြီဆိုသည်နှင့် ရောက်လာပြီး တမနက်လုံး တခါတရံ တနေ့ကုန်နီးပါးပင် ဝက်ဝက်ကွဲမှု လိုးခန်းဖွင့်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ညီအမနှစ်ယောက်စလုံးကို အပိုင်ကိုင်ထားနိုင်သည်မို့ အောင်မင်းအဖို့ မကြိုဖူးအောင်ပင် ကာမကုသိုလ်ထူးနေသည်ဟု ပြောရ ပေလိမ့်မည်။ သူ စိတ်ကူးယဉ်ထားသမျှ ကာမစပ်ယုတ်နည်းများကို ခင်ငြိမ်းတင့်တို့ ညီအစ်မနှစ်ဖော် နှင့် ပျော်ပျော်ကြီးပင် လက်တွေ့လုပ်ဆောင်နေလေ၏။ ကာမစပ်ယုတ်ပုံများနှင့်ပါတ်သက်ပြီး ပုံစံတူ အတုခိုးနိုင်ရန် အပြာဓာတ်ပုံများ၊ စာအုပ်များ၊ တခါတရံ ဝီဒီယိုများကိုပင် အောင်မင်းက ယူဆောင် လာပြီး ပြသလေ့ရှိရာ ယခင်က ကာမမှုနှင့်ပါတ်သက်လာလျှင် အရိုင်း လေးများသာဖြစ်ခဲ့ကြသော ခင်ငြိမ်းတင့်တို့ ညီအမသည် ယခုတော့ ကာမစပ်ယုတ်မှု အရသာအမျိုးမျိုးကို တတ်သိနားလည်ခံစား လာတတ်ကာ ယဉ်ပါး၍လာကြလေပြီ။ ... တဖက်တွင်တော့ ယခင်က အရှက်အကြောက် ကြီးကာ အိန္ဒြေသိက္ခာ စောင့်စည်းလျက် အတွင်းခံဆိုလျှင်သော်မှ ဘရာစီယာတွေ ပင်တီတွေမဝတ်တတ်ကြပဲ ရိုးရိုးဘော်လီမျှသာ ဝတ်ကာ ပိပိပြားပြား ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး နေထိုင်လာခဲ့ကြရာမှ ယခုအခါတွင်မူ ကာမအဟုန် ဖမ်းစားကာ လောကစည်းစိမ်နောက် ငမ်းငမ်းတက်လိုက်ပါလျက် ရမက်စိတ်ရိုင်းတွေနှင့် အရှက်အကြောက်ကင်းမဲ့စွာ ကာမမှုမျိုးစုံကို မငြင်းတန်း စိတ်ပါလက်ပါလုပ်ဆောင်နေကြသော မိန်းမရိုင်း အရိုင်း လေးတွေ ဖြစ်ကုန်ကြပြီဟု ပြောရမည်သာ ဖြစ်ပါ၏။ ...

ဪ .. အရိုင်းနှင့် အယဉ် ကြားမှ ခြားထားသော စည်းတွေကို ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်တို့ ညီအမနှစ်ယောက် ဖြတ်ကျော်လာမိခဲ့ကြပါပြီကော။ ကြားထဲမှ အချောင်ရကာ စည်းစိမ်တွေ တွေ့နေရသူကတော့ အောင်မင်း ပေါ့။ ... အောင်မင်း၏ မာန်မကျတမ်း သံချောင်းတမျှမာတောင်နေသော လီးကြီးဖြင့် ပယ်ပယ်နယ်နယ်အလိုးခံ နေရသော ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ အထနေ့ပြီး တော်တော်နှင့် မတောင်နိုင်ပဲ တောင်ပြန်တော့လည်း အချိန် အနည်းငယ်အတွင်း ပြန်ပျော့ကျသွားလေ့ရှိသူ " လီး ကြီးပေါကြီး " ပိုင်ရှင် ကိုသိန်းစိုးကို မလိုလား အထင်သေးစိတ်တွေ တနေ့ထက်တနေ့ ပိုတိုးလို သာ လာနေမိတော့သည်။ ကိုသိန်းစိုးကတော့ ဤ အဖြစ်အပျက်တွေကို မသိရာ .. ။ သူ့ထုံးစံအတိုင်း ညညဆိုလျှင် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို အတော်ကြာကြာ ပွေ့ဖက်ကိုင်တွယ်ပြီး စိတ်ထစေလျက် မဖြစ်ညစ်ကျယ် လိုးမြဲလိုးနေလေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် အဖို့ ကိုသိန်းစိုးနှင့်လိုးရသည်မှာ ဆားမပါသောဟင်းကို မစို့မပို့လေး စားနေရသလိုသာ ရှိနေတော့သည်။ အားက လုံးဝကို မရ .. ။ ဒါပေမယ့် လင်နှင့်မယားဆိုတော့လည်း ကိုသိန်းစိုးလိုးတိုင်း စိတ်မပါစွာ နှင့်ပင် ခံပေးနေရသည်။ ကိုသိန်းစိုး၏လိုးမှုသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို စိတ်ပိုဆာအောင် လုပ်ပေးနေသလို သာ ဖြစ်နေရ၏။ ထို ဆာနေသောစိတ် .. အာသာမပြေသော ကာမဇောတို့ကို နောက်တနေ့ မနက်ကျ အောင်မင်းလာလိုးပေးသည်နှင့် အားရပါးရ ပြန်လည်ဖြေဖျောက်နေရ လေတော့သည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်ကတော့ အစ်မနှင့်ရောပြီး သူ့ပါ လိုက်ပွဲအဖြစ် အောင်မင်း အသုံးတော်ကို ပျော်ပျော်ကြီး ခံ နေလေ၏။ အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့် ခင်ငြိမ်းမြင့် ညီအမနှစ်ယောက်ကို တဦးချင်း ဖိုက်သည့်အခါ ဖိုက် သည်။ ညီအမနှစ်ယောက်လုံးကို အတူခေါ်ကာ " တူးဘိုင်ဝမ်း " ပျော်ပါးသည့်အခါလဲ ပျော်ပါးသည်။ အောင်မင်းအဖို့ " တူးဘိုင်ဝမ်း " ခေါ်သည့် ယောက်ျားတယောက်နှင့် မိန်းမနှစ်ယောက်

အတူပျော်ပါး စပ်ယှက်မှုမျိုးကို အပြာဖွဲ့ဒီယိုတွေ ဓာတ်ပုံစာအုပ်တွေထဲ တွေ့ဖူးမြင်ဖူးပြီးကတည်းက လက်တွေ့လုပ် ဆောင်ကြည့်လိုသောစိတ် ပြင်းပြနေခဲ့သူဖြစ်၏။ ဟော .. အခု ခင်ငြိမ်းတင့်တို့ ညီအမနှင့်ကျတော့မှ ရေကန်အသင့် .. ကြာအတင့် ဆိုသလို သူ့စိတ်ဆန္ဒတွေ အပြည့်ဝကြီး ပြည့်ဝ ရတော့သည်။ ... ဤသို့ဖြင့် ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို အောင်မင်းတယောက် အားမနာတမ်း ကာမလေလံ ဆွဲ သည့်နယ် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ပယ်ပယ်နယ်နယ်ဆော်လာနေခဲ့ပြီး သုံးလခန့် အကြာတွင်တော့ အခြေအနေ ပြောင်းလဲမှုကြီးတရပ် မမျှော်လင့်ပဲ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့လေတော့သည်။

သုံးလခန့်ကြာပြီးသော နေ့တနေ့ .. ထိုနေ့က ကိုသိန်းစိုးသည် အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ဒဂုံမြောက်ပိုင်းမှ မြေကွက်တစ်ခုကို လာကြည့်ပြီး အချိန်လည်း အနည်းငယ်ရနေသဖြင့် အိမ်ခန့်ပြန်နားမည်ဟုစိတ်ကူးကာ အိမ်သို့ပြန်ဝင်လာခဲ့သည်။ သူသည် အလုပ်ချိန်တွင် ကြီးစားပမ်းစားအလုပ်များတတ်သူဖြစ်ရာ နေ့လည်ပိုင်းတွင် ဘယ်တော့မှ အိမ်ပြန်လေ့မရှိ။ ယခုမူ လမ်းကြိုနေသည့်အပြင် အချိန်လည်းတနာရီမက ပိုနေသောကြောင့် စိတ်ကူး ရကာ ပြန်လာခြင်းဖြစ်သည်။ နေ့လည်ပိုင်း မပြန်စဖူးအိမ်ပြန်လာသော မိမိကိုတွေ့လျှင် ချစ်ဖုန်းလေး တအံ့တသြဖြစ်သွားလိမ့်မည်ဟုလည်း ကြိုတွေးယင်း တလမ်းလုံး တပြုံးပြုံးနှင့် ဖြစ်လာလေ၏။ ရုံးဖွင့်ရက် ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်းလူနေရပ်ကွက်များထုံးစံအတိုင်း တိတ်ဆိတ် လူပြတ်လျှက်ရှိသည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် အိမ်ပေါ်သို့ အသာတက်သည်။ .. အိမ်တံခါးကို ခေါက်မည်လုပ်ပြီးမှ စေ့ယုံသာ စေ့ ထားမှန်းတွေ့ရသဖြင့် အသာပင်တွန်းဖွင့် ဝင်လာခဲ့သည်။ မိမိရောက်လာသည်ကို ခင်ငြိမ်းတင့် အံ့သြ သွားစေချင်သဖြင့် အိမ်ထဲသို့ တိတ်တိတ်လေးပင် ဝင်လာခဲ့သည်။ အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းတွင် မည်သူမျှ ရှိမနေ။ ..

ထိုအခိုက် ကိုသိန်းစိုးနားထဲတွင် တဟင်းဟင်းနှင့် ညည်းသံလိုလို ကြားလိုက်ရ၏။ ပြီးတော့ အသက် ပြင်းပြင်း ရှူသံများ ... ။ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ တအင်အင် ညည်းသံများ ... ။ ထိုအသံတို့သည် သူတို့လင် မယား အိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်ပေါ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် တစုံတခုဖြစ်ပြီးတော့များ ညည်းညူနေ သလားဟု ချစ်ဖုန်းလေးအတွက် တွေးပူကာ ကိုသိန်းစိုးရင်ထဲ ထိတ်ကန်ဖြစ်သွား၏။ လက်တွင်ကိုင် လာသော သားရေလက်ဆွဲအိတ်ကို ထိုင်ခုံတခုပေါ်အမြန်တင်ရင်း အိပ်ခန်းဘက်သို့ ခြေလှမ်းကျကြီး များဖြင့် အမြန်လျှောက်သွားလိုက်သည်။ အိပ်ခန်းဝန်း ရောက်သော အခါတွင်မူ .. " တောက် တင့်တင့် ရယ်။ .. နင့် စောက်ပတ်ကြီးက ဘယ်တော့မှ ချလို ကို မရိုးနိုင်ပါလားကွာ။ ဆောင့်ချလိုက်တိုင်း ဖောင်းဖောင်းပြီးတက်လာတဲ့ စောက်ပတ်မျိုးက ရှားမှရှား ကွ .. ဟင်း ... " အိပ်ခန်းထဲမှ ယောက်ျားတယောက်၏ စကားသံက ကိုသိန်းစိုးကို ဆီးကြိုနှင့်၏။ ကိုသိန်းစိုးခြေလှမ်း များ ချက်ခြင်း တုန့်ကန်ရပ်သွားရသည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် အိပ်ခန်းဝန်းတွင် တောင့်တောင့်ကြီးပင် ရပ်နေမိ၏။ .. မိမိ နားကြားမလွဲပါ။ ပီပီသသ ကြီး ကြားလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ စကားလုံးများက ရှင်းလှသည်။ အိပ်ခန်းထဲတွင် ဘာတွေဖြစ်နေသည်ကို မျက်စိဖြင့်ကြည့်စရာမလိုတော့ပါပဲနှင့်ကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း သိနိုင်နေပြီ။ .. ကိုသိန်းစိုး စိတ်တွေ အရမ်းကို တုန်လှုပ်သွားရ၏။ ကြားလိုက်ရသော စကားသံများက နားထဲသို့ သံရည်ပူတွေ လောင်းထည့်လိုက်သည့်အလား .. ။ ထို့ပြင် တစ်တစ်ခွရွ ရက်ရက်ရောရော ပြောချ

လိုက်သည့် ထိုစကားလုံးများသည် ကိုသိန်းစိုး၏သွေးသားများကို ထူးထူးခြားခြားပင် လှုပ်ရှားသွားစေလေသည်။ တုန်လှုပ်နေသောစိတ်တို့က လွှမ်းမိုးနေသဖြင့် ထိုသို့ သွေးသားတွေလှုပ်ရှားသွားမှု ကိုတော့ ကိုသိန်းစိုးကိုယ်တိုင် သတိမပြုမိပါ။ အိမ်ခြေသိက္ခာကြီးကာ ပိပိပြားပြားနေတတ်သူ မိမိဇနီးချောလေး အခုလိုမျိုး ယောက်ျားတယောက်က ညစ်ညစ်ညမ်းညမ်းတစ်တစ်ခွခွ စကားများပြောဆိုတာခံနေသည့် အခြေအနေသို့ ရောက်နေမည် ဟု ကိုသိန်းစိုး ဘယ်တုန်းကမှ ယောင်လို့ပင် မတွေးမိခဲ့ပါ။ ခုတော့ ဘာလုပ်ရမည်နည်း ... ။ အိပ်ခန်းထဲမှ နောက်ထပ် စကားသံတချို့ ထွက်လာပြန်သည်။ ..

ဒီတခါတော့ ကိုသိန်းစိုး၏ ရှုမငြီး သည့် ချစ်ဇနီးလေး ခင်ငြိမ်းတင့်ကိုယ်တိုင်၏ အသံပါပေ .. " လိုးစမ်းပါရှင့် .. ခပ်နာနာလေးဖိကြိတ်ဆောင့်လိုးစမ်းပါ ကိုကိုရယ် ... ဒီနေ့လိုးတာ သိပ်အားမပါ သလိုပဲ၊ လုပ်စမ်းပါ ... အားပါးပါး .. အင့် အင့် ... ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ .. ဒါမှ ကိုကို့စံချိန်မှီတာ .. ကိုကို့လီးကြီးကလဲ သံချောင်းကြီးကျနေတာပဲနော် ... တောင့်ပြီးမာနေတုန်းပဲ .. ဒါတောင် နှစ်ခါ ပြီးထားလို့သာ တော်တော့တယ် အား ... အမယ်လေးလေး .. " ကိုသိန်းစိုး ငယ်ထိပ် မိုးကြိုးပစ်လေပြီ။ .. တခါတည်းလှည့်ကာ အဝေးသို့ ထွက်ပြေးပြီးသာ သွားလိုက်ချင်တော့၏။ .. ဒါပေမယ့် သူ မပြေး နိုင်။ ထူးခြားသော စွမ်းအင်တခုခုက ဆွဲငင်ထားသလို ခြေထောက်တွေက လှည့်လို့ကို မရ။ ရှေ့ သို့ပင် တိုးပြီး ချောင်းကြည့်ချင်သလိုလို ဖြစ်လာသည်။ ကြားနေရသံတွေကတော့ ဘာမှ သံသယ ဖြစ်စရာမလိုတော့။ .. မိမိ ဇနီးချောလေး တောင့်တောင့်ဖြောင့်ဖြောင့် ခင်ငြိမ်းတင့် တယောက် တခြားသော ယောက်ျားတယောက်နှင့် ကာမစပ်ယှက်နေလေပြီ။ .. ပြီးတော့ ခုမှ မဟုတ်ပဲ အတော် ကြာကြာကတည်းက လိုးနေကြ ဖြစ်ပြီးမှာ သေချာသည်။ တောက် ။ မိမိဇနီးနှင့် အခြားယောက်ျားတယောက် လိုးနေကြမှုကြောင့် ကိုသိန်းစိုးအဖို့ " ရွှေဥကြမ်းညပ်၊ အူနု ကျွဲခတ် " ကိန်း ဆိုက်နေရလေ၏။ ဒေါသတွေ တလှိုင်းလှိုင်း ထွက်လာသည်။ ... သို့ပေမယ့် တခြားတဖက်တွင်မတော့ ဘာကြောင့်မှန်းမသိပဲ ကိုသိန်းစိုး၏ ကာမရမက်များ ယခင်က နှင့် မတူ။ .. ထူးခြားသော အရှိန်အဟုန်ဖြင့် နိုးကြားလာသည်။ သိစိတ်က မိမိမယားဖောက်ပြန်မှုကို ဒေါသထွက်နေသည်။ .. မသိစိတ်ကတော့ သူတို့ တစ်တစ်ခွခွပြောနေသံများကို ကြားရရင်း ရာဂတွေ နိုးကြားလေနေသည်။ .. ထို ကာမစိတ်၏ စေ့ဆော်မှုကြောင့်ပင် ကိုသိန်းစိုး လီးကြီး မတ်ထောင်မှန်း မသိ မတ်ထောင်လာရလေသည်။ .. ခံပြင်း ဒေါသများ ချောင်းချောင်းထွက်နေသော ကိုသိန်းစိုး မှာ သူ့လီးကြီး တောင်လို့ တောင်နေမှန်းပင် သတိမထားမိပါ။ မသိစိတ်က တိုက်တွန်းနေသော ရာဂဇောဖြင့် ကိုသိန်းစိုးသည် အိပ်ခန်းထဲမှ လိုးပွဲကို သေသေချာချာ ချောင်းကြည့်လိုသော ဆန္ဒ တားမနိုင် ဆီးမရ ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့၏။ ကိုသိန်းစိုး ရှေ့တိုးကာ အသာချောင်းကြည့်လိုက်ချိန်တွင် မြင်ရသော မြင်ကွင်းက ရင်ဘတ်ကို တင်း ပုတ်ကြီးကြီးနှင့် ထုနှက်လိုက်သလိုဖြစ်သွားရသည်။ .. ကြည့်ပါဦး .. သူတို့လင်မယား တူနှစ်ကိုယ် အိပ်ကြသည့် ခုတင်ကြီးပေါ်တွင် သူ့ဇနီးချောလေး ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အသားမဲကြုတ်ကြုတ် လူကိုယ် ခပ်ထွားထွား ယောက်ျားတယောက်နှင့် ရက်ရက်ရောရောကြီး ကာမစပ်ယှက်နေကြလေသည်။ သူ့ဇနီး ကိုယ်ပေါ်တွင် အဝတ်အစားဆိုလို့ ဘာမျှမရှိ .. ပကတိ ကိုယ်တုံးလုံးကြီး။ ဟိုလူကလည်းပဲ ဗလာ ကျင်းလျှက်သားနှင့် နှစ်ယောက်သား အားရပါးရကို ဆော်နေကြလေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်က မွေ့ယာ ပေါ်တွင် ပက်လက်လေးနှင့် ဒူးထောင်ပေါင်ကားပေးထားလျက် ဟိုလူက အပေါ်မှတက်ခွဲကာ မနား တမ်း ဆောင့်လိုးနေလေ၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ဖြူဖွေးဝင်းဝါစိုပြေကာ ဖွံ့ထွားလှသော ကိုယ်ပေါ်တွင်

အသားမည်းမည်းနှင့်လူကောင်ထွားထွား ယောက်ျားကိုယ်လုံးကြီးက ထပ်လျှက်တက်ခွနေသော မြင်ကွင်းသည် အဖြူနှင့်အမဲ တွဲထားသည်မို့ ဆန်းသစ်ကာ ဆွဲဆောင်အား ရှိလှပေသည်။ မြင်ကွင်းက ကိုသိန်းစိုးကို အမျိုးမျိုးသော စိတ်လှုပ်ရှားမှုများကို ပေးလေ၏။ ... မိမိမယားချောလေး တခြားယောက်ျားတယောက်နှင့် ဖောက်ပြန်နေတာတွေ့ရတော့ ဒေါသတွေ ဝန်တို စိတ်တွေက တဟုန်းဟုန်း တောက်သည်။ ..

တချိန်တည်းမှာပင် မိမိပင် အိမ်ထောင်သက်၃နှစ်အတွင်း တခါမှ ပီပီပြင်ပြင် မမြင်ရဖူးသေးသော ဇနီးသည်၏ ဝတ်လစ်စလစ် မိမွေးတိုင်းဖမွေးတိုင်း ကိုယ်လုံးကြီးကို ဖြူဖြူဖွေးဖွေးတင်းတင်းရင်းရင်း အနီးကပ်မြင်နေရမှုကြောင့် ထူးခြားစွာ ရင်တွေခုန်၊ စိတ်လှုပ်ရှားလာသည်။ မျက်စိတွေ အစွမ်းကုန် ပြူးထွက်လျက် ခင်ငြိမ်းတင့်၏ မို့ဝန်းကြီးထွားလှသော နို့အုံကြီးများ .. သေးသိမ်သော ခါးလေး အောက်မှ ကားအိလွန်းလှသော ဖင်ဆုံကြီးများ .. ဖြူဖွေးသွယ်ပျောင်းသော ပေါင်တံတုတ်တုတ်ခဲခဲ ကြီးများကို အားရပါးရပင် ကြည့်နေမိတော့သည်။ ထို့ပြင် မိမိနှင့်ကျတော့ ရှက်သလိုလို စိတ်မပါသလိုလိုနှင့် အောက်မှ အသေကောင်ပမာ ငြိမ်ခံနေခဲ့ သော ခင်ငြိမ်းတင့်က ခုတော့ ပီပီပြင်ပြင်ရက်ရက်ရောရော တက်တက်ကြွကြွအားပါးတရ အလိုးခံနေ သည့် မြင်ကွင်းကလည်း ကိုသိန်းစိုး၏ ရမက်ကို ထူးထူးခြားခြား နှိုးဆွနေလေ၏။ ... တကြိမ်တခါမျှ မဖြစ်ပေါ်ဘူးသော ကာမစွမ်းအင်များနီးကြားလာမှုသည် အမြဲလို အထနေေးတတ်သော သူ့လီးကြီးကို အချိန်တိုအတွင်းပင် မာကြောမတ်ထောင်လာစေလေသည်။ .. သူကသာ သူ့ကိုယ်သူ သတိမထားမိသော်လည်း ကိုသိန်းစိုးလီးကြီးကတော့ဖြင့် သံချောင်းကြီးပမာ မာကြောလာနေလေပြီ။ မိမိလင်တော်မောင် ချောင်းကြည့်နေမှန်း မသိရှာသော ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အောင်မင်း၏ ပြင်းထန်ပြီး အားပါသောဆောင့်ချက်များကို ကြီးမားအိကားသော ဖင်ဆုံကြီးတကြွကြွဖြင့် အနိုင်မခံ အရုံးမပေး စတမ်း တုန်ပြန်နေလေသည်။ တခါတခါများ အောင်မင်းပင် အပေါ် မြောက်မြောက်တက်သွား၏။ ဒါကို မြင်တွေ့ရသော ကိုသိန်းစိုးကတော့ သူ့မျက်စိကိုပင် သူမယုံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်နေရ၏။ မနာလိုစိတ်တွေ ရမက်စိတ်တွေ တဟုန်းဟုန်း လောင်ပြီးရင်း လောင်မြိုက်နေလေပြီ။ ...

" ကဲ ... တမျိုးပြောင်းပြီး လိုးရအောင် တင့်တင့် ရေ .. " ခင်ငြိမ်းတင့်တို့ ပုံစံပြောင်းကြသည်။ ထိုအခါမှ ကိုသိန်းစိုးသည် သူ့မယားချောလေးကို အပီအပြင် သမနေသူမှာ သူ့အသိ အညာသား အောင်မင်းဖြစ်ကြောင်း သေသေချာချာ မြင်လိုက်ရလေတော့၏။ .. တောက် .. ဒီလိုကောင် မည်းမည်းကျုတ်ကျုတ်နှင့်မှ ဖြစ်ရတယ်လို့ တင့်တင့် ရယ် ... ။ အောင်မင်းကို ကိုသိန်းစိုးသိခဲ့တာ ကြာပြီဖြစ်ပေမယ့် သိပ်ရင်းရင်းနီးနီးမရှိခဲ့။ အိမ်ကို တခါတခါဝင်ထွက်နေတတ်ပေမယ့် ဒီလိုကောင် မည်းမည်းကျုတ်ကျုတ်နှင့် သူ့ဇနီးဖြူဖြူချောချောလေးကို ဘယ်လိုစိတ်ကူးနှင့်မှပင် ယှဉ်လို့တောင် တွေးမကြည့်မိခဲ့။ .. ခုတော့ ဒီ အညာသားက သူ့အိမ်ထဲရောက် .. သူတို့လင်မယားအိပ်ခန်းထဲမှာ သူ့ဇနီးချောလေးကို အပီအပြင် ဖြုတ်နေပါလေပြီကော ... ။ သာမန်အားဖြင့်ပြောရလျှင် ကိုသိန်းစိုးအနေဖြင့် အိပ်ခန်းထဲ ခြေသံပြင်းပြင်းဖြင့် ဝင်ရောက်သွားရ မည်။ .. စပ်ယှက်နေသူနှစ်ယောက်ကို လူခွဲပစ်ရမည်။ .. အောင်မင်းကို ထိုးကြိတ်ကန်ကျောက်ကာ မယားခိုးမှုဖြင့် တရားစွဲပြစ်ရမည်။ ..

ခင်ငြိမ်းတင့်ကိုတော့ လိုမ့်လိုမ့်ပြီး ရိုက်ပြစ်သင့်ပေသည်။ သို့ပေမယ့် .. ကိုသိန်းစိုး ဒါတွေကို တခုမှ မလုပ်နိုင်။ ခင်ငြိမ်းတင့်ကို အောင်မင်းလိုးနေပုံကိုကြည့် ကြည့်ရင်း ရမက်ဖောတွေကသာ ကောင်းကောင်းကြီးလွှမ်းမိုးလာသည်။ မနာလို ဝန်တိုဒေါသနှင့် ယှဉ်သော ထိုရမက်ဖောသည် အင်အားကြီးလှပေ၏။ ဒီမြင်ကွင်းလေး ပြက်ပြယ်သွားမှာကို စိုးနေမိ ပြီ။ .. ထို့ကြောင့်လည်း ကိုသိန်းစိုးမှာ ဝင်ပြသနာလုပ်ရန်ဝေးစွာ .. မျက်လုံးပင် မခွာနိုင်ပဲ လိုးပွဲကို အထူးတန်းမှ ဆက်ကြည့်နေမိလေတော့သည်။ " ဘယ်လိုများ ထွင်ဦးမှာလဲ လို့. ကိုကို ရဲ့. " ခင်ငြိမ်းတင့်က ညှုတုတုလေး ပြောသည်။ " တင့်တင့်က အပေါ်တစ်လှည့်တက်လိုးပေးလေ .. မကောင်းဘူးလား " " အင်း .. ကောင်းတယ် .. လုပ်မယ် " အပေးအယူ မျှနေလိုက်ကြပုံများ ... ။ ကိုသိန်းစိုး လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားမိသည်။ သူတို့အသွင် သူတို့ပြောနေသည့် စကားများကို ကြည့်ခြင်း နားထောင်ခြင်းဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက် ဒီလို အလုပ်ဖြစ်နေကြသည်မှာ တော်တော့ကို ကြာပြီမှန်း ပေဒင်မေးနေစရာပင် မလို။ ဪ ... မိမိတော့ နွားလုံးလုံး ဖြစ်နေခဲ့ရပေသည်ကိုး ... ။ တောက် .. အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းတင့်စောက်ဖုတ်ထဲမှ သူ့လီးကြီးကို ပြုတ်ကနဲ ဆွဲထုတ်သည်။ အောင်မင်း ၏ လီးကြီးက စောက်ရည်ကြည်များစိုရွဲကာ တောက်ပြောင်ဝင်းပ နေသည်။ သူ့ထုံးစံအတိုင်း သံချောင်း တမျှလည်း မာကြောနေသည်။ ... အင်း ဒါကြောင့်လည်း ခင်ငြိမ်းတင့် ဒီကောင့်ကို နောက်ကောက် ကျသွားရတာဖြစ်မည် ဟု ကိုသိန်းစိုး ဆင်ခြင်သဘောပေါက်မိသည်။ အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ကိုယ်ပေါ်ခွထားရာမှ ဖယ်ဆင်းပြီး မွေ့ယာပေါ် ပက်လက်လှန်လှဲသည်။ စောက်ရည်ကြည်များပြောင်လက်နေသော သူ့လီးကြီးက မိုးကိုမျှော်ကာ ငေါ့ငေါ့ ငေါ့ငေါ့နှင့် ... ။ ခင်ငြိမ်းတင့်က ထိုလီးကြီးပေါ် တက်ထိုင်မည်ပြုသည်။

" ဟာ ... တင့်တင့်။ .. လီးစုပ်ပေးဦးလေကွာ " အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းတင့် နို့အုံကြီးတခုကို လှမ်းညှစ်ကိုင်တွယ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။ သူသည် ခင်ငြိမ်းတင့်၏ မည်သည့်မိန်းမနှင့်မှ မတူအောင် ကြီးမားနူးညံ့ကာ တင်းတင်းရင်းရင်းရှိလှ သော နို့ကြီးတွေကို အပြတ်နှစ်သက် သဘောကျသူဖြစ်ရကား မကြာခဏပင် နို့ကြီးတွေကို ကိုင်ဆွဲ ညှစ်နယ်လုပ်တတ်လေသည်။ " ကိုကိုက တကယ်ပဲကွာ ရစ်ပြီ " ခင်ငြိမ်းတင့်က အောင်မင်းကို မျက်စလေးချီကာ ကြည့်ရင်းပြောသည်။ လေသံက တကယ်ပဲကွာ ... ။ အောင်မင်းပင် မရိုးမရွ ဖြစ်သွားသည်။ အရှက်အကြောက်ကြီးကာ ရွံလည်း အရမ်းရွံတတ်သူအဖြစ် သူ့ဇနီးသည်ကို သိထားလေသော ကိုသိန်းစိုးသည် အောင်မင်းခိုင်းသလို ခင်ငြိမ်းတင့် လုပ်ပါမည်လား ဟု တွေးမိသည်။ သိပ်တော့ မထင် .. ။ မျက်တောင်ပင် မခပ်နိုင်ပဲ ခင်ငြိမ်းတင့် ဘယ်လိုများ တုန်ပြန်လေမလဲဟု စိတ်ဝင်တစား ပြူးပြီ ကြည့်နေမိ၏။ " ရစ်တာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ ... တင့်တင့် ပိုပြီး ဖီလင်လာရအောင်လို့ပါ ... ဟဲဟဲ " " တော်ပါ ... သူပဲ အပြောကောင်း ... ခစ်ခစ်ခစ် " ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ငေါ့ကနဲငေါ့ကနဲ လှုပ်နေသော အောင်မင်း၏လီးကြီးကို ကြည့်ကာ တခစ်ခစ် ရီ လေသည်။ ပြီးတော့ အောင်မင်းပေါ်တက်ခွဲထိုင်သေးပဲ ဘေးနားတွင်သာ ဒူးတုတ်ထိုင်ချလိုက်ပြီး ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ ကိုင်းညွတ်လိုက်၏။ တချိန်တည်းမှာပင် ခင်ငြိမ်းတင့် နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေး နှစ်ခုက ပွင့်ဟ သွားသည်။ ထို့နောက်တွင်တော့ လီးတံကြီးကို အလိုက်သင့် ဟပ်ယူလိုက်ကာ ခပ်ပြင်းပြင်း စုပ်လိုက်လေတော့သည်။ .. " ပြုတ် ပြုတ် .. ပလပ် ပြုတ်ပြုတ်ပြုတ် " " အားပါးပါး ... မိုက်တယ်ကွာ။ ... ရိုး .. ဟင်းဟင်းဟင်း " အောင်မင်း၏ မချိမဆန့် ညှီးတွားလိုက်သံက ကိုသိန်းစိုးကို အံ့ကြိတ်ပြီး လက်သီးတင်းတင်း ဆုပ်

သွားမိစေ၏။ ... ဪ... .. သူ့မယားချောလေးတော့ ကာမကျွန် လုံးလုံးကြီး ဖြစ်နေပါပြီကော။ ... ကိုသိန်းစိုးသည် ခင်ငြိမ်းတင့် အပီအပြင် လီးစုပ်ပေးနေပုံကိုကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်း ရင်ထဲက ဒေါသ လွှမ်းသော ကာမဆိပ်တွေ တက်သည်ထက် တက်လာကာ သူ့လက်တွေက ထောင်မတ်နေပြီဖြစ်သော သူ့လီးကြီးဆီ အလိုလိုရောက်ရှိ ဆုပ်ကိုင်မိလေတော့၏။ ကိုသိန်းစိုးသည် အလုပ်ကိုကြိုးစားလုပ်ကိုင်သူဖြစ်သလို အဝတ်အစားကိုလည်း သေသေသပ်သပ် ဝတ်တတ်လေသည်။ အခုလည်း တက်ထရက်တိုက်ပုံ၊ အဲရီးရှပ်၊ ရခိုင်ပုဆိုးနှင့်ဖြစ်၏။

ပုဆိုးအောက် မှာတော့ ဘောင်းဘီတိုတထပ်ပါသည်။ ရှေးဆန်သူမို့ ခေတ်ပေါ် စပီဒီပုံမျိုးမဟုတ်၊ အားကစားလုပ် လျှင် ဝတ်ကြသည့် ရိုးရိုးဘောင်းဘီတိုမျိုးသာဖြစ်၏။ ဘောင်းဘီတိုက သိပ်မကြပ်၊ ခပ်ပွပွဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့်မို့ ဘောင်းဘီအောက်မှ ထိုးထောင်ထွက်လာသော သူ့လီးကြီးက အရမ်းကို တိုးထွက် ထောင်မတ်လာ၏။ ခပ်ထူထူ ရခိုင်ပုဆိုးသည်ပင် လီးကြီးကို မတားထားနိုင်။ သဘာဝ စေ့ဆော်မှုဖြင့် လီးကြီးကို အလိုလို ဆုပ်ကိုင်မိသော ကိုသိန်းစိုးသည် အလိုလိုပင် ရွှေ့လျားပွတ်သပ်မိ၏။ တစတစ ဖြင့် ဝှင်းတိုက်မိသည့် အဖြစ်သို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်သွားလေတော့သည်။ ပုဆိုးက ထူနေတော့ ဝှင်းတိုက်ရတာက သိပ် ဖီးလ်မလာ။ မိမိကိုယ်ကိုပင် ဘာလုပ်မိမှန်း သတိမပြု မိပဲနှင့်ပင် ကိုသိန်းစိုးသည် ရခိုင်ပုဆိုးကို ဝှင်းသိုင်းပစ်လိုက်မိ၏။ ပြီးတော့မှ ဘောင်းဘီကို မျော့ကြိုး လျော့ကာ လီးချောင်းကြီးကို အပီအပြင်ဆုပ်ကိုင်ပြီး ဝှင်း နာနာတိုက်နေမိတော့သည်။ သူ့ အာရုံက တော့ သူ့ဆီမှာ မရှိ၊ အောင်မင်းလီးကြီးကို သဲသဲမဲမဲ စုပ်ပေးနေသည့် သူ့ဖုန်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့် ဆီ မှာသာ ရှိလေသည်။ " ကဲကဲ ... စုပ်တာတော်တော့ .. အပေါ်ကတက်ခွပြီး လိုးတော့ တင့်တင့် .. " ခင်ငြိမ်းတင့်လီးစုပ်ပေးမှုကို အတော်ကြာမှန်းခံနေပြီးမှ အောင်မင်းက ပြော၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် လီးကြီးကို ပါးစပ်ထဲမှ ထုတ်လိုက်သည်။ စောစောက စောက်ရည်များဖြင့် စိုရွဲ ပြောင်လက်နေခဲ့သော လီးကြီးသည် ယခုတော့ဖြင့် ခင်ငြိမ်းတင့် တံတွေးများဖြင့် စိုရွဲနေပြန်လေပြီ။ မာတာကတော့ ပိုလို့ပင် မာလာသလား ထင်မှတ်ရ၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အောင်မင်း၏ ကိုယ်ပေါ်တက်ခွသည်။ ဆောင့်ကြောင့် မကျတကျထိုင်နေမိသဖြင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ နဂိုက အိတွားသောဖင်ဆုံကြီးများက ပိုလို့ ကားစွင့်နေကြ၏။ နောက်ဖက်မှ မြင်နေ ရသော ကိုသိန်းစိုးအနေဖြင့် သူ့ဖုန်းချောလေး၏ ဖင်ကြီး အပီအပြင်ပြနေပုံ .. ပြုတစ်ထွက်နေသော စောက်ဖုတ်အဝသို့ အောင်မင်းလီးကြီး ထိုးထောက်မိပုံတို့ကို သေသေချာချာ မြင်ရလေသည်။ ပြီးသည့်နောက်တွင်ကား ခင်ငြိမ်းတင့်က ဖင်ဆုံကြီးကိုနှိမ့်ချလိုက်ရာ လီးကြီးက စောက်ပတ်လေးထဲ တအိအိထိုးဝင်လေတော့၏။ ကိုသိန်းစိုးလက်တွေကလည်း သူ့လီးချောင်းမာမာကြီးပေါ်မှာ အရှိန်အဟုန်အပြင်းသားနှင့် ဝှင်းတိုက် ကောင်းနေဆဲ ။

(6)

ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် ဈေးကိုခပ်မြန်မြန်ဝယ်နေလေသည်။ အိမ်မြန်မြန်ပြန်ကာ အစ်မဖြစ်သူခင်ငြိမ်းတင့်နှင့် အောင်မင်းတို့ လိုးပွဲကို ကြည့်ချင်လှပြီ။ .. ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် နာထန်သူလေးဖြစ်ရာ အပျိုဘဝကပင်

သူများအတွဲတွေဖြတ်ကြလျှင် ချောင်းကြည့် နေကြ။ .. မိမိကိုယ်တိုင် အောင်မင်း အလိုးခံရတော့ အလိုးခံရသည့်အရသာကိုကော သူများလိုးတာ ချောင်းကြည့်ရသည့် အရသာကိုပါ စွဲမက်နှစ်ခြိုက်မိသွားရသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့် အောင်မင်းတို့ " ဖြစ် " သွားကြပြီးနောက်တွင်ကား ခင်ငြိမ်းမြင့်အဖို့ ချောင်းကြည့်စရာ ပွဲကြီးပွဲကောင်းတခုကို လေလံဆွဲ ရရှိလိုက်သည့်အလားပင် ရှိတော့သည်။ ညီအမနှစ်ယောက်လုံး အောင်မင်းနှင့် နည်းလမ်း မျိုးစုံ ကမ်းကုန်အောင် လိုးခဲ့ကြပြီဖြစ်သည့်တိုင် ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့် အောင်မင်း နှစ်ယောက်ထဲလိုးတာ ကိုလည်း သူမက မကြာခန ချောင်းကြည့်မြင်ပင်ဖြစ်၏။ " တူးဘိုင်ဝမ်း " မဆွဲပဲ ခင်ငြိမ်းတင့် တယောက်ထဲကိုပဲ အောင်မင်း အမဲဖျက်သောနေ့များသည် ခင်ငြိမ်းမြင့်အတွက် အပီအပြင်ကြည့်ရ သော နေ့များပင်ဖြစ်တော့သည်။ .. ချောင်းကြည့်သည်ဆိုပေမယ့် အားလုံးအထာပေါက်နေသည်မို့ ပေါ်တင်ကြည့်သည်နှင့် သိပ်တော့မခြားပါ။ ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် ခဲအိုတော်နှင့် အစ်မဖြစ်သူတို့ ညည လိုးကြသည်ကိုလည်း အခါအားလျော်စွာ ချောင်းဆဲဖြစ်၏။ သို့သော် လိုးပွဲက ကိုသိန်းစိုး လီးအကျမြန်မှုကြောင့် မြန်ဆန်လှကာ မီးကလဲ မှောင်မှောင်ထဲတွင်သာ လုပ်ကြသည်မို့ ခင်ငြိမ်းမြင့်အဖို့ ချောင်းရတာ အောင်မင်းနှင့်ခင်ငြိမ်းတင့် ပွဲတွေလို မပီပြင်ပါ။ အလျင်လိုမှ အနေးဖြစ်ရသည်ဆိုသလိုပင် ဈေးအမြန်ဝယ်ပြီး ပြန်ထွက်လာကာမှ ဈေးထိပ်နားတွင် ငယ်သူငယ်ချင်း ခင်မြတ်နိုင်ဆိုသူနှင့် တွေ့နေလေ၏။ မတွေ့ရသည်မှာ ကြာလှပြီမို့ ခင်မြတ်နိုင်က စကားတွေကောင်းနေလေရာ အတင်းစကားဖြတ် ပြန်ရမှာကလည်းမကောင်းတတ်သောကြောင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ စိတ်မပျံ့တပါနှင့်ပင် အလိုက်အထိုက်စကားပြန်ပြောရင်း အချိန်တွေ ကုန်နေရလေ သည်။ စိတ်ကူးထားသလို ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့် အောင်မင်းတို့လိုးပွဲကို အထူးတန်းက ကြည့်ရန်အတွက် အိမ်အမြန်ပြန်လို့ မရတော့ပေ။ ထိုသို့ ခင်ငြိမ်းမြင့်တယောက် အိမ်တော်တော်နှင့် ပြန်မလာနိုင်သည့်အတွက်လဲ ကိုသိန်းစိုးအဖို့တော့ သူ့မယားချောလေးနှင့် အောင်မင်းတို့ လိုးပွဲကို အနှောင့်အယှက်မရှိ လွတ်လပ်စွာ ဆက်ကြည့်နိုင်ရန် စီစဉ်ပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားရလေသည်။

ကိုသိန်းစိုးသည် မျက်လုံးကြီးအပြူးသားနှင့် အိပ်ခန်းထဲသို့ စူးစူးစိုက်စိုက်ပင် ကြည့်နေသည်။ အိပ်ခန်းထဲမှ စုံတွဲကတော့ ရက်ရက်ရောရောကြီးကို လိုးလို့ ကောင်းနေကြဆဲ။ .. အောင်မင်းက အောက်မှာ ပက်လက်၊ ခင်ငြိမ်းတင့်က အပေါ်ကတက်ခွကာ ဖိကြိတ်ဆောင့်လိုးနေခြင်း ဖြစ်သည်။ သာမန် လှေကြီးထိုး ရိုးရိုးဖြင့်သာ ဇနီးသည်နှင့်ညှစ်လုံး စခန်းသွားလာခဲ့သူ ကိုသိန်းစိုး အဖို့ ဒီမြင်ကွင်းက ထူးဆန်းနေသည်။ မကြည့်လိုမမြင်လိုသော်လည်း မမြင်ရက်သော်လည်း ထွက်ခွာသွားနိုင်စွမ်းလဲ ကိုသိန်းစိုး မရှိရှာပါ။ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ အရှက်အကြောက်ကင်းမဲ့စွာ တကုာ ထန်နေပုံများသည် ကိုသိန်းစိုးကို မျက်စေ့မလွဲနိုင်လောက်အောင် ဆွဲဆောင်ထားလေသည်။ လက်ကလည်းပဲ မနားတမ်းကို ဝှင်းတိုက်နေမိသည်။ မိမိဇနီးချောလေးနှင့် အခြားယောက်ျားတယောက် ဖောက်ပြန်ယင်း ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခပ်ရမ်းရမ်း လိုးနေ ကြသည်ကို အနီးကပ်မြင်တွေ့နေရသော လင်တော်မောင်တယောက်၏ ထူးခြားသော ကာမစိတ်အာရုံ နိုးကြားမှုဖြစ်ရပ် တခုရယ်ပါ ... ။ ကိုသိန်းစိုးလီးသည် ယခင်ကဆို တော်တော်နှင့် မတောင်။ အထနေသလို တောင်ပြီးလျှင်လည်းပဲ အချိန်ကြာကြာ မာကျောနေခြင်းမရှိ။ ခနအတွင်း မာန်ပြန်ကျကာ ပြန်ပျော့ခွေသွားမြဲဖြစ်၏။ ခုတော့ အချိန်အတော်ကြာ ဝှင်းတိုက်နေသည့်တိုင် သူ့လီးကြီးမှာ

ပြန်ပျော့ကျမသွား၊ သုတ်ရည်တွေလည်း မထွက်လာသေးပဲ သံချောင်းတမျှ မာတင်းနေဆဲရှိသေးသည်။
ဝှင်းတိုက်ရင်း ပိုလို၊ ပိုလို သာ မာပြီး လာသည်ကို ခံစားမိနေရ၏။ ကိုသိန်းစိုး ကိုယ့်ကိုကိုယ်ပင် ကိုယ်မယုံနိုင်
ဖြစ်နေရသည်။ တက်ထရက်စ် တိုက်ပုံဝတ်၊ .. ရခိုင်ပုဆိုးကို ဝှင်းသိုင်းပြီး အောက်မှ ဘောင်းဘီတိုကို
မျော့ကြိုးလျော့ ကာ အပီအပြင် ဝှင်းတိုက်နေသော ကိုသိန်းစိုးပုံကို တယောက်ယောက်သာမြင်လျှင်
အတော့်ကို ရီစရာကောင်းနေပေလိမ့်မည်။

ကိုသိန်းစိုးကတော့ သူ့ခံစားချက်နှင့်သူ ဘာကိုမှလဲ ဂရုမပြုမိနိုင်အား။ ဝှင်းကို အပီအပြင်တိုက်ဆဲ။ ..
မျက်လုံးများကတော့ သူ့ဇနီးချောလေး ခင်ငြိမ်းတင့်၏ အောင်မင်း ကိုယ်ပေါ်တက်ခွ လိုးဆောင့်နေမှုကို
စူးစူးရဲရဲ ကြည့်နေမိဆဲ။ .. အောင်မင်းကတော့ သူ့အပေါ်တက်ခွကာ ဖိကြိတ်လိုးပေးနေသော
ခင်ငြိမ်းတင့်ကို အားရစွာပင် အောက်မှ ကြည့်နေလေသည်။ သည်မိန်းမကို လိုးခွင့်ကြိုလေသော မိမိ၏
ကံထူးပုံကိုလည်း စိတ်ထဲ တွေးကာ တစ်စိစိမ့်ကျေနပ်နေမိသည်။ ကာမမှုများ ဘာမှမသိသေးပဲ
အရိုင်းသက်သက်ဖြစ်နေသေး သော ခင်ငြိမ်းတင့်အဖြစ်မှ ရမက်ရေယျဉ်တွင် ယဉ်ပါးလာသော
မိန်းကလေးဖြစ်လာအောင် တမျိုး၊ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ကာ အရှက်အကြောက်ကြီးလှသူလေး အဖြစ်မှ
တကုာနောက် ကောက်ကောက်ပါ အောင်လိုက်ရင်း ရမက်လှိုင်းပြင်းထန်သည့် မိန်းမရိုင်းလေး
ဖြစ်လာအောင် တသွယ် အရိုင်းမှ အယဉ် အယဉ်မှ အရိုင်း ... ပြောင်းလဲပုံသွင်းပေးနိုင်ခဲ့သည့်
မိမိအစွမ်းကိုလည်း တွေးမိလေတိုင်း ပီတိ ဖြာနေမိလေတော့၏။ အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းတင့်၏
ရမက်လွမ်းနေသော မျက်တောင်စင်းစင်းလေးများ၊ မဟတဟ ဖြစ် နေသော နှုတ်ခမ်းပါးလေးများ၊
သွေးရောင်လွမ်းကာ ချွေးသီးလေးတွေစို့နေသော မျက်နှာလေး တို့ကို မဝနိုင်အောင် ကြည့်ရင်း
စည်းစိမ်ယူနေလေသည်။ ဖင်ဆုံကြီးကို ကြွလိုက်ချလိုက်လုပ်နေမှုကြောင့် တုန်တုန် တုန်တုန်ဖြစ်နေသော
နို့ကြီးများကိုလည်း အံတကြိတ်ကြိတ်နှင့် ကြည့်ရှုခံစားရင်း သူ့လီး ကြီးကို ခင်ငြိမ်းတင့် စောက်ခေါင်းထဲ
ဝင်နိုင်သမျှ ဝင်အောင် ကော့ကော့ထိုးပေးနေမိပြန်သည်။ အရည်တွေ ရွမ်းရွမ်းစိုကာ ဖောင်းမို့နေသော
ခင်ငြိမ်းတင့်စောက်ဖုတ်ဖြူဖြူထဲသို့ မိမိလီးမဲမဲကြီးက တိုးဝင်ပြန်ထွက် ဖြစ်နေပုံကိုလည်း တခါတခါ
ခေါင်းထောင်ထောင်ထကာ ကြည့်ပြီး အရသာခံလိုက် သေး၏။ လက်ကိုဆန့် ထုတ်၍ ခင်ငြိမ်းတင့်၏
ကြီးမားလုံးဝန်းသော အိထွေးနူးညံ့သော နို့ကြီးများ ကို လှမ်းကိုင် ဆုပ်နယ်ခြင်းကတော့ မကြာမကြာပင်
လုပ်လေသည်။ ဖင်ဆုံတင်းတင်းကြီးကိုလည်းပဲ လှမ်းကိုင်ကာပွတ်ရင်း စအိုပေါက်လေးကို လက်ခလယ်ဖြင့်
ထိုးကလိတာလဲ လုပ်လုပ်ပေးသေးသည်။ ဖင်အလိုခံဘူးပြီးဖြစ်သော ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ဖင်ဝတွင်
ယားကျိုကျိုဖြစ်ကာ တွန့်၍ တွန့်၍သွားရ လေ သည်။

ဒါတွေကိုအနီးကပ်မြင်နေရသော လင်တော်မောင် ကိုသိန်းစိုးမှာတော့ ဖီလင်တွေတက်သထက် ထက်ရင်း
ဝှင်းထုချက်တွေကလည်း ပြင်းသထက်ပြင်းလာနေရတော့၏။ မကြာခင် ခင်ငြိမ်းတင့် လှုပ်ရှားမှုတို့
ပိုသွက်လာသည်။ ကာမအရသာ အထွတ်အထိပ်ရောက်ခါနီးလာလေပြီမို့ ရမက်ဖောတွေ ထန်သည်ထက်
ထန်လာသည်။ ဖင်ကြီးကို အသာအယာမဟုတ်တော့ပဲ အားထည့်ပြီး ဆောင့်ဆောင့်ချသည်။ အောက်မှ
အောင်မင်းပင် တခါတခါ အင့်ကနဲ အသံထွက်ကာ မျက်ဖြူလန်လန် သွားရသည်အထိ။ ..
ချောင်းကြည့်နေသော ကိုသိန်းစိုးသည် သူ့ဇနီးဖင်ဆုံဖြူဖြူကြီးများ ဒလကြမ်းတုန်ခါဆောင့်ချနေကြ သည်ကို
ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်း ဝှင်းတိုက်ချက်တွေ ပိုပြင်းလာကာ နောက်ဆုံးတော့ သုတ်ရည်တွေ ဖွမ်းကနဲ

ပန်းထွက်သွားလေတော့၏။ အောက်ခံဘောင်းဘီရှေ့ပိုင်းတခုလုံး သုတ်ရည်တွေ စိုရွှဲပေကျ
ကုန်လေတော့သည်။ " တောက် ... ဟင်း ... " သုတ်ရည်ပန်းထွက်သည့်အရသာက ခါတိုင်းလို
မစို့မပို့မဟုတ်ပဲ အဟုန်ပြင်းပြင်းနှင့် တလကြမ်း ပန်းထွက်သွားသည်မို့ ကိုသိန်းစိုး မကြိုစဖူး
အရသာထူးကာ တောက်တွေခေါက် .. သက်ပြင်းတွေ ချမိသည်။ အခန်းထဲက စုံတွဲကတော့ ကာမဒီရေတွေ
အပြတ်တက်နေသည်မို့ ကိုသိန်းစိုးအသံတွေကို မကြားမိကြပါ။ " ဆောင့်စမ်း တင့်တင့် .. နင့်ဖင်ဆုံကြီးကို
အပီဆောင့်စမ်း .. " " ကိုကိုကလည်း အောက်က ကော့တင်ပေးဦးလေ ကိုကိုရဲ့ ... အင့်အင့် "
အရသာကောင်းကောင်းတွေ့ကာ တပွဲသိမ်းကြရန် အကြီးကျယ်ဆုံးဆောင့်လိုးကြဘို့ အောင်မင်း နှင့်
ခင်ငြိမ်းတင့်တို့ အပေးအယူ စကားဆိုကြလေပြီ။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ဖင်ဆုံကြီးကို အထက်သို့ ပင့်မလိုက်၏။
လီးဒ်ကြီး ပေါ်လုလုရောက်သည် အထိ ဆွဲမ လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့နောက်တွင်တော့ ခါးအားကော
တကိုယ်လုံးအလေးချိန်ကိုသုံးကာ အောက်ကို ကြမ်းနိုင်သမျှအကြမ်းဆုံး ဖိဆောင့်ချလိုက်တော့၏။
အောင်မင်းကလည်း အရုံးမပေး၊ .. ခင်ငြိမ်းတင့် ဆောင့်ချလာချိန်နှင့် အံ့ကိုက်ပင် အောက်မှ အသက် အောင့်
အံ့ကြိတ်ကာ ရှိသမျှ အားအင်အကုန်သုံးပြီး ဆောင့်ထိုးကော့ပင့် တင်ပစ်လိုက်သည်။ " ဖောင်း " " အား
.... အင့်ဟင့်ဟင့် ... ကောင်းလိုက်တာ အိုး " " အား ... ရိုး ... မိတယ်ကွာ .. တကယ်ပဲ ဟူး
..... " အားနှစ်ခု လမ်းခုလပ်တွင် မီးပွင့်မတတ် ဆုံလိုက်ကြသဖြင့် ဖောင်းကနဲမြည်သံနှင့်အတူ
ခင်ငြိမ်းတင့် ရော အောင်မင်းပါ မချိမဆန် ညည်းညူသံတွေ တပြိုင်တည်း ပွင့်ထွက်သွားရ၏။
စောက်ခေါင်းအတွင်းသား နုနလေးများကို တလကြမ်းတိုးဝင်လာသော လီးကြီးသည် ခင်ငြိမ်းတင့်၏
သားအိမ်ဝလေးကိုပင် နှင့်ကနဲနေအောင် ဆောင့်မိလေသည်။ တစ်ချက်ဆို ဆိုသလောက် ထိလှမိလှ သော
ဆောင့်ချက်ပင်ဖြစ်ပါ၏။ ဆီးစပ်ချင်း ပြန်မခွာကြပဲ အောင်မင်းက ကော့ပင့်လျှက် ခင်ငြိမ်းတင့် က
ဖိချထားလျှက် ဆက်တောင့်ထားမိကြသည်။ နှစ်ယောက်လုံးလဲ တဆတ်ဆတ် တုန်နေကြလေပြီ။

ဝှင်းတိုက်ယင်း သုတ်ရည်တွေထွက်သွားသဖြင့် လီးကြီးပျော့သွားတော့မည့် ဆဲဆဲ ကိုသိန်းစိုးမှာ
ဤမြင်ကွင်းကို မျက်လုံးအပြူးသားနှင့်ကြည့်ရင်း ငြိမ်းမလိုဖြစ်နေသော ကာမမီးများက မီးပုံကို
ရေနံဆီလောင်းလိုက်သလို ဟုန်းကနဲ ပြန်ထကြွလာကြလေသည်။ သူ့လီးကြီးမှာလည်း သုတ်ရည် တွေ
ထွက်သွားပြီးသည်ကိုပင် မသိကျိုးကျင်ပြုကာ ချက်ခြင်း ပြန်မတ်ထောင်လာလေတော့၏။ ခနနေတော့မှ
အောင်မင်းနှင့်ခင်ငြိမ်းတင့်တို့ တောင့်ထားတာကို လျော့ချလိုက်ကြကာ ပြန်လည် ဆောင့်လိုး
လာကြလေသည်။ ကိုသိန်းစိုးလည်း သူတို့စုံတွဲ ဆောင့်လိုးနေပုံကို ပြန်ကြည့်ရင်း ပြန် မာတောင်နေပြီ
ဖြစ်သော သူ့လီးကြီးကို ဆက်လက်ဝှင်းတိုက်နေမိပြန်၏။ ကိုသိန်းစိုးသည် ယခင်က မရခဲဘူးသော
ကာမအားအင်များကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ရလေပြီ။ ဒါကြောင့်လဲ ဆက်ပြီးကြည့်သည် ... ဆက်ပြီး ဝှင်းတိုက်သည်။
သူ့လီးကြီးကလဲ သံချောင်းအလား မာနေဆဲ။ ... ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ဖင်ဆုံကြီးကို ဆက်ခါဆက်ခါ
ဆောင့်ချလေသည်။ အောင်မင်းကလည်း ခင်ငြိမ်းတင့် ဆောင့်ချပေးသမျှ
အောက်ကပြန်ပင့်ကော့တင်ပေးသည်။ အပေါ်မှ ဖိအားတွေမြန်လာပြင်းလာသလို အောက်မှ
ပင့်အားတွေကလည်း ပိုပြင်းလာ စူးရှလာသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် ပါးစပ်မှ အဖျားတက်နေသလို တဟင်းဟင်း
အဆက်မပြတ် ညည်းညူလာသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် " ပြီး " တော့မည်။ အောင်မင်းလည်း သုတ်ရည်တွေ
ပန်းထွက်ချင်နေပြီ။ နှစ်ယောက်လုံး အရမ်းကို ဖိလင်တက်နေကြသည်။ ခုချိန်တွင် ကမ္ဘာကြီး

ပျက်သွားစေဦးတော့ သူတို့ နှစ်ယောက်ကတော့ အလိုးရပ်ကြမည်မဟုတ်ပါ။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ထိုင်ရင်းဆောင့်နေရာမှ ကိုယ်ကိုရှေ့သို့ ကိုင်းကာ မှောက်ချလိုက်သည်။ ထိုအခါ ဖင်ဆုံကြီး ပိုကော့ကာ တင်းလာရလေ၏။ အဖုတ်ညှစ်အားလည်း ပိုကောင်းလာသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ကြီးမားဖွံ့ထွားသော နို့အုံကြီးနှစ်ခုသည် အောင်မင်းရင်ဘတ်ပေါ်တွင် ကျကျနန ထိထိ မိမိ ဖိကပ်မိနေသည်။ တချက်တချက် ဘေးသို့ပင် နို့အုံသားတွေ ပြူထွက်လာသည်။ ဒါကို မြင်နေရ သော ကိုသိန်းစိုးသည် မနာလိုစိတ်တွေကော ရမက်ဖောတွေကော ထူးထူးကဲကဲ ပြင်းထန်လာရလေ၏ တလကြမ်းပင် ဝှင်းအဆက်မပြတ်တိုက်နေမိတော့သည်။ ပြီးခါနီးနေသောခင်ငြိမ်းတင့်သည် မှောက်ချထားလျက်မှပင် ဖင်ဆုံကြီးကို ခါးအားဖြင့် အဆက်မပြတ် ဆွဲပင့်လိုက် ဆောင့်ချလိုက် တလကြမ်းလုပ်နေလေ၏။ အောင်မင်းကလည်း ခင်ငြိမ်းတင့် ဖင်ဆုံကြီး နှစ်ဖက်လုံးကို လက်နှင့်ဆုပ်ကိုင်ဆွဲညှစ်ကာ ဆွဲဆွဲဖြဲလေသည်။ ထိုမျှနှင့် အားမရလေဟန်ဖြင့် လက်ဝါးကြီးများဖြင့် ဖင်ဆုံသားတွေကို တဖြန်းဖြန်း ရိုက်လိုက်သေး၏။ " အား ... အာ့ ... ကောင်းလိုက်တာ .. ။ ထွက်ပြီ ထွက်ပြီ ကိုကိုရေ ... ထွက်ကုန်ပြီ အင့် .. အင့် .. အား အီး ... " " တောက် .. ရှိုး .. ငါလဲ ပန်းထုတ်ပေးလိုက်ပြီ တင့်တင့်ရေ ... အား ... အား ... " အောင်မင်းနှင့် ခင်ငြိမ်းတင့်တို့နှစ်ယောက် ပြိုင်တူ ပြီးသွားကြလေပြီ။

တချိန်တည်းမှာပင် အိပ်ခန်းအပြင်မှ ကိုသိန်းစိုးလည်း ဒုတိယအကြိမ်မြောက် သုတ်ရည်တွေ ပန်းထွက်သွားပြန်သည်။ .. သုံးယောက် အပြီးချင်းဆုံသွားသည်ဟုပင် ပြောရပေမည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် မိမိကိုယ်ကို အံ့သြနေမိ၏။ ယခင်က ခနဆို ပြန်ပျော့သွားမြဲဖြစ်သော သူ့လီးကြီးသည် ခုတော့ဖြင့် အချိန်ကြာမြင့်စွာပင် မတ် ထောင်နေခဲ့ယုံမျှမက သုတ်ရည်များ နှစ်ကြိမ်တိုင် ပန်းထုတ်ပြီးလိုက်သည့်တိုင် ပျော့ကျမသွားသေးပဲ ခပ်မာမာပင် ရှိနေသေးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ကာမအားတွေ ဘယ်ကများ ရောက်လာပါလိမ့် ဟန်ကျလေစွ။ ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့်အောင်မင်းကတော့ ခြေပစ်လက်ပစ်ထပ်လျှက်သား ဖက်ထားပြီးငြိမ်သက်နေကြသည်။ သူတို့အတွက် လောစရာမလိုပါ ... တနေ့လုံးလုံး အချိန်တွေ အများကြီး မဟုတ်ပါလား။ တစ်ချီကောင်း " ပြီး " သွားမှု အရသာကို အပြည့်အဝ ခံစားရင်း မိုန်းကာ အမောဖြေနေကြခြင်း ဖြစ် သည်။ အမောပြေလျှင် နောက်အချီတွေ ဆက်ကြပေဦးမည်။ .. အောင်မင်းကိုယ်ပေါ်တွင် ထပ်လျှက်သား မှောက်ခုံကြီး မိုန်းနေသော ခင်ငြိမ်းတင့်၏ အစွမ်းကုန် ကာမစပ်ယှက်ပြီးခါစ ချွေးသီးလေးတွေ ဥနေသည့် ဝတ်လစ်စလစ်ကိုယ်လုံးဖြူဖြူကြီးကိုကြည့်ရင်း ကိုသိန်းစိုး လီးသည်ပြန်လည် မာတောင်လာပြန်သည်။ .. ခက်ပြီ။ ဒီတခါတော့ ဝှင်းတိုက်နေလို့ လည်း မဖြစ်တော့။ .. ကိစ္စဝိစ္စ ပြီးသွားကြပြီဖြစ်သော အောင်မင်းနှင့်ခင်ငြိမ်းတင့်တို့နှစ်ယောက် ဒါမှမဟုတ် တယောက်ယောက် အပြင်ထွက်လာ၍ မိမိကိုတွေ့သွားလျှင် အခက်ဟု ကိုသိန်းစိုး တွေးမိသည်။ တကယ်တော့ ဟိုနှစ်ယောက်က ခနအမောဖြေနေတာသာဖြစ်ပြီး အမောပြေလျှင် ပြန်လည်၍ လုံးပွဲ စကြဦးမည့် အဖြစ်ကိုတော့ ကိုသိန်းစိုး မသိပါ။ .. အခုအချိန်တွင် မိမိ မြန်မြန် ပြန်လစ်သွားလျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်ဟု သာ ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် အောက်ခံဘောင်းဘီကို သေသေသပ်သပ်ပြန်ဝတ်သည်။ စလွယ်သိုင်းထားသော ရခိုင်ပုဆိုးကို အကျအန ပြန်ဝတ်သည်။ ချထားသော သားရေလက်ဆွဲအိတ်ကို ကောက်ကိုင်ကာ အိမ်ပေါ်မှ ခြေဖွနင်းပြီး ခပ်သုတ်သုတ်ပင် ဆင်းသွားလေတော့သည်။ အလုပ်ကို စေ့စပ်သေချာစွာ လုပ်တတ်သူပီပီ အိမ်ရှေ့တံခါးကိုပင် နေသားမပျက် ပြန်စေ့ခဲ့သေးသည်။ ကိုသိန်းစိုး

ထွက်သွားပြီး သိပ်မကြာမှီမှာပင် အောင်မင်းနှင့် ခင်ငြိမ်းတင့်က နောက်တပွဲဆက်ကြပြန် လေ၏။ ..
သည်တခါတော့ အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ဖင်ထောင်ကာ ဖင်အပီဆော်နေလေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်
ဖင်ပေါက်ထဲသို့ အောင်မင်းလီးကြီး အရှိန်နှင့် ခပ်သွက်သွက် ဝင်ထွက်စပြုချိန်မှာပင် ခင်ငြိမ်းမြင့်လည်း
ဈေးက ပြန်ရောက်လာပြီး ချောင်းကြည့်ခြင်းလုပ်ငန်း စလေတော့၏။ ထို့ကြောင့် ကိုသိန်းစိုး အမှတ်မထင်
ရောက်လာကာ သူ့ဇနီးချောလေးနှင့် အညာသား အောင်မင်းတို့ အဖြစ်ကို သေသေချာချာ
ချောင်းကြည့်တွေ့မြင်သွားသည့် အဖြစ်ကို ခင်ငြိမ်းတင့်တို့ ညီအမကော အောင်မင်းပါ လုံးဝ မသိရှိ
မရိပ်မိလိုက်ကြပါပေ။

(6)

ထိုနေ့တနေ့လုံး ကိုသိန်းစိုးသည် စိတ်တို့လှုပ်ရှားပြီး ဘာမှ အလုပ်ကောင်းကောင်းလုပ်လို့မရတော့။
သူ့မျက်စိထဲတွင် ဇနီးသည်ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ဖြူဖြူတောင့်တောင့်ဝတ်လစ်စလစ်ကိုယ်လုံးကြီးကိုပဲ ပြန်
မြင်ယောင်နေသည်။ အောင်မင်းနှင့်စပ်ယှက်နေပုံများကိုလည်း သတိရသည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် ပေါင် ကြားမှ
သူ့လီးကြီးက အတင်း ထောင်ထောင်ထလာရာ မနည်းကို ဖိထားရ၏။ အလုပ်လုပ်ရာတွင်
အမှားအယွင်းတွေမဖြစ်အောင် မနည်းကြီးကို ကြိုးစားနေရသည်။ တော်သေးသည် .. ထိုနေ့က ကိုသိန်းစိုး
အလုပ်သိပ်များသောနေ့ မဟုတ်သဖြင့်သာပင်။ အိမ်တွင် လုပ်စရာလေးတွေ ရှိသည်ဟု
အကြောင်းပြခွင့်တောင်းကာ ကိုသိန်းစိုးသည် ညနေ အလုပ်မှ စောစောဆင်းခဲ့လေ၏။ အချိန်ပြည့်
အလုပ်ကြိုးစားသူ ကိုသိန်းစိုးအကြောင်းကိုသိသော အလုပ်ရှင်က လည်း
အလွယ်တကူပင်ခွင့်ပေးလိုက်သည်။ အိမ်သို့ပြန်လာလေသည် .. အိမ်တွင် ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့်
အောင်မင်းတို့ဇာတ် ပြီးမှပြီးပါဦးမလား ဟု ကိုသိန်းစိုး တွေးပူလာမိရ၏။ ညနေပိုင်းထိများ
ဆက်စခန်းသွားနေကြဦးမည်လား တွေးယင်း မနက် တုန်းက ချောင်းကြည့်ခဲ့တာတွေက အတွေးထဲမှာ
ပြန်လတ်ဆတ်လာပြန်လေသည်။ လမ်းတလျှောက် လီးက တောင်မည်တကဲကဲဖြစ်နေသဖြင့်
ဘတ်စ်ကားပင်မစီးရဲပဲ အငှားကားဖြင့်သာ ပြန်ခဲ့ရလေ၏။ သို့နှင့် ကိုသိန်းစိုး အိမ်ပြန်ရောက်လာသည်။
တော်ပါသေးသည် ... အောင်မင်း မရှိတော့ပါ။ တရက်စာ အစာဝ၍ ပြန်သွားနှင့်လေပြီ။ သူ့အိမ်သည်
မနက်တုန်းက ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့သလိုပင် ပုံမှန်အနေအထားအတိုင်း ရှိနေလေ၏။ ထူးထူးခြားခြား
စောစောပြန်လာသော လင်တော်မောင် ကိုသိန်းစိုးကို ခင်ငြိမ်းတင့် နဲ့တော့ အံ့ဩ နေမိသည်။ ဘာမှတော့
မမေး .. ။ ဟန်မပျက်ပင် ခါတိုင်းလို ဆီးကြိုနေလိုက်သည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် လီးခနခန မတ်ထောင်နေပြီး
လိုးချင်လှပြီဖြစ်ရာ ညစာစားပြီးသည်နှင့် ခပ်စောစော အိပ်ယာဝင်လေ၏။ သူ့သဘောအရသာဆိုလျှင်တော့
အိပ်ယာထရောက်သည်နှင့် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို တက်လိုးပစ်မည်ဖြစ်သည်။ .. သို့ပေမယ့် ခယ်မလေးက
မအိပ်သေးသဖြင့် ခယ်မလေးကို အားနာ၍ ခန အောင့်အည်းနေရသေး၏။ အသံပလံတွေ ဆူညံကုန်လျှင်
သူ့လေးခမျာ အပျိုလေးမို့ ရှက်ရှာပေ လိမ့်မည်ဟု အားနာနေမိခြင်းပင်။ .. ခင်ငြိမ်းမြင့်က အောင်မင်းနှင့်
သူ့မိန်းမထက်ပင် အရင်ဈေးဦး ဖောက်ထားတာဆိုသည်ကိုတော့ သူ မသိရှာ။ .. ဖြစ်ရလေ ကိုသိန်းစိုး ရယ်။
သို့ပေမယ့် ခင်ငြိမ်းမြင့်ကလည်း အလိုက်သိပါသည်။ ခပ်စောစောပြန်လာပြီး အိပ်ယာလည်း

တန်းဝင်သည်ဆိုကတည်းက သူ့ခဲအိုကြီး သူ့အစ်မကို စော စောလိုးချင်လို့ဖြစ်ရမည်ဆိုတာ သူက သဘောပေါက်သည်။

ထို့ကြောင့်သူလည်း ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဆိုသလိုပင် သူ့အခန်းထဲဝင်ကာ အိပ်မောကျသွားလေဟန်နှင့် အသက်မှန်မှန်ရှုနေပေးလိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်အခန်းဘက်မှ အသက်မှန်မှန်ရှုသံပဲကြားရတော့သဖြင့် အိပ်ပျော်သွားလောက်ပေပြီ ဟု တွက်မိသည်နှင့် ကိုသိန်းစိုးသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ဘက်လှည့်ပြီး ရုတ်တရက်ပွေ့ဖက်ကာ ခပ်ကြမ်းကြမ်း နမ်းလေတော့၏။ ခင်ငြိမ်းတင့် ကြောင်နေဆဲမှာပင် ထမိကိုလည်း ဆွဲချွတ်ပြစ်ပလိုက်သည်။ ခါတိုင်းဆို ကိုသိန်းစိုးသည် သူမကို ထမိလေးလှန်ယုံသာလှန်ကာ လိုးနေကျဖြစ်၏။ ဒီနေ့တော့ ဘာကြောင့် ထမိဆွဲချွတ်ပြစ်လိုက်ပါလိမ့် ဟု ခင်ငြိမ်းတင့်တွေးမိလေသည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် မီးတော့မဖွင့်။ .. အမှောင်ထဲမှာပင် ဆက်လှုပ်ရှားသည်။ ဟိုတုန်းကသာ ဆိုလျှင် အရှက်ကြီးသော ခင်ငြိမ်းတင့်သည် လင်မယားချင်းပေမယ့် ဒီလို ထမိဆွဲချွတ်ပစ်တာမျိုးကို ခံရမှာ မဟုတ်။ .. ခုတော့ အပြောင်းလဲကြီးပြောင်းလဲခဲ့ပြီးပြီမို့ အသာပင်ငြိမ်ခံနေလိုက်သည်။ စိတ်ကတော့ သိပ်မပါ။ .. ကိုသိန်းစိုး၏ အထနေအကျမြန် လီးကြီးဖြင့် မဖြစ်ညစ်ကျယ်အလိုးခံရမှုကို လင်မယား ဝတ္တရားရှိလို့သာ ခံပေးနေရခြင်းဖြစ်ရာ ခုလဲပဲ ငြီးငွေ့စရာကောင်းသော အပွေ့အဖက်တွေကိုသာ ပျင်းလောက်အောင် ခံနေရဦးမည်ဟုပဲ ထင်ထားမိလေသည်။ မီးမဖွင့်သဖြင့် ခင်ငြိမ်းတင့်အောက်ပိုင်း ပကတိအနေကို ကိုသိန်းစိုးမမြင်ရပါ။ သို့ပေမယ့် မနက်က နေ့ခင်းကြောင်တောင်တွင် သူ့မိန်းမ၏ဝတ်လစ်စလစ်တကိုယ်လုံးကို အကြာကြီးမြင်တွေ့ခဲ့ပြီးသားမို့ ပေါင်တံကြီးတွေဖွေးဥနေပုံ .. ဖင်ဆုံကြီးတွေကားစွင့်နေပုံ .. အဖုတ်ကြီးက ဖောင်းအိနေပုံ တွေကို စိတ်မှန်းနှင့် အလိုလိုမြင်လာရသည်။ ... ထိုခနတွင် သူ့လီးကြီးက အပြတ်ကိုမတ်ထောင်လာလေ တော့၏။ နဂိုက ကြီးရသည့်အထဲ ခုလိုမတ်ထောင်မာကြောလာတော့ ပို၍ပင် ကြီးလာလေသယောင် ထင်ရလေသည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် ခါတိုင်းလို ပွေ့ဖက်နမ်းစုပ်တာတွေ ကြာကြာလုပ်မနေတော့ပဲ ချက်ခြင်းဆိုသလိုပင် ခင်ငြိမ်းတင့်ကိုယ်လုံးပေါ် တက်ခွလေတော့၏။ ခွပြီးလို့ သူမအဖုတ်ဝတွင် လီးကြီး လာထောက်မိ သည်နှင့် ခင်ငြိမ်းတင့်တယောက် ထူးခြားမှုကို သိလေပြီ။ ..

" ဟယ် ဦးရဲ့လီးကြီးက ထောင်မတ်ပြီး မာနေလိုက်တာ ပါလား ... " ပါးစပ်မှ လွတ်ကနဲပင်ထွက်သွားမိသည်။ သူမထက် အသက်နှစ်ဆယ်လောက် ပိုကြီးသည့်အပြင် ရိုသေရင်းစွဲလဲ ရှိသဖြင့် ခင်ငြိမ်းတင့်က ကိုသိန်းစိုးကို " ဦး " ဟုပင်ခေါ်သည်။ ဟိုတုန်းကလိုသာဖြင့် ဒီလို စကားမျိုး ခင်ငြိမ်းတင့်ပါးစပ်မှ ဘယ်ထွက်ရဲပါ့မလဲ .. ။ ခုတော့ အောင်မင်းဇာတ်သွင်းထားတာ ခံရပြီး ဖြစ်သဖြင့် ကိုသိန်းစိုးနှင့်ပါလား ဟု စိတ်က ဘရိတ်မအုပ်နိုင်သေးခင် နှုတ်က လွတ်ကနဲပင် ထွက်သွားမိခြင်းဖြစ်သည်။ ဒါကို ကိုသိန်းစိုးကလည်း သတိထားမိသည်။ ကိုသိန်းစိုးမှာလည်း သူ့ အိမ်ခြံနှင့်သူ လူကြီးလူကောင်းပီပီ နေထိုင်လာသူဖြစ်ရာ ဒီလိုစကားမျိုးတွေ အရင်ကဆို ပြောမထွက်။ ခုတော့ သူလဲ ညစ်တွန်းတွန်းကာ စိတ်ရိုင်းတွေ ဝင်နေပြီမို့ ခင်ငြိမ်းတင့်စကားနှင့် အလိုက်သင့် ပင် သူ့ပါးစပ်မှ ပြန်ထွက်သွားမိသည်။ " အေး ... ဟုတ်တယ်။ ငါ့လီးကြီးက အရမ်းကိုတောင်နေပြီ။ ဒီညတော့ နင့်ကို အပီလိုးတော့မယ် တင့်တင့် ရေ .. " ပြောနေကျမဟုတ်ပဲ ပြောလိုက်ရသော စကားများက ကိုသိန်းစိုးနှုတ်ဖျားတွင် အားရပါးရ ရှိလှသည်။ စိတ်တွေလည်း ပိုထလာသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ရင်ဖိုသွားပြီး သူ့အဖုတ်ဝ၌ တော့ထားသောလီးကြီးကို

လက်ဖြင့်လှမ်းကိုင်တို့ထိကြည့်ရန် အလိုလိုလှမ်းလိုက်မိလျက်သားဖြစ်သွားရလေ၏။ .. သို့ပေမယ့် စိတ်တွေအလွန်ထန်နေလေသော ကိုသိန်းစိုးသည် ခင်ငြိမ်းတင့်လက်ကလေး ရောက်မလာသေးမီမှာပင် သူ့လီးကြီးကို အဖုတ်ထဲသို့ အားကုန် ဆောင့်ထိုးထည့်လိုက်လေပြီ။ ကိုသိန်းစိုးလီးက အရင်ကတဲက သန်သာ မသန်တာ အတော့်ကိုကြီးသည်။ ဆယ်လက်မခန့်ရှည်ပြီး ဘီယာဗူးခွံလောက် လုံးပါတ်ဆိုမှ စဉ်းစားသာ ကြည့်ကြပါတော့။ .. ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ စိတ်မထသေးသဖြင့် စောက်ဖုတ်ထဲက အရည်တွေ မရွှမ်းသေးချေ။ .. ခြောက်သွေ့လျှက်ပင် ရှိသေးသည်။ အရည်မရွှဲသေးသော အဖုတ်ထဲသို့ စံချိန်လွန် လီးကြီး တချက်တည်းထိုးဝင်လာမှုသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို အသည်းခိုက်အောင် နာသွားစေလေသည်။ အဖုတ်တခုလုံး ပူထူမီးပွင့်ပြီး ကွဲထွက်သွားပလားပင် ထင်လိုက်ရတော့၏။ ..

" အား အမလေးလေး။ ... နာလိုက်တာ ဦးရဲ့။ အား အား သေပြီ သေပြီ။ ကျွန်မအဖုတ် လေးတွေ ကွဲထွက်သွားပြီထင်တယ် ... အား လားလား " ခင်ငြိမ်းတင့်၏နာကျင်စွာအော်လိုက်သံသည် ကိုသိန်းစိုးအတွက်တော့ အမျိုးမျိုးသော စိတ်လှုပ်ရှားမှု များကို ဖြစ်ထွန်းစေလေသည်။ ရမက်တွေလဲ ပိုကြွလာသည်။ ပြီးတော့ ဒေါသကလည်း ထောင်းကနဲ ထွက်သွားသည်။ " ကောင်မက ငါ့ကျတော့ အော်တယ်။ .. လင်ငယ်နဲ့ကျတော့ ခံလိုက်တာ ကော့ယုံကြွလို့ ဟင်း .. " ကိုသိန်းစိုး စိတ်ထဲ ထိုသို့ တွေးမိသည်။ ရမက်နှင့် ဒေါသ ပေါင်းထားသော ကိုသိန်းစိုးသည် ကြမ်းကြုတ်ကာမုန်ယိုနေသော ဆင်ကြီးအလား ဖြစ်လာလေတော့၏။ အဆုံးဝင်ထားသောလီးကြီးကို ပြန်ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး အားမာန်အပြည့် ကြမ်းတမ်းစွာ ဆောင့်၍ ဆောင့်၍လှီးလေတော့သည်။ " ဖုန်း ... ဘွပ် ... အား .. သေပါပြီ ဦးရဲ့။ အရမ်းနာတယ် .. တော်ပြီ တော်ပြီ ... အိုး အား " ခင်ငြိမ်းတင့်အဖို့ ခံရချက် တကယ်ကိုမသက်သာပါ။ .. ထွန် ထွန် ကို လူးနေရလေတော့သည်။ ယခင်ကဆိုလျှင် ကိုသိန်းစိုးသည် သူ့ဖုတ်လေးကို အလွန်ပင်ကြင်နာသည်။ .. ဘယ်တော့မှ ကြမ်း ကြမ်းတမ်းတမ်း မလုပ်။ ခင်ငြိမ်းတင့်က နဲနဲလောက် နာသည်ဆိုလိုက်လျှင် သူက လျော့ချပြီးနေပြီ။ အခုတော့ဖြင့် ထိုသို့ မဟုတ်ပါပြီ။ ... ခင်ငြိမ်းတင့်နာလို့ အော်လေ .. သူက ပိုကြမ်းကြမ်းဆောင့်လေတော့၏။ မှတ်ပလား .. မှတ်ပလား ဟုလည်း စိတ်ထဲက ရေရွတ်နေမိသေးသည်။ နာကျင်စွာ ဆောင့်လှီးခံနေရရင်းမှပင် ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ရမက်စိတ်တွေလဲ ထ လာရလေသည်။ စိတ်ထလာတော့ အဖုတ်ထဲတွင်လည်း စောက်ရည်ကြည်တွေတလကြမ်းထွက်လာကာ ခုနကလိုမျိုး ခြောက်မနေတော့ပါ။ စိုရွဲ၍လာလေပြီ။ .. လီးအဝင်အထွက်က စောစောကလို ကြပ်တောက်မနေတော့ ပဲ ချောချောမွေ့မွေ့ ဖြစ်လာသည်။ နာကျင်မှုက သိသိသာသာ လျော့ပါးလာသည်။ နာကျင်မှု လျော့ လာခြင်းနှင့်အတူ ကောင်းသည့်အရသာက တရှိန်ရှိန်တက်လာသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် နာကျင်၍ မခံမရပ်နိုင်အော်ဟစ်နေသည့်အဖြစ်မှ ကာမအရှိန်ဖြင့် ညဉ့်တွားမြည်တမ်းရသည့်အဖြစ်သို့ တစတစ ပြောင်းလဲလာလေ၏။ လင်မယားနှစ်ယောက် ခုမှ အထာကျသွားကြလေပြီ။ ... " ဘွပ် ဘွပ် ဘွပ် အင့် ဟင့် ဟင့် ... ဦးရယ် ... အင်း ဟင်း .. " နင့်ဖင်ကြီး ကော့ပေးစမ်း တင့်တင့် .. " ဟုတ် .. ဟုတ် .. ဘွပ် ဘွပ် အား .. ဆောင့်ပါ ဦးရဲ့ ... ကောင်းလိုက်တာ ... အား အား " " ဘွပ် ဘွပ် ဖြတ် ဖြတ် " လှီးသံ အော်သံ ညဉ့်သံတွေက တသောသော ညံနေလေပြီ။

ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အရင်လိုမဟုတ်တော့ပဲ အောက်ပေး ကောင်းကောင်းပေးတတ်နေပြီ ဖြစ်ရာ

ကိုသိန်းစိုးအဖို့ ဖော်မပြနိုင်လောက်အောင် အရသာထူးတွေ ခံစားနေရ၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာလည်းပဲ ခါတိုင်းလို ခန့်နှင့်များ ပြန်ကျသွားမလားဟု သူ့လင်တော်မောင်၏ လီးကြီးကို စိတ်ပူနေမိသေးသည်။ သို့ပေမယ့် အကြာကြီး ကြာအောင်ပင် ပြန်မကျပဲ ဆက်တိုက် ဆော်တာခံနေရသဖြင့် စိတ်ထဲ အရမ်း ကျေနပ်ကာ ဖီလင်တွေ အပြတ်တက်နေရလေတော့၏။ တဖက်ခန်းမှ အိပ်မပျော်သေးသော ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် သူ့အစ်မ ကမ္ဘာပျက်မတတ် အော်နေသံများနှင့် လိုးဆောင့်သံများကို အတိုင်းသားပင် ကြားနေရလေသည်။ သစ်သားအိမ်ဆိုတော့ အသံက လုံမှ မလုံ လေသည်ပဲ။ အစ်မဖြစ်သူ ဒီမျှ နာနာကျင်ကျင်အော်တာ တခါမှ မကြားခဲ့ဖူး။ .. ခဲအိုတော်ကြီး ဒီလောက် အဆောင့်ကြမ်းတာလဲ တခါမှ မကြုံခဲ့ဖူး။ .. ခုတော့ တအိမ်လုံးကို သွက်သွက်ခါနေပြီ။ သွားချောင်းရလျှင် ကောင်းမလားစဉ်းစားသေးသည်။ သို့ပေမယ့် သူတို့လင်မယားထုံးစံအတိုင်း မီးက မိုတ်ထားပြီး ဒီညကလည်းပဲ လ မသာသောည ဖြစ်နေလေသောကြောင့် ကောင်းကောင်းမမြင်ရမည့် အတူတူ သွားချောင်းမနေတော့ပဲ အသံတွေကိုသာ အာရုံအပြည့်ဖြင့်ခံစားရင်း စိတ်ကူးပုံဖော်နေလေ တော့သည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် လိုးကောင်းကောင်းနှင့် အသားကုန်လွတ်ကျုံးလိုက်ရာ နာရီဝက်သာသာ ကြာမှပင် သုတ်ရည်တွေဖွီးကနဲပန်းထွက်သွားလေ၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာတော့ ကိုသိန်းစိုး၏ စံချိန်လွန်လီးကြီးနှင့် အားကောင်းမောင်းသန် ဆောင့်ချက်များကြောင့် ထိုအတောအတွင်း ငါးချီဆက်တိုက်ပင် " ပြီး " သွား ရလေတော့သည်။ ပြောရလျှင် အောင်မင်းနှင့် စပ်ယှက်သည်ပင် အောင်မင်းတချို့ဆိုလျှင် ခင်ငြိမ်းတင့် " ပြီး " လှ သုံးချီလောက်သာဖြစ်၏။ .. ခုတော့ ကိုသိန်းစိုး၏စွမ်းရည်ကို ခင်ငြိမ်းတင့် အရမ်းကြီးကို အံ့ဩချီးမွမ်းမိနေလေပြီ။ ဘယ်ကနေ ဘယ်လို ကာမအားတွေ ရလာလေသည်ကိုပင် နားမလည်တော့။ ငါးချီဆက်တိုက် " ပြီး " လိုက်ရသဖြင့် လူကလဲ နုံးချိုခွေခွမ်းသွားပြီဖြစ်ရာ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး လည်း မစဉ်းစားနိုင်ရှာတော့ပါ။ .. ကိုသိန်းစိုး အပေါ်မှလိုမ့်ဆင်းသွားသည်နှင့်ပင် ခင်ငြိမ်းတင့် တချိုးတည်း အိပ်ပျော် သွားရရှာလေတော့၏။ အသံတွေပဲ ကြားနေရသော ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာတော့ အတော့်ကို အနေရအထိုင်ရ ခက်နေရှာလေသည်။ ခဲအိုတော်ကြီး နာရီဝက်ကျော်ကျော်ကြာအောင် မနားတမ်းလှိုမ့်လှိုသွားသည့်အတွက် သူမလည်းပဲ အရမ်းကို စဉ်းစားရ ကြပ်နေမိ၏။ .. တန်တော့ ဆေးကောင်းဝါးကောင်းတွေ တွေ့လာခဲ့ပြီထင်သည်။ သူမသည် အစ်မဖြစ်သူနှင့်အတူ အောင်မင်းနှင့် ပျော်ပါးနေကြဖြစ်ရာ ခုလို အစ်မတယောက်တည်းက အရသာခံရပြီး မိမိကျ လွတ်နေရသည့်အတွက် တမျိုးကြီးဖြစ်နေရလေ၏။ ခဲအို ကိုသိန်းစိုး၏ လီး မည်မျှကြီးသည်ကို ချောင်းကြည့်ခဲ့မှုများအရ သူမ သိပြီးဖြစ်သည်။

ခုလို နာရီဝက်ကျော်အောင်ပင် မနားတမ်းလှိုမ့်ဖြိုနိုင်သည်ဆိုကတည်းက လီးအရမ်းကို တောင်ပြီး မာကြောနေလောက်ပြီ ဆိုတာကို လည်းပဲ သူမ မှန်းဆနိုင်သည်။ ထိုမျှကြီးသောလီးကြီး တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့် မာတောင်နေသည်နှင့် အလိုးခံရလျှင် ဘယ်လောက်တောင်ဆွေမျိုးမေ့သွားမည်ဆိုသည်ကို တွေးယင်း ခင်ငြိမ်းမြင့် ရမက် ဇောတွေ ထန်နေမိ၏။ အိပ်ခန်းထဲပြေးဝင်ကာ ခဲအိုကြီးရှေ့ ကိုယ်တုံးလုံးချွတ်ပြီး ပြလိုက်ချင်စိတ် တဖွားဖွားပေါ်လာသည်။ သည်လိုသာ သွားပြလိုက်လို့ကတော့ ခဲအိုကြီးလည်း ဘာသားနှင့်ထုထား တာမို့လဲ ... သူမကို အပြတ်ပင်ဖိုက်ပေလိမ့်မည်။ ဒါပေမယ့် ဒီလောက်အထိတော့ ခင်ငြိမ်းမြင့် အတင့်မရဲပုံသေးပါ။ ကိုသိန်းစိုးသည် အချိန်အနည်းငယ် အမောဖြေပြီးသည်နှင့် နေ့လည်က အောင်မင်းနှင့်ခင်ငြိမ်းတင့် လိုးနေပုံများကို ပြန်စဉ်းစားမြင်ယောင်ပြီး လီးကြီးပြန်တောင်လာပြန်သည်။

အိပ်ပျော်နေပြီဖြစ်သော ခင်ငြိမ်းတင့်ကို အတင်းနှိုးကာ တက်လိုးပြန်လေသည်။ ..
အိပ်ချင်မှူးတူးဖြစ်နေရင်းကပင် ခင်ငြိမ်းတင့်လည်း လင်တော်မောင့်အလိုကို ကော့နေအောင်ခံရပြန်လေ၏။
သည်တချို့လည်းပဲ ကိုသိန်းစိုး နာရီဝက်သာသာကြာသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်ခမျာမှာတော့
အရပ်ကြီးပြတ်ကိုဖြစ်သွားရာ လေ၏။ ကိုသိန်းစိုးလီးက ခနနှင့် ပြန်တောင်လာပြန်သည်။
မောဟိုက်နေပြီဖြစ်သော ဇနီးသည်ကို နဲနဲသက်ညှာလိုက်သည့်အနေဖြင့် ကိုသိန်းစိုးသည် ဒီတခါတော့
ပေးအိပ်လိုက်တော့၏။ သူ့ကိုယ်တိုင် လည်းပဲ လီးအတောင်သားကြီးနှင့်ပင် အိပ်ပစ်လိုက်သည်။ သို့သော်
သန်းခေါင်ကျော်လောက်တွင်မူ ကိုသိန်းစိုးသည် နေ့လည်ကအဖြစ်ကို အိပ်မက်ပြန်မက်ရင်း
လန့်နိုးလာလေရာ မအောင့်နိုင်တော့ပဲ ခြေပစ်လက်ပစ်အိပ်မောကျနေသော ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ဇွတ်နှိုးကာ
လိုးပြန်လေတော့၏။ ... နောက်တခါ မိုးလင်းကာနီး ကိုသိန်းစိုးနိုးလာချိန်တွင်လည်း လီးက
တောင်လွန်းနေပြန်သောကြောင့် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို နှိုး လိုးပြန်သည်။ ... ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ညဦးပိုင်းတွင်နှစ်ချီ
သန်းခေါင်ယံတွင် တချီ၊ မိုးလင်းခါနီးတွင် တချီ .. စုစုပေါင်း လေးချီလေးလား
အသားကုန်အလိုးခံလိုက်ရသဖြင့် မျော့မျော့သာ ကျန်တော့သည်။ ညဦးပိုင်းလိုးသောနှစ်ချီတွင် ငါးကြိမ်စီ "
ပြီး " ခဲ့ရပြီး သန်းခေါင်ယံအလိုးခံရမှုတွင် သုံးကြိမ် " ပြီး " ကာ မိုးလင်းပိုင်း လင်းဆွဲတွင်တော့
ခြောက်ကြိမ်ထိပင် " ပြီး " ခဲ့ရလေတော့၏။ မိုးလင်းခါနီးခံရမှုက " ပြီး " သည့်အကြိမ် အများဆုံးဖြစ်ကာ
တညလုံးကောင်းကောင်းလည်း မအိပ်လိုက်ရသဖြင့် ထိုအကြိမ်အပြီးတွင်တော့ ခင်ငြိမ်းတင့်
လှုပ်ကိုမလှုပ်နိုင်ရှာတော့ပါချေ။

(7)

ခါတိုင်းဆိုလျှင် နံနက် ငါးနာရီခွဲလောက်ဆို အိပ်ယာထနေကျ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ယနေ့တော့ဖြင့်
ခုနစ်နာရီထိုးလုချိန်ကျမှ အားတင်းကာ မနည်းထယူရလေသည်။ ကိုသိန်းစိုးကတော့ သူ့ပုံမှန်အတိုင်း
ခုနစ်နာရီသာသာတွင် အိပ်ယာမှ နိုးလာသည်။ ညတုန်းက ရက်ရက်ရောရော လိုးခဲ့ကြသောကြောင့်
လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး နွမ်းလျှပ်ပန်းနေကြလေ၏။ အိပ်ယာထ နောက်ကျသော ခင်ငြိမ်းတင့်သည်
ခါတိုင်းလိုပင် ကိုသိန်းစိုးကို မနက်အစောစာ စားဖို့ အမှီ လုပ်ပေးနိုင်တော့။ ခင်ငြိမ်းတင့်လိုပင်
ကိုသိန်းစိုးလည်း အမှန်တော့ အိပ်ယာမှ မထချင်။ .. သို့ပေမယ့် သူ့ထံတွင် အကြံတခုက
ရှိနေလေသောကြောင့် ခပ်စောစောပင် အိမ်မှထွက်လာခဲ့လေသည်။ ဇနီးသည်က နံနက် စာ
လုပ်ပေးလိုက်နိုင်သောကြောင့် လမ်းတွင်တွေ့သော ဆိုင်မှပင် ထမင်းကြော်တပွဲကို ကြက်ဥလုံး နှင့်
ကျကျနနကြော်ခိုင်းကာ စားသောက်ပြီးမှ အလုပ်သို့ သွားလေသည်။ အလုပ်မှ မနက်ပိုင်းနေ့ဝက်
ခွင့်ယူသည်။ ပြီးတော့ဖလင်တလိပ်ဝယ်ပြီး ကင်မရာတွင်ထည့်သည်။ .. သူ့တွင် သူ့ကိုယ်ပိုင် ကင်မ
ရာတလုံးအပြင် အလုပ်မှပေးထားသော အကောင်းစား ကင်မရာတလုံးလည်းရှိသေး၏။ ယနေ့တော့
အလုပ်မှပေးထားသော အကောင်းစား ကင်မရာကို အသုံးပြုရန်စိတ်ကူးထားသည်။ အားလုံးပြီးတော့ အိမ်ကို
အသာပြန်လာခဲ့လေသည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို အောင်မင်းလုပ်သလို ဝတ်လစ်စလစ်ချွတ်ပြီး
နည်းလမ်းမျိုးစုံဖြင့် လုပ်ချင်နေလေပြီ။ .. သို့ပေမယ့် သူ့ဇနီးချောက လင်ငယ်ကျတော့သာ

သဘောကောင်းပြီး သူ့ကျ ငြင်းချင်ငြင်းနေမှာ စိုးရ၏။ ထို့ကြောင့် အောင်မင်းနှင့်ခင်ငြိမ်းတင့်တို့ ဖြစ်ပျက်နေပုံများကို ဓာတ်ပုံ ကျကျနန ရိုက်ယူထားလိုက်နိုင်လျှင် ထိုပုံများကိုပြလျက် ခင်ငြိမ်းတင့်ဘယ်လိုမှ မငြင်းသာအောင် သူခိုင်းသမျှ လုပ်ပေးအောင် စေခိုင်းရန်မှာ ကိုသိန်းစိုး အကြံပင်ဖြစ်ပါသည်။ ပြီးတော့ ကိုသိန်းစိုးတွင် လျှို့ဝှက်ချက်တခုက ရှိနေသေး၏။ တည်တည်တန့်တန့် .. အိန္ဒြေကြီး တခွဲသားနှင့် နေတတ်သော ယောက်ျားကြီးများတချို့တွင် ယုတ်မာညစ်ညမ်းသော ကာမစိတ်များ အတွင်းကြိတ်ရိုနေတတ်ကြပြီး အခွင့်သာလျှင် မိမိအိန္ဒြေသိက္ခာတွေကို ဘေးချိတ်ကာ ထကြွသောင်း ကျန်းတတ်ကြသည့်နည်းတူ ကိုသိန်းစိုးတွင်လည်း အံ့ပုန်းရမက်ဆန္ဒများ ရှိလေသည်။ .. ထိုအထဲမှ တခုသည်ကား သူ့ခယ်မ ငယ်ငယ်ချောချောလေး ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို အရချိုလိုသော ဆန္ဒပင်ဖြစ်ပါ၏။ လူကြီးလူကောင်းဆန်ဆန် နေနေရသဖြင့်သာ ဘယ်လိုမှ မကြံသာ ဖြစ်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အခုတော့ အောင်မင်းနှင့်ခင်ငြိမ်းတင့် ဖြစ်ချင်သလိုဖြစ်ပျက်နေပုံတွေကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူပြီး အကြပ်ကိုင်ချင်သည့်အထဲတွင် ခင်ငြိမ်းမြင့်လေးကို သူချိုင့်နိုင်အောင် သူ့မိန်းမ ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ပါဝင်ကူညီ လှော်ပေးခိုင်းစေဘို့ ရည်ရွယ်ချက်သည်လည်းပဲ တခု အပါအဝင်ဖြစ်ပါ၏။ အောင်မင်းနှင့် ခင်ငြိမ်းတင့် ပယ်ပယ်နယ်နယ်လိုးနေခဲ့ပုံကို မျက်မြင်တွေ့ရပြီးနောက်တွင် ကိုသိန်းစိုး စိတ်ထဲတွင် ငှပ်လျှိုးနေခဲ့သော အတွင်းကြိတ် ကာမစိတ်များက မိုးဦးကျတွင် ပေါ်လာသော မိုးပွင့်ကြီး များအလား အပြိုင်းအရိုင်း ပေါ်ပေါက်ထင်ရှားလာကြလေပြီ။ .. ကိုသိန်းစိုးအနေဖြင့် ထိုဆန္ဒတွေကို ပြည့်ဝရလေအောင် ဖြစ်သည့်နည်းနှင့် ကြိုးစား အားထုတ်ရတော့မည်။ .. မဟုတ်လျှင် သူ ရူးပင်ရူး သွားနိုင်လောက် ပါပေ၏။

ကိုသိန်းစိုးထွက်သွားပြီးသည်နှင့် ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အိပ်ယာထဲပြန်ဝင်ကာ ခွေအိပ်နေမိလေသည်။ ညက အသံတွေနားထောင်ရင်း အချောင်အိပ်ရေးပျက်ခဲ့ရသူ ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာလည်း ရှစ်နာရီထိုးမှပင် နိုးလေ၏။ မျော့မျော့သာကျန်သည့် အစ်မ အခြေအနေကို နားလည်သော ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် မိမိဖာသာ ထွက်ပြီး မုန့်ဟင်းခါးသုံးပွဲထွက်ဝယ်သည်။ .. အိမ်ရောက်တော့ မနေ့ကကျန်သောထမင်းအေးနှင့်ရောပြီး မိမိ တပွဲစားလိုက်သည်။ .. ကျန်နှစ်ပွဲကို ဟင်းရည်သပ်သပ် မုန့်သပ်သပ် ဖယ်ထားပေးသည်။ (၉)နာရီထိုးကာနီးလောက်ရောက်တော့ စားနေကျ ကြောင်ဖား အောင်မင်း ရောက်လာလေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်လည်း အိပ်ယာမှ ထကာ အောင်မင်းနှင့်အတူ မုန့်ဟင်းခါး စားသည်။ စားပြီးသည်နှင့် ခေါင်းကိုက်နေသည်ဟု အကြောင်းပြပြီး ခင်ငြိမ်းမြင့်အခန်းထဲမှ ခုတင်တွေ သွားပြန်ခွေနေလိုက်လေ သည်။ သူမ တကယ်ပင် နားချင်နေပါသေးသည်။ ခါတိုင်းလို အောင်မင်းရောက်လာတာနှင့် ထကြွ လာသော စိတ်တွေ ဒီနေ့တော့ မရှိသေး။ မနေ့က တနေ့လုံး အောင်မင်းနှင့် တနေ့ကုန်နီးပါး လိုးခဲ့ ပြီး ညဘက်ကျတော့ လင်တော်မောင်ကိုသိန်းစိုး၏ အလိုကို တညလုံး ဝက်ဝက်ကွဲမျှ ခံခဲ့ရလေရာ " ဒေါင်း " နေရှာလေပြီ။ အနားယူဘို့ လိုအပ်နေသေးသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာမူ ယမန်နေ့ကလည်း ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့်အောင်မင်း လိုးတာပဲ ချောင်းကြည့်ခဲ့ရပြီး တခါ ညကျပြန်တော့ ခဲအိုတော်နှင့်အစ်မတို့ ခါတိုင်းနှင့်မတူ ထူးထူးကဲကဲ ကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်း လိုးကြသံ များကို နားထောင်နေခဲ့ရသည်ဖြစ်ရာ စိတ်တွေ အထူးပင်နိုးကြွနေသည်။ ထို့ကြောင့် အောင်မင်း စားပြီးသည်နှင့်ပင် ခင်ငြိမ်းတင့်တို့လင်မယားအိပ်ခန်းထဲသို့ အောင်မင်းကို ဦးဆောင် ဝင်ခဲ့လေ၏။ အောင်မင်းအဖို့လည်း

မနေ့က ခင်ငြိမ်းတင့်ကို အပြတ်သမထားသည်ဖြစ်ရာ သည်နေ့တော့ ခင်ငြိမ်း မြင့်ကို တလှည့်ဖြုတ်ချင်နေသည်မို့ ခင်ငြိမ်းတင့် နားလိုမှုကို ဘာမှ စောဒက မတက်တော့ပါ။ ဆန္ဒတွေပြင်းပြနေသော ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် အောင်မင်းကို လက်ဆွဲကာ အိပ်ခန်းထဲသို့ ဦးဆောင် ဝင်လာခဲ့၏။ အထဲရောက်သည်နှင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်က အောင်မင်းကိုဖက်ကာ နှုတ်ခမ်းချင်းဖိကပ် နမ်း စုပ်လေတော့သည်။ အာသာ ငမ်းငမ်းကို နမ်းခြင်းဖြစ်ပါ၏။ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ တကယ်ကတော့ အောင်မင်းနှင့်ခင်ငြိမ်းတင့် မငြိမ်တည်းက ငြိနေခဲ့ရသည့် " ဖောက်သည် " များဖြစ်ရာ ရှက်ရွံ့နောက်တွန့်နေစရာ မလို။ ပွင့်လင်းရဲတင်းစွာ လုပ်လိုရာ လုပ်နိုင် လေသည်။ ရမက်ဇောတွေ ထန်နေသော ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် ခပ်ကြမ်းကြမ်းကို နမ်းလေ၏။ သူမ၏ လျှာလေးကို ထိုးထုတ်သည်။ အောင်မင်းက အလိုက်သိစွာ ပါးစပ်ကို ဟပေးထား၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့်က အောင်မင်း ပါးစပ်ထဲ သူမလျှာလေးကို ထိုးသွင်းကလိသည်။ အောင်မင်းက မိမိပါးစပ်ထဲရောက်လာ သော ခင်ငြိမ်းမြင့် လျှာလေးကို အသာစုပ်နေ၏။ တကယ်တော့ ဒီလို လျှာခြင်းထိုးကလိ နမ်းစုပ်မှု ကို အောင်မင်းကပင် ဒီကောင်မလေးကို သင်ပေးထားခဲ့ခြင်းပါ။ ... လျှာခြင်းထိုးကလိ နမ်းစုပ်ရင်းမှပင် ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် အောင်မင်း၏ အကျီကြယ်သီးများကို လက် နှစ်ဖက်ဖြင့် ဖြုတ်သည်။ ကြယ်သီးများပြုတ်ပြီး ရှပ်အကျီပွင့်ထွက်သွားသောအခါ အောင်မင်းရင်ဘတ် ကို လက်ဝါးနုနုလေးများဖြင့် ပွတ်သပ်သည်။ အောင်မင်းသည် အတွင်းခံစွပ်ကျယ်တွေ အောက်ခံ ဘောင်းဘီတွေ ဘယ်တော့မှမဝတ်တတ်သူမို့ ရှပ်အကျီ ဟသွားသည်နှင့် ရင်ဘတ်က ဟင်းလင်း ပင် ပေါ်လာလေ၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် အောင်မင်းပုဆိုးကိုလည်း ဆွဲချွတ်ပြစ်လိုက်သည်။ ပုဆိုးကွင်းလုံးပုံကျ သွားသည်နှင့် ဗလာကျင်းသွားသော အောင်မင်း၏အောက်ပိုင်းမှ ဖင်မည်းမည်း ကြီးများကို လက်ဖြင့်ကိုင်တွယ်ဖြစ်ညစ်သည်။

အောင်မင်းကိုယ်လုံးက ကြွက်သားတွေနှင့် ကျစ်ကျစ် လျစ်လျစ်ဖြစ်ရာ ဖင်ကြီးများကလည်း ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ်နှင့် ကိုင်လို့ကောင်းသည်။ အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းမြင့် ဦးဆောင်ခေါ်ရာ အလိုက်သင့်လိုက်ပါရင်း အသာဇိမ်ခံနေလေ၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့် ငြိပြီးနောက်ပိုင်းတွင် သူ့စိတ်တွေက ခင်ငြိမ်းတင့်အပေါ် ပိုသာယာနေမိခဲ့သည်။ ဟိုအရင် ခင်ငြိမ်းမြင့်နှင့်စိတ်တိုင်းကျ ရှေ့ရော့နောက်ပါ လိုးနေချိန်ကတည်းက ရင်ထွားထွား ဖင်ကားကား ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ဘယ်လိုများ ရအောင်လိုးရပါဟု အကြံထုတ်နေခဲ့ရသည် မဟုတ်လား။ ဒီတော့လည်း ကံအခွင့်သင့်ပြီး ခင်ငြိမ်းတင့်ကိုပါ အပီအပြင်လိုးနိုင်ခွင့် ကြုံလာလေသောအခါ သူ့စိတ်တွေက နောက်မှရသော မယားအသစ်ကလေးလို ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ပိုမို စိတ်ပါနေမိခြင်းပဲ ဖြစ်ပါသည်။ သို့ပေမယ့် ခင်ငြိမ်းမြင့်က ငယ်ရွယ်သည်။ တကုန်စိတ် ပိုပြင်းထန်သည်။ ခုပင်ကြည့်လေ .. ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ဘယ်လောက်ပဲ လိုင်းသွင်းထားပြီးပြီ ပြောပြော အခု ခင်ငြိမ်းမြင့်လုပ်နေသလိုမျိုး သူမကပဲ ဦးဆောင်ခေါ်ငင် နှိုးဆွတာမျိုးကျတော့ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ မရှိ။ သူက စမှ တက်တက်ကြွကြွ တုန်ပြန်တာပဲ ရှိသည်။ ခုလို မိန်းကလေးက စတင် နှိုးဆွပြီး ဦးဆောင်ခေါ်သွားတာကို ခံရတာကလဲ အရသာ တမျိုးရှိသည်ပင်။ ... ဒါကြောင့် အောင်မင်းမှာ ခင်ငြိမ်းမြင့်ကိုလည်း မပစ်ပယ်နိုင်။ .. အောင်မင်း အတွေးကောင်းကောင်းနှင့် ဇိမ်ယူနေစဉ်မှာပင် ခင်ငြိမ်းမြင့်က ပါးစပ်ချင်းခွာလိုက်ကာ အောင်မင်းကို ခုတင်စောင်းတွင် ထိုင်မိသည်အထိ အသာတွန်းပို့သည်။ အောင်မင်းက ခုတင်စောင်း တွင် ထိုင်ရင်း ကြယ်သီးပြုတ်နေသော ရှပ်အကျီကို ချွတ်ပစ်လိုက်သည်။ ဗလာကျင်းနှင့်ပြီးဖြစ်သော အောက်ပိုင်းမှ

လီးကြီးကတော့ ထောင်းကန် ထောင်တက်လာလေ၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် အောင်မင်းကို ညတုတုလေး ကြည့်ရင်း သူမကိုယ်ပေါ်မှ အဝတ်အစားများကို စတင်ချွတ်ခွာလေတော့သည်။

ကိုသိန်းစိုး (၉)နာရီကျော်ကျော်လောက်တွင် အိမ်ပြန်ရောက်လာသည်။ အနီးပါတ်ဝန်းကျင်ကို အသာလှည့်ပါတ် အကဲခပ်သည်။ အိမ်တံခါးများပိတ်ကာ တိတ်ဆိတ်နေ၏။ အပြင်ကကြည့်လျှင် ဆိတ်ငြိမ်နေသလောက် အိမ်ထဲတွင်တော့ ကာမမှန်တိုင်းကြီး တိုက်ခတ်နေမှာကို ကိုသိန်းစိုး သိပြီးဖြစ်သည်။ ကိုသိန်းစိုး အိမ်ပေါ်သို့ အသာတက်လာခဲ့သည်။ တံခါးက မနေ့ကလိုပင် စေ့ယုံသာ စေ့ထားသည်။ ရုံးပိတ်ရက်မဟုတ်သာ နေ့များတွင် ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်းထုံးစံအတိုင်း လူနေရပ်ကွက်အတွင်း လူဝင်လူထွက် မရှိသလောက်ဖြစ်ကာ တိတ်ဆိတ်နေပေရာ ခင်ငြိမ်းတင့်တို့အနေဖြင့် တခြားဘာမှ အနှောင့်အယှက်မရှိနိုင်ဟု စိတ်ချယုံကြည်လျက် တံခါးကို စေ့ယုံသာ စေ့ထားတတ်တာ အကျင့်ပါ နေလေပြီ။ ဟိုအရင်ကတော့ ပိတ်ပိတ်ထားတတ်ပါ၏။ အောင်မင်းက သူတို့ညီအစ်မ တဦးကိုလိုး သည့်အခါ နောက်တဦးက ဈေးအပြန်အဆင်သင့် ချောင်းနိုင်အောင် တံခါးစေ့ယုံစေ့ထားခိုင်းလေ့ရှိခဲ့ ရာမှ အကျင့်ပါသွားခြင်းပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် စေ့ထားသော တံခါးကို အသံမမြည်အောင် အသာတွန်းဖွင့်ကာ အိမ်ထဲသို့ ခြေဖော့ ဝင်လာသည်။ သူ့တိုက်ပုံက လက်ဆွဲအိတ်ထဲ ခေါက်သိမ်းထားပြီးသား။ .. ဧည့်ခန်းထဲတွင် မည်သူ မှ မရှိ။ .. ကိုသိန်းစိုးက သူ့လက်ဆွဲအိတ်ကို စားပွဲပေါ်အသာချသည်။ ဖလင်အဆင်သင့် ထည့်ထား သော ကင်မရာကို ထုတ်ယူသည်။ ထို့နောက်တော့ ကင်မရာကိုင်လျက် ဧည့်ခန်းမှ အိပ်ခန်းဘက်သို့ ချွတ်နင်းသံနှင့် ချဉ်းကပ်သွားလေသည်။ ကိုသိန်းစိုး ရင်တွေ လှုပ်ရှားနေ၏။ အိပ်ခန်းထဲတွင် အောင်မင်းတယောက် မိမိမယားချောလေး ကို အပီဆော်နေလေပြီလား။ ဒါမှမဟုတ် မစပ်ယှက်မီ အစပျိုးသည့်အနေဖြင့် ပွေ့ဖက်နမ်းရှုပ် နူးနပ် နေကြလေပြီလား။ .. မနေ့တုန်းကလိုပင် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ရင်ခုန်စရာ ဝတ်လစ်စလစ်ကိုယ်လုံးကြီး ဖြင့် တွေ့ရလေမည်လား ... စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးတွေးလာလေသည်။ နားပါးသော ကိုသိန်းစိုးသည် အိပ်ခန်းထဲမှ လူနှစ်ယောက်အသက်ရှူသံများကို စ ကြားရသည်။ သို့သော် အသက်ရှူသံမှလွဲပြီး တခြားဘာသံမှမကြားရသေး။ လိုးသံဆော်သံတွေလဲ မကြားရ။ နမ်းသံစုပ်သံတွေလဲ မကြားရ။ ဘာတွေလုပ်နေကြသနည်း ... ။ အရမ်းကိုသိချင်လာသည်။ အိပ်ခန်းတံခါးဝနားသို့ ကိုသိန်းစိုး ရောက်လေပြီ။ အိပ်ခန်း တံခါးက ပိတ်မထား၊ ခန်းဆီးတော့ ချထားသည်။ ခန်းစည်းက သေသေသပ်သပ် မရှိ။ အထူးတလည်အားမထုတ်ရပါပဲနှင့် အိပ်ခန်းထဲ အလွယ်ပင်ချောင်းကြည့်လို ရသည်။ နှစ်ယောက်အိပ်ခုတင်ကြီး၏ စောင်းတနေရာတွင် အောင်မင်းထိုင်နေ၏။ အောင်မင်းကိုယ်ပေါ်တွင် အဝတ်အစားမရှိ။ .. လီးကြီးကလဲ မတ်ထောင်လျက်။ ခုတင်ရှေ့ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် မတ်တပ်ရပ်နေသူကား .. ကိုသိန်းစိုးထင်ထားသလို သူ့မိန်းမ ခင်ငြိမ်း တင့် မဟုတ်ပဲ ခယ်မချောလေး ခင်ငြိမ်းမြင့် ပါတကား ။

ကိုသိန်းစိုး အတော်ပင် အံ့ဩသွားရသည်။ မျက်လုံးကိုဖြိုကာ သေသေချာချာ စူးစိုက်ကြည့်သည်။ .. မမှားပါ .. ခင်ငြိမ်းမြင့်မှ ခင်ငြိမ်းမြင့် အစစ်။ ညီအမနှစ်ယောက်စလုံးကို အပိုင်ကိုင်ထားနိုင်သော အောင်မင်းကို အားကျသလိုလို မနာလို သလိုလိုဖြစ်သွားရတော့သည်။ သူ့ခယ်မချောကို သူမှ မကြံ ရသေးခင်

သူကောင့်သားက ဦးနေပြန်ပြီကော ... ။ သို့ပေမယ့် သေသေချာချာ စဉ်းစားလိုက်တော့ ဒါသည် ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို မိမိလည်း စိတ်ကြိုက် လိုးနိုင်ဆော်နိုင်ဘို့ အခွင့်အလမ်းကြီး ပွင့်နေခြင်းပင်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်သွားသည့် အခါတွင်တော့ ကိုသိန်းစိုး အောင်မင်းကိုပင် ကျေးဇူးတင်မိသလိုလို။ .. ကိုသိန်းစိုးချောင်းကြည့်ချိန်တွင် ခင်ငြိမ်းမြင့်က သူမကိုယ်ပေါ်မှ အဝတ်တွေကို ချွတ်ခွာချနေချိန်ဖြစ် သည်။ ကိုသိန်းစိုးအနေဖြင့် ခယ်မချော အဝတ်ချွတ်ပုံကို အစမှ စတင်ကြည့်မြင်နိုင်ခဲ့လေသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် အာဂျီနိုမိုတို စာတမ်းပါ တီရှပ်အဖြူရောင်နှင့် တက်ထရွန်ထမီနက်ပြာရောင်တို့ကို ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။ ပထမဆုံး တီရှပ်ကို အောက်နှုတ်ခမ်းစကိုကိုင်ပြီး ခေါင်းပေါ်သို့ ဆွဲမ တင် ချွတ်သည်။ အောင်မင်းမရိုးမရွ ဖြစ်စေရန် ခင်ငြိမ်းမြင့်က တတ်နိုင်သမျှ ခပ်ဖြေးဖြေးလေး ဆွဲချွတ် ခြင်း ဖြစ်၏။ တီရှပ် အပေါ်သို့ကြွတက်သွားမှုနှင့်အတူ အတွင်းခံဝတ်ထားသော ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ အပေါ်ပိုင်းလေးက တဖြေးဖြေးပေါ်လာသည်။ ရှေ့မှထိုင်ကြည့်နေသော အောင်မင်းသာ မက ချောင်း ကြည့်နေသော ကိုသိန်းစိုးပါ စိတ်လှုပ်ရှားစရာဖြစ်လို့နေရ၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့် ဝတ်ထားသည်က အတွင်းခံဖော်လီ။ .. ခါးတိုပုံဆန်း ဘော်လီလေးဖြစ်ရာ ထမီထက်ဆင်နှင့် ဘော်လီအောက်နားစ အကြားတွင် ခါးသားလေးက လက်သုံးလုံးသာသာလောက် ပေါ်နေ၏။ ပေါ်နေသော ခါးသားလေး များက ဝင်းအိနေကြသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် ချွတ်ပြီးသောတီရှပ်ကို အောင်မင်းမျက်နှာဆီ ပစ်ပေါက်ထည့်လိုက်၏။

အောင်မင်းက ရီပြီး ဆီးဖမ်းကာ သူ့ဘေးနား ခုတင်ပေါ် ပစ်ချလိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် ဇာဘော်လီကို ဆက်ချွတ်၏။ နောက်ကျောချိတ်တပ် အမျိုးအစားဖြစ်လေရာ သူမ၏လက်နှစ်ဖက်ကို နောက်ပစ်ကာ နောက်ကျောချိတ်များကို ဖြုတ်သည်။ .. ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် ရိုးရိုးဖြုတ်နေခြင်းမဟုတ်။ .. ပြီးယောင်ယောင်မျက်နှာပေးလေးနှင့် ညှုတုတု မျက်စလေးချီကာ တဖြည်းဖြည်းချင်းဖြုတ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်နေသော အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ ညှုတုတု အမူအယာလေးများကို အကုန်မြင်ရသည်။ နောက်ဖက်မှ ချောင်းကြည့်နေသော ကိုသိန်းစိုးမှာမူ မြင်နိုင်စွမ်းမရှိ။ သို့ပေမယ့် ဇာဘော်လီနောက်ကျောချိတ်များ ဖြုတ်နေပုံကိုတော့ အသေအချာမြင်ရသည်။ တဖြည်းဖြည်းချင်းဖြုတ်နေခြင်းဖြစ်သည့်အတွက် ချိတ်တခုပြုတ်သွားလေတိုင်း ကိုသိန်းစိုးရင်ထဲ တခါ ဒိန်းကနဲ ဖြစ်ဖြစ်သွားရလေသည်။ နားထဲတွင် ဘော်လီချိတ်ပြုတ်သွားသံ ထောက်ကနဲ ထောက်ကနဲကိုပင် ပီပီသသ ကြားနေရသလို ခံစားရလေ၏။ ချိတ်တခုပြုတ်သွားလေ .. ဘော်လီက ပိုလျော့ရဲရဲဖြစ်လာလေ .. ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ ပြည့်တင်းလှပသော အသားစိုင့်တို့က ပိုပြီး ပေါ်လာလေလေ ဖြစ်နေလေတော့သည်။ ခယ်မလေးကို အရချိုင်လိုနေသော ကိုသိန်းစိုးသည် ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ ဇာဘော်လီချိတ်ဖြုတ်နေပုံကို သေသေချာချာပင် ကြည့်နေမိသည်။ သူ့လီးကြီးကလည်း ပုဆိုးအောက်မှ ထိုးထိုးထောင်ထောင် ဖြစ်လာနေပြီ။ ဇာဘော်လီနောက်ကျောချိတ်များ အကုန်ပြုတ်သွားလေပြီ။ .. ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် ဇာဘော်လီကို အသာဆွဲခွာကာ ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ လှမ်းပစ်လိုက်သည်။ သည်တော့ ကိုယ်ကို လှည့်ပြလိုက်သလိုဖြစ်ကာ လှပဝင်းအိသောနို့အုံလေးများကို ကိုသိန်းစိုးပါ သေသေချာချာ မြင်လိုက်ရ၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့်က ထမီလေးကို ဆက်ချွတ်သည်။ ဇာဘော်လီတုန်းက ဖြေးဖြေးလေး အချိန်ယူကာ ချွတ်ခဲ့သော ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် ထမီကျတော့ ချွတ် ချလိုက်သည်မှာ မြန်မှမြန်။ .. ဖြုတ်ဆို ကွင်းလုံးချွတ်ချလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ချွတ်ပြီးသွားသည်နှင့် စွေ့ကနဲဆို ခုတင်ပေါ်လှမ်းတက်သွားပါလေတော့သည်။ သူမသည် ကိုယ်လုံးတီးတော့

မဖြစ်သေးပါ။ ပင်တီဘောင်းဘီဖြူလေးတော့ သူမခါးတွင် ရှိနေပါသေးသည်။

အောင်မင်းက ဝတ်လစ်စလစ်ဖြစ်လုနီးပါး ခင်ငြိမ်းမြင့်ကိုယ်လုံးလေးကို အားရပါးရပင် ဆီးကြို ပွေ့ဖက်လိုက်၏။ နှစ်ယောက်သား ထပ်လျက် ခုတင်ပေါ် လဲကျသွားကြလေသည်။

ခင်ငြိမ်းမြင့်အဝတ်ချွတ်တာကို ကြည့်ကောင်းကောင်းနှင့် ရပ်ကြည့်နေမိသော ကိုသိန်းစိုးသည် သူ့လက်ထဲကိုင်ထားသော ကင်မရာကိုပင် မေ့လျော့နေမိခဲ့၏။ အခုမှ သတိရသွားကာ ခုတင်ပေါ်လဲကျနေသော အောင်မင်းနှင့်ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို အသေအချာလှမ်းချိန်သည်။ ရိုက်ကွင်းကောင်းသွားသည်နှင့် ရိုက်ယူရန် အသင့်ပြင်သည်။ ကင်မရာက အကောင်းစားဖြစ်သဖြင့် အတန်အသင့်အလင်းရောင်လေး ရှိနေလျှင်ပင် ဖလက်ရှိုမီး မသုံးပဲ ပုံကောင်းကောင်းပေါ်အောင် ရိုက်ယူနိုင်ပါ၏။ အောင်မင်းက ခုတင်ပေါ်တွင် ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို ပက်လက်လေးဖြစ်သွားအောင် လုပ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ကိုသိန်းစိုးသည် ခင်ငြိမ်းမြင့်၏နို့အုံရင်သားများကို သေသေချာချာနှင့်ကြာကြာ မြင်ခွင့် ရ သွားလေ၏။ လက်ထဲမှ ကင်မရာကို ဖွန်းမိ ဆွဲကာ ခင်ငြိမ်းမြင့်ရင်သားများကို ဆွဲယူချိန်လိုက်ရာ ပီပီပြင်ပြင် အနီးကပ်ကြည့်နေသည့်ပမာ မြင်ရလေပြီ။ .. ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် သူ့အစ်မ ခင်ငြိမ်းတင့် လောက်တော့ ရင်သားထွားထွားကြိုင်းကြိုင်းကြီး မဟုတ်လှ။ သို့ပေမယ့် သူ့အရွယ်နှင့်သူ ကြည့်လို ကောင်းစွာ မို.မို.ဝန်းဝန်းရှိလေသည်။ နို့.သီးခေါင်း နီနီလေးနှစ်ခု ဝေါက်တောက်ထောင်နေပုံက ဖြင့် မြင်သူ အသည်းယားစေလောက်ပါ၏။ အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းမြင့်နို့အုံနှစ်ခုကို ဘယ်ညာ စုံကိုင် ကာ ခပ်တင်းတင်းညှစ်သည်။ လက်ချောင်းများကြားမှ နို့အုံသားလေးတွေပင် ပြုထွက်လာရအောင်ကို ခပ်တင်းတင်းညှစ်ခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ကိုသိန်းစိုး ရင်တွေတုန်လာသည်။ ထိုသို့ အပီအပြင်နို့ညှစ်နေပုံကို တပုံရအောင် ရိုက်ယူထားလိုက်၏။

အောင်မင်းက ဘယ်ဘက်နို့.သီးခေါင်းလေးကို အသာကုန်းပြီး လျှာနှင့်ရက်ပေးသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့် တဟင့်ဟင့်ဖြစ်လာ၏။ နဂိုချွန်သောနို့.သီးခေါင်းလေးများက တင်းမာကာ ထောင်တက်လာလေသည်။ အောင်မင်းသည် လေးငါးဆယ်ချက်ခန့် လျက်ပေးပြီးနောက်တွင်တော့ ထောင်တက်ချွန်ကော့နေသော နို့.သီးလေးကို ပါးစပ်ဖြင့်ကုန်းဟပ်ကာ အားရပါးရစို.လေ၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့် ရင်လေး ကော့တက် လာ သည်။ .. အောင်မင်းဆံပင်တွေကို လက်ဖြင့် ထိုးကိုင်ပွတ်ဆွဲသည်။ .. " အားပါးပါး ... ကိုကိုရဲ့ ။ .. စို.စမ်းပါရှင် .. အားရပါးရစို.စမ်းပါ။ အာ .. ဟာ ဟာ ... စို. စို. .. နှစ်ဖက်လုံးကိုစို.ပါ ကိုကိုရဲ့။ .. ညှစ်လဲညှစ်ပေးဦးလေ .. ခုနတုန်းကလို ... အင်း ဟင်း ဟင်း " ပါးစပ်မှလည်း အာသာငမ်းငမ်း ရမက်ပြင်းပြင်း ဖွင့်ဟပြောဆိုမိလေပြီ။ နို့အုံနှစ်ခုကို တလှည့်စီပြောင်းစို.လိုက် ကျန်တဖက်မှ နို့.သီးခေါင်းထိပ်လေးကို လက်ညှိုးလက်မ နှင့် ပွတ်ခြေလိုက်လုပ်ပေးနေရင်းက ပင် ခင်ငြိမ်းမြင့်ပင်တီလေးကို အောင်မင်း လှမ်းဆွဲချွတ်လိုက်ပြန်၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့်ကလည်း အလိုက်သင့်ပင် ဖင်ဆုံကြီးအသာကော့ပေးလေတော့ လွယ်လွယ်ကူကူ နှင့်ပင် ကျွတ်သွားလေသည်။ အခုတော့ ခင်ငြိမ်းမြင့် ဝတ်လစ်စလစ် ကိုယ်တီးလုံး ဖြစ်သွားပေပြီ။ အောင်မင်းက ပင်တီချွတ်ပေးပြီးသည်နှင့် ခေါင်းကိုအောက်စိုက်ကာ ခင်ငြိမ်းမြင့်စောက်ပတ်လေးကို လှမ်းရက်တော့၏။ အောင်မင်းခေါင်းက ပေါင်ကြားထဲတိုးဝင်သွားသည်မို့ ကိုသိန်းစိုးမှာ ခယ်မ လေး စောက်ပတ်ကို ကြာကြာမမြင်လိုက်ရပါ။ ဖြတ်ကနဲမြင်လိုက်ရသည်လေးကပင် မို.မို.ဖောင်းဖောင်း နှင့် အတော်ရင်ခုန်စေပါ၏။

အောင်မင်းက ချက်ခြင်းတန်း မရက်သေး။ .. နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုကို အသာဖြိုကာ လေခပ်ပြင်းပြင်း

တချက်နှစ်ချက် မှတ်သွင်းလိုက်သေးသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် ဖင်ဆုံကြီး ကြွတက်ပြီး တုန်သွား၏။ လေ တွေက သားအိမ်ထဲထိတောင် ရောက်သွားသလားမှတ်ရအောင်ကို အောင်မင်းမူတ်အားက ကောင်းလှ ပေသည်။ ပြီးတော့မှ စောက်ပတ်ရက်ခြင်းလုပ်ငန်းစလေတော့၏။ ပထမဆုံး ပတ်လည်တွင် ပေါက် နေသောအမွှေးနုလေးများကို ဖိရက်ပေး၏။ ထို့နောက်မှ နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုကို ဆွဲဖြိုကာ ပြူးထွက် လောလေသော စောက်ခေါင်းထဲသို့ လျှာကို ဇောင်းတိုက်သွင်းကာ ရက်ပေးသည်။ အဖုတ်ပေါ်တွင် လျှာကို ပြားလိုက်ကပ်ပြီးတော့လဲ အားရပါးရ ရက်တင်ပေးသေး၏။ တပျပ်ပျပ် အသံတွေ ဆူညံနေ တော့သည်။ ကိုသိန်းစိုးအနေဖြင့်တော့ ရက်နေမှုကို သေသေချာချာ မမြင်ရပါ။ သို့ပေမယ့် ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ ပေါင် ကြားတွင် အောင်မင်းမျက်နှာကြီး ကပ်လျက် ခေါင်းတလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေပုံ၊ .. ခင်ငြိမ်းမြင့် ဖျတ်ဖျတ် လူးနေပုံ နှင့် တပျပ်ပျပ်အသံတွေကိုတော့ ကောင်းကောင်းမြင်ရ ကြားရသည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် ခုထိ တခါမှ အဖုတ်မလျက်ဖူးသေးပေ။ ဒီညီအစ်မ နှစ်ယောက်ကို အဖုတ်လဲ ရက်ပေးရဦးမည်ဟု စိတ်ထဲ တေးထားလိုက်လေ၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့်အဖုတ်ကြီးကတော့ အောင်မင်းအပီအပြင်ရက်ပေးနေမှုကြောင့် ဖောင်းသထက်ဖောင်းကာ စောက်ရည်ကြည်လေးတွေလဲ ယိုကျလာလေပြီ။ အောင်မင်းက ယိုကျလာသော စောက်ရည်ကြည်များ ကို အငမ်းအရပင် လျှာဖြင့်သိမ်းကာ စုပ်ယူသောက်မျိုချနေ၏။ စောက်ရည်ကြည်နဲ့ မွှေးမွှေးလေးများ က အောင်မင်းကို ကာမအားပိုတိုးလာစေသည်။ စုပ်တာရက်တာ ပို အသက်ပါလာစေလေသည်။ စောက်ပတ်ရက်ပေးခြင်းသည် မိန်းမများကို ထွန်ထွန်လူးအောင်ပင် ရမက်ဇောထန်လာစေသော အကောင်းဆုံးနည်းတခုဖြစ်သည်ကို အောင်မင်းကောင်းကောင်းသိ၏။ ထို့ကြောင့်လည်းပဲ သူနှင့် " ဖြစ် " သော မိန်းမမှန်သမျှ စောက်ပတ်ကို အပီရက်ပေးနေကြဖြစ်သည်။ ယခုလည်း ခင်ငြိမ်းမြင့် မှာ အောင်မင်း၏ ရက်ရက်ရောရော ရက်ပေးနေမှုကြောင့် ကာမဆိပ်တွေ ငယ်ထိပ်ထိ တက်နေရ လေပြီ။ သူမဖင်ဆုံကြီးသည် မွေ့ယာထက် တတောင်လောက်ပင် မြောက်ကြွတက်လာနေလေ၏။ ခေါင်းလေးကတော့ ဘယ်ညာယမ်းခါနေသည်။ စောက်စေ့လေးကတော့ ပြူးထွက်လာနေသည်သာ မက တဆတ်ဆတ်ပင် တုန်နေသေး၏။

အောင်မင်းက ထိုစောက်စေ့လေးကို လျှာဖျားနှင့် ဖိကာ ဝိုက်ကာ ရက်ပေးပြန်သည်။ သူသည် တက်မလိုးသေးခင် စောက်ပတ်ရက်ပေးခြင်းဖြင့်ပင် ခင်ငြိမ်း မြင့်ကို တချီ " ပြီး " အောင် လုပ်မည်ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထား၏။ ထို့ကြောင့် အဓိက အကြောဆုံ ဖြစ်သော စောက်စေ့ကို အပီအပြင်ပင် ရက်လေသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့် ဘယ်လိုမှ မနေနိုင်တော့ .. ။ ဘလောင်ဆူဝေလာသော ရမက်ဇောတို့ကို ထိန်းချုပ်လို မရတော့ .. ။ " အား ... ဟင့်ဟင့် ။ ရက်ပါ ကိုကိုရဲ့ ... စုပ်လဲစုပ်စမ်းပါ ... အောင်မယ်လေးလေးလေးလေးနော် ... ကျွန်မ ပြီး တော့မယ်ရှင့် စုပ် စုပ် ... အစေ့ကို နာနာစုပ်စမ်းပါရှင် ဟီး .. ရှိုး ... " နောက်ဆုံးတော့ ခင်ငြိမ်းမြင့်တစ်ယောက် တကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်တုန်ကာ တွန့်လိန်ကော့ပျံပြီး " ပြီး " သွားရလေတော့သည်။ စောက်ပတ်ထဲမှ စောက်ရည်ကြည်တွေ ဒလဟော ထွက်ကျလာရာ အောင်မင်းက မလွတ်တမ်း ဖမ်းယူသောက်မျိုပြစ်လိုက်သည်။ အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းမြင့် စောက်ပတ်လေးကို အသာခပ်ဖြည်းဖြည်း ဆက်ပြီး ရက်ပေးနေ၏။ တုန်တခိုက်ခိုက် ဖြစ်နေသာ ခင်ငြိမ်းမြင့် ငြိမ်သက်သွားမှပင် ပေါင်ခွကြားမှ မျက်နှာခွာတော့သည်။ ထို့နောက် အိပ်ယာပေါ်လှဲချသည်။ သူ၏ ငပဲချောင်းကြီးက မိုးမျှော်လျက် ... ။ " ကဲ ... အခု မြင့်မြင့် စုပ်ပေးရမယ့် အလှည့် ရောက်ပြီ ... " အောင်မင်းက

ခပ်ပြုံးပြုံးပြောလိုက်၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့် လှဲနေရာမှ အားယူ ကုန်းထသည်။ အောင်မင်း ခါးဘေးနားတွင် ခူးထောက်ကာ အသာ ထိုင်ချသည်။ အောင်မင်းလီးတံကြီး အရင်းကို ညာလက်ဖြင့် အသာဆုပ်ကိုင်သည်။ ဘယ်လက်က ငွေးဥများကို အသာပွတ်သပ်ပေးသည်။ သူမမျက်လုံးလေးများက မှေးစင်းလျက် လီးချောင်းကြီးကို မက်မောမှု အပြည့်ဖြင့်ကြည့်နေလေ၏။ ကိုသိန်းစိုးသည် ကင်မရာကို အသာချိန်ရင်း မြင်ကွင်းအကောင်းကို စောင့်နေသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်ခေါင်းလေးက အောက်သို့ စိုက်ကျလာ၏။ သို့ပေမယ့် ကိုသိန်းစိုးထင်နေသလို မဟုတ်ပဲ အောင်မင်းလီးတံကြီးကို မစုပ်သေး။ .. ငွေးဥတလုံးကို ဖမ်းဟပ်လိုက်ကာ မြွတ်ကနဲမြည်အောင်စုပ်ပေး လိုက်ခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ပါးစပ်ထဲဝင်လာသော ငွေးဥကို လျှာဖြင့်လည်း အသာပတ်ကာ ရက်ပေး နေသေးသည်။ လီးတံအရင်းတွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်ကတော့ ဝှင်းတိုက်သလို အသာလှုပ်ရှား ပေးနေလေ၏။

အတော်ကြာတော့ ပါးစပ်ထဲမှ ငွေးဥကိုထုတ်ပစ်ပြီး နောက်တလုံးကို အလားတူ စုပ် ပေးပြန်သည်။ သည်တခါတော့ ငွေးဥကို သွားဖြင့်ပါ မနာမကျင် တဖတ်ဖတ် ကိုက်ပေးနေသေး၏။ ငွေးဥနှစ်လုံးကို တဖက်စီပြောင်းကာ အတော်ကြာ စုပ်ပေး ရက်ပေး ကိုက်ပေးနေပြီး နောက်တွင်မူ ခင်ငြိမ်းမြင့် ပါးစပ်က လီးတံအချောင်းကြီးဘက် ရောက်လာပြန်လေသည်။ အရင်းဘက်မှ စတင်ကာ လျှာလေးနှင့်ထိပြီး ရက်လာပေးသည်။ လျှာသည် လီးတံထိပ်သို့ တဖြည်းဖြည်း ရောက်လာလေ၏။ အောင်မင်း အံတကြိတ်ကြိတ်ဖြစ်နေရသလို ကိုသိန်းစိုးလည်း ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်း ခုန်နေလေသည်။ ဓာတ်ပုံတွေလည်း ကျကျနန ရိုက်ယူသည်။ ငွေးဥတွေ စုပ်နေတုန်းက တပုံ ... အခု လီးတံလုံးပါတ် ကို ရက်ပေးနေပုံက တပုံ .. ။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်က အပေါ်ဘက်သို့ တက်လာသည်။ နီရဲပြီလန်နေသော လီးအစ်ကြီးကို လျှာဖြင့်ပတ်ကာ ရက်ပေးနေပြန်သည်။ လီးတံအစ်ထိပ်မှ သုတ်ရည်ထွက်ရာ ဟတတ အပေါက်လေး ကိုတော့ လျှာဖျားလေးဖြင့် ကျကျနန ဖိထိုးထည့်သည်။ .. မကြာမီ အောင်မင်း လီးတံကြီးကော ငွေးဥတွေပါ တံတွေးတွေဖြင့် ရွဲရွဲစိုလာတော့သည်။ ရုတ်တရက်ဆိုသလိုပင် ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် အောင်မင်း လီးတံကြီးကို ပါးစပ်ထဲ အကုန်ဝင်သွားသည် အထိ ဆတ်ကနဲ ဖမ်းကာ ဟပ်ထည့်လိုက်ပြီး အားရပါးရ အာခေါင်ခြစ်ကာ စုပ်ထည့်ပေးလိုက်၏။ " အား တယ်ကောင်းကွာ ... စုပ်စုပ် .. အားရပါးရ ဆက်စုပ်စမ်း မြင့်မြင့် .. " အရသာအပြတ်တွေ သွားသော အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းမြင့် ဆံပင်တွေကို ခပ်နာနာလှမ်းဆွဲကာ ပြော လိုက်၏။ သူ့ခါးနှင့် ခြေထောက်တွေ အကြောဆွဲကာ တွန့်လိမ်သွားကြသည်။ ကိုသိန်းစိုးကလည်း ခင်ငြိမ်းမြင့် လီးတံကြီးတခုလုံးဝင်အောင် အပီအပြင် စုပ်ပေးနေပုံများကို တပုံပြီးတပုံ ဆက်တိုက်ရိုက်ယူနေ၏။

လီးတံတချောင်းလုံး ပါးစပ်ထဲရောက်အောင်စုပ်သည့်အခါ အစ်ထိပ်ကြီးက ခင်ငြိမ်းမြင့်အာခေါင်ကို ထိမိထောက်မိလေသည်။ တချက်တချက် အန်မလိုပင် ပျို့ပျို့တက်သွားရ၏။ ထိုအခါမျိုးတွင် ပါးစောင်ထဲမှာ ထိုးတက်လာသော ဖိအားက လီးတံကြီးကို ဖိညှစ်လေသဖြင့် အောင်မင်း ထွန်ထွန် လူးရပြန်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုခံစားမှုမျိုး မကြာမကြာရအောင် သူ့လီးတံကြီးကို ခင်ငြိမ်းမြင့် အာခေါင်ထိုးမိသည်အထိ ကော့ကော့ဆောင့်တင်ပေး၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့်ခေါင်းလေးကတော့ တခါခါ ဖြစ်နေရလေတော့သည်။ ငါးမိနစ်ခန့်မျှ အားရပါးရ လီးစုပ်ခံပြီးနောက် အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းမြင့် ခေါင်းလေးကို အသာဆွဲ ဖယ်လိုက်၏။ စုပ်ပေးနေသော လီးချောင်းကြီးက တံတွေးတွေ အရွဲသားဖြင့် ပါးစပ်ထဲမှ ထွက်လာ လေသည်။

" လိုးတော့ မလိုလား ကိုကို ... " ခင်ငြိမ်းမြင့်က မျက်စလေးချီပြီး မေးပြန်သည်။ " အေး ... ချတော့မလို့ ..
" " ဘယ်အပေါက်ကို အရင်ချမှာလဲ .. " ခင်ငြိမ်းမြင့်အမေးစကားကို ကိုသိန်းစိုး ရုတ်တရက် နားမလည်၊
ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားမိသည်။ မိန်းမတွေမှာ ချစရာ ဘယ်နှစ်ပေါက်များ ပါလို့လဲ ... ။ " မြင့်မြင့်ကကော
ဘယ်အပေါက် အရင်အလိုးခံချင်လဲ .. ပြောလေ " " ဒါဆို ဖင်အရင်ခံချင်တယ် ကိုကို ရာ ။ ဖင်ချပေးနေနော်
.. " " ဖြစ်တယ်လေ ... ကုန်းလိုက်စမ်း လေးဘက် .. " ကိုသိန်းစိုး မျက်လုံးပြူးရလေပြီ။ ဖင်ကိုလိုးမယ်
ဆိုပါလား ... ။ အစတုန်းက မိန်းမတွေတွင် စောက်ပတ်တခုသာ လိုးလို့ရသည်ဟု ကိုသိန်းစိုး
သိရှိနားလည်ထားခဲ့၏ ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့်အောင်မင်း ဖြစ်နေကြသည်ကို ချောင်းကြည့်မိတော့မှ
အောင်မင်းလီးကို ခင်ငြိမ်းတင့် ပါးစပ်နှင့် စုပ်ပေးတာ မြင်ခဲ့ရသည်။ ထိုအခါ လီးကို မိန်းမ ပါးစပ်ထဲထည့်ပြီး
ထိုးသွင်းကာ လိုးလို့ ရကြောင်း အသိတခုတိုးခဲ့ရ၏။ ဟော ... အခု နောက်ထပ် တမျိုး အထူးအဆန်း
ကြားရပြန်လေပြီ။ ဖင်ကို လဲ လိုးလို့ ရသတဲ့ .. အံ့ရော အံ့ရော ။ ဒီလိုဆိုတော့ မိမိ ဇနီးချောလေး
ခင်ငြိမ်းတင့် ဖင်ကိုရော အောင်မင်း လိုးနေလေသလားဟု တွေးမိ ပြန်သည်။ ... ဒီလူ နေမှာမဟုတ်ပါဘူး။
ခင်ငြိမ်းတင့်ကိုလဲ ဖင်ချပြီးသား နေမှာပါပဲ။ ... ကိုသိန်းစိုး စိတ်မကောင်းသလိုလို ဖြစ်မိသည်။
ရမက်ဇောတွေလဲ ထန်လာမိသည်။ .. တွေ့ကြဦးမှာ ပေါ့ တင့်တင့် ရယ် ။ တောက် ...
ခင်ငြိမ်းမြင့်ကတော့ ဖင်လိုးခံရန် အသင့်ပြင်လေပြီ။ ခုတင်ပေါ် လေးဘက်ထောက်ကာ ကုန်းပေးလိုက်လေ၏။
ဖင်လိုးမည့် ငနဲသား လီးကြီး တဝင့်ဝင့်နှင့် ခယ်မလေးနား တိုးကပ်သွားသည်ကို
ခဲအိုဖြစ်သူကိုသိန်းစိုးတယောက် အသည်းတအေးအေးဖြင့် သာ ကြည့်နေမိတော့သည်။ မိမိလည်း
ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ပယ်ပယ်နယ်နယ် ဖင်လိုးပစ်ရဦးမည်ဟု စိတ်ထဲက တေးကာ အံ့ကြိတ်နေမိလေသည်။

" ဆီ မပါဘူးလား ကိုကို ရဲ့ ... " ဖင်လိုးခံရန် အသင့်လေးဘက်ကုန်းထားပေးရာမှ ခင်ငြိမ်းမြင့်က
ခေါင်းလေးငဲ့ကာ မေးလိုက်သည်။ " ကုန်နေတာ ထပ်မဝယ်ရသေးဘူး မြင့်မြင့်ရဲ့ ... မြို့ထဲက
ဆေးဆိုင်ကြီးတွေမှာမှ ရတာ။ ... အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး ... တံတွေးရှိသားပဲ ... တံတွေးဆွတ်မှာပေါ့ " "
အင်း ... ပြီးရော .. ဒါဆိုလဲ တံတွေးဆွတ်ပြီး ချ .. " " စိတ်ချပါ မြင့်မြင့် ရာ ဒီအတိုင်းကြီးတော့ မချပါဘူး
စိတ်ချ ... ဟဲဟဲ " အောင်မင်းက သဘောကျစွာ ရယ်လိုက်ရင်း ခင်ငြိမ်းမြင့် ဖင်နှစ်ခြမ်းကို ကျကျနန
ဆွဲဖြဲလိုက်သည်။ စူစူလေး ပေါ်လာသော ဖင်ဝ ခရေပွင့်လေးပေါ်သို့ တံတွေးတွေ ပြစ်ကနဲထွေးချလိုက်၏။
တံတွေးများ သည် အမြှုပ်တစ်စီနှင့် ဖင်ဝတွင် ခနတင်နေကြသေးသည်။ ပြီးမှ အောင်မင်းက ဖင်ကို
ပိုဆွဲဖြဲလိုက်မှ ဖင်ခေါင်းပေါက်ထဲ အသာလျှောဝင်သွားကြ၏။ ထို့နောက်တွင်တော့ အောင်မင်းသည်
ခင်ငြိမ်းမြင့် ဖင်ဝသို့ သူ့လီးကြီးကို တေ့လေပြီ။ တေ့တေ့သွင်းသွင်း ဆိုသလိုပင် ဖိထိုးချလိုက်ရာ
တံတွေးတွေရွဲနေသော ဖင်ဝလေးထဲသို့ လီးဒစ်ကြီး မြှုပ်ဝင်သွားသည်။ ခုနက ခင်ငြိမ်းမြင့်
အပီစုပ်ပေးထားသဖြင့် လီးတံကြီးကလည်း တံတွေးများ ရွဲ နေလေရာ ဖင်ရောလီးပါ ချောမွတ်နေသည်မို့
အဝင်က သိပ်တော့ မခက်ခဲပါ။ သို့ပေမယ့် ဖင်ပေါက် ပီပီ စောက်ပတ်လိုမဟုတ်ပဲ ကျဉ်းလှသဖြင့်
လီးတိုးဝင်လာသောအခါ ဖင်လိုးခံသူတို့ထုံးစံအတိုင်းပင် ခင်ငြိမ်းမြင့် နာကြင်မှုဝေဒနာကို
ကြိတ်မိုတ်ခံစားရလေသည်။ " အာ့ ... ကျွတ်ကျွတ် .. နာတယ် ကိုကိုရ ။ ဖြည်းဖြည်း ဖြည်းဖြည်း
ဟင့်ဟင့် " ပါးစပ်မှ ညည်းသံလေးထွက်ရင်း ခင်ငြိမ်းမြင့် ခေါင်းလေး မော့တက်သွားရသည်။
အောင်မင်းကတော့ " ခေါင်းဝင်လျှင် ကိုယ်ဆန့်သည် " ဆိုသော စကားလိုပင် ဒစ်ကြီးမြှုပ်သွားပြီးပြီ

ဖြစ်သော သူ့လီးကြီးကို တချောင်းလုံးဝင်အောင် ဆက်ကာဆက်ကာ ဖိထိုးသွင်းနေလေသည်။ အလိုခံဘူးနေကျဖင်ပေါက်ဖြစ်သဖြင့် ကြပ်သည်ဆိုသည့်တိုင် ဖိထိုးသွင်းလိုက်တိုင်း လီးကြီးက တထစ်ပြီး တထစ်တိုး၍ ဝင်သွားလေသည်။ " အမယ်လေး သိပ်မကြမ်းနဲ့ဦးလေ ကိုကိုရဲ့။ ဖင်ထဲမှာ ကြပ်သိပ်နေသေးတယ် ... အား နာလိုက်တာရှင့် အမေရေ .. အမေ .. " စောက်ကောင်မ ကဲတုန်းက ကဲပြီး ခုကျမှ မဆီမဆိုင် အမေကို လာ တနေသေးသည်ဟု ကိုသိန်းစိုး တွေးမိသည်။ အောင်မင်းကတော့ ဘာမှ ခွန်းတုန့်မပြန်။ .. ဒီလိုပဲ အစဆို နာပေမယ့် ခနနေတော့ ဆောင့်ပါဦးကိုကိုရဲ့ .. ဖြစ်လာဦးမည်မှန်း သူက သိပြီးသားမဟုတ်လား။ အောင်မင်းက လီးကို မှန်မှန်ဖိ၍ဖိ၍သွင်းသည် ... ကိုသိန်းစိုးကလည်း ဓာတ်ပုံတွေ တပုံပြီး တပုံ ဆက်၍ဆက်၍ ရိုက်သည်။ ... အလုပ်တော့ အဖြစ်သား။

မကြာခင် ဖင်ပေါက်လေးထဲသို့ လီးကြီးက အဆုံးဝင်သွားလေပြီ။ ဖင်ခေါင်းတလျှောက်မှ ကြွက်သားများ လီးတံကြီးနှင့် အနေတော်လျှော့ပေးကြိုပေးမှု အထာကျကာ သွားစေရန် အောင်မင်းသည် အရင်းထိ ထိုးထည့်လျှက်သားနှင့် ခန စိမ်ပေးထားလိုက်သေး၏။ ဖင်လိုးမှုတွင် ဤအဆင့်က အရေးကြီးသည် ..။ စောက်ပတ်လို တခါတည်းလိုးချလိုက်ပါက အခန့် မသင့်လျှင် ခံရသူမိန်းကလေး ဖင်ကွဲသွားနိုင်၏။ ကံမကောင်းပါက စအိုပေါက်ပြီး ဆေးရုံပင် ပို့ရ တတ်လေသည်။ ခနစိမ်ထားပေးပြီးနောက်တွင်တော့ အောင်မင်း ဖင်လိုးပွဲကြီး စလေပြီ။ ပယ်ပယ်နယ်နယ်ပင် လီးကိုဆွဲထုတ်လိုက် .. ဆောင့်ထိုးပြန်သွင်းလိုက်နှင့် မှန်မှန်ကြီး လိုးပေးနေလေ တော့၏။ လိုးဆောင့်ရာတွင်လည်း လီးကိုတည့်တည့်တမျိုး .. ဘေးဘက်မှ စောင်းပြီး တခါ .. အပေါ်မှ ဖိထိုးချလျှက်တနည်း .. ဘက်ပေါင်းစုံ ဒေါင့်ပေါင်းစုံပြောင်းပြီး လိုးဆောင့်နေခြင်းဖြစ်၏။ အောင်မင်း၏ ကိုယ်က ကွယ်နေသဖြင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်ဖင်လေးထဲ အောင်မင်းလီးကြီးဝင်နေပုံကို ကိုသိန်းစိုး သေသေချာချာ မမြင်ရ။ .. သို့ပေမယ့် ဘေးစောင်းလိုးသွင်းလိုက်လျှင်တော့ စအိုထဲသို့ လီးတံကြီး ဝင်ထွက်ပုံကို ဖြတ်ကနဲမြင်ရသည်။ အထူးသဖြင့်တော့ အပေါ်မှ ဆောင့်လိုးချချိန်များတွင် မြင်ကွင်းက အကောင်းဆုံး ... ။ အားရပါးရ ဓာတ်ပုံတွေရိုက်ယူနေလိုက်မိသည်မှာ ခနလေးနှင့်ပင် ဖလင်တလိပ် ကုန်သွားလေတော့၏ ဖလင်လိပ်အပို မထည့်လာခဲ့မိသည့်အတွက် ကိုသိန်းစိုး မိမိကိုယ်ကို နောင်တ ရလို မဆုံး ... ။ ဘာပဲပြောပြော ပွဲက အခုမှအစရှိသေးသည်။ .. ရှေ့လျှောက် ဒီထက်ကောင်းတာတွေ လာလိမ့်ဦးမည် ဟု သိနေသော ကိုသိန်းစိုးသည် ဖလင်ထပ်သွားဝယ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ ကိုသိန်းစိုး အိမ်ထဲမှ အသာပြန်ထွက်ခဲ့သည်။ တံခါးကိုလဲ မူလ လက်ရာအတိုင်း အသာပြန်စေပေး ထားခဲ့လိုက်၏။ ဒဂုံမြို့သစ်တွင် နေသာနေရသည် ..

ဒဂုံမြို့သစ်မှ ဈေးဆိုင်တွေကို ကိုသိန်းစိုး မကျွမ်းပါ။ ဒဂုံမြောက်ပိုင်းတွင် စတိုးဆိုင်တို့ စူပါမားကက်တို့ဆိုသည်ကလည်း ရှားပါးလှပါဘိခြင်း ... ။ ဘယ်နေရာတွင် ဖလင်ဝယ်လို ရမှန်း သူ မသိတော့ တဝဲလည်လည်ဖြစ်နေသည်။ နောက်ဆုံးတော့ မတတ်နိုင်ပဲ တာမွေဘက်အထိ ပြန်လာရကာ တာမွေအဝိုင်းထိပ်မှ ဆိုင်တခုတွင် ဖလင်လိပ် ထပ်ပြီး ဝယ်လိုက်လေ၏။ ခရီးကဖင့်တော့ အချိန်က အတော်ကြီးကို ကြာသွားရသည်။ ကိုသိန်းစိုး အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အိမ်တံခါးက ခြေရာလက်ရာမပျက် စေ့မြဲစေ့လျက်သား .. ။ အသံတွေက အိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်ပေါ်မြဲ ထွက်ပေါ်နေလျက်သား .. ။ အိမ်ထဲမှာ

ခင်ငြိမ်းမြင့်နှင့် အောင်မင်း၏ နှစ်ပါးသွားဇာတ်က ဆက်မြဲဆက်လျက် ရှိပေလိမ့်ဦးမည်။ ဒီလူ တော်တော်လဲ လိုးနိုင်သည့် လူပေ ပဲ ... ။ စောစောကလိုပင် အိပ်ခန်းနားသို့ ကိုသိန်းစိုး အသာချဉ်းကပ်၏။ ကင်မရာကို မြှောက်ကိုင်လိုက်မှ ဖလင်မလဲရသေးသည်ကို သတိရကာ ရိုက်ပြီးသားဖလင်လိပ်ကို ရစ်ပြီးပြန်ထုတ်၊ ဖလင်လိပ်အသစ် ထည့် .. လုပ်နေရသေးသည်။ အကောင်းစား ကင်မရာဖြစ်ကာ တော်တော်များများ လုပ်ဆောင်ချက် တွေက အော်တိုမက်တစ် ဖြစ်သဖြင့် ဖလင်လဲတာ ဘာမှ သိပ်မကြာလိုက်ပါ။ သို့ပေမယ့် ကိုသိန်းစိုး ကတော့ ဤမျှအချိန်လေးကိုပင် ကြာလှသည် အောက်မေ့မိလေသည်။ ဖလင်အသစ်ထည့်ပြီးသည်နှင့် အိပ်ခန်းနားသို့ ကိုသိန်းစိုး ပြန်လည်ချဉ်းကပ်၏။ ဟတတ ခန်းဆီး ကြားမှ အထဲသို့ အသာချောင်းကြည့်လိုက်သည်။ .. ကိုသိန်းစိုး မျက်လုံးတွေ အဝိုင်းသားဖြစ်သွားရလေသည်။ ခုတင်ကြီးပေါ်တွင် ခယ်မလေးခင်ငြိမ်းမြင့်နှင့် ကာမသူခိုး အောင်မင်းသာ မကတော့ ...။ သူ့ ရှုမငြီးသည့် ချစ်ဇနီးလေး ခင်ငြိမ်းတင့် ပါ အတူရောက်နေလေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၍ ဖြစ်ပါ၏။ သုံးယောက်လုံး အဝတ်မပါ ကိုယ်လုံးတီးတွေနှင့် ... ။ အောင်မင်းသည် ညီအစ်မနှစ်ဖော် အတူခေါ်ကာ " တူးဘိုင်ဝမ်း " ကောင်းကောင်းကြီးကို ပျော်ပါး နေလေသည်။ ... တော်တော်လေး အနားယူလိုက်ရသော ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အားအင်ပြန်ပြည့်လာချိန်တွင် အောင်မင်းက လည်းပဲ သူပိုဖီးလ်လာသော ခင်ငြိမ်းတင့်မပါပဲနှင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်ကိုချည်း လိုးနေရတာ အာသာမပြေ ဖြစ်လာသောကြောင့် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို အိပ်နေရာမှ အတင်းသွားခွဲခေါ်ထုတ်လာခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပါလေ တော့သတည်း ။

နှင့် အယဉ် (3)

အညာသားအောင်မင်းသည် " ပေါင် " နယ်သူ ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့် ခင်ငြိမ်းမြင့် ညီအစ်မနှစ်ဖော်နှင့် ပျော်ပျော်ကြီးကို ကာမစည်းစိမ်ခံစားနေလေ၏။ ကိုသိန်းစိုးသည် မိန်းမနှစ်ယောက်နှင့် ယောက်ျားတယောက် တပြိုင်တည်း ကာမစပ်ယှက်သော " တူးဘိုင်ဝမ်း " ကို ပထမဆုံးအကြိမ် တွေ့မြင်ဘူးခြင်းဖြစ်သည်။ စမြင်မြင်ချင်း အံ့ဩကာ ကြောင်တောင်တောင်ဖြစ်သွားသော်လည်း နောက်ပိုင်းတော့ ထိုမြင်ကွင်းက ကိုသိန်းစိုးကို တမူထူးခြားသော အရသာ ပေးလာလေတော့၏။ ကာမဆိပ်တွေ ထူးထူးခြားခြားကြီးကို တက်လာသည်။ တကယ်ခံစားနေသော အောင်မင်းတော့ ဘယ်သို့ရှိမည်မသိ၊ ... ချောင်းကြည့်နေမိ သည့် ကိုသိန်းစိုးပင် မနေနိုင်ဖြစ်လာကာ ကင်မရာ ခန ချထားရင်း လုံချည်လှန် ဝှင်းတိုက်နေမိ လေ တော့သည်။ အတော်ကြာကြာ ဝှင်းတိုက်နေမိပြီးမှ သတိရကာ ကင်မရာကိုပြန်ကောက်ကိုင်ရ၏။ ကိုသိန်းစိုးသည် သူ့ဇနီးချောလေး ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့် ခယ်မချောလေး ခင်ငြိမ်းမြင့်တို့ အောင်မင်းနှင့် " တူးဘိုင်ဝမ်း " နေကြပုံများကို ဓာတ်ပုံ တပုံပြီးတပုံ ရိုက်ယူလေ၏။ စပြီးမြင်ရချိန်တွင် ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် ခုတင်ပေါ်တွင် ဖင်ချထိုင်ကာ ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို ကား လျက် ဆန့်တန်းထားပြီး ခင်ငြိမ်းတင့်က ထိုခြေထောက်နှစ်ချောင်းကြားတွင် ဝမ်းလျှားမှောက်နေ၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ဝမ်းလျှားမှောက်ထားရင်းမှ သူ့ညီမစောက်ဖုတ်ကို အားရပါးရ ရက်ပေးနေခြင်း

ဖြစ်ပါသည်။ အောင်မင်းကတော့ ခင်ငြိမ်းမြင့်ဘေးနားတွင် ဒူးကိုခပ်ကွေးကွေးပြုကာ မတ်တပ် ရပ် နေ၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့်က ခေါင်းလေးအသာငဲ့ကာ အောင်မင်း၏ လီးကြီးကို ပါးစပ်နှင့်ငုံလိုက်စုပ်လိုက် လုပ်နေလေသည်။ မတ်တပ်ရပ်ကာ လီးအစုပ်ခံနေသော အောင်မင်း၏လီးကို မျက်စေ့အောက်မှ အပျောက်မခံနိုင်သဖြင့် ခင်ငြိမ်းတင့်သည် သူ့ညီမစောက်ဖုတ်နား မျက်နှာသိပ်မကပ်ပဲ ခပ်ခွာခွာလုပ်ထား၏။ လျှာကို အဆုံး ထိအောင် ထုတ်ကာ ခင်ငြိမ်းမြင့်အဖုတ်ကို လျှာဖျားလေးနှင့်ထိုးထိုးရက်ပေးနေရင်း မျက်နှာကတော့ အပေါ်မော့လျှက် မျက်ဝန်းလေးတွေလှန်ကာ အောင်မင်းလီးကြီး အစုပ်ခံနေပုံကိုသာ မျက်တောင်မခပ် ကြည့်နေလေသည်။ ထိုပုံစံအတိုင်း အတော်ကြာ ရက်နေစုပ်နေကြပြီးသည်တွင် အောင်မင်းက အနေအထားပြင်လိုက်၏။ မတ်မတ်ရပ်လိုက်ကာ နေရာရွှေ့ပြီး ခင်ငြိမ်းမြင့် ဖင်ဆုံကြီးနောက်နားသို့ နေရာယူလိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် သူ့အစ်မလောက် ဖင်ဆုံမကြီးသော်လည်း လုံးလုံးကျစ်ကျစ်လေးနှင့်မို့ သူ့ဟာနှင့် သူတော့ အတော့ကိုကြည့်ကောင်း၏။ လီးအလာကို ကြိုလင့်နေသည့်အလားပင် သူမဖင်ဆုံကြီးက တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေလေသည်။ အောင်မင်းက တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေသော ခင်ငြိမ်းမြင့်ဖင်ကြီးကို ငြိမ်သွား အောင် လက်တဖက်နှင့်ဖမ်းထိန်းလိုက်ပြီး သူ့လီးကြီးကို စောက်ဖုတ်ဝတွင် တေ့ထောက်လိုက်လေ၏ ထို့နောက် ခပ်ဖြည်းဖြည်းထိုးသွင်းသည်။ မိမိလီးကြီး ခင်ငြိမ်းမြင့်စောက်ဖုတ်ထဲ ဝင်သွားတာကို မိမိ ကိုယ်တိုင် သေသေချာချာမြင်ချင်သဖြင့် ဖင်သားကြီးများကို ဘေးသို့ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆွဲဖြထား၏။ သို့ပေမယ့် အောင်မင်းထိုသို့ လုပ်နေမှုက ကိုသိန်းစိုးကို ရိုက်ကွင်းရှင်းရှင်းလင်းလင်းဖြစ်အောင် လုပ် ပေးနေသည့်အလားပင် .. ။ ကင်မရာကလည်း တပုံပြီးလျှင်နောက်တပုံ အော်တိုမက်တစ်ဖလင်ရစ်ပြီး ဆက်တိုက်ရိုက်သွားနိုင်သောခလုတ် ပါသဖြင့် ထိုခလုတ်ကို အသုံးပြုလျက် လီးကြီးစောက်ဖုတ်ထဲ ဝင်သွားပုံအဆင့်ဆင့်ကို လေးငါးခြောက်ပုံမက ရိုက်ယူထားလိုက်၏။

" အား ... ဝင်လာပြီ .. ဝင်လာပြီ။ အီးဟီးဟီး ... ကြပ်တယ်ရှင့်။ .. ကောင်းလိုက်တာ ကိုကိုရယ် .. အီစိမ့်နေတာပဲ ... ရှိုး " ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် အရသာအပီအပြင်ခံစားရသောကြောင့် ပါးစပ်မှ ရေရွတ်ရင်း ခေါင်းလေးကလည်း နောက်ကို လည်ပြန်လှည့်ကြည့်နေမိသည်။ လီးထိုးသွင်းကာစ ဖြစ်မြဲအတိုင်း သူမမျက်နှာလေးမှာ နာကျင်မှုနှင့် အရသာတို့ ရောပြွမ်းလျက် မဲ့တဲ့တဲ့လေး ဖြစ်နေရ၏။ ကိုသိန်းစိုးက ထို ငိုမဲ့မဲ့မျက်နှာ လေးနှင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို နောက်က လီးကြီးနှင့်လိုးနေပုံကော တကိုယ်လုံးသာမက မျက်နှာပါ ပါအောင် သေသေချာချာချိန်ပြီး ထပ်ရိုက်ပြန်သည်။ လီးအဆုံးသွင်းပြီးတော့ ထုံးစံအတိုင်း အောင်မင်းက ခပ်ကြမ်းကြမ်း စတင်ဆောင့်လေပြီ။ ခင်ငြိမ်းတင့်ကတော့ အောင်မင်းပေါင်ကြားတွင် ပက်လက်လှန် ဝင်အိပ်ကာ ခေါင်းကို ကြွကြွ ပြီး အောင်မင်း ငွေးဥများကို မနားတမ်း ရက်ပေး၊ ပါးစပ်ထဲငုံသွင်းပြီး စုပ်ပေး လုပ်နေလေ၏။ ဒါတင် မက ခင်ငြိမ်းမြင့်အဖုတ်ထဲမှ ပြန်ပြန်ထွက်လာသော အောင်မင်း၏လီးတံအရင်းကြီးကိုပါ တခါတခါ လှမ်းလှမ်းပြီး ရက်ပေးနေသေးသည်။ အောင်မင်းအဖို့ အရသာတွေ စုံကာ ဇိမ်ရိုလှပေတော့သည်။ သို့သော် သူကဒီမျှနှင့် အားမရသေး .. ။ ခင်ငြိမ်းမြင့် ဖင်ပေါက်လေးထဲသို့ လက်ခလယ်ကို ထိုးထိုး သွင်းနေလိုက်သေးသည်။ အောက်ဖက်မှ အောင်မင်းဥများကို

စုပ်ပေးနေသော ခင်ငြိမ်းတင့်သည် သူမကိုယ်တိုင်အတွက်တော့ သူမဖာသာပင် ပေါင်ကြီးများကားလျှက်
စောက်ဖုတ်ကို အပီအပြင် လက်ဖြင့်ပွတ်သပ် ထိုးကလိပေး နေမိလေ၏။ လေးဘက်ထောက်ကာ
အဖုတ်အလိုးခံ ဖင်အနီကံခံနေသော ခင်ငြိမ်းမြင့်ကလည်း ဒီမျှ နှင့် အားမရသေးသည့်အလား
သူမလက်တဖက်ကို ထောက်ထားရာမှ ကြွကာ သူမနို့အုံကြီးတွေကို သူမဖာသာ ဆုပ်နယ်ဖြစ်ညှစ်
ဖီလင်ယူနေပြန်သည်။ သုံးယောက်သား အပီအပြင်ကာမစည်းစိမ်ခံစားနေသောမြင်ကွင်းကို ကြည့်ရင်း
ကိုသိန်းစိုးမှာလည်းပဲ ဖီလင်တွေ အရမ်းတက်လာသဖြင့် ကင်မရာချပြီး ဝှင်းတိုက်ရပြန်သည်။
ထိုသို့ကြည့်ရင်း ဝှင်းတိုက်ရ သည့်အရသာက ထူးကဲလှပေ၏။ မိမိချစ်ဇနီးလေးနှင့် ခယ်မချောလေးတို့
ကာမဆိပ်တွေ တက်နေကြ ပုံများကိုလည်း လက်ဖျားခါမိလေသည်။ အရှက်အကြောက်ကြီးလှကာ
အိန္ဒြေသိက္ခာရှိလှလေသော သည်ညီအစ်မ သည်မျှထန်နေကြပုံကို မျက်မြင်သာ မတွေ့ရပါက
သိကြားမင်းကြီး ဆင်းပြောတောင် သူ ယုံမိမည်မဟုတ် .. ။ ခုတော့ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်မို့ ယုံရလေပြီ။
အောင်မင်းက ခပ်ကြမ်းကြမ်း အားပြင်းပြင်းဆောင့်လိုးပေးနေလိုက်ရာ တော်တော်လေး အကြာတွင်
ခင်ငြိမ်းမြင့်တစ်ချိ " ပြီး " သွားရလေတော့သည်။ အောင်မင်းကတော့ သုတ်ထိန်းနိုင်သူမို့ မပြီးသေး။
အောင်မင်းသည် ခင်ငြိမ်းမြင့်အဖုတ်ထဲမှ မာတောင်နေဆဲ သူ့လီးကြီးကိုကော ဖင်ပေါက်လေးထဲမှ
လက်ခလယ်ကိုကော ဆွဲနှုတ်ကာ အနေအထား တမျိုးပြောင်းကြရန် စီမံပြန်လေ၏။

ဒီတခါတော့ သူတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်ကို (၆၉) ပုံစံဖြင့် တယောက်ပေါ်တယောက်ထပ်ကာ နေခိုင်း သည်။
ခင်ငြိမ်းမြင့်က အောက်က၊ ခင်ငြိမ်းတင့်က အပေါ်ကဖြစ်၏။ ပြီးတော့ နှစ်ယောက်လုံးကို တယောက်အဖုတ်
တယောက်ရက်ခိုင်းသည်။ ထိုသို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက် အပြန်အလှန်စောက်ပတ်ရက်နေပုံကို အောင်မင်း
အတော်ကြာကြာ မျက်စိ အရသာခံ ထိုင်ကြည့်နေသည်။ ပြီးတော့မှ အပေါ်ဘက်တွင်ရှိနေသော
ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ဖင်ဆုံကြီးများ နောက်တွင် အပီအပြင် နေရာယူသည်။ ဖင်ဝကိုဖြိုကာ တံတွေးတွေ ပြစ်ကနဲ
ထွေးချသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် သိလိုက်ပြီ။ .. မိမိတော့ ဖင်လိုးခံရတော့မည်။ စိတ်ပါမှုနှင့်အတူ
ညီမစောက်ဖုတ်ကို ရက်ပေးနေသော ရက်အားက ပိုပြင်းလာမိ၏။ ထိုအခိုက်မှာပဲ သံချောင်းတမျှ
မာတောင်နေသော လီးကြီးက သူမဖင်ပေါက်ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲ ဒုတ်ဒုတ်ထိ တိုးဝင်လာလေတော့သည်။ "
အခု အား ကိုကိုရဲ့။ နာတယ်ရှင့် ... အမလေးလေးနော် အင့် အီး:" ခင်ငြိမ်းတင့်ခမျာ
ညီမစောက်ပတ်ကို ကုန်းရက်နေရာမှ ခေါင်းလေးကြွတက်လာပြီး လည်ချောင်းထဲမှ ညှစ်ကာ
ညှဉ်းလိုက်မိလေ၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့်ကတော့ သူ့အမ အခြေအနေကို သိသဖြင့် အောက်ကနေ
အစ်မစောက်ပတ်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဖိရက်ပေးလိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်အဖို့ နာကျင်မှုနှင့် ကာမ အရသာ
ရောပြွန်းကာ လှိုက်တက်သွားရလေသည်။ ကိုသိန်းစိုးမှာလည်း တူးဘိုင်ဝမ်း လိုးပွဲကြီးကိုကြည့်ရင်း
ဝှင်းတိုက်နေတာ အချိန်အတော်ကြီးကို ကြာ သွားပေမယ့် သုတ်ရည်မထွက်သေး .. ။
ကာမစိတ်ထန်လေလေ သုတ်က ထိန်းနိုင်လေလေဖြစ်ရကား သူသည်လည်းပဲ ခုတော့ သုတ်ထိန်းနိုင်သူ
ဖြစ်နေရပေပြီ။ ခင်ငြိမ်းတင့်တို့ ကာမမှုများ ဝက်ဝက်ကွဲအောင် ပြုနေကြသည်ကိုကြည့်ရင်း ဝှင်းထုရသည်မှာ
အရမ်း ကောင်းလှသော်လည်း ယခု ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ဖင်ဆော်နေပုံကိုလည်း အမိအရ ရိုက်ယူထားချင်သဖြင့်
ဝှင်းထုတာ အသာနားကာ ကင်မရာ ကောက်ကိုင်ရပြန်လေသည်။ ခုနက ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို
အောင်မင်းစောက်ပတ်လိုးနေစဉ်က လိုပင် ကင်မရာအော်တိုမက်တစ်ခလုတ်ကို အသုံးပြုကာ ခင်ငြိမ်းတင့်

ဖင်လိုးခံပုံကို အပီအပြင် ရိုက်ယူနေလိုက်၏။ ထိုနေ့က ခင်ငြိမ်းတင့်တို့ ညီအစ်မနှစ်ဖော်သည် အောင်မင်းနှင့် တနေကုန် အနေအထားအမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲကာ တူးဘိုင်ဝမ်း စပ်ယှက်ခဲ့ကြသလို ကိုသိန်းစိုးမှာလည်း ဝှင်းထုလိုက် ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက် လက်မလည်နိုင်အောင် အလုပ်များရင်း တနေကုန်ခဲ့ရလေတော့၏။ ကိုသိန်းစိုးအနေဖြင့် သူလိုချင်နေ သော ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ဓာတ်ပုံတွေ ဖလင် ငှလိပ်စာတောင် ရရှိခဲ့ယုံမျှမက အရင်က မမြင်ဘူး၊ မသိဘူးခဲ့သော ကာမအရသာ ခံစားနည်းပေါင်းမြောက်မြားစွာကို ကိုယ်တွေ့သိမြင်မှတ်သားကာ ပညာတွေ တိုးခဲ့ရလေတော့သည်။

ကိုသိန်းစိုးသည် သူ့စိတ်ကူးအတိုင်း လိုချင်နေသည့်ဓာတ်ပုံတွေ တလှေကြီး ရိုက်ယူနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်စေ ကာမူ ထိုဓာတ်ပုံများကို လက်ကိုင်အသုံးပြုလျက် မိမိမယားချောနှင့် ခယ်မချောလေးကို စိတ်တိုင်းကျ ဖြုတ်နိုင်ဘို့ အရေး အကောင်အထည်ဖော်ဘို့ ရာမှာတော့ အခက်အခဲလေးတွေ အနည်းငယ် ရှိနေရ သေးသည်။ ပထမဆုံး ရင်ဆိုင်ရသော အခက်အခဲက ယင်းဓာတ်ပုံများကို ကူးဆေး ရေးပင်ဖြစ်၏။ ပက်ပက်စက်စက် ရိုက်ထားသော အပြာပုံတွေမို့ တွေ့ရာဓာတ်ပုံဆိုင်မှာ သည်အတိုင်း သွားကူးလို့ ကလဲ မဖြစ်သေး။ .. အဆက်အသွယ် လိုသည်။ သည်လိုကိစ္စမျိုးတွင် ပါတ်သက်မှုမရှိပဲ အေးအေး ဆေးဆေး လူကြီးလူကောင်းပီပီ နေလာခဲ့သူမို့ အရေးကြုံတော့ အခက်တွေ့ နေရလေ၏။ ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့် ကိုသိန်းစိုးအလုပ်လုပ်သည့် ကုမ္ပဏီတွင် ဒါမျိုး ဝါသနာကြီးသူ တဦးနှင့် ကိုသိန်းစိုး ခင်မင်သည်။ ထိုသူက နေ့စဉ်ပင် ဗီဒီယိုအပြာကားတွေ ငှားငှားကြည့်လေ့ရှိမှန်းလည်း ကိုသိန်းစိုး သိ၏။ ကိုသိန်းစိုးကိုယ်တိုင်ကမူ အပြာဗီဒီယိုတွေ ကြည့်လေ့မရှိသော်လည်းပဲ ထိုသူ အခွင့်ငှား သွားလျှင်တော့ တခါတလေ ဆိုင်သို့ အတူလိုက်ပါသွားခဲ့ဖူးသည်များ ရှိ၏။ အခုတော့ ထိုအချက်က အသုံးဝင်လာလေပြီ။ ဗီဒီယိုနှင့်ဓာတ်ပုံ သဘောသဘာဝခြင်း နီးစပ်သည်မို့ ထိုဆိုင်၌ သွားစုံစမ်းလျှင် ဒီဓာတ်ပုံတွေ ကူးဘို့ အဆက်အသွယ် ရနိုင်သည်ဟု တွေးမိသည်။ ထို့ကြောင့် ဆိုင် လူရှင်းချိန်တွင် အသာသွားပြီး တီးခေါက်ကြည့်၏။ ကိုသိန်းစိုး ကံကောင်းသည်ဟုပင် ပြောရမည်။ ... သဘောကောင်းသော ထိုဆိုင်မှလူများက ကိုသိန်းစိုးအတွက် အပြာဓာတ်ပုံတွေ စိတ်ချလက်ချ ကူး နိုင်မည့် ဓာတ်ပုံဆိုင်တဆိုင်ကို နတ်လမ်းညွှန်လိုက်လေ၏။ ထိုဆိုင်မှာ ၃၄ လမ်း အလယ်ဘလောက် မှ (__) ဆိုသည့်ဆိုင်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ကူးပေးသူက တင်သိန်း ဆိုသူဖြစ်မှန်းလည်းပဲ ပြောပြ လိုက်သေးသည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် တင်သိန်းအကူအညီနှင့်ပင် သူရိုက်ထားသော မယားနှင့်ခယ်မတို့၏ အပြာပုံများကို အောင်မြင်စွာ ကူးယူ ရရှိနိုင်ခဲ့လေသည်။ ပထမ အခက်အခဲတော့ ပြေလည်သွားပေပြီ။ ..

ဒုတိယ အခက်အခဲကတော့ နေရာ ပင်ဖြစ်၏။ ကိုသိန်းစိုးက ဇနီးချောနှင့်ခယ်မကို အပြတ်ကျုံးချင်နေသလို ထိုသို့ ပညာမျိုးစုံသုံးပြီး ကျုံးနေပုံကို သူ့ဖာသူကလည်း ပြန်မြင်ချင်သေးသည်။ ဒီတော့ ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်ကြီးများ ထောင်ထားပြီးမှ အပီ ဖြုတ်ရန် စိတ်ကူးထားသည်။ သို့သော် .. ထိုသို့လုပ်ဖို့က နေရာ ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း လိုမည်။ အလင်းရောင်ကလည်း ကောင်းကောင်းရှိရဦးမည်။ ဒဂုံမြို့သစ်မှ သူ့အိမ်မှာ ညညဆို မီးပျက်သည်နှင့် မှောင်ချထားရသည်က ခပ်များများ။ .. နေ့လည်ဘက်ကို စဉ်းစားကြည့်ပြန်တော့လည်း သူ့ အိမ်မှာ နေ့လည်ရှိနိုင်မည်က စနေတနင်္ဂနွေ ၂ရက်သာ။ .. ဒဂုံမြို့သစ်

ဝန်ထမ်းရပ်ကွက်ထုံးစံအတိုင်း ထိုနေ့များတွင် အိမ်ကို ဧည့်သည်တွေက တဖွဲဖွဲ လာတတ်သည်။ လုပ်လို့ကိုင်လို့ အရှိန်တက်နေတုန်းမှာ ဧည့်သည်တွေလာပါက အားလုံး ရှုပ်ကုန်လိမ့်မည်။ .. မဖြစ်သေး ။ ကြားရက်များဆိုပါကလည်း အလုပ်မှ ခွင့်ယူရဦးမည် ... ပြီးတော့ ကြားရက်တွေတွင် လာလာ စားနေကျ အောင်မင်းကလည်း ရောက်လာပေးဦးမည်။ ဒီအကောင့်ကို ဘာမှကြောက်စရာ မလိုသည့်တိုင် အနှောင့်အယှက်တခုခု ပေးလာပါက ဇိမ်ပျက်သွား ရပေမည်။ အောင်မင်းနှင့် ဇာတ်ကို သူ့အကြံအောင်ပြီးသည့်နောက်တွင်မှ ဒီဓာတ်ပုံအထောက်အထား တွေဖြင့် ကောင်းကောင်းကြီး ဖြေရှင်းရန် ကိုသိန်းစိုး ကြံရွယ်ထားသည်။ လောလောဆယ်တော့ ခန ထိပ်တိုက်မတွေ့ချင်သေး။ .. ထို့ကြောင့် သူ့အိမ်မဟုတ်ပဲ အေးအေးဆေးဆေး လွတ်လွတ်လပ်လပ် စိတ်ကြိုက်ပျော်ပါးနိုင်မည့် နေရာကောင်းတခု လိုအပ်နေခြင်းဖြစ်လေသည်။ သည်နေရာတွင်လည်း ကိုသိန်းစိုး အတွက် ကံတရားက မျက်နှာသာ ပေးလာပြန်သည်။ ကိုသိန်းစိုးတို့ ကုမ္ပဏီတွင် အထွေထွေမန်နေဂျာအဖြစ် လာရောက်လုပ်ကိုင်မည့် နိုင်ငံခြားသား အရာ ရှိ တဦးအတွက် နေအိမ်တခုငှားရမ်းထားတာ ရှိသည်။ ဘောက်ထော်ဘက်တွင် ဖြစ်၏။ လိုအပ်သည် များလဲ အားလုံးနီးပါးပြင်ဆင်ထားပေးပြီးပြီ။ .. သို့ပေမယ့် ထို နိုင်ငံခြားသားက အကြောင်းတခုနှင့် ရောက်လာခြင်းမရှိသေးသည့်အတွက် ထိုအိမ်ကိုသော့ခတ်သိမ်းထားရသည်။ .. ထို အိမ်သော့က ကိုသိန်းစိုးလက်ထဲမှာဖြစ်၏။ စိတ်ချရသည့် လူယုံလူရင်းမို့ မန်နေဂျာက ကိုသိန်းစိုးကို လွှဲအပ်ထား ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအိမ်တွင် နေ့ခင်းဘက်တွင်တော့ အိမ်လာစောင့်ပေးသည့် အိမ်စောင့်တယောက် ငှားထားတာ ရှိ၏။ ထိုအိမ်စောင့်ကို ပထုတ်နိုင်လျှင် အားလုံး အိုကေ ပေပြီ။ ... ထိုကိစ္စကလည်း သူ့အလိုလို ပြေလည်သွားပြန်သည်။ အိမ်စောင့်၏ ဆွေမျိုးသားခြင်းတယောက် နာရေးဖြစ်သဖြင့် သူ့ရွာသို့ တပါတ်ခန့်ပြန်ချင်ကြောင်း အိမ်စောင့်က ကိုသိန်းစိုးကို ခွင့်တောင်းလာသည်။ ဒီအရေး ကိုစောင့်နေသော ကိုသိန်းစိုးကလည်း အေးအေးဆေးဆေးသာ ပြန်ဘို့ ခွင့်ပေးလိုက်၏။ ကူငွေများ ပင် ထုတ်ပေးလိုက်သေးသည်။ အိမ်စောင့်က ကိုသိန်းစိုးကို ကျေးဇူးတွေတင်သွား၏။ သို့ပေမယ့် ကိုသိန်းစိုးကလည်း သူ့ကို အပြတ် ကျေးဇူးတွေ တင်ကျန်နေခဲ့ကြောင်းတော့ သူသိမသွားရှာပါ။ ဪ မယားချောလေး အပိုင်စီးခံရပြီး ကြံစဉ်နေတုန်းရှိသေးသည့်ခယ်မချောလေးက လည်းပဲ သူမကြံရသေးခင် သူများလက် အပီအပြင်ပါသွားတာ ခံလိုက်ရသည့် ကိုသိန်းစိုးကို သိကြားမင်းကြီး မနေနိုင်တော့သဖြင့် အဆင်ပြေအောင်များ ဖန်တီးပေးနေသလားပင် မပြောတတ်တော့ပါ။ ...

ဤသို့ဖြင့် ကိုသိန်းစိုးတယောက် အခက်အခဲများကို ဖြေရှင်းပြီးလေပြီမို့ ကျန်တာလေးတွေ ပြင်ဆင် ရန်သာ ရှိတော့သည်။ အရာရာကို စနစ်တကျလုပ်ဆောင်တတ်သူမို့ ဤမျှအရေးကြီးသော ကိစ္စကြီး တွင် ဘာမှ ဟာကွက်မရှိရလေအောင် အထူးပင် ကြိုးစားစီမံလေသည်။ အိမ်လေးက ဘောက်ထော်ကျောက်ကုန်း ဘက်တွင်ရှိပြီး ခြံလေးဝင်းလေးနှင့် တထပ်တိုက်ကလေး ဖြစ်၏။ အတွင်းတွင် ရေကူးကန်ငယ်လေးပင် ပါလိုက်သေးသည်။ အိမ်ထဲတွင် အိပ်ခန်း ၂ခန်းပါရှိ သည်။ အိမ်ရှင်၏ အိပ်ခန်းကျယ်ကြီးနှင့် ဧည့်သည်အတွက် အနေတော် အိပ်ခန်းငယ်တခုတို့ ဖြစ်၏ ကိုသိန်းစိုးသည် မဟုတ်တရုတ်ကြံစည်နေချိန်တွင်သော်မှ စည်းစောင့်သူဖြစ်ရာ အိမ်ရှင်အိပ်ခန်းကျယ် ကြီးကိုတော့ မျက်စောင်းမထိုးပါ။ အိပ်ခန်းငယ်ကိုသာ မိမိပျော်ပါးရန် ဘူမိနက်သန်နေရာအဖြစ် ရွေးချယ်လိုက်သည်။ အိပ်ခန်းကျယ်ကြီးအတွင်း၌ ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်ကြီး ၂ချပ် အဆင်သင့်ရှိနေလေရာ ထိုမှန်ကြီးတွေကိုတော့

အိမ်ခန်းငယ်ထဲ ရွှေ့ရသည်။ ခုတင်ဘေး တဖက်တချက်တွင် ချထားလိုက်ရာ သူ လိုချင်သည့်အတိုင်း အနေတော်ပင်ဖြစ်နေလေတော့၏။ မီးဖိုခန်းထဲရှိ ရေခဲသေတ္တာထဲတွင်တော့ စားသောက်ဖွယ်ရာနှင့်ဘီယာဗူးများ ဖြည့်တင်းထားလိုက်သည်။ (ကိုသိန်းစိုးသည် အရက်မသောက် တတ်သော်လည်း ဘီယာတော့ သောက်တတ်သူဖြစ်၏) ဧည့်ခန်းထဲမှ ဗီဒီယိုပြစက်နှင့် ရုပ်မြင် သံကြားကိုလည်း အိမ်ခန်းငယ်ထဲသို့ ရွှေ့လိုက်သေးသည်။ အပြာဗီဒီယိုခွေ သုံးခွေလည်း ငှားရမ်း ထားလိုက်သေး၏။ ကူးယူထားသော ဓာတ်ပုံများကို အယ်လ်ဘမ်နှင့် ကျကျနနထည့်ကာ ခုတင်ဘေး စားပွဲလေးပေါ်တွင် အသင့်တင်ထားလိုက်သည်။ လေးငါးပုံလောက်ကိုတော့ စာအိတ်တခုနှင့် သေသေ ချာချာထည့်ထားလိုက်လေ၏။ လိုအပ်မည် ထင်သမျှအရာအားလုံး ကိုသိန်းစိုး စီစဉ်လေသည်။ ဤသို့ လိုအပ်တာတွေ အားလုံးစီစဉ်နေမှုသည် သောကြာနေ့ မရောက်ခင်ပင် ပြီးပြည့်စုံသွားလေ၏ ခင်ငြိမ်းတင့်ကိုရော ခယ်မချောကိုပါ အမဲဖျက်ရန် ခြောက်လှန့်မှုဟု ခေါ်ရမည်လား .. စည်းရုံးမှုဟုပဲ ခေါ်ရမည်လား ... ယင်း ကိုတော့ သောကြာနေ့ ညနေတွင် ကိုသိန်းစိုး စတင်လေတော့သည်။

(9)

သောကြာနေ့ ညနေ အိမ်ပြန်လာသည်နှင့် ကိုသိန်းစိုးသည် ပြောစရာရှိသည်ဆိုကာ ခင်ငြိမ်းတင့်ကို အိမ်ခန်းထဲ ခေါ်ဆောင်သွားလေ၏။ ထိုအချိန်သည် ခင်ငြိမ်းတင့် ညစာများ ချက်ပြုတ်နေချိန်ဖြစ်ရာ ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို လုပ်လက်စအလုပ်များ လွှဲခဲ့ပြီး ဆက်လက် ချက်ပြုတ်စေရလေသည်။ " ငါ အလုပ်သွားနေတဲ့အချိန်တွေမှာ မင်းဘာတွေ လုပ်လုပ်နေသလဲ .. တင့်တင့် " အိမ်ခန်းထဲရောက်သည်နှင့် ကိုသိန်းစိုးက လေသံမာမာနှင့် တန်းမေးလိုက်သည်။ အိမ်ထောင်သက် ၃နှစ်အတွင်း ဒီလိုလေသံမျိုးနှင့် ကိုသိန်းစိုး တခါမှ စကားမပြောဖူးသဖြင့် ခင်ငြိမ်းတင့် အတော်ပင် အံ့ဩသွားမိသည်။ ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်ပဲ ငေးကြောင်ကြောင်နှင့် ကိုသိန်းစိုးကို ပြန်ကြည့်နေမိ၏။ " နင်နဲ့ အောင်မင်း ဖြစ်နေကြတယ်မဟုတ်လား ... " ကိုသိန်းစိုးက ဒဲ့တိုးပင် မေးချလိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် မျက်လုံးပြူးသွားရလေပြီ။ အတော်လည်း လန့်သွားမိသည်။ သို့ပေမယ့် ဟန်ကိုယ့်ဘို့ လုပ်ကာ ပြောင်ငြင်းမှ ဖြစ်မည်ဟု နားလည်လိုက်သည့်အတွက် ... " အို ... မဟုတ်တာ ဦးရယ် ... ။ မကြံအပ်မစည်ရာ " ခင်ငြိမ်းတင့် ဘူးကွယ်ရန်ဇာတ်လမ်းစနေစဉ်မှာပင် ကိုသိန်းစိုးက တိုက်ပုံအတွင်းအိတ်ထဲမှ စာအိတ် တခုထုတ်ယူလိုက်ပြီး အတွင်းမှ ဓာတ်ပုံတပုံကိုထုတ်ကာ ခုတင်ပေါ် ပြစ်ချလိုက်၏။ " အို " ခင်ငြိမ်းတင့် ဆွံ့အသွားသလို ဖြစ်သွားရလေပြီ။ ဘာညာကွဲကွဲတွေနှင့် ကိုသိန်းစိုးကို အပီချွဲကာ အာရုံပြောင်းပြစ်မှ ဖြစ်မည်ဟု စိတ်ကူးနေသော စိတ်ကူးလေးများလည်း လွင့်ပျက်သွားရလေပြီ။ အအေးဆုံးရေခဲရေဖြင့် ငယ်ထိပ်မှ လောင်းချလိုက်သလိုလို ... မီးပုံထဲပဲ ကျသွားရသလိုလို ဖြစ်နေရ လေပြီ။ မျက်နှာလည်း ဘယ်လို ထားရမည်မှန်းပင် မသိတော့။ ကြည့်ပါဦး ... ။ ဓာတ်ပုံက အောင်မင်း၏ လီးချောင်းကြီးကို ခင်ငြိမ်းတင့် အားရပါးရ ပါးစပ်နှင့်ငုံကာ စုပ်နေပုံကြီး ဖြစ်နေတော့၏။ အောင်မင်းရော ခင်ငြိမ်းတင့်ပါ အဝတ်အစားတွေ မပါ။ ကိုယ်လုံးတီးကြီးတွေနှင့်။ .. လီးစုပ်နေပုံကလဲ ပီပြင်လှသည်။ ဓာတ်ပုံကလဲ ဆေးသားကောင်းကာ ကြည်လင်လှ၏။ သည်တော့ လီးကြီးပေါ်မှ အပြိုင်းပြိုင်းထနေသော အကြောတွေကော ..

ခင်ငြိမ်းတင့်ပါးလေးနှစ်ဖက် ခွက်ဝင်၍ နေပုံရော .. လီးတံကြီးပေါ် တံတွေးများစိုကာ ပြောင်လက်နေပုံရော အကုန်ထင်ထင်ရှားရှား မြင်နေရ သည်။ ပုံက ခင်ငြိမ်းတင့် ကိုယ်တပိုင်းအထိ ပါသည်ဖြစ်ရာ နို့အုံကြီးပေါ်မှ နို့သီးခေါင်းလေးတွေ ထောင်ထနေတာကိုပင် မြင်နေရသေး၏။

" ဘူးခံပြီး ပြောင်လိမ်နေမယ်တော့ စိတ်ကူးမနေနဲ့ တော့ တင့်တင့်။ .. ငါ့ဆီမှာ ဒီလိုဓာတ်ပုံတွေ ဖလင် ၄လိပ်စာတောင် ရှိတယ်။ ဒါတွေ နှင့်အမျိုးတွေဆီ ပို့လိုက်လို့ကတော့ နှင်စောက်ရှက်လုံးလုံး ကွဲပြီသာ မှတ်ပေတော့ .. သဘောပေါက် .. " ခင်ငြိမ်းတင့် မျက်ရည်တွေ ဖြိုင်ဖြိုင်ကျလာလေပြီ။ ဘယ်လိုမှ ငြင်းမရတော့မည့် အတူတူ မျက်ရည်ကိုပဲ အဖော်ပြုရပေတော့မည်ပေ။ ... ဘာလုပ်လို့ ဘာလုပ်ရမည်မှန်းလည်း မသိတော့။ လင်ငယ်နေသည့်ကိစ္စ လင်ကြီး သိသွားပြီမို့ ကိုသိန်းစိုးမျက်နှာကိုပင် စေ့စေ့မကြည့်ရဲတော့ပါ။ ခေါင်းကိုသာ တွင်တွင် ငုံ့ထားမိတော့သည်။ သူပြောသလို တကယ်ပဲ ဒီဓာတ်ပုံတွေ သူမအမျိုးတွေဆီဖြန့်လိုက်လို့ကတော့ ... အမယ်လေး ခင်ငြိမ်းတင့် ဆက်ပင်မတွေးရဲတော့ပါ။ " အေး ဒါပေမယ့် ငါက ဒီလောက်ထိ မရက်စက်ချင်ပါဘူး။ မင်းဘက်က လိုက်လိုက်လျောလျော ရှိမယ်ဆိုရင် အားလုံးအဆင်ပြေသွားမှာပါ။ .. ဟိုကောင်နဲ့ ဖြစ်ခဲ့တာတွေကိုလဲ ငါ ဗွေမယူတော့ဘူး၊ နောက်မှ ဒီကောင်နဲ့ငါ သပ်သပ်ရှင်းမယ် ... ဘယ်လိုလဲ " ကိုသိန်းစိုးက လေသံနည်းနည်း အမာလျှော့လိုက်ပြီး ပြောသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် ခေါင်းလေး မရဲတရဲနှင့် မော့လာ၏။ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့် မေးရှာသည်။ " ဟို ဟို ဦးက တင့်တင့်ကို ဘာလုပ်စေချင်လို့လဲ ရှင် .. " ကိုသိန်းစိုးက အောင်နိုင်သူအပြုံးဖြင့် အားရပါးရ ပြုံးလိုက်လေသည်။ သူထွင်ခဲ့သည့် အကွက်တော့ ကျကျနန ဝင်လေပြီ။ ... " လုပ်ပေးရမှာတွေကတော့ အများကြီးပဲ တင့်တင့်။ ... ပထမဆုံးကတော့ ... ငါ့လီးကြီးကို အခုပဲ စုပ်ပေးပေတော့ ... လာ .. " " ရှင် .. " " တည်တည်တန့်တန့် နေကာ သူမအပေါ်တွင်လည်း အရမ်းကြင်နာခဲ့သော သူမလည်း ရှိသေးလေးစား ခဲ့သော ယောက်ျားဖြစ်သူထံမှ ဒီလို တစ်တစ်ခွခွစကား ထွက်လာသည့်အတွက် ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ အံ့ဩ သွားရလေသည်။ ကိုသိန်းစိုးကတော့ ပြောပြီးသည်နှင့် ခုတင်စောင်းတွင် ဝင်ထိုင်သည်။ .. တိုက်ပုံအကျီကိုချွတ်လိုက်ပြီး ခုတင်ခေါင်းရင်းပေါ် လွှင့်ပစ်တင်လိုက်သည်။ .. တမင်ပင် ခပ်ရင့်ရင့် လုပ်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ကာမဆိပ်တွေတက်နေချိန်မှလွဲလျှင် လီးကိုပါးစပ်ဖြင့်စုပ်ပေးရသည့်အလုပ်ကို လုပ်ချင်သူ မဟုတ်ပါ။ ရမက်ဇောတွေ တဟုန်းဟုန်းထကာ အသိစိတ်ပျောက်နေချိန်များတွင်မှသာ လုပ်ပေးမိခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယခုအချိန်တွင်တော့ ရမက်ပြင်းထန်နေခြင်း မရှိသည်သာမက ကြောက် စိတ်တွေက လွှမ်းမိုးနေချိန်ဖြစ်သည်။

ပြီးတော့ ကိုသိန်းစိုးကို နဂိုကတည်းက လေးစားရင်းစွဲကလည်း ရှိထားလေရာ ဘယ်လိုမှကို အာရုံသွင်းလို့ မရ။ ... ကိုသိန်းစိုးနားသို့ မသွားရဲပဲ ငူငူကြီးသာ ရပ်နေ မိလေသည်။ " ငါပြောတာ မကြားဘူးလား တင့်တင့် " ကိုသိန်းစိုးလေသံက ပြန်မာလာပြီ။ " ကြား ... ကြားပါတယ် ဦးရယ် ... " ခင်ငြိမ်းတင့် ငိုသံပါလေးနှင့် ပြန်ဖြေရှာသည်။ " ကြားရင် လာလေ ... လီးစုပ်လေ။ .. ဘာငိုနေတာလဲ " " ဟို ဟို မစုပ် .. မစုပ် ... ဟင့်ဟင့် " ခင်ငြိမ်းတင့် ငိုလဲ ကိုသိန်းစိုးကတော့ ချမ်းသာပေးတော့မည်မဟုတ်ပါ။ " အောင်မာ ... လင်ငယ်လီးကျတော့ အငမ်းမရစုပ်ပေးနေလိုက်တာ။ .. ဘာအခုမှ မစုပ်ချင်ဘူးလဲ။ .. လာခဲ့စမ်း ... ငါစိတ်ထွက်လာရင် နှင်စောက်ရှက်လုံးလုံးကွဲသွားမယ်နော် ... "

ကိုသိန်းစိုးက ခင်ငြိမ်းတင့် ဆံပင်တွေကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် ဆောင့်ဆွဲပြီး ခြိမ်းခြောက်လေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် မတတ်သာတော့ပါ။ .. မိမိက အပြစ်လုပ်မိပြီပဲ။ .. ခင်ငြိမ်းတင့်သည် မျက်နှာလေးအောက်ချထားလျက်နှင့်ပင် ကိုသိန်းစိုးနား မရွံ့တရွံ့ ချဉ်းကပ်သွားရ လေ၏။ ခင်ငြိမ်းတင့် မျက်နှာလေးက ရဲရဲတွတ်ကာ တကိုယ်လုံးလဲ ပူရိုန်းနေလေပြီ။ ကိုသိန်းစိုးကတော့ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့် အနားကပ်လာသော ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ကြည့်ပြီး စိတ်ထဲ ကျေနပ်အားရကာ ရမက်တွေလဲ ထလာရလေ၏။ ဖောက်ပြန်ခဲ့သော မိန်းမကို ပျပ်ဝပ်ကျိုးနွံစေလျက် မိမိသဘောကျ ခိုင်းစေနိုင်တော့မည်မို့ အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေမိလေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်ကလေး ကိုသိန်းစိုးနားရောက်ရလေပြီ။ လီးစုပ်ခံမည်ဆိုသည့် ကိုသိန်းစိုးက ခုတင်စောင်းတွင် ခြေချထိုင်နေလေတော့ စုပ်ပေးရမည့် သူမက ခုတင်ဘေးကြမ်းပြင်တွင် ဒူးလေးတုပ်ပြီး ထိုင်လိုက်ရသည်ပေ။ .. ကိုသိန်းစိုးသည် ပုဆိုးကိုဝတ်ထားဆဲဖြစ်ရာ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် လက်လေးနှစ်ဘက်ဆန့်တန်းပြီး ပုဆိုးကိုချွတ်ပေးရလေသည်။ သူမ၏လက်လေးများက တဆတ်ဆတ်တုန်နေကြ၏။ အိမ်ထောင်သက် ၃နှစ်ကျော်လာခဲ့ပြီဆိုပေမယ့် ကိုယ့်အိမ်ခြေသိက္ခာနှင့်ကိုယ် နေလာခဲ့ကြသူများဖြစ်ရာ သူတို့လင်မယား အကြားတွင် " အရှက်ကုန် " သည့်အဆင့် မရောက်သေးပါ။ ထို့ကြောင့် ခုလိုကြီး ပုဆိုးချွတ်ပေးနေရ မှုက ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ကြောက်လန့် စိတ်လှုပ်ရှားစေသည်။ ကိုသိန်းစိုးကတော့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်သည့်အနေဖြင့် ဒီညနေ အောက်ခံဘောင်းဘီပင် ဝတ်မလာခဲ့။ ကြိုတင်ချွတ်ထားပစ်ခဲ့သည်။ ပုဆိုးတထပ်တည်းသာဝတ်ထားသည်ဖြစ်ရာ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ တွန့်ဆုတ် ဆုတ် အမူအယာလေးကိုကြည့်ရင်း ပုဆိုးအောက်မှ သူ့လီးကြီးက မတ်ထောင်ထလာနေလေပြီ။ ပုဆိုးချွတ်ပေးနေသည့် ခင်ငြိမ်းတင့် လက်ကလေးများက ထိုလီးတံကြီးကို မထိတထိပွတ်တိုက်ပေးနေ သလိုဖြစ်နေရလေ၏။ ခါးတွင်စည်းထားသော ပုဆိုးကို ဖြေချပြီးသည်နှင့် အလိုက်သင့်လေးဖယ်ချလိုက်ရာ အောက်မှ ကိုသိန်းစိုးလီးကြီးက မားမားစွင့်စွင့်ထောင်တက်လာသည်။ မြွေဟောက်ကြီးတကောင် ပါးပျဉ်းထောင် ထလာသည့်အလား ... ။

ကိုသိန်းစိုး၏လီးကြီးမှာ ဆယ်လက်မကျော်ရှည်ကာ ဘီယာသံပူးနီးပါးမျှတုတ်လေရာ မာန်အပြည့်နှင့် မတ်ထောင်လာသောအခါ ပို၍ပင် ကြီးလာသလိုဖြစ်နေရသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ လင်တော်မောင်၏ လီးကြီးကို အနီးကပ်ကြည့်ရင်း ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်း ခုန်နေရလေတော့၏။ လင်နှင့်မယားမို့ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ထိုလီးကြီးနှင့်လိုင်းတာကို ကောင်းကောင်းခံဘူးပြီးတာတော့ ဟုတ် ပါသည်။ .. သို့ပေမယ့် ညဘက်အိပ်ယာဝင် မှောင်ထဲတွင်သာ လိုးနေခဲ့ကြသည်မို့ ခင်ငြိမ်းတင့်အဖို့ ဒီလီးကြီးကို မပီပိုးတဝါးမှအပ လင်းလင်းချင်းချင်းတွင် အနီးကပ် မမြင်ဘူးသေးပါ။ အခုမှ ပထမဆုံးမြင်ရတာဖြစ်နေသည့်အပြင် လီးကြီးကလည်း အစွမ်းကုန်မတ်ထောင်နေသည် ဖြစ်ရာ လီးအရသာကို စွဲမက်နေပြီဖြစ်သော ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ အာတွေခြောက်ကာ ရင်တွေဖိုနေလေပြီ။ သွေးသားကလည်း ဆူဖြိုးသူဖြစ်ရသည့်အထဲ အောင်မင်းကလည်း ကျကျနန ကျိုးသွင်းထားပြီး ဖြစ် သောကြောင့် ခင်ငြိမ်းတင့် ရမက်ဖောတွေက အားကောင်းမောင်းသန်ဖြစ်နေသည်ဖြစ်ရာ အပြစ်လုပ်မိ ထား၍ ကြောက်နေမိသောစိတ် .. ဆွေမျိုးတွေကြား အရှက်ကွဲမှဖြင့်ဟုတွေးကာ စိတ်ညစ်နေရသည့် စိတ်တို့ကို ကျော်လွန်လျက် ရမက်ဖောထန်သောစိတ်တွေက ရုန်းထလာလေပြီ။ ... ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ညာလက်ချောင်းလေးများနှင့် လီးကြီး၏အရင်းပိုင်းကို အသာဆုပ်ကိုင် လိုက်၏။ လီးကြီးက ဆီးကြိုလင့်သည့်အလား ဝေါ့ကနဲ ဖြစ်သွားသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် ရင်တွေ ဒိန်းကနဲ ခုန်ပြန် လေ၏။ ကိုသိန်းစိုး၏ အသက်ရှူသံကလည်း

ပြင်းလာသည်။ ကိုသိန်းစိုးလီးကြီးမှာ လမဲကြီးမဟုတ်။ .. ပြောရလျှင် အောင်မင်းလီးထက် အများကြီးကြည့်ကောင်း သည်။ လီးကြီးအပြတ်မာတောင်နေချိန်မို့ ထိပ်အရေပြားလေးက ဒစ်ကြီးကို မဖုံးနိုင်၊ .. အဝဆီ တွင် နီနီရဲရဲလေးနှင့် တဝက်ကျော်ကျော် ပေါ်နေရသည်။ မြင်ရသည့်မိန်းမ အသည်းယားစရာ လီးကြီးဟုပဲ ပြောကြပါစို့ ... ။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ကြည့်နေရင်း ကြည့်နေရင်းမှပင် လက်ရှိအနေအထားကိုပင် ခန့်မေ့သွားကာ မှင်တက်မိသလို ရှေ့သို့ ခေါင်းလေးငိုက်ကျသွားပြီး လီးကြီးကို ပြုတ်ကနဲ မြည်အောင် စုပ်ပစ်လိုက်မိလေတော့သည်။ " ပြုတ် " " အားပါးပါး တယ်ကောင်းကွာ ... " ကိုသိန်းစိုး အံတင်းတင်းကြိတ်ရွေ့တ်ယင်း ဖင်ကြီးပင် ကော့ကနဲ ထိုးတင်လိုက်မိရသည်။ သူစိတ်ကူးယဉ်ကာ တမ်းတနေခဲ့ရသော မယားချောလေး၏ အပီအပြင်လီးစုပ်ပေးမှုကို အမှန်တကယ် ခံစားရလေပြီမို့ အလွန်ကို ကျေနပ်ကာ အရသာတွေ့ သွားရလေ၏။ ကော့ထိုးတင်လိုက်မိသော ဖင်ကြီးကြောင့် လီးကြီးက ခင်ငြိမ်းတင့် ပါးစပ်ထဲ ထိုးဝင်လာသည်။ လီးကြီးက ရှည်သလောက် ကြီးလဲကြီးလှပေရာ ခင်ငြိမ်းတင့်ပါးစပ်တခုလုံး အပြည့်အသိပ်ဖြစ်သွား၏ အာခေါင်လေးကိုပင် သွားထောက်မိနေလေပြီ။ ခင်ငြိမ်းတင့် စုပ်ပေးနေကျဖြစ်သော အောင်မင်းလီးသည် ကိုသိန်းစိုးလီးလောက် မကြီးပါ။ အခုတော့ ပိုလည်းရှည် ပိုလည်းတုတ်သော လီးကြီးမှာ ခင်ငြိမ်းတင့်ပါးစပ်ထဲ မဆန့်မပြင် ဖြစ်ကာနေရလေပြီ။ ထိပ်ဖျားက အာခေါင်ကိုထောက်မိနေတာတောင်မှ လီးချောင်းက အကုန်မဝင်သေး။ .. တဝက်ကျော်မျှ သာ ဝင်သေးသည်။ ပါးစပ်ထဲတွင်လည်း ပါးစောင်နှစ်ဖက် နေရာလွတ်မကျန်လောက်သည်အထိကို ပြည့်ကျပ်နေလေရာ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ အသက်ရှူပင် မှားနေရလေ၏။

ကိုသိန်းစိုးသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ခေါင်းကို မညှာမတာပင် ဆုပ်ကိုင်ကာ အပေါ်ဆွဲတင်လိုက် အောက်ပြန် တွန်းချလိုက် လုပ်နေလေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်ခေါင်းလေးက ကိုသိန်းစိုး ပေါင်ကြား ကြွတက်လိုက် နိမ့်ဆင်းသွားလိုက်ဖြစ်နေရလေ၏။ ထိုအခါ လီးကြီးက ခင်ငြိမ်းတင့်ပါးစပ်ထဲ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် ဖြစ်နေရလေတော့သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် လီးစုပ်တာ အသားကျပြီးနေသူဖြစ်သဖြင့် အလိုလိုပင် နှုတ်ခမ်းပါးလေးများနှင့် အာခေါင်ကြွက်သားတို့ကို အလိုက်သင့်လှုပ်ရှားကာ လီးတံကြီးကို ဖိညှစ် လိုက် .. စုပ်ယူလိုက် လုပ်ပေးနေမိလေတော့၏။ ကိုသိန်းစိုး အမေ _ အနိုင်ကျင့် ခိုင်းစေမှုကြောင့် စုပ်ပေးနေရသည်နှင့်ပင် မတူတော့။ .. အားရပါးရ ဖြစ်လာသည်။ ခန့်ကြာတော့ ကိုသိန်းစိုးက တဆင့်တက်လာပြန်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်ခေါင်းကို ခပ်မြင့်မြင့်ဆွဲတင်လိုက်လေရာ ပါးစပ်ထဲမှ လီးကြီးကျွတ်ထွက်သွား၏။ " ကဲ ... ငါ့ ငွေးဥတွေကို ရက်ပေးစမ်း ... စုပ်စမ်း " လီးစုပ်ပေးခံရတာ ကျေနပ်သွားပြီအထင်နှင့် သက်မချမိတော့မည့်ဆဲဆဲ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ နောက်တခါ မျက်နှာတွေ ရဲကနဲဖြစ်သွားရပြန်သည်။

ရမက်စိတ်တွေက သိပ်အရှိန်အဟုန်မပြင်းသေးသည့်အတွက် ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ကြောက်စိတ်နှင့်ရှက်စိတ်က ရှိနေဆဲဖြစ်ပါ၏။ သို့ပေမယ့် ငြင်းဆန်လိုလည်း ရမှာ မဟုတ်တော့သည့်အတွက် တွန့် တွန့် ဆုတ်ဆုတ်နှင့်ပင် ကိုသိန်းစိုးဆွဲချယူရာနောက်သို့ သူမ ၏ ခေါင်းလေးက လိုက်ပါလာရလေသည်။ မျက်ဝန်းထဲတွင်တော့ မျက်ရည်စတို ရစ်ဝိုင်းနေရလေ၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ငိုမဲ့မဲ့မျက်နှာလေးက ကိုသိန်းစိုးပေါင်ကြားအောက် သို့ ရောက်သွားလေသည်။ မရောက်သေးခင် လမ်းတလျှောက် မတ်ထောင်နေသော လီးကြီးက သူမ နဖူးတွေပါးတွေကို တွန်းထိုး ထိတိုက် သွားသေး၏။

လီးဒ်ကြီးထိပ်မှစိမ့်ယိုကျစပြုနေသော လရည်ကြည်လေးများက ခင်ငြိမ်းတင့် မျက်နှာပေါ် ပေကျံကုန်သည်။ တွဲလွဲကျနေသော ငွေးဥတွေအနားအရောက်တွင် ခင်ငြိမ်းတင့် အားတင်းက ပါးစပ်လေးဟာ လိုက်ပြီး လျှာထုတ်လျှက် ကိုသိန်းစိုး၏ ငွေးဥနှစ်လုံးကို တလုံးစီ လျှာလေးဖြင့် ပင့်၍ ပင့်၍ ရက်ပေးလိုက်၏။ ကာမမှုတွင် ကောင်းကောင်းယဉ်ပါးနေပြီဖြစ်သည့် ခင်ငြိမ်းတင့်၏ရက်ပေးချက်များက ပြောင်မြောက် လှသည်။ ကိုသိန်းစိုးမှာ အရသာတွေ့ကာ ဆတ်ကနဲပင် ခုန်ထမိမတတ် ဖြစ်သွားရလေသည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် အတော်ကြာထိအောင်ပင် ဇနီးချောလေး ငွေးဥရက်ပေးတာကို ငြိမ်ငြိမ်းခံနေလေ၏။ " အထဲကိုဝင်ပေးဦးလေ " ကိုသိန်းစိုးအသံထွက်လာတော့ ခင်ငြိမ်းတင့်လည်း ညာဘက်မှ ငွေးဥလေးကို သူမပါးစပ်ထဲ သွင်းကာ ငုံ့စုပ်ပေးလိုက်ရသည်။ ပြီးတော့ ပြန်ထုတ်လိုက်ပြီး ဘယ်ဘက်မှ ဥလေးကို တခါငုံ့လိုက်ပြန်၏။ အကျင့်ပါနေသော သွားတို့က မရည်ရွယ်ပါပဲနှင့် ငွေးဥကို ခပ်ဖိဖိလေး မနာတနာ ဇတ်ဇတ် ဇတ်ဇတ် ကိုက်ပေးမိသည်။ " အား ဟားဟား အင်း " ကိုသိန်းစိုး ညည်းသံရည်ကြီး ထွက်သွားမိရ၏။ .. ငွေးဥအရက်ခံတာ ဒီလောက်ခံလို့ ကောင်းမည်ဟု သူမထင်ခဲ့မိပါ။ အထူးအဆန်းအဖြစ်သာ ရက်ခိုင်းမိခြင်းဖြစ်သည်။ .. တကယ်ခံလိုက်ရတော့မှ ထင် တာထက်ကို အပြတ်အသတ်ကောင်းနေပါသည်ကော ... ။ ဝမ်းဘိုက်ထဲမှကို လှိုမ့်လှိုမ့်တက်ကာ တကိုယ်လုံး ထွန်ထွန်လူးသွားရသည်။ အတော်ကြာအောင် ငွေးဥအရက်ခံပြီးသည်တွင်တော့ ကိုသိန်းစိုး မယားချောကိုတမျိုးခိုင်းဘို့ စိတ်ကူး ရပြန်လေ၏။ " တော်ပြီ မတ်တပ်ထတော့ ... " ခင်ငြိမ်းတင့် ခပ်ဖြည်းဖြည်း ထရပ်သည်။ နှုတ်ခမ်းဒေါင့်မှ စီးကျနေသော တံတွေးများကို သူမလက်ခုံ လေးဖြင့် အသာသိမ်းကာ သုတ်၏။ " ကဲ ကိုယ်တုံးလုံး ချွတ်စမ်း .. " ခင်ငြိမ်းတင့် မျက်လုံးပြူးသွားရပြန်လေပြီ။ " ဘာ ... ဘာလုပ်မလို့လဲ ဦးရယ် ... " " ဘာလုပ်ရမလဲ .. နင့်ကို ကိုယ်တုံးလုံးချွတ်ပြီး အပီလိုးမလို့ပေါ့ " ခင်ငြိမ်းတင့်မျက်နှာ ရဲတွတ်သွားသည်။ " ဟို .. ဟို .. မြင့်မြင့်ရှိနေတယ်လေ .. ဦးရယ် " ရလိုရငြား ညီမကိုလှည့် အကြောင်းပြမိ၏။ " အမယ်လေး ... လုပ်မနေနဲ့။ .. နင်တို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်လုံး အောင်မင်းကို အတူတူ ဘယ်လို ကုန်းကြတယ်ဆိုတာ ငါသိပြီးသား ... မြင်ပြီးသား .. လာလုပ်မနေနဲ့. " " ဟင် .. " ခင်ငြိမ်းတင့် အရမ်းကိုထိတ်လန့်သွားမိသည်။ .. အခြေအနေက သူမထင်ထားတာထက်ကို ပိုဆိုးနေ ပါပြီလား။ ..

ကိုသိန်းစိုး ဘယ်လောက်အထိကို သိနေပါလိမ့်နော် .. ။ မိမိတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်လုံး အရက်အကြောက်ကင်းကင်းနှင့် အောင်မင်းနှင့်ပျော်ပါးခဲ့ကြတာ ဘယ်အခြေအနေအထိရှိသည်ကို မိမိတို့ အသိဆုံးမို့ ခေါင်းနပမ်းကို ကြီးသွားရလေသည်။ " ဒီတော့ ဘာမှ လာပြီး ပဲများမနေနဲ့တော့ ... ငါခိုင်းသလိုသာ ကိုယ်တုံးလုံးချွတ်။ .. ချွတ်လေ ချွတ်ပြီးရင် နင့်ကို အပီလိုးမယ် .. " ကိုသိန်းစိုးက တပြားသားမှ မလျော့။ သူပြောသလိုမလုပ်လျှင် ရက်စက်မည့် အသွင်က အထင်းသား။ ခင်ငြိမ်းတင့် မတတ်သာပါပြီ။ တတုန်တုန်တခိုက်ခိုက်နှင့်ပင် သူမ အဝတ်အစားများကိုချွတ်ရလေပြီ။ ကိုသိန်းစိုးကတော့ ခူးချိတ်ထိုင်ကာ အပီကိုထိုင်ကြည့်နေလေ၏။ ပထမဆုံး အပေါ်မှ ဘလောက်စ်အကျီလေးကို နောက်ကျောဖစ်ဖြုတ်ပြီး ချွတ်ချလိုက်ရသည်။ ဖစ်ဆွဲလိုက်သံ ရှိုးကနဲက ကိုသိန်းစိုးကို ရမက်ပိုမို ထန်လာစေ၏။ အတွင်းတွင် ဇာဘော်လီ ရှိနေသည်။ .. အိမ်နေရင်းဝတ်ထားသည်မို့ ဇာဘော်လီက ခပ်နွမ်းနွမ်းလေး။ သို့ ပေမယ့် တင်းတင်းရင်းရင်းတော့ ရှိသေးသည်။ နို့အုံကြီးတွေကို

ကောင်းကောင်းထုပ်သိမ်း ပင့်မ ထားပေးနိုင်သေးသည်။ ရင်ဘတ်အထက်ပိုင်း အသားဆိုင်များကတော့ ဝါဝါဝင်းဝင်းနှင့် ကြွားခုံနေကြ လေပြီ။ ကြီးမားဖွံ့ထွားသော ရွှေရင်နှစ်ဖွားကို ထုပ်သိမ်းပေးထားရသဖြင့် ဘော်လီရင်အုံကြီးများက တင်းပြည့် အိကား နေကြ၏။ ညှစ်ချင်ကိုင်ချင် စရာ ... ။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ဇာဘော်လီနောက်ကျောချိတ်များကို ဆက်ဖြုတ်လေသည်။ ချိတ်များပြုတ်သွားသောအခါ ဘော်လီကို သိုင်းကြိုးများလျှောချပြီး အသာဖယ်ရှား ခွာချွတ်သည်။ .. အောင်မင်းနှင့်လိုးတိုင်း အောင်မင်း အပီအပြင် သမထားသဖြင့် ခင်ငြိမ်းတင့်နို့အုံကြီးတွေက ပိုလိုပင် ဖွံ့ထွားနေကြရလေ၏။ .. သို့ပေမယ့် တွဲကျနေခြင်းမျိုး မရှိသေး။ ပြည့်ပြည့်တင်းတင်းနှင့် စွဲမက်ဖွယ်အတိ ဖြစ်နေလျက်ပင်ရှိသေးသည်။ မြင်ရသူ အသက်ရှုမှားလောက်ပေသည်။ .. ကိုသိန်းစိုးသည် သူ့မယားချောလေး အဝတ်တွေ တဆင့်ချင်းချွတ်နေပုံကို အားရပါးရ မျက်စိအရသာ ခံပြီး ထိုင်ကြည့်နေလေသည်။ ... ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ လင်တော်မောင်ရှေ့တွင် အဝတ်အစား ပြေပြေလျှောလျှောနှင့်ပင် မနေခဲ့ဘူးလေရာ အခုလိုတကိုယ်လုံး ချွတ်ပြရမည့်အရေးမှာ အတော်ကြီးကို အားတင်းစွန့်စားရမှုပင် ဖြစ်နေလေသည်။ မိမိအရှက်တကွဲ ဖြစ်စေမည့်ဓာတ်ပုံများနှင့် အကြပ်ကိုင်ရင်း ခုလို အခိုင်းခံနေရတာလည်း သိပ်တော့ မကျေနပ်။ ..

ထိုသို့ မကျေနပ်နှင့်ပင် အားတင်းစွန့်စားနေရမှုသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို တနည်းတဖုံ ရာဂစိတ်တွေ ထကြွလာစေလေသည်။ အိမ်နေရင်းဖြစ်စေကာမူ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် အောက်ခံဆပ်စပိုင်ဒါကို ဝတ်ထားသေး၏။ ထို့ကြောင့် အပေါ်ပိုင်း ဗလာကျင်းသွားရပြီးနောက်တွင် ထမီကိုရင်လျှားလိုက်ပြီးနောက် ထမီအောက်မှလက်လျှို့ သွင်းကာ ခါးလေးညွတ်လျက် ဆပ်စပိုင်ဒါကို ဆက်ချွတ်လေသည်။ အခုတော့ ခင်ငြိမ်းတင့်တကိုယ် လုံးတွင် ရင်လျှားထားသော ထမီမှလွဲ၍ အဝတ်အစားဆိုလို့ ဘာမှ မရှိတော့။ .. ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ရင်လျှားကိုတော့ မဖြေချွတ်သေး။ .. ထမီရင်လျှားအတိုင်းနှင့်ပင် ခေါင်းလေးငုံ့ကာ ရပ်နေလေသည်။ ကိုသိန်းစိုးက ခုတင်စောင်းတွင်ထိုင်နေရာမှ အသာထသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် လီးစုပ်ပေးနေစဉ်က ပုဆိုးကပြေလျော့နေပြီးဖြစ်ရာ ခုလိုထရပ်လိုက်တော့ လျှောကျပြီး ကိုသိန်းစိုးလည်း အောက်ပိုင်း ဗလာကျင်းသွား၏။ ပေါင်ကြားမှ စံချိန်လွန် လီးကြီးကတော့ မတ် ထောင်ကာ ရှေ့သို့ ကိုးဆယ်ဒီဂရီ ထိုးထွက်နေလေသည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် မိမိကို ရှက်ရွံ့စွာဖြင့် ထမီရင်လျှားလေးနှင့် အသာရပ်နေသော ဇနီးသည်ထံသို့ တိုးကပ်သွားလေသည်။

ခင်ငြိမ်းတင့်လဲ သူ့အနား ကိုသိန်းစိုး တိုးကပ်လာပြီဆိုတာ သိနေသည်။ .. မိမိကိုယ်ပေါ် နောက်ဆုံးကျန်နေသာ ထမီရင်လျှားလေးကို ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်မှာလား။ .. မိမိကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းများ ဆွဲပွေ့ နမ်းပစ်လေ မည်လား။ .. ခုတင်ပေါ်များ တခါတည်းတွန်းလှဲပြစ်လိုက်တော့မှာလား။ ... စသဖြင့် " လား " တွေ များစွာဖြင့် သို့လော သို့လော ရင်ခုန်နေမိရလေ၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်နားရောက်လာသော ကိုသိန်းစိုးက လက်အသာဆန့် ထုတ်ကာ ထမီရင်လျှားလေးကို ဖြုတ်လေသည်။ အေးအေးဆေးဆေးကို ဖြုတ်ခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ရင်လျှားထမီ ပြေကျွတ်သွားတော့မှ အောက်သို့ အသာလွှတ်ချပေးလိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် လျှောကျသွားသည့် သူ့ထမီလေးကို ဆုပ်ကိုင်ထိန်းထားလိုက်ဦးမည် ကြံသေးသည်။ .. သို့ပေမယ့် ကိုင်ထားတော့ကော ဘာထူးမှာတဲ့လဲ။ ကိုသိန်းစိုးက မိမိကို ဝတ်လစ်စလစ်ဖြစ်သည်အထိ လုပ်ကိုလုပ်တော့မှာဆိုတာ တွေးမိသွားပြန်တော့ လက်ကို အသာပဲ ငြိမ်ငြိမ်လေး ထားလိုက်ရတော့သည်။ ထမီလေး ဝှင်းလုံးပုံကျသွားသည်တွင် ခင်ငြိမ်းတင့်၏ လုံးကြီးပေါက်လှ ကိုယ်လုံးဖွံ့ဖွံ့ကြီးက ဗလာကျင်းကာ

ဖွေးကနဲ ပေါ်လာလေတော့ သည်။ ကိုသိန်းစိုးက အပြူးသားထွက်ပေါ်လာသော ခင်ငြိမ်းတင့်နို့အုံကြီးများဆီ အာသာငမ်းငမ်းပင် လက် လှမ်းလိုက်လေသည်။ လက်ဝါးနှင့်အုပ်ကိုင်လိုပင် မဆန့်သော နို့ကြီးတွေကို နို့အုံတလျှောက် လိုက် ပြီးပွတ်သပ်ပေးလိုက်၏။ ကိုင်ကာစတွင် ခပ်ညင်ညင်သာသာလေး ပွတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း နူးညံ့အိထွေးသော နို့အုံကြီးတွေနှင့်လက်နှင့် ထိတွေ့လိုက်မိသည်နှင့် ဟုန်းကန်ရုန်းကြွတ်လာသော ရမက်ဇောက တွန်းပို့လိုက်လေရာ ကိုသိန်းစိုးလက်တွေက ပြုတ်တူကြီးများပမာ နို့အုံကြီးများကို အားရပါးရ မက်မောကြမ်းတမ်းစွာ ဆုပ်နယ်ဖြစ်ညှစ်လေတော့၏။ နို့သီးလေးတွေကိုလည်းပဲ ပွတ်၍ ပွတ်၍ခြေသည်။ .. အောင်မင်းလုပ်လေ့လုပ်ထမရှိသည့် နို့အုံသားနုလေးတွေကို ဆွဲကာဆွဲကာ ဆိတ်တာကိုလည်း လုပ်သေးသည်။ နာလည်းနာ အရသာလည်းရှိနှင့် ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ တွန့်လိန် တွန့်လိန်လေး ဖြစ်နေရလေတော့သည်။ နို့အုံကြီးတွေကို ကိုင်ညှစ်ရာမှ ကိုသိန်းစိုးလက်တွေက အောက်ဖက်ကိုနယ်ချဲ့လာပြန်သည်။ တင်ပါးအိအိကြီးတွေကို ပွတ်သည်။ နှိုက်သည်။ ... ဆွဲလိမ်သည်။ ဖင်ကြားထဲမှ လက်လျှိုကာ ရှေ့ဘက် အဖုတ်အဝကိုစမ်းသည်။ ဖိပွတ်ပေးသည်။ ပေါင်တံဖွေးဖွေးကြီးတွေကိုလည်းပဲ လျှောတိုက်ပွတ် သပ်လိုက်၊ ဖြစ်ညှစ်လိုက် လုပ်သည်။ ... နာကျည်းချက်နှင့် ရမက်ဇော ပေါင်းထားသော ကိုသိန်းစိုး လှုပ်ရှားချက်တွေက အလွန်ပင် အားပါသည်။ ဟိုတုန်းက သူ့ဇနီးလေးကို ကြင်ကြင်နာနာဆက်ဆံခဲ့ သူ ဟု ယုံနိုင်စရာပင်မရှိ။ .. ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ မသက်မသာခံနေရရင်း ကာမဆိပ်တွေ တက်မှန်းမသိ တက်နေရပြီ။ ..

" အား ... ကောင်းသကွာ။ .. နင့်ကို ဒီလိုကိုယ်တုံးလုံးချွတ်ပြီး အပီ ကိုင်ချင်နှိုက်ချင်နေတာကြာပြီ။ ကဲကဲ ... ခုတင်နားသွားပေတော့။ ခုတင်စောင်းကိုလက်ထောက်ပြီး အသာကုန်းထားစမ်း ... " ဖြစ်ရညှစ်ရတာ အားရသွားတော့မှ ကိုသိန်းစိုးက ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ခုတင်ဘက်တွန်းလွှတ်သည်။ သူလိုချင်သော အနေအထားပုံစံကို ပြောပြသည်။ လှေကြီးထိုး ရိုးရိုးဖြင့်သာ အိမ်ထောင်သက်တလျှောက်လုံးစပ်ယှက်လာခဲ့သော ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ အခု ကိုသိန်းစိုးက ပုံဆန်းထွင်ကာ လိုးမည်ဆိုတော့ သူမနှင့်အောင်မင်း စပ်ယှက်ကြတာတွေကို မြင်ပြီး လိုက်အတုခိုးတာဖြစ်နိုင်သည်ဟု တွေးမိလေ၏။ ထိုအတွေးက သူမကို ရှက်အားပိုစေသည်။ ဓာတ်ပုံ တွေ ကျကျနုနုရိုက်ယူထားနိုင်သည်ဆိုမှတော့ မိမိတို့အဖြစ်တွေကို ရေကုန်ရေခမ်းလောက်ပင် တွေ့မြင်ထားခဲ့မှာ သေချာသည်။ ဘယ်နှစ်ရက်လောက်များ လာလာချောင်းကြည့်သွားခဲ့သည် မသိ။ တွေးကြည့်လေလေ ရှက်စရာကောင်းလေလေပါလားနော် ... ။ ဘယ်လောက်ပဲရှက်နေနေ ကိုသိန်းစိုးခိုင်းသော အနေအထားကို ခင်ငြိမ်းတင့် နေပေးရပေတော့မည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် ခုတင်ရှိရာသို့ မလျှောက်ချင်လျှောက်ချင် လျှောက်လှမ်းသွားနေသော ခင်ငြိမ်းတင့် နောက်မှ အသာကပ်လိုက်ပါလာခဲ့၏။ တမင်လှုပ်လျှောက်တာမဟုတ်သည့်တိုင် ဖင်ဆုံထွားအိလှသော ခင်ငြိမ်းတင့် ဖင်ကြီးတွေက တလှုပ်လှုပ်နှင့် ကိုသိန်းစိုးကို မျက်စပစ် ခေါ်နေကြသည်။ တခါတခါ ကိုသိန်းစိုး၏ ကိုးဆယ်ဒီဂရီထောင်မတ်နေသော လီးထိပ်ကြီးက ဖင်ဆုံသားနုကြီးများကို မထိတထိ ထောက်မိသေး၏။ ခုတင်ဘေးနားရောက်တော့ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ကြမ်းပြင်တွင်ခြေထောက်လျှက်မှ ခါးလေးကိုကုန်းကာ ခုတင်စောင်းပေါ် လက်ထောက်လိုက်ရလေသည်။ ခြေဆန့်ရပ်လျှက်သားမှ အပေါ်ပိုင်းကို ကွေးညွတ် ကာ ကုန်းပေးရသည့် အနေအထားပင်။ .. ဖင်ထောင်လေးဘက်ကုန်းပေးထားသလောက် ထင်ထင်ရှားရှားကြီး မဟုတ်သည့်တိုင်

ခင်ငြိမ်းတင့်၏ စောက်ဖုတ်ကြီးက နောက်သို့ ပြူးပြူးကြီးထွက်ပေါ်နေလေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် ကျိုးနွံစွာ ကုန်းပေးနေသော အနေအထားက ကိုသိန်းစိုးကို ကျေနပ်စေလေသည်။ သူမတကိုယ်လုံး ကိုသိန်းစိုး လိုရာ သုံးနိုင်ပေပြီ။ .. လက်ထပ်ခဲ့ပြီးသည့်နောက် ကာလတလျှောက်လုံး တခါမျှ ဒီလို ပိုင်နိုင်စွာ မလိုးဖူးခဲ့သေး။ ထို့အပြင် အောင်မင်းနှင့်ဖောက်ပြန်ခဲ့သော ခင်ငြိမ်းတင့်အပေါ် သူ့အနေနှင့် ခါတိုင်းကလို ကြင်နာမြတ်နိုးစိတ် တွေ သိပ်မရှိတော့ပဲ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ရင်အုံထွားထွား ဖင်ဆုံကားကား အဆက်အပေါက်ကြီးများ အပေါ်တွင်သာ တပ်မက်သည့်တဏှာစိတ်တွေသာ ပြင်းထန်နေပြီဖြစ်ရာ ယခင်အခါများကနှင့် မတူပဲ ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး ဆန့်ကျင်စွာ ကာမရမက်တွေ နိုးကြွနေမိတော့သည်။

" တောက် ... တင့်တင့်ရာ ... နင့်ဆုံကြီးတွေက တကယ်ကို ကားပြီး တင်းရင်းနေတာပဲ .. ဟင်း " ကိုသိန်းစိုးသည် ကုန်းပေးထားရရှာသော ခင်ငြိမ်းတင့်၏ အိစက်တင်းကားနေသော ဖင်ဆုံထွားထွား ကြီးများကို လက်ဖြင့် ပွတ်သပ်လိုက် ဆုပ်နယ်ဖြစ်ညှစ်လိုက် လုပ်နေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်ခမျာမှာတော့ အံ့ကြိတ်ကာ ခံနေရရှာ၏။ " အင်း ... နို့ကြီးတွေကလဲ အကြီးကြီးတွေ။ .. လုံးအိနေတာ ပါပဲကော ... " ကိုယ်အပေါ်ပိုင်း ကုန်းထားပေးရသဖြင့် ဘူးစင်မှဘူးသီးကြီးများပမာ လုံးလုံးအိအိ တွဲကျနေသော ခင်ငြိမ်းတင့်၏ နို့အုံကြီးနှစ်ခုကိုလည်း ချိုင်းအောက်မှလက်နှစ်ဖက်လျှိုကာ စုံကိုင်ညှစ်ဆွဲနေပြန်သည် အသာအယာမဟုတ်။ ... တဏှာပြင်းပြင်းဖြင့် အားရပါးရပင် ဆွဲညှစ်ခြေမှုန်းနေခြင်းမျိုးဖြစ်၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ မသက်သာ။ နာကျင်မှုနှင့် ကာမဆိပ်တွေတက်လာမှု ရောထွေးခံစားနေရသည်။ နို့အုံကြီးများကို လှမ်းကိုင်ဆွဲညှစ်လေတော့ ကိုသိန်းစိုးက ခင်ငြိမ်းတင့်နောက်တွင် ကပ်လျက်ရပ်နေရ သည်ဖြစ်ရာ ကိုသိန်းစိုးလီးကြီးက ခင်ငြိမ်းတင့်ဖင်ဆုံသားနုနုကြီးများကို အိကနဲအိကနဲ ထိထိနေရ၏ တခါတခါ ပေါင်ကြားသို့ တိုးဝင်လာပြီး ဟိုထောက်သည်ထောက် ထောက်မိနေသေးသည်။ အထိအတွေ့က နှစ်ဦးစလုံးကို ပိုသွေးဆူလာစေသည်။ .. " အဖုတ်ကြီးကလဲ ဖောင်းအိနေတာပါလားနော် ... " ကိုသိန်းစိုးက နို့လှမ်းနှိုက်နေရာမှ ကိုယ်ကိုပြန်မတ်ကာ ပေါင်ခွကြားမှ ခင်ငြိမ်းတင့်စောက်ဖုတ်ကြီးကို အသာ စမ်းပြန်သည်။ ဟုတ်ပါသည် ... အရည်တွေရွှဲစပြုနေပြီဖြစ်သော စောက်ဖုတ်ကြီးက အရမ်းကို ဖောင်းကြွလို့နေပါပြီ။

" ကိုင်း ... အပီလိုးပြီဟေ့ .. " ပြောပြောဆိုဆို ကိုသိန်းစိုးက ခင်ငြိမ်းတင့်၏ စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုကို လက်ဖြင့် အပီဆွဲဖြို လိုက်ပြီး သူ့ငွေ့ချောင်းကြီးဖြင့် တော့လိုက်၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်ကတော့ မျက်စိကိုသာ စုံမှိတ်ထားသည်။ ကိုယ့်လင်လိုးတာခံဘို့ ဆိုသော်ငြားလည်းပဲ ကိုသိန်းစိုး၏ အပြောအဆို အပြုအမူများက အရင်လိုမဟုတ်တော့ပဲ ကြင်နာမြတ်နိုးမှုတွေ ကင်းကာ တဏှာရမက်စောတွေသာ ဖုံးလွှမ်းနေပြီမို့ သူမစိတ်ထဲတွင် ကိုသိန်းစိုးကို မိမိလေးစားခဲ့သည့် လင် တော်မောင်အဖြစ် မမြင်တော့ပဲ ကာမဘီလူးစီးနေသည့် တစ်မိန်းယောက်ျားတယောက်လိုသာ ခံစား နေရတော့သည်။ ထိုခံစားမှုသည် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ရှက်ကြောက်စိတ်တွေဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ဝမ်းလည်း နည်းလာမိရသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ကိုသိန်းစိုးက သူ့လီးချောင်းကြီးကို ခင်ငြိမ်းတင့်အဖုတ်ထဲ ထိုးသွင်းလိုက်၏။ တဏှာစောက ပြင်းထန်နေသည့်ပြင် ခင်ငြိမ်းတင့်အပေါ်ပြန်လည်နိုင်စားရခြင်းကို အထူးကျေနပ်နေမိ သည့်အတွက် ကိုသိန်းစိုးသည် လုံးဝညှာတာခြင်းမရှိ။ .. လီးကိုတအားပင် ဖိဆောင့်ပစ်ထည့်လိုက် လေသည်။ အနေအထားကလည်း ကိုယ်ကိုကိုင်းကာကုန်းပေးထားသည့် အနေအထားမို့ လီးကြီးက

စောက်ခေါင်းလေးထဲ တချက်တည်းဖြင့်ပင် အဆုံးထိ ထိုးဝင်သွားတော့သည်။ " ဒုတ် .. " " အား

သေပြီ သေပြီ ... အမယ်လေး .. နာတယ် နာတယ် ဦးရဲ့ .. အား .. " ကိုသိန်းစိုးလီးက တကယ့်ကိုစံချိန်လွန်လီးကြီး။ .. သည်လီးကြီးနှင့်အလိုးခံနေကျဖြစ်သော်လည်း ယခင်အခါတွေက ဒီလိုမာကြောနေခြင်းမရှိသည့်အပြင် အနေအထားကလည်း လီးအဝင်သိပ်မကြမ်းသည့် လှေကြီးထိုးရိုးရိုးဖြင့်သာ ခံဘူးနေကျဖြစ်လေရာ ခုလို သံချောင်းတမျှမာကြောနေချိန် ကုန်းပေးထားရသည့်အနေအထားဖြင့် အဆုံးထိတချက်တည်း ဆောင့်လိုးခံလိုက်ရသောအခါ ခင်ငြိမ်းတင့် ထွန် ထွန် လူးသွားရတော့သည်။ နာကြင်လှသည့် ဝေဒနာကြောင့် ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ဘယ်လိုမှ အောင့်အည်းထိန်းသိမ်းမထားနိုင်တော့ပဲ စူးရှစွာ အော်လိုက်မိတော့သည်။ ထိုသို့ အော်ပြီးကာမှပင် ညနေခင်းကြီး မိမိအော်သံကို သူများတွေ အထူးသဖြင့် မီးဖိုထဲမှ ညီမဖြစ်သူ ခင်ငြိမ်းမြင့် ကြားသွားမှာစိုးပြီး ရှက်သွားရလေ၏။ ကိုသိန်းစိုးကတော့ လုံးဝဆို လုံးဝ ကြင်နာခြင်းမရှိတော့။ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ နာနာကြင်ကြင်အော်ဟစ်သံကိုပင် နားဝင်ပီယံဖြစ်ကာ အထူးကျေနပ်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် အဆုံးဝင်ထားသောလီးကြီးကို ပြန်ဆွဲနှုတ်လိုက် အဆုံးပြန်ဆောင့်သွင်းလိုက်ဖြင့် အားရ ပါးရကို ဆောင့်လိုးနေတော့၏။ ဆောင့်ချက်များက ကြမ်းတမ်းလှသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်တကိုယ်လုံး သိမ့်သိမ့်ကို တုန်နေရတော့၏။ နာတာကလည်း အရမ်းပါပဲ။ ..

နောက်ဆုံးတော့ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့လျှက် မွေ့ယာပေါ်သို့ မျက်နှာအပ်ချကာ ပါးစပ်တခုလုံးကို မွေ့ယာနှင့်ဖိပိတ်ထားလိုက်ရတော့သည်။ ဆောင့်ချက်တွေက ကြမ်းလှပြီး အသည်းခိုက်အောင် အောင့်အောင့်သွားရသဖြင့် ဘယ်လောက်ကြီးပဲ တင်းထားတင်းထား မအော်ပဲမနေနိုင်တော့သည်ဖြစ်ရာ အော်သံတွေသိပ်ကျယ်ကျယ်မထွက်စေရန်မှာ သည်လို မွေ့ယာနှင့်ဖိကပ်ပိတ်ထားမှသာ ဖြစ်တော့မည် မဟုတ်ပါလား။ .. ဒါတောင်မှ တအုအု နှင့် ပလုံးပထွေးအော်မြည်သံလေးတွေက အိပ်ခန်းထဲမှာ လှိုင်းထနေတော့သည်။ ကိုသိန်းစိုးကတော့ အပီအပြင်ကိုဆောင့်လိုးနေသည်။ .. ဆောင့်လိုက်တိုင်း ခင်ငြိမ်းတင့်၏ ဖင်ဆုံကြီး များ တသိမ့်သိမ့်တုန်ခါသွားပုံ၊ ခါးလေးကွေးညွတ်သွားပုံ၊ နို့အုံထွေးထွေးကြီးများ တုန်တုန်သွားပုံများ ကိုလည်း ကျကျနန မြင်နေရလေရာ သူ၏စိတ်က ပိုပို ထလာရသည်။ သူ၏လီးကြီးမှာ ခါတိုင်းလို ခနနှင့် ပြန်ပျော့ကျမသွားတော့ပဲ အပြတ်ကို မာတောင်နေပြီဖြစ်ရာ လိုးရတာ သိပ်ကို အရသာတွေ့နေ မိရလေသည်။ ယခင်က သုံးနှစ်လုံးလုံး ကောင်းကောင်းမလိုးနိုင်ခဲ့မှုကို အတိုးနှင့် ပြန်လိုးနေသလား မှတ်ရတော့သည်။ လီးကြီးက မာတောင်လျှက် ဆောင့်ချက်တွေကလည်း အားပါပြင်းထန်လှသည်သာမက အနေအထား ကလည်းပဲ လီးအဝင်နက်သည့် ကုန်းပေးထားသောအနေအထားဖြင့် အလိုးခံနေရသည်ဖြစ်ရာ ခင်ငြိမ်း တင့်မှာ နှင့်ကနဲ နှင့်ကနဲနေအောင်ပင် ခံစားနေရသည်။ သွေးသားသဘာဝအတိုင်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် ခင်ငြိမ်းတင့်တကိုယ်လုံးမှ အာရုံတွေ နိုးကြွလာသည်။ .. ရှက်ကြောက်ဝမ်းနည်းနေသည့် ကြားထဲမှကို ကာမရမက်တွေက သူ့အလိုလို လောင်မြိုက်လာကြသည်။ သည်တော့ စောက်ဖုတ်ကြီးက ပိုပြီးဖောင်း လာကာ အရည်တွေရွှမ်းလာရတော့သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်စောက်ဖုတ်သည် အောင်မင်း၏ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆောင့်လိုးမှုများကို အထာကျနေပြီးသားဖြစ်၏။

အထူးသဖြင့် အောင်မင်းလီးတံကြီး မာကြောတောင့် တင်းမှုကို အထူးတပ်မက်ခဲ့သည်။ အခု

ကိုသိန်းစိုးလီးကြီးက အောင်မင်းလီးလောက်ကိုပင် မာကြော တောင့်တင်းနေကာ အရှည်ကော လုံးပါတ်ပါ ပိုကြီးပိုတုတ်သည့်အတွက် ခင်ငြိမ်းတင့် သွေးသားများ အထူးပင်ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ကာ ဘာမှမကြာသေးခင် တချိ " ပြီး " သွားရလေသည်။ " ပြီး " သွားသဖြင့် ထွက်ချလာသော စောက်ရည်များက စောက်ခေါင်းကို ပိုမိုစိုစွတ်စေသည်။ .. လီးကြီး အဝင်အထွက်က ပိုမို ချောမွတ်လာသည်။ .. နာကျင်မှုတွေ ပျောက်သွားသည်။ ထိုသောအခါ ကာမအရသာက ပိုရှိလာသည်။ .. မိနစ်ပိုင်းလေးအတွင်းပင် ခင်ငြိမ်းတင့် နောက်တခါ ဆက် " ပြီး " ရပြန်လေသည်။ ဒုတိယအချိ "ပြီး" သွားချိန်ကျမှပင် ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ သူမခံစားနေရသော ကာမအရသာကို သူမဖာသာ ပြန်သတိထားမိလေတော့၏။ ကာမအရသာ၏ ဆွဲဆောင်မှုကလည်း ကြီးမားလှသည်ဖြစ်ရာ ထိုသို့ သတိထားလိုက်မိသည်နှင့် တကိုယ်လုံး ဖြိုးဖြိုးဖျင်းဖျင်း ဖြစ်သွားရသည်။ ခုနက ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့ရသော ရှက်ကြောက်ဝမ်းနည်းစိတ်တွေလည်း ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်ကုန်ကြပြီ။ .. တကုာတွေသာ ထန်လာသည်။ .. ထိုသောအခါ ခင်ငြိမ်းတင့်က သူမဖင်ဆုံကြီးကို ထောင်ကော့ပေးလိုက်၊ နောက်သို့ ပြန်ပြန်ဆောင့်တွန်းပေးလိုက် လုပ်ပေးလာသည်။ ကိုသိန်းစိုး၏ တလကြမ်းဆောင့်ချက်တွေကို အနိုင် မခံ အရှုံးမပေး တုန်ပြန်လာမိသည်။ အဖုတ်အတွင်းသားတွေကလည်းပဲ မျော့များသွေးစုပ်သည့်ပမာ ကိုသိန်းစိုးလီးကြီးကို တဖျင်းဖျင်းရစ်ပါတ်ညှစ်စုပ်ယူလာလေသည်။ လင်မယားနှစ်ယောက် အပေးအယူမျှနှင့် ကာမအရသာကို ကောင်းကောင်းကြီး ခံစားနေမိရလေတော့သည်။ ...

(10)

မီးဖိုခန်းထဲမှ ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် ခင်ငြိမ်းတင့်၏ စူးစူးရှရှအော်သံကို ကြားလိုက်ရ၏။ အစကတည်းက သူမသည် ခဲအိုကြီး သူ့အမကို ဘာဖြစ်လို့ များ ရုံးကပြန်ရောက်ရောက်ချင်း အိပ်ခန်း ထဲ တန်းခေါ်သွားတာပါလိမ့် .. ဟု မိန်းကလေးတို့ထုံးစံအတိုင်း စပ်စပ်စုစု သိချင်နေမိသည်။ ဒါကြောင့်လည်း မီးဖိုထဲတွင် ဆက်ပြီးချက်ပြုတ်ပေးနေရင်းက အသာနားစွင့်ထားမိ၏။ ခပ်အုပ်အုပ် စကားသံများကိုတော့ ကြားနေခဲ့ရသည်။ .. ဒါပေမယ့် စကားလုံးက မသဲကွဲ။ သွားပြီးချောင်းနားထောင်မလား စိတ်ကူးမိသေးသည်။ သို့ပေမယ့် သူများလင်မယား အတွင်းရေးတွေ ပြောနေတာကို ခိုးနားထောင်ခြင်းတော့ မလုပ်လိုသဖြင့် အသာစောင့်ကြည့်နေခဲ့မိ၏။ ထိုနောက် များမကြာမီ အမဖြစ်သူခင်ငြိမ်းတင့် ငယ်သံပါအောင် အော်လိုက်သံကိုကြားလိုက် ရခြင်း ဖြစ်သည်။ အော်သံက အတော့်ကိုကျယ်သည် .. ။ ဘာတွေဖြစ်ကုန်ကြလေပြီနည်း .. ။ ခင်ငြိမ်းမြင့် ဘယ်လိုမှ အောင့်အီးမနေနိုင်တော့။ မီးဖိုခန်းထဲမှ ခပ်သွက်သွက်ထွက်လာကာ အိပ်ခန်း ထဲသို့ ချောင်းကြည့်မိတော့သည်။ မြင်လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် ခင်ငြိမ်းမြင့် မျက်လုံးပြူးသွားမိ၏။ ကြည့်ပါဦး ... ညနေစောင်းကြီး နေမှမဝင်သေးမှီ ခဲအိုကြီးနှင့် သူ့အမ အပြတ်ကို ဆော်နေကြလေပြီ။ ပြီးတော့ ဆော်နေကြပုံကလည်း ထူးခြားသည်။ .. ခင်ငြိမ်းတင့်က ဝတ်လစ်စလစ်ကြီးနှင့်ခုတင်စောင်း တွင် ကြမ်းပေါ်ခြေထောက်ကာ အထက်ပိုင်းက မွေ့ယာပေါ်ပြားကပ်နေအောင် ကုန်းပေးထားသည်။ ခဲအိုကြီးကတော့ အောက်ပိုင်းပလာနှင့် နောက်မှကပ်ရပ်လျက် အပီကို ကျုံးနေလေ၏။ လိုးနေပုံကလဲ အပြတ်ကိုကြမ်းသည်။ စံချိန်မကျတမ်း

တအားကိုဆောင့်လှီးနေခြင်းဖြစ်ရာ ဘာတွေပြောင်းလဲကုန်ပြီ နည်းဟု ခင်ငြိမ်းမြင့် တွေးရခက်နေမိရတော့၏။ မိမိခဲအိုကြီး လီးကြီးသလောက် အထနေ့ အကျမြန် တာကို ခင်ငြိမ်းမြင့် ကောင်းကောင်းသိထားသည်။ ခုတော့ ခါတိုင်းလိုမဟုတ်တော့ပြီ .. ။ ခဲအိုကြီး အားကောင်းမောင်းသန်နှင့် အစ်မဖြစ်သူကို အပီခြေမှုန်းနေပုံကို မြင်လိုက်ရတော့ နဂိုကတည်းက တဏှာအားသန်သူလေးပီပီ မျက်စိကိုမခွာနိုင်တော့ပဲ ရင်သပ်ရှုမော ဆက်ကြည့်နေမိလေတော့သည်။

ကိုသိန်းစိုးသည် တနာရီကျော်မျှကြာအောင်ပင် ခင်ငြိမ်းတင့်ကို အားရပါးရ စံချိန်မကျတမ်း ဆက်တိုက်လှီးပစ်လိုက်၏။ တနာရီကျော်လောက်ကြာသွားတော့မှပဲ သုတ်ရည်တွေ ဒလဟော ထုတ်လွှတ်ပေးလိုက်လေသည်။ ခါတိုင်းလို မစို့မပို့မဟုတ်။ .. လက်ဖက်ရည် ပုဂံ တလုံးစာမျှပင်မက။ အရှိန်နှင့်ကို ပန်းထွက်သွား လိုက်သည်။ အောင်မင်းသုတ်ရည်တွေ လူးနေခဲ့သည့် ခင်ငြိမ်းတင့် စောက်ခေါင်းနှင့်သားအိမ်ကို ပြန်လည် ဆေးကြောပြစ်လိုက်သည့်အလား ။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာတော့ ငါးချီဆက်တိုက်ပင် " ပြီး " သွားခဲ့ရကာ အတော်ကို မောဟိုက်ပန်းလျ သွားရ လေတော့၏။ ကိုသိန်းစိုးပြီးသွားသည့်တိုင် ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ အဝတ်တွေမှပြန်မဝတ်နိုင်အားပဲ ခုတင်ပေါ်ခြေပြစ်လက် ပစ်ပုံကျလျှက်သားဖြင့် အသက်မှန်အောင် မနဲရှုနေရတော့သည်။ ကိုသိန်းစိုးကတော့ သူ့ကိုယ်ပေါ် ကျန်နေသေးသော ရုပ်အင်္ကျီကိုချွတ်ကာ စွပ်ကျယ်နှင့်ပုဆိုးဟောင်းတထည်ကောက်ဝတ်ပြီး ခပ်မတ် မတ် ပင် ရှိနေသည်။ ထို့နောက် ခုတင်ဘေးမှ ပက်လက်ကုလားထိုင်တွင် အကျထိုင်ပြီး သူလိုးလိုက် သဖြင့် မျော့နေသော ဇနီးသည်ခင်ငြိမ်းတင့်ကို မျက်စိအရသာခံကာ ကြည့်နေလေ၏။ အတန်ကြာမှ ခင်ငြိမ်းတင့် အသက်ရှုပြန်မှန်လာသည်။ .. အသာထပြီး အဝတ်အစားတွေ ပြန်ဝတ် လိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့် အဝတ်တွေတခုချင်းပြန်ဝတ်နေသည်ကို ကိုသိန်းစိုးက အရသာခံကာ ထိုင် ကြည့်နေလိုက်သေး၏။ ချောင်းကြည့်နေသော ခင်ငြိမ်းမြင့်ကတော့ ကိုသိန်းစိုး လီးကိုဆွဲဖြုတ်လိုက် ကတည်းက မီးဖိုခန်းထဲ ပြန်ပြေးလေပြီ။

" မနက်ဖြန်ကျ နင်တို့ညီအစ်မနှစ်ယောက်လုံး ငါနဲ့ လိုက်ခဲ့ရမယ် .. " ခင်ငြိမ်းတင့် အဝတ်တွေပြန်ဝတ်ပြီးသည်နှင့် ကိုသိန်းစိုးက ပြောလိုက်၏ " ဘယ် ... ဘယ်ကို သွားမလို့လဲဟင် " " ဘယ်သွားသွားပေါ့ ... ရော့ နင့်ညီမကိုပါ ဓာတ်ပုံတွေပြလိုက်။ .. ဒါဆို သူလဲ သဘောပေါက်သွား မှာပါ .. " ကိုသိန်းစိုး ဘာဆိုလိုသည် ဆိုသည်ကို ခင်ငြိမ်းတင့် သဘောပေါက်လေပြီ။ .. " ဦးရယ် ... ညီမလေးကိုတော့ ချမ်းသာပေးပါရင် .. ။ ကိုယ့် ခယ်မလေးဟာကို ... " တောင်းပန်စကား ဆိုကြည့်ရာ ကိုသိန်းစိုးက အစ မခံ။ " ဘာမှ လျှာရှည်မနေနဲ့။ .. ငါခိုင်းသလိုသာလုပ်။ မဟုတ်ရင် နှစ်ယောက်လုံး စောက်ရှက်ကွဲ မယ်မှတ် .. ။ ... ခြေခံ ဒါနဲ့ နင်တို့ညီအစ်မမှာ ပုံဆန်းဘရာစီယာတွေ ပင်တီအတိုလေးတွေ မရှိ ကြဘူး မဟုတ်လား .. " " မရှိပါဘူးရှင် ... " တကယ်တော့ အောင်မင်းဝယ်ပေးထားသော ဘရာစီယာနှင့် ပင်တီတွေ ရှိပါသည်။ သို့ပေမယ့် ဝန်ခံ မနေချင်တော့သဖြင့် မရှိဟုသာ ခင်ငြိမ်းတင့် ဖြေလိုက်မိပါ၏။ " နက်ဖြန် ငါနဲ့ လိုက်ခဲ့တဲ့အခါ နင်တို့ညီအစ်မ အဲဒါတွေဝတ်ရမယ်။ မရှိရင် ငါဝယ်ပေးမယ် .. ။ နင် ဘော်လီဘယ်ဆိုက်ဒ် ဝတ်သလဲ ... " ခင်ငြိမ်းတင့် သူမဘော်လီအင်္ကျီဆိုက်ဒ် ကို ပြောလိုက်ရသည်။ " နင့်

ညီမရော နင့်ထက်တော့ သေးမယ်ထင်တယ် " " အဲဒါတော့ ကျွန်မ မသိပါဘူးရှင် .. " " မသိရင် အခုသွားမေးပြီး ငါ့ပြန်လာပြော ... ။ ကဲ .. သွားတော့ .. " ခင်ငြိမ်းတင့် မီးဖိုထဲသို့ ခပ်ကုတ်ကုတ် ထွက်လာခဲ့ရတော့သည်။ ကိုသိန်းစိုးအနေနှင့် မနက်ဖြန် သူ့မိန်းမနှင့် ခယ်မလေးကို ခေါ်ထုတ်သည့်အခါ ခေတ်ပေါ်အတွင်းခံ တွေ ဝတ်ခိုင်းပြီး အရသာခံကြည့်ဘို့ စိတ်ကူးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဘယ်မှာ ဝယ်ရမည် .. ဘယ်လို အမျိုးအစားတွေ ဝယ်ရမည်မှန်းလဲ စုံစမ်းထားပြီးဖြစ်လေသည်။ " မမတို့ကလဲ ညနေခင်းကြီး အပြတ်ကိုဖိုက်နေကြပါလား။ .. ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲ။ .. ပြီးတော့ မမလူကြီးကလဲ အရင်လိုမဟုတ်တော့ပဲ အားကောင်းမောင်းသန်နေလိုက်တာ။ .. မမကကော ဘာစိတ်ကူးပေါက်ပြီး ကိုယ်တုံးလုံးကြီး ကုန်းပေးထားရတာလဲ .. " မီးဖိုချောင်ထဲ ခင်ငြိမ်းတင့် ဝင်လာသည်နှင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်က မေးခွန်းတွေ တရစပ် မေးလေ၏။ ခင်ငြိမ်းတင့် သက်ပြင်းသာ ချလိုက်မိသည်။

" သူ ဘာကြောင့် ဒီလောက်သန်လာသလဲတော့ ငါလဲမပြောတတ်ဖူး မြင့်မြင့်ရယ် .. ။ ဖြစ်နိုင်တာ ကတော့ ငါတို့ ဖြစ်နေကြတာတွေကြည့်ပြီး သူ့စိတ်တွေ ထန်လာတာပဲဖြစ်မယ် ... " " ဘာ ဘယ်လို။ .. ကျွန်မတို့ ဖြစ်နေကြတာ ဟုတ်လား ... " " ဟုတ်ပဲ .. မြင်ယုံတင်မဟုတ်ဖူး၊ ဓာတ်ပုံတွေတောင် ရှိနေသေး။ .. ဒီမှာ ကြည့် .. ရော့ .. " ခင်ငြိမ်းတင့်က ဓာတ်ပုံတွေ ထုတ်ပြလိုက်ရာ ခင်ငြိမ်းမြင့် မျက်လုံးပြူးသွားရလေတော့သည်။ " ဟာ ပြသနာပဲ " " ပြသနာပဲ လုပ်မနေနဲ့။ .. မနက်ဖြန်ကျရင် နင်နဲ့ငါ့ကို သူကခေါ်ထုတ်သွားဦးမလို့တဲ့ .. " " ရှင် ... ဘယ်ကိုလဲ။ ဘာလုပ်ဖို့လဲ .. " " ဘယ်လဲတော့ ငါလဲမသိဘူးဟယ် ။ .. ဘာလုပ်မလို့လဲဆိုတာတော့ နင့်ဖာသာ မှန်းကြည့်ပေါ့။ အဲဒါ သူနဲ့ လိုက်တဲ့အခါ ဘရာစီယာတွေ ပင်တီတွေ ဝတ်ခဲ့ရမတဲ့။ .. ငါက မရှိဘူးပြောလိုက်တော့ သူဝယ်ပေးမယ်ဆိုပြီး နင့်ဆိုက်ဒ် ပါ မေးခိုင်းလိုက်တယ် ... " " ခက်တော့တာပါပဲ .. မမရယ် " " ခက်မနေနဲ့တော့။ .. သူ့ဆီမှာ ဓာတ်ပုံတွေ အများကြီးရှိသေးသတဲ့။ ငါတို့အမျိုးတွေကို လိုက်ပြပြီး အရှက်ခွဲမခံရအောင် ငါတို့ သူ့စိတ်တိုင်းကျသာ လိုက်လုပ်ပေးမှ ဖြစ်တော့မယ် .. " ခင်ငြိမ်းမြင့် အခြေအနေကို နားလည်လေပြီ။ ... သူမသည် သက်ပြင်းတချက်ကိုသာ လေးလေးတွဲတွဲ ချလိုက်ပြီး မိမိဝတ်သည့်ဘော်လီဆိုက်ဒ် ကိုသာ ပြောပြလိုက်ရလေတော့၏။ ထိုနေ့ညနေပိုင်းတခုလုံး ခင်ငြိမ်းတင့်တို့ ညီအစ်မမှာ အတော့်ကို အနေရခက်နေရလေသည်။ ကိုသိန်းစိုးကတော့ နက်ဖြန်ဆို သူစားရ ငါးရတော့မည့် ခယ်မချောကို အပိပင် စူးစူးရဲရဲ ကြည့်ကြည့် နေလေရာ ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ ကိုသိန်းစိုးရှေ့ပင်မနေရဲတော့အောင် ဖြစ်နေရလေ၏။ မိမိတို့ ရက်ရောစွာ လိုးနေခဲ့ကြပုံများကို ကိုသိန်းစိုး ကောင်းကောင်းမြင်တွေ့ထားပြီးဖြစ်သည်ကို သဘောပေါက်မိပြီး ဖြစ် လေရာ ထိုအချက်ကိုတွေးမိတိုင်း မျက်နှာတွေပူ ရင်တွေဖိုနေရရှာလေသည်။ မနက်ဖြန်ဆို ဘယ်ကို ခေါ်သွားမည် မသိသော်လည်း ဘာလုပ်မည်ကိုတော့ မှန်းလို့ရနေပြီဖြစ်ရာ ခင်ငြိမ်းမြင့် မျက်နှာကို ဘယ်လိုထားရမည်မှန်းပင် မသိတော့။ ... ခင်ငြိမ်းမြင့်က ရှောင်နေသော်လည်း ကိုသိန်းစိုးကတော့ သူ့အနားတွင် ခင်ငြိမ်းမြင့် ရှိနေစေရန် ဟိုဟာယူခိုင်းလိုက်၊ ဒီဟာယူခိုင်းလိုက်နှင့် လုပ်နေလေ၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ မငြင်းသာ .. ကိုသိန်းစိုး ခိုင်းတာတွေ ယူယူပေးရင်း ကိုသိန်းစိုးရှေ့ အလိုလိုရောက်ရောက်နေရသည်။ ရောက်တိုင်းလည်းပဲ ခေါ်တော တထောင်အားနှင့် စူးစူးရဲရဲ ကြည့်တာ ခံရကာ စိတ်တွေလှုပ်ရှားနေရလေတော့သည်။ ကိုသိန်းစိုးက ထိုညအဖို့ ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ထပ်မလိုးတော့ပေ။ .. နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အနားယူ အိပ်စက်လေသည်။ မနက်ဖြန် မိမိတို့ကို လိုးပွဲ အတိုးနှင့်နှံရန်အတွက်

အားမွေးနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့် ခင်ငြိမ်းမြင့် နားလည်မိကြပါ၏။

နောက်တနေ့နံနက်စောစောတွင် ကိုသိန်းစိုးတယောက်တည်း အရင်ထွက်သည်။ အိမ်လေးဆီသွားပြီး အပြီးသတ်လိုအပ်တာတွေ ပြင်ဆင်ဖြည့်တင်းသည်။ .. ညီအစ်မနှစ်ယောက် အတွက် ဘရာစီယာနှင့် ပင်တီလေးတွေ ဝယ်သည်။ ပြီးတော့မှ အငှားကားနှင့် အိမ်ပြန်လာကာ မယားနှင့်ခယ်မချောကို ဝယ်လာသော အတွင်းခံတွေ အဝတ်ခိုင်းသည်။ .. ပြီးတော့မှ အငှားကား ဖြင့်ပင် ညီအစ်မနှစ်ဦးကို ဘောက်ထော်ကျောက်ကုန်း အိမ်လေးရှိရာ ခေါ်လာခဲ့လိုက်လေသည်။ အိမ်လေးသို့ ရောက်သည်နှင့် ကိုသိန်းစိုးသည် ညီအစ်မနှစ်ယောက်လုံးကို သူပြင်ဆင်ထားသော အိပ်ခန်းလေးထဲသို့ တခါတည်း တန်းခေါ်သွားလေ၏။ မိမိတို့ စပါယ်ရှယ်အလိုးခံကြရတော့မည်ကို သိနေသော ခင်ငြိမ်းတင့်နှင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်တို့မှာလည်း ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်းခုန်ကာ စိတ်တွေလှုပ်ရှားနေရလေတော့သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ အောင်မင်း နှင့် ကာမအကြိမ်ကြိမ်စပ်ယှက်ပြီးခဲ့ကြပြီဖြစ်သော်လည်း ယခု ကိုသိန်းစိုး ခေါ်ထုတ်လာသည့်အဖြစ် ကတော့ တမျိုးတဖုံထူးခြားနေသဖြင့် အပျိုရိုင်းလေးများပမာ ဖြစ်နေကြရလေတော့၏။ အနိုင်အထက် လုပ်ကာ အခေါ်ခံလာရသည့်သဘောမျိုးဖြစ်နေခြင်းကလည်းပဲ စိတ်အာရုံကို တမူထူးခြားသော ခံစားမှုတွေ ပေးစွမ်းနေလေသည်။ ပမာဆိုရသော် မုဒိန်းကျင့်ခံရတော့မည့် အပျိုလေးများ ပမာပင် ခံစားနေ မိကြရလေ၏။ ... ညီအစ်မနှစ်ယောက်သည် စကားတခွန်းမှ မဆိုမိကြ။.. ကိုသိန်းစိုးခေါ်ဆောင်သွားရာ အိပ်ခန်းငယ်ထဲ သို့သာ တယောက်လက်တယောက်ဆုပ်ကိုင် အားပေးရင်း လိုက်ပါသွားကြရလေသည်။ " နင်တို့နှစ်ယောက်ကို ဘာလုပ်ဖို့ ခေါ်လာတယ်ဆိုတာ သိကြတယ်မဟုတ်လား ... " အိပ်ခန်းထဲရောက်သည်နှင့် ကိုသိန်းစိုးက ခုတင်စောင်းတွင် ဟန်ပါပါထိုင်ရင်း မေးလိုက်လေသည်။ အိမ်လေး၏ ခမ်းနားသောအနေအထား၊ အိပ်ခန်းထဲတွင် ပြုလုပ်ထားသောအပြင်အဆင် (အထူးသဖြင့် ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်ကြီးများ ရှိနေခြင်း) တို့ကြောင့် စိတ်ပိုလှုပ်ရှားနေမိကြလေသော ညီအစ်မနှစ်ဦးသည် ပြိုင်တူလိုပင် ခေါင်းလေးတွေ ညိတ်ပြလိုက်မိကြလေသည်။ " ပါးစပ်ကနေ ပြောစမ်း မြင့်မြင့် ... " မိမိ၏ ပိုင်စိုးမှုကို ပြသသည့်အနေဖြင့် ကိုသိန်းစိုးက အရစ်ရှည်လိုက်သည်။ ညီအစ်မနှစ်ယောက်လုံး မျက်နှာတွေ ရဲကနဲဖြစ်သွားရလေ၏။ သူတို့သည် အောင်မင်းလီးတချောင်း ထဲကို နှစ်ယောက်အတူခံဘူးသော အတွေ့အကြုံရှိနှင့်ပြီး ဖြစ်ပေမယ့် အခု ကိုသိန်းစိုးနှင့်ကျတော့ ရှက်ကြောက်နေကြရသည်။ .. အထူးသဖြင့် ကိုသိန်းစိုးချတာ တခါမှ မခံဘူးသေးသော ခင်ငြိမ်းမြင့် က ပိုရှက်သည်။ ဒါကိုသိသော ကိုသိန်းစိုးက တမင်ပင် ခယ်မလေးကို မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယခင်ကဆိုလျှင် ကိုသိန်းစိုးသည် ခယ်မလေးနှင့် ခပ်တန်းတန်းသာ နေသည်။ စကားပင် သိပ်မပြော။ ခင်ငြိမ်းမြင့်အနေဖြင့်လဲ ခဲအိုကြီးကို ချစ်ကြောက်ရုံသေမှု အခံရှိသည်။ သာမန်က စကားပင်သိပ်ပြီး မပြောဖြစ်ခဲ့သော ခဲအိုကြီးကို ခုတော့ ကာမမှုနှင့်ပါတ်သက်သော စကားတွေ တစ်တစ်ခွခွပြောရမည့် အရေးမှာ ခင်ငြိမ်းမြင့်အဖို့ တကယ့်ကို စွန့်စားခန်းကြီး ဖြစ်နေရတော့သည်။

" မေးနေတယ်လေ မြင့်မြင့် .. ။ နင်တို့ကို ဘာအတွက် ခေါ်လာတယ်ဆိုတာ .. " ကိုသိန်းစိုးက ခပ်ဆတ်ဆတ်မေးလိုက်ရာ ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ မနေသာတော့။ .. ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထား ပြီးတော့သာ

မပွင့်တပွင့်လေး ပြန်ဖြေရတော့သည်။ " ဟို .. ဟို လုပ် .. လုပ် မလိုပါ " " အောင်မလေး ... အခုမှ
လာယဉ်ကျေးနေလိုက်တာ .. ပြောစမ်းပါ နင်တို့လင် အောင်မင်းနဲ့တုန်းက ပြောသလိုမျိုးလေ ..
သေသေချာချာပြောစမ်း .. ဘာလုပ်ဖို့လဲ " ခင်ငြိမ်းမြင့်ခမျာ တကိုယ်လုံးပင် တုန်တက်သွားရရှာလေသည်။
ခင်ငြိမ်းတင့်လဲ ကျောထဲစိမ့်သွားရလေ၏။ အောင်မင်းနှင့်ဆက်ဆံစဉ်က အရှက်ကင်းစွာ သူတို့ပြောခဲ့
ကြသည်များကို ကိုသိန်းစိုးမည်မျှတောင် ကြားထားခဲ့လေပြီလဲမသိ။ .. မိမိတို့ ရမက်ဖော်ထန်ထန်နှင့်
ဘယ်လိုမှ မထိန်းနိုင်မသိမ်းနိုင်ပြောခဲ့ကြသည်များကို မိမိတို့ဖာသာ ပြန်ကြားယောင်ရင်း အခုမှ ရှက်
နေမိကြရတော့သည်။ " ဟိုဒင်း အဲ အဲ ... ချ မလိုပါ " ခင်ငြိမ်းမြင့်က အားတင်းကာ ထပ်ဖြေသည်။
ကိုသိန်းစိုးက မကျေနပ်သေး။ .. " ထပ်ပြောစမ်း ... ဒီထက်ပိုပြီး တစ်တစ်ခွခွ " " ဆော် ... ဆော် မလိုပါ ..
" " နောက်တမျိုးပြောဦး .. " " ဖြုတ် ဖို့ပါ ... " " နင်က တော်တော်သိနေသားပဲ။ .. ပြောဦး ..
နောက်တမျိုး .. " " ဟို .. အဲအဲ လိုး ဘို့ပါရှင်။ .. ကျွန်မတို့ကို လိုးမလို ခေါ်လာတာပါ" " လိုး ..
ဟူသော စကားထွက်မလာမချင်း ကိုသိန်းစိုး ထပ်မေးနေဦးမည်ဆိုတာ ရိပ်မိလေသောကြောင့်
ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် ကြိတ်မှိတ်ကာ ပြောချလိုက်ရလေတော့၏။ မိန်းမတို့သဘာဝ အရ ညစ်ညမ်းသော
စကားတွေ ထုတ်ပြောချိန်တွင် ရမက်ဖော်က ပိုထန်လာတတ်သည်ဖြစ်ရာ ပြောမယ့်ပြောတော့လည်းပဲ
အပီကို ပြောချလိုက်မိလေတော့သည်။ စောစောပိုင်း " ချ " " လုပ် " " ဆော် " " ဖြုတ် " စသည်ဖြင့်
ရှောင်ဖယ်ဖြေနေစဉ်ကတည်းက ရမက်အရှိန်က တစတစ တက်လာနေပြီဖြစ်ရာ " လိုး " ဟူသော စကားကို
တစ်တစ်ခွခွထုတ်ပြောလိုက်မိသည်တွင်တော့ ရာဂအရှိန်က တကယ့်အမြင့်ဆုံး ရောက်သွား
ရလေတော့သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာလည်း ကိုယ်တိုင်ထုတ်မပြောရစေကာမူ
ညီမလက်ကိုဆုပ်ကိုင်အားပေးရင်းမှ သူမပါ အလိုလို ရင်ဖိုမှုကို ဆက်စပ်ခံစားနေရလေ၏။ " ဟုတ်ပြီ ... ငါက
လိုးဘို့ဆိုတော့ နင်တို့က ဘာအတွက်လိုက်လာကြတာလဲ .. " ကိုသိန်းစိုးက အပီကို ထပ်မေးပြန်သည်။ "
ခံဘို့ လိုက်လာကြတာပါရှင် ခံဘို့ပါ .. " ခင်ငြိမ်းမြင့်နှုတ်က အရှိန်ရသွားလေပြီ။ " ငါလိုးရင် နင်တို့က
ကုန်းမယ်ပေါ့ ... ဒီလိုလား " " ဟုတ် ... ဟုတ်ပါတယ်ရှင် ..။ ဦးက လိုးရင် ကျွန်မတို့က ကုန်းပါမယ် .. "
ကိုသိန်းစိုး ကျေနပ်သွားသည်။ " အေး ... ဟုတ်ပြီ။ .. ကဲ အခု နင်တို့နှစ်ယောက်ထဲက ဘယ်သူ့ကို
အရင်လိုးရမလဲ ရွေးမယ်။ .. နဲနဲလောက် ကိုယ်ဟန်ပြုပြီး လမ်းလေးဘာလေး လျှောက်လိုက်ကြစမ်း .. "
တကယ်ကတော့ ကိုသိန်းစိုးသည် ခယ်မလေးခင်ငြိမ်းမြင့်ကို ပထမဆုံး အပီလိုးပစ်ရန် ရည်သန်ထား ပြီးသား
ဖြစ်ပါသည်။ လူဆိုသည်က အသစ်အဆန်းကို ပိုသဘောကျမြဲ မဟုတ်ပါလား။ ..
အောင်မင်းတုန်းကကျတော့ ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို အပီလိုးနေခဲ့ပြီးမှ နောက်မှ ကံအခွင့်သင့်သဖြင့် အရှက်
အကြောက်ကြီးလှသူ ခင်ငြိမ်းတင့်ကိုပါ အပီလိုးခွင့်ကြုံလေသောအခါ သူ့စိတ်တွေက ခင်ငြိမ်းတင့်ကို ပို
ဖီးလ်လာခဲ့သည်။ ..

ဟော အခု ကိုသိန်းစိုးကျတော့ ခင်ငြိမ်းတင့်ဆိုသည်က တရားဝင် မယားမို့ အချိန်မရွေး လိုးခွင့်လိုင်စင်
ရပြီးသား။ .. ခယ်မချော ခင်ငြိမ်းမြင့်ကျတော့ မသိစိတ်ကသာ ပြစ်မှား နေခဲ့ရပေမယ့် အပြင်မှာ
လက်တောင်မကိုင်ဖူးသေး။ .. ခုမှ အခွင့်သာလို့ လိုး ရတော့မည် ဆိုတော့ ကိုသိန်းစိုး စိတ်ထဲ
ခင်ငြိမ်းမြင့်ကိုသာ လိုးချင်စိတ်တွေ ပိုမို ထက်သန်နေမိရလေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်တို့ညီအစ်မကို
ကိုယ်ဟန်ပြုကာ လမ်းလျှောက်ခိုင်းခြင်းမှာလည်း တကယ်တမ်းကတော့ စိတ်ပိုထလာအောင်

တမင်လုပ်ခိုင်းခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်လည်း ကိုသိန်းစိုးခိုင်းသလို ကိုယ်ဟန်ပြကာ အိပ်ခန်းလေးထဲ လမ်းလျှောက်ပြ ကြရလေတော့၏။ ကာယအလှမယ်တွေလိုတော့ တင်ကော့ရင်ချိတ်ကာ အမို့အဝန်း အကားအစွင့်တွေ ပေါ်အောင် ထုတ်မပြတတ်ကြပါ။ သည်အတိုင်းပဲ ခပ်ဖြေးဖြေး လမ်းလျှောက်ပြနေကြခြင်းဖြစ်ပါသည် နှစ်ယောက်လုံး ကိုယ်နေဟန်ထားက ပြေပြစ်ဆူဖြိုးကြသည့်အပြင် ပုံဆန်း ဘရာဇီယာနှင့် ပင်တီတွေ ဝတ်ထားကြရလေသည်မို့ ရိုးရိုးလမ်းလျှောက်ပြနေရသည်ကပင် တင်ပါးဆုံကြီးတွေ အနိမ့်အမြင့် လှုပ်ရှားနေပုံနှင့် ရင်တွေချီနေကြပုံများ ပေါ်လွင်နေလေရာ ကိုသိန်းစိုးလည်း အားမနာတမ်းပင် အပီ ကြည့်ကာ ခံစားလေသည်။ ချက်ခြင်းထဲ စားတော့ ဝါးတော့မလောက် စူးစူးရဲရဲကြည့်နေခြင်းဖြစ်ရာ မိန်းကလေးနှစ်ဦးမှာ ခြေလှမ်းတွေပင် တချက်တချက် မှားမှားသွားရရှာလေ၏။ " အင်း မြင့်မြင့်ကို အရင်စပြီး လိုးမယ်။ .. ကဲ ... အဝတ်တွေချွတ်စမ်း " ဇနီးနှင့်ခယ်မတို့ လမ်းလျှောက်ကိုယ်ဟန်ပြနေသည်ကို အတော်ကြာအောင် မျက်စိအရသာခံကြည့်ပြီး နောက် ကိုသိန်းစိုးက ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို စလိုးမည့်အကြောင်း ပြောလိုက်လေသည်။ နှစ်ယောက်သား ယှဉ်ပြိုင်ခိုင်းပြီး တယောက်ကိုရွေးချယ်လိုက်သည့်သဘောမျိုးဖြစ်ရာ မိန်းကလေးတို့ သဘာဝအတိုင်း ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ ညီမဖြစ်သူကို မနာလိုသလိုလို ဖြစ်သွားရလေ၏။ .. ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာတော့ ကျိတ်ပြီး ကျေနပ်သွားသလိုလို ဖြစ်သွားရလေသည်။ ကိုသိန်းစိုး စေခိုင်းသည့်အတိုင်း ခင်ငြိမ်းမြင့်တယောက် အဝတ်အစားများ ချွတ်ရလေပြီ။ ပထမ အပေါ်အကျီလေးကို နောက်ကျောဖစ်ဆွဲဖွင့်ပြီး အသာချွတ်သည်။ ထို့နောက် ထမီလေးကို မရွံ့မရဲနှင့်ပင် ဆက်ချွတ်ပြန်သည်။ အကျီနှင့်ထမီကျွတ်သွားပြီးနောက် အတွင်းခံများချည်းသာ ကျန်ရှိသည်နှင့် ကိုသိန်းစိုးသည် ငြိမ်ငြိမ်ထိုင်မနေနိုင်တော့ .. ။ ခယ်မလေးအနား အာသာငမ်းငမ်း လျှောက်လှမ်းသွားကာ ဘရာဇီယာကို ကိုယ်တိုင်ချိတ်ဖြုတ်ကာ ခွာယူလေတော့သည်။ ထို့နောက်မှ ပင်တီလေးကိုပါ သွယ်လျှော့ပေါင်တံလေးများတလျှောက် အောက်သို့ ဆွဲကာ ချွတ်ချပြန်လေ၏။

ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ ခဲအိုကြီးက မိမိအတွင်းခံများ ကိုယ်တိုင်ချွတ်ပေးနေမှုကို မျက်နှာပူပူ ရင်တဖိုဖိုနှင့်ပင် ခံနေရလေသည်။ အဝတ်တွေ အကုန်ကျွတ်သွားသည်နှင့် ကိုသိန်းစိုးသည် ခယ်မချောလေး၏ ဝတ်လစ်စလစ် အလှကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အားရပါးရ ကြည့်လေ၏။ ရှေ့မှလည်းကြည့်သည် .. နောက်သို့ သွားပြီးတော့လဲ ကြည့်ပြန်သည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ ကိုသိန်းစိုးကြည့်သို့ ငြိမ်ငြိမ်လေး ရပ်ပေးနေရလေတော့သည်။ ကိုသိန်းစိုးက မျက်စိနှင့်ကြည့်ယုံမျှနှင့် အားမရတော့။ .. လက်ပါ ပါလာသည်။ တင်ပါးဆုံသား အိအိညက်ညက်များကို လက်ဝါးနှင့်ကပ်ကာ ပွတ်ကြည့်သည်။ ဖြစ်ညှစ်ကြည့်သည်။ .. နို့အုံသား နူးနူးညှည့်ညှ့်လေးများကိုလည်း ဆုပ်ကိုင်သည်။ အားရပါးရ နယ်သည်။ .. နို့သီးခေါင်းလေးတွေကို ကိုင်ညှစ်သည်။ .. ပေါင်တံဖြူဖြူလွလွ လေးများကို လျှော့တိုက်ပွတ်ပေးသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ အသဲတအေးအေး ဖြစ်နေရလေသည်။ " သွား ... ခုတင်ပေါ်တက် .. " ကိုသိန်းစိုးက ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို ခုတင်ပေါ်တက်ခိုင်းလိုက်ပြီး သူ့အဝတ်အစားတွေကို ခပ်မြန်မြန်ပင် ချွတ်လိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်လည်း ခမ်းနားစွာ ပြင်ထားသော ခုတင်ကြီးပေါ် လှမ်းတက်ကာ အသာ လှဲအိပ်နေရရှာလေတော့၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်ကတော့ ဘေးနားတွင်ပင် ငူငူကြီး ရပ်နေမိသည်။ မိမိ၏ လင်တော်မောင်က မိမိညီမငယ်ကို လိုးတော့မည့်အနားတွင် ရပ်လဲမနေချင် .. ။ ဒါပေမယ့် အပြင်သို့ ထွက်ပြီး တယောက်ထဲလဲ မနေလို .. ။ အောင်မင်းနှင့်လုပ်ခဲ့သည့်အတွေ့အကြုံများကလည်း ရှိနေရာ မိမိပါ အတူပါချင်သလိုလို ဖြစ်နေသည်။ ဘာလုပ်ရမည်ကို ယတိပြတ် မဆုံးဖြတ်နိုင်။ .. ထို့ကြောင့် ငူငူကြီးပင်

ရပ်နေမိလေ၏။ အဝတ်အစား ခပ်သွက်သွက်ချွတ်ပြီးသည်နှင့် ကိုသိန်းစိုးသည် ခုတင်ပေါ်လှမ်းတက်လာလေသည်။ သူ့လီးကြီးကလည်း ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ အလှတရားတွေကို မြင်တွေ့ကာ မာန်ဖီထောင်ထ နေလေပြီ။ ခင်ငြိမ်းတင့်ရော ခင်ငြိမ်းမြင့်ပါ ကိုသိန်းစိုးလီးကြီးကို မသိမသာလေး ကြည့်မိကြလေ၏။

ကိုသိန်းစိုးသည် ခင်ငြိမ်းမြင့်ဘေးတွင် အသာဝင်လှအိပ်သည်။ .. ဝတ်လစ်စလစ်ဖြစ်နေသော ခယ်မ လေး၏ ဘေးတွင် ကိုယ်တုံးလုံးဝင်အိပ်ရသည်မှာ အတော်ကို ကျေနပ်စရာကောင်းလှပေသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်လည်း ခဲအိုကြီးနှင့် အတူယှဉ်ကာ အဝတ်မပါ ကိုယ်ဗလာ အိပ်နေရသဖြင့် အလိုလိုပင် ရင်တွေ ဖိုလာရလေ၏။ ကိုသိန်းစိုးက ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ ညာဘက်နို့အုံကို ဘယ်လက်ဖြင့် အသာဆုပ်နယ်ပေးသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့် နို့အုံတွေက အစ်မဖြစ်သူ ခင်ငြိမ်းတင့်နို့အုံတွေလောက် မကြီးသော်လည်း သူ့အရွယ် နှင့်သူ ကြွကြွရွရွ ဆွဲဆောင်မှုရှိလှသည်။ .. ပြီးတော့ ကိုသိန်းစိုးလက်ထဲတွင်မတော့ ဇနီးဖြစ်သူ၏ အရွယ်လွန် နို့အုံကြီးတွေထက်ကို ပိုပြီး ကိုင်လိုညှစ်လို ကောင်းနေရလေ၏။ စီးပိုင်လို နေသည်။ ဘယ်လက်က နို့အုံကိုနှိုက်နေရင်းမှပင် ကိုသိန်းစိုး ညာလက်က ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ စောက်ဖုတ်လေးကို ပွတ်သပ်ပေးပြန်သည်။ .. ခင်ငြိမ်းမြင့် အဖုတ် ဖောင်းကြွတက်လာ၏။ နို့သီးခေါင်းလေးတွေလည်း ချွန်ကော့ စူတက်လာသည်။ " မြင့်မြင့် ... ငါ့လီးကို နှင့်လက်နဲ့ကိုင်ပြီး ဆော့ပေးစမ်း .. " ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် ညာလက်လေးကိုဆန့်ထုတ်ကာ ကိုသိန်းစိုးလီးကြီးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်လေသည်။ ထိုအခါ လီးကြီးက ငလျင်လှုပ်သလို ဆတ်ကနဲတုန်ခါသွားကာ ပိုပြီး မာတောင် တက်လာလေ၏။ ကြီးမားတုတ်ခိုင်သော လီးကြီး၏ အထိအတွေ့က ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို ကြက်သီးဖြန်းဖြန်း ထသွားစေ လေသည်။ အောင်မင်းလီးထက်ပိုကြီးပြီး မာကြောနေပုံက အတူတူလောက်ကို ဖြစ်နေပြီဖြစ်လေရာ ဒါကြီးနှင့် လိုးလျှင် ပိုအရသာရှိလိမ့်မည်မှန်းလည်း တွေးမိသည်။ ခဲအိုနှင့် ခယ်မ စပ်ယှက်ကြရမှာ သင့်တော်ပါမည်လားဟု တွေးတော ရှက်ရွံ့နေမှု ရှိနေသေးလင့်ကစား ကိုသိန်းစိုးလီးကြီးနှင့် အပီ အလိုးခံချင်စိတ်ကတော့ ပို၍ ပို၍ အားပြင်းလာလေတော့သည်။ " နင်နဲ့ငါ ခြောက်ဆယ့်ကိုး ပုံစံနဲ့ အရင် စုပ်ကြရအောင် ... ဟုတ်လား " ကိုသိန်းစိုးက အောင်မင်းဆီမှ အတုမြင်အတတ်သင်ထားသည်များကို လက်တွေ့လုပ်ကြည့်ရန် စကား စလေသည်။ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ ဖင်ပြန်ခေါင်းပြန်ထပ်လျှက်အိပ်ကာ တယောက်၏လိင်အင်္ဂါကို တယောက်က အပြန်အလှန် ရက်ပေးစုပ်ပေးမှုကို " ၆၉ " ပုံစံဟု ခေါ်သည်။ ထိုသို့လုပ်ရသည်ကို ခင်ငြိမ်းမြင့် က အလွန်နှစ်သက်သည်။ ထို့ကြောင့် ခြောက်ဆယ့်ကိုး ဟူသောစကားကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့်ပင် ခင်ငြိမ်းမြင့် ရမက်ဇောတို့ တဆတိုး ပြင်းထန်ထကြွလာကြသည်။ ခဲအိုနှင့် ခယ်မ မမှောက်မှားသင့် ဆိုသည့် အတွေးလေးက အဝေးကို ထွက်ပြေးလေပြီ။ ..

" နင်နဲ့ အောင်မင်း လုပ်ခဲ့ကြသလိုမျိုးပေါ့ .. ဒီလိုမျိုးလေ။ .. နင်တို့အဲလိုလုပ်တာကြည့်ပြီးကတဲက ငါလဲ အဲလို လုပ်ချင်နေတာ .. သိလား .. " ကိုသိန်းစိုးက အယ်လ်ဘမ်စာအုပ်ကို ဆွဲယူပြီး အောင်မင်းနှင့် ခင်ငြိမ်းမြင့် ခြောက်ဆယ့်ကိုး ပုံစံဖြင့် အပြန်အလှန် ရက်နေစုပ်နေကြပုံကို ထုတ်ပြကာ ပြောသည်။ ကိုသိန်းစိုး၏ တစ်တစ်ခွခွ စကားများက ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို ပိုမို စိတ်လှုပ်ရှားလာစေ၏။ ခုတင်ဘေးတွင် ရပ်နေသော ခင်ငြိမ်းတင့်မှာတော့ မျက်နှာလေး ရဲကနဲ ဖြစ်သွားရသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်ကတော့ ဓာတ်ပုံကို မြင်လိုက်ရသည်တွင် ရှက်ရမည့်အစား ရမက်တွေသာ ပိုမိုတက်ကြွ လာလေတော့၏။

ပက်လက်လေးအိပ်နေသော ခင်ငြိမ်းမြင့်ပေါ်သို့ ကိုသိန်းစိုးက ခြေရင်းခေါင်းရင်း ပြောင်းပြန် တက်ခွ လေပြီ။ စိတ်တွေအရမ်းထနေပြီဖြစ်သော ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် မျက်နှာနားဝဲကျလာသော ကိုသိန်းစိုး၏ စံချိန်လွန် လီးကြီးကို လက်နှင့်လှမ်းကိုင်ဆွဲကာ ပါးစပ်ထဲဆွဲသွင်းလိုက်လေတော့၏။ ထို့နောက်တော့ ငုံ့ထားရင်း အားရပါးရပင် စုပ်လေးနေလိုက်သည်။ ကိုသိန်းစိုးကလည်း ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ စောက်ပတ် လေးကို တချက်ကုန်းရက်လိုက်ရာ ကောင်မလေး ဖင်ကြီးကြွတက်သွားရ၏။ ကိုသိန်းစိုးသည် ခယ်မ လေး၏ စောက်ပတ်ကို လေးငါးချက်မျှ တပျပ်ပျပ် အားရပါးရ ရက်ပေးလိုက်ပြီးနောက်တွင် အသာ ခေါင်းထောင်ထကာ ခုတင်ဘေး ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်ကြီးကို ကြည့်လိုက်သေးသည်။ သူနှင့် ခင်ငြိမ်းမြင့် အပြန်အလှန် ရက်နေစုပ်နေကြပုံများက ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်ကြီးများထဲတွင် အထင်းသား ပေါ်နေလေ၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် သူ့လီးချောင်းကြီးကို အားရပါးရစုပ်ပေးနေမှုကြောင့် ပါးလေးများပင် ဖောင်းလိုက် ချိုင့်လိုက် ဖြစ်နေပုံကို မှန်ထဲမှာ ကျကျနနမြင်နေရသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် ပါးစပ်ကလည်း စုပ်ပေး နေယင်း ကိုသိန်းစိုးဝှေးဥများကိုလည်း သူမလက်လေးများဖြင့် အသာအယာ ဆုပ်ကိုင်ပွတ်သပ်ပေးနေ သေး၏။ သူမခေါင်းလေးက အပေါ်ကြွလိုက် အောက်နိမ့်လိုက်ဖြစ်နေမှုနှင့်အတူ မိမိ၏ ငပဲကြီးက ပါးစပ်လေးထဲ ဝင်သွားလိုက် ပြန်ထွက်လိုက်ဖြစ်နေပုံကို ကိုသိန်းစိုး မြင်နိုင်လေသည်။ လီးပေါ်တွင် ခံစားနေရသော အရသာမျှသာမက မှန်ထဲတွင် မျက်စိဖြင့်မြင်နေရသော အရသာကိုပါ ပေါင်းကာ ကိုသိန်းစိုး အကြီးအကျယ် ကျေနပ်ခံစား နေမိလေသည်။ ကိုသိန်းစိုးသည် ခင်ငြိမ်းမြင့်ပေါင်ကြားတွင် မျက်နှာအပ်ကာ စောက်ပတ်ကို အားရပါးရပင် ရက်ပေး နေလိုက်၏။

သူ့အဖို့ ပထမဆုံး စောက်ပတ်ရက်ပေးဘူးသည့် အတွေ့အကြုံပင်ဖြစ်သည်။ အစက ရွံသလိုလို ထင်ခဲ့မိသော်လည်း တကယ်တမ်း ရက်ပေးသောအခါ အလွန်ကို ကောင်းလှကြောင်း လက်တွေ့ သိရလေပြီ။ ဒါကြောင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် ရက်ပေးနေလိုက်၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့်၏ စအို ပေါက်လေးကိုလည်း လက်နှင့်လှမ်းထိုးဆွဲကလိပေးလိုက်သေးသည်။ အောင်မင်းနှင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်တို့ ဖင်ဆော်ခဲ့ပုံကို သတိရသွားကာ သူ့လက်ညှိုးကို ခင်ငြိမ်းမြင့်ဖင်ပေါက်လေးထဲ ထိုးထည့်ပေးလိုက်ရာ ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ လီးကြီးပါးစပ်ထဲတပ်လျှက်တန်းလန်းနှင့်ပင် " အိ " ကနဲ အသံလေးထွက်လာရ၏။ ခါးလေးတွန့် ဖင်ကြီးယမ်းထွက်သွားသည်။ အလိုးခံဘူးနေကျ ဖင်ပေါက်ဖြစ်သဖြင့် တိုးဝင်လာသော လက်ညှိုးကို အကျအနပ် ဆီးပြီးညှစ်ထားမိလေ၏။ ကိုသိန်းစိုးသည် ခင်ငြိမ်းမြင့်ပါးစပ်ထဲမှ သူ့လီးကြီးကို အသာဆွဲထုတ်လိုက်လေ၏။ သူ မနေနိုင်တော့ .. ခါးလေးတွန့် ကာတွန့် ကာ ဖြစ်နေသာ ခယ်မချောလေးကို တက်လိုးချင်လှပေပြီ။ ထို့နောက် ပက်လက်ကလေးရှိနေဆဲဖြစ်သော ခယ်မလေး၏ ကျောရှင်းသည့်ကိုယ်လုံးလေးပေါ်သို့ အာသာငမ်းငမ်း တက်ခွလိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်ကလည်း အလိုက်သိစွာပင် ဒူးနှစ်ချောင်းထောင်ပြီး ပေါင်လုံးကြီးများကို အသာ ကားပေးထားလိုက်၏။

" နှင့်စောက်ဖုတ်ဝမှာ ငဲ့လီးကြီးကို တော့ပေးစမ်း မြင့်မြင့် ... " ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် ခဲအိုကြီးကို မျက်စောင်းလှလှလေး တချက်ပစ်ထိုးလိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေးမစူ တစူ လုပ်ကာ လီးကြီးကို သူမလက်ချောင်းလေးများနှင့် အသာဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။ ထို့နောက်တော့ တချက် နှစ်ချက်မျှပွတ်ပေးလိုက်ပြီးမှ သူမစောက်ဖုတ်အဝတွင် ဆွဲယူတော့ပေးလိုက်သည်။ ဖင်ကိုလည်း အသာ ကြွကာ ကော့ပင့်ပေးထားလိုက်သည်။ .. ထိုအခါ လီးအိမ်ကြီးက စောက်ခေါင်းဝတွင် အဆင်သင့်ပင်

တစ်နေ့လေတော့သည်။ အခုအခါ ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ ရမက်ဇောတွေ အရမ်းပြင်းထန်နေလာပြီဖြစ်ရာ ရှက်တာကြောက်တာတွေ မရှိတော့ပဲ ဖြတ်လတ် ရဲတင်း နေလေပြီ။ ခယ်မလေး၏ စောက်ဖုတ်အထိအတွေ့ကို ခံစားလိုက်ရသော ကိုသိန်းစိုးမှာလည်း ကြက်သီးဖြန်းဖြန်း ထမှု အရသာတွေ့သွားကာ လီးကြီးကို ဆတ်ကနဲပင် ဖိထိုးဆောင့်ချပစ်လိုက်မိလေတော့၏။ လီးတံကြီးက အိကနဲ တဝက်ကျော်ကျော်မျှ မြှုပ်ဝင်သွားသည်။ ... " အား အွတ် ... ဦးရယ် ... ဟင့်ဟင့် ... " ခင်ငြိမ်းမြင့်ကလည်း သူမအစ်မခေါ်သလိုပင် ကိုသိန်းစိုးကို ဦး ဟု ခေါ်သူဖြစ်သည်။ စံချိန်လွန်လီးကြီး တိုးဝင်လာမှုကြောင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်စောက်ဖုတ်ဝလေးသည် တင်းကနဲ ပြိအာသွား၏။ စောက်ခေါင်းထဲတွင်လည်း ပြည့်သိပ်ကြပ်ညပ်နေသည်။ အောင့်ပြီး နာလှသော်လည်း အရသာကလဲ ကောင်းလှပေရာ ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ မျက်နှာလေးရဲ့ မဲ့သွားပြီး ဖင်ကြီးကိုပို၍ ကော့တင်ပေးလိုက်မိ၏။ တကိုယ်လုံးလဲ ပူထူ ဖိန်းရိုန်းတက်သွားလေသည်။ ခုတင်ဘေးမှာ ရပ်နေဆဲဖြစ်သော ခင်ငြိမ်းတင့်လည်း ကြက်သီးတွေထကာ လက်သီးလေးနှစ်ဖက်ကို ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ထားမိလေ၏။ " နာသွားလား မြင့်မြင့် ... " ဖောက်ပြန်လေသော ဇနီးကျတော့ သနားရကောင်းမှန်းမသိတော့သော ကိုသိန်းစိုးသည် ခယ်မချော လေးကိုတော့ နာသွားမှာ စိုးရိမ်ရှာသည်။

" အောင့်တော့ အောင့်တယ် ဦးရယ် ... ။ ဦးဟာကြီးက အကြီးကြီးပဲဟာ။ .. ဒါပေမယ့် ရပါတယ် ထပ်ဖိသွင်းဦးလေ .. အဆုံးမဝင်သေးဘူး မဟုတ်လား .. " ရမက်ရှိန်ဖြင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ ပြောရဲဆိုရဲ ဖြစ်နေလေပြီ။ " ကဲ .. ဒါဆို နင့်နို့ကြီးတွေကိုင်ပြီး ထိုးသွင်းမယ်နော် .. " " ကိုင်လေ ဦးရဲ့ ရော့ .. အင့် .. " ခင်ငြိမ်းမြင့်က ကိုသိန်းစိုးလက်နှစ်ဖက်ကို ဆွဲယူကာ သူမနို့အုံတွေပေါ် တင်ပေးလိုက်၏။ ကိုသိန်းစိုးက စီးအိသော နို့အုံလေးများကို စုံကိုင်ဆွဲညှစ်ကာ အားယူပြီး လီးကြီးကို ထပ်ထိုးထည့် လိုက်လေသည်။ " အား" နာတယ် ဦးရေ့။ ... ခုမှ တကယ်နာတာ အား ... အား ... " ခင်ငြိမ်းမြင့် ခံဘူးနေကျ အောင်မင်းလီးက ရှစ်လက်မခန့်သာ ရှည်သည်။ ထို့ကြောင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်စောက်ခေါင်းသည် အတွင်းဘက် ရှစ်လက်မလောက်အထိသာ လီးဝင်ခံဘူး သဖြင့် လီးဝင်လမ်းကြောင်းဖြောင့်သည်။ ကျန်အပိုင်းကတော့ လီးနှင့်ထိတွေ့ဘူးခြင်း မရှိသေး။ ... ထို့ကြောင့် ကိုသိန်းစိုး၏ ဆယ်လက်မလောက်ရှည်ကာ ဘီယာဗူးနီးပါးတုတ်သော လီးကြီး အဆုံးထိ တိုးဝင်လာသောအခါ ခင်ငြိမ်းမြင့်စောက်ခေါင်းအတွင်းဘက် နှစ်လက်မလောက်နေရာလေးများသည် အခုမှ လီးနှင့်နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ထိတွေ့ဘူးခြင်းဖြစ်ရကား အပျိုလေး ပထမဆုံးတက်အလိုခံရသလို ထွန်ထွန်လူးသွားရ လေတော့သည်။ ရမက်ဇောတွေ ထန်ကာ အရည်တွေရွဲနေချိန်မှီသာ တော်တော့သည်။ နို့မဟုတ်လျှင် ခင်ငြိမ်းမြင့် သတိတွေဘာတွေပင် မေ့သွားမည်လားမသိ။ .. ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် အော်ဟစ်ငြီးတွားရင်းကပင် အပေါ်မှအုပ်မိုးကာ တက်လိုးနေသော ကိုသိန်းစိုး၏ ရင်ဘတ်ကြီးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆီးကာ တွန်းထားမိသည်။ ကိုသိန်းစိုးကမူ သူ့လီးအဝင်ခံနေကျ မဟုတ်သော စောက်ခေါင်းကျဉ်းလေး၏ အထိအတွေ့အရသာထူးကို အပီအပြင် ခံစားရင်း ဆက်ကာ ဆက်ကာ ဆောင့်လိုးလေတော့၏။ ခယ်မလေး နာမှာ စိုးရိမ်စိတ်တွေလည်း မရှိတော့။ .. တချက်တချက် အဆောင့်ခံလိုက်ရတိုင်း ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ နင့်ကနဲနေအောင်ပင် မျက်ဖြူလန်မတတ်ကို ခံစားနေရလေသည်။ အရသာကလည်း ရှိပါဘိခြင်း ။ " ကောင်းလိုက်တာ ဦးရဲ့ ... ဆောင့်ပါ .. ဆောင့်စမ်းပါ။ .. အား .. အား ... ကျွန်မကို အပီလိုးစမ်း ပါရှင့် ... အမယ်လေး ထိတယ် .. ထိတယ် .. ။

ဦးလီးကြီးက အထဲမှာ နင့်နေတာပဲ ... အိုး " မကြာပါချေ။ .. ခင်ငြိမ်းမြင့်ပါးစပ်မှ တဏှာဖောပြင်းပြင်း ရေရွတ်မြည်တမ်းသံလေးတွေ တန်းစီပြီး ထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။ ကိုသိန်းစိုးကလည်း သူ့အလွန်လိုးချင်နေခဲ့သော ခယ်မချောလေးကို လိုးရပြီမို့ နွားသိုးကြီးပြတ် ပင် တအားကို ကျုံးပြီး လိုးနေလေတော့၏။ ပြင်းထန်ထိမိလှသော လိုးချက်များကြောင့် ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ သိပ်မကြာခင်မှာပင် တချီ " ပြီး " ရလေပြီ။ ကိုသိန်းစိုးကတော့ မာန်လုံးဝ မကျသေး။ .. အပီအပြင် ဆောင့်လိုးကောင်းနေဆဲ .. ။

" နင်တချီ ပြီးသွားပြီ မဟုတ်လား ... မြင့်မြင့် " ခယ်မလေး၏ အရိပ်အခြေကိုကြည့်ရင်း ကိုသိန်းစိုး မေးလိုက်သည်။ မိန်းမများ " ပြီး " သည်ဆိုတာ ဘယ်လိုနေမှန်း ကာမမှုကို အတုမြင်အတတ်သင်နေသော ကိုသိန်းစိုးက ရိပ်မိနေလေပြီ။ " ဟုတ်တယ် ဦးရယ် ... တခါ ပြီး သွားပြီ .. " ခင်ငြိမ်းမြင့်က မောသံလေးနှင့် ပြန်ဖြေသည်။ " ဟုတ်ပြီ ... ဒါဆို နင့်ကို ဖင်ပြောင်းပြီး လိုးရမယ် ... " ပြောပြောဆိုဆို ကိုသိန်းစိုးက ခင်ငြိမ်းမြင့်စောက်ပတ်လေးထဲမှ သူ့လီးကြီးကို ဆွဲနှုတ်လိုက်၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့် မျက်လုံးပြူးရရှာလေပြီ။ ... " ဟာ ဖြစ်ပါ့မလား ဦးရယ်။ ဖင်တော့ မချပါနဲ့ရှင် .. စောက်ပတ်ကိုပဲ စိတ်ကြိုက်လိုးပါလား " " မရဘူး .. ဖင်လဲ ချမှာပဲ။ .. ဘာလဲ နင်က ဟိုအကောင် အောင်မင်း ဖင်လိုးတာတော့ ခံပြီးတော့ ငါ့ကျမှ ဂရီဂျောင့် လုပ်တာလား ... " ကိုသိန်းစိုး ဒေါကန်လေပြီ။ " မဟုတ်ရပါဘူး ဦးရယ် .. ။ သူ့ဟာက ဦးလောက် မကြီးဘူးရင့်။ .. ဦးဟာကြီးနဲ့ ဖင်လိုးရင် ကျွန်မ ဖင်ကွဲပြီးဆေးရုံရောက်လိမ့်မယ် ... မမရယ် လုပ်ပါဦး .. ကျွန်မကိုကယ်ပါဦး .. " ခဲအို၏ ဖင်လိုးရန်ကြံစည်နေမှုကို ကြောက်လန့်စွာတောင်းပန်ရင်း ခင်ငြိမ်းမြင့်ခမျာ အစ်မဖြစ်သူကို အကူအညီ တောင်းရရှာလေပြီ။ လင်တော်မောင်က သူ့ကို အရင်မရွေးပဲ ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို အရင်ရွေး လိုက်သဖြင့် ညီမဖြစ်သူအပေါ် စိတ်တိုမိသလိုလို ဖြစ်နေသော ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ မနေသာတော့။ .. ဝင်တောင်းပန်ရတော့သည်။

" သူပြောတာ ဟုတ်ပါတယ် ဦးရယ် .. ။ ဦးဟာကြီးနဲ့ဆို သူ့ဘယ်ခံနိုင်ပါ့မလဲ .. အဲဒါကိုတော့ ချမ်းသာပေးလိုက်ပါရင် ... " " တင့်တင့် ... နင်ဘာမှ ဝင်ပြောမနေနဲ့။ .. သူပြီးရင် နင့်ကိုလဲ ဖင်လိုးဦးမှာပဲ။ ကဲ ကဲ .. နင်တို့ ပိုပြီး စိတ်ပါလာအောင် နင်လည်း လာဝင်လိုက်တော့။ .. တုံးလုံးချွတ်ပြီး ခုတင်ပေါ်တက်တော့ .. လာ .. လာ .. " ခင်ငြိမ်းမြင့်တော့ အားကိုးရာ မဲ့လေပြီ။ ငိုမဲ့မဲ့လေးနှင့် နောက်ဆုံး အသနားခံကြည့်လေ၏။ " ကျွန်မကို မသနားတော့ဘူးလား .. ဦးရယ် .. ဟင့်ဟင့် " " နင့်ကို လိုးဘို့ခေါ်လာတာ။ .. သနားဖို့ မဟုတ်ဖူး။ .. အပေါက်စုံအောင် အပြတ်လိုးပစ်မယ်။ .. တင့်တင့် .. နင်လဲ ချွတ်လေ မြန်မြန်။ .. တက်လာခဲ့။ .. ဟောဒီပုံထဲကလို လိုးပစ်မယ် .. " ခင်ငြိမ်းမြင့်တို့ ညီအစ်မ တယောက်အဖုတ်တယောက်ရက်ပေးနေလျှက် အောင်မင်းက ခင်ငြိမ်းမြင့် ဖင်ထဲ လိုးသွင်းနေသော ဓာတ်ပုံကို ထုတ်ပြပြီး ကိုသိန်းစိုးက လောဆော်နေတော့သည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်တို့ ညီအစ်မမှာ မငြင်းသာတော့။ ကိုသိန်းစိုး အလိုလိုက် အကြိုက်ဆောင်ယုံသာရှိတော့ သည်။ .. သူတို့ညီအစ်မမှာ ဖင်လိုးခံနေကြဖြစ်သဖြင့် ဖင်လိုးခံရသည့်အရသာကိုလည်း သိနေသည်။ နှစ်လည်းနှစ်ခြိုက်ကြသည်။ .. သို့ပေမယ့် ကိုသိန်းစိုးလီးကြီးက အဆမတန် ကြီးလှလေသည်မို့ ဒါကြီးနှင့် ဖင်လိုးခံရမှာကိုတော့ သေမလောက် ကြောက်နေကြရလေသည်။ ဖင်လိုးမခံရသေးမီကိုပင် ဖင်ပေါက်တွေ အလိုလို ကျိန်းစပ်နေသလို ဖြစ်နေရသည်။

ခင်ငြိမ်းတင့်သည် သူမဝတ်လာသော ဘလောက်အင်္ကျီလေးနှင့် ဘီဘဲလ် ထမီလေးကို ချွတ်လိုက်ရ သည်။
.. ထို့နောက် အောက်မှ ပုံဆန်း ဘရာဇီယာလေးနှင့် ပင်တီတိုနန့်နန့်လေးကိုလည်း ဆက်ပြီး ချွတ်ရပြန်သည်။ ကိုသိန်းစိုးက ခင်ငြိမ်းမြင့်ကို ခန အနားပေးထားရင်း သူ့မိန်းမ အဝတ်တွေချွတ်နေ တာကို မျက်စိအရသာခံ ထိုင်ကြည့်နေပြန်၏။ ဝတ်လစ်စလစ်ဖြစ်သွားသော ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ခုတင်ပေါ်လှမ်းတက်လာသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့်က အောက်မှ ခင်ငြိမ်းတင့်က အပေါ်မှ ဖင်ပြန်ခေါင်းပြန် ထပ်လိုက်ကြသည်။ တယောက် ပေါင်ကြား တယောက်က မျက်နှာအပ်မိကြ၏။ ကိုသိန်းစိုးက ခယ်မလေးဖင်ပေါက်ထဲ သူ့လီးကြီးထိုးသွင်းရန် ခင်ငြိမ်းမြင့်အောက်ပိုင်းဘက်တိုးကပ် လာသည်။ " သူ့ဖင်မှာ တံတွေးလေး ဆွတ်ပေးဦးလေ ဦးရဲ့ ...။ ဒီအတိုင်းကြီးဆို သူ့ဘယ်ခံနိုင်ပါ့မလဲ .. " ခင်ငြိမ်းမြင့် အဖုတ်ပေါ်မျက်နှာအပ်ထားသော ခင်ငြိမ်းတင့်က ခေါင်းလေးမော့ပြီး လင်တော်မောင်ကို လှမ်းသတိပေးလိုက်သည်။

" အေး .. ဟုတ်သားပဲ .. ကဲကဲ .. နင့်ညီမဖင် နင်ပဲ တံတွေးဆွတ်ပေးပေတော့ တင့်တင့်ရေ .. ပြီးရင် ဖင်ဝလဲ ဖြိုထားပေးဦး .. " ခင်ငြိမ်းတင့်လည်း ညီမ၏ဖင်ပေါက်ဝလေးကို တံတွေးလှမ်းဆွတ်ပေးလိုက်ရလေ၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့်သည် သူမပေါ်တက်ဖိထားသော အစ်မဖြစ်သူ၏ စောက်ပတ်ကို မရက်ပေးနိုင်သေး။ .. သူမဖင်ထဲသို့ ခဲအိုတော်၏ လီးကြီးတိုးဝင်လာမည့်အရေးကို တွေးကာ စိုးထိတ်စွာစောင့်နေမိသည်။ အရမ်းနာလိမ့်မည်ဆိုတာလည်း ကြိုသိနေရသည်။ တံတွေးဆွတ်ပေးပြီးနောက် ခင်ငြိမ်းတင့်က သူ့ညီမဖင်ကို ကျကျနန ဖြိုပေးထားလိုက်၏။ ဖြိုပေးနိုင်မှ ညီမဖြစ်သူ အနာသက်သာမည်မဟုတ်ပါလား .. ။ ကိုယ်တိုင်လည်း ဖင်လိုးခံနေကြမို့ ဖင်လိုးခံဘို့ ဖင်ပေါက်ဖြိုပေးရတာလည်း ခင်ငြိမ်းတင့် ကျွမ်းသည်။ မိမိဇနီးသည်ကိုယ်တိုင်ဖြိုပေးထားသော ခယ်မလေး၏ ဖင်ပေါက်ထဲသို့ ကိုသိန်းစိုးသည် သူ၏ စံချိန် လွန် လီးကြီးကို ကျကျနန တေ့ထောက်လိုက်၏။

ကိုသိန်းစိုးသည် တခါမှ ဖင်လိုးဘူးသူ မဟုတ်ပါ။ လိုးမယ့် လိုးရတော့ သူ့ကြံစည်နေခဲ့သော ခယ်မလေး၏ ဖင်ပေါက်ကိုလိုးရတာဖြစ်နေသဖြင့် အရမ်း ကျေနပ်နေမိရလေ၏။ ဖိသွင်းလိုက်သည်တွင် ဖင်ဝတွင်ဆွတ်ထားသော တံတွေးများရော စောစောက ခင်ငြိမ်းမြင့်အဖုတ်ကို လိုးထားစဉ်က လီးတံကြီးပေါ်ပေကျနေသည့် စောက်ရည်ကြည်များရော ချောဆီထိုးထားမှုကြောင့် ဖင်ခေါင်းထဲသို့ လီးတံကြီးက လျှောကနဲဝင်လေသည်။ ဖင်ပေါက်လေး၏ ကျဉ်းကြပ်သောညှစ်အား ကြောင့် ကိုသိန်းစိုး လီးကြီးပင် ပူကနဲ ဖြစ်သွားသည်။ ခင်ငြိမ်းမြင့် ချောမှာတော့ ထွန်ထွန်ကို လူး သွားလေတော့သည်။ " အောင်မယ်လေးလေး ... နာလိုက်တာ နာလိုက်တာ ... ကွဲပြီ .. ကွဲပြီ .. ကျွန်မဖင်တော့ ကွဲပါပြီ မမရဲ့ အား အား ... အား " အော်ဟစ်ညည်းညူရင်း ဖင်ကြီးကို ခါထုတ်လိုက်ရာ ဝင်လက်စ လီးကြီးက ပြန်ကျွတ်ထွက်သွားရ၏။ ကိုသိန်းစိုးကမူ ဖင်လိုးရသည့်အရသာကို ခံစားရတာ စိတ်က အရမ်းထနေလေရာ လီးကိုချက်ခြင်းပင် ပြန်ဆွဲတော့သည်။ .. အရမ်းကို ပွဲကြမ်းတော့မည်ကို ရိပ်မိသော ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ လင်တော်မောင်၏ လီးကြီးကို လှမ်းကိုင် ဆွဲဖမ်းကာ ထိန်းလိုက်ရလေ၏။

" ကျွန်မတော့ပေးပါ့မယ် ဦးရယ် ... အရမ်းကြီးတော့ ဖိမသွင်းပါနဲ့နော်။ .. ဦးလေးဟာကြီးက သိပ်ကို ကြီးတာ .. မြင့်မြင့် ဘယ်ခံနိုင်ပါ့မလဲ .. ဖြည်းဖြည်းချင်း ဖိသွင်းနော် ... ဟုတ်ပြီလား " ဖင်မလိုးဘူးသော

လင်တော်မောင်တော့ ခယ်မချောကို ဖင်လိုးချင်ဇောနှင့် အရမ်းကြီး လုပ်နေမှာစိုးရ လေသည်မို့ ပြေလည်ရာ ပြေလည်ကြောင်း ခင်ငြိမ်းတင့် ဝင်ထိန်းကာ လမ်းပြပေးလိုက်ရတော့သည်။ မလိုးပါနှင့်ဟု တောင်းပန်နေတော့လည်း ရမှာမဟုတ်သည့်အတူတူ အားလုံးအဆင်ပြေဘို့ ဒီတနည်း ပဲ ရှိတော့သည် မဟုတ်ပါလား .. ။ " ဟုတ်ပါတယ် ဦးရယ် .. ။ ကျွန်မခံပါ့မယ်ရှင် ... ။ တအားကြီးသာ ဆောင့်မလိုးပါနဲ့နော် ... " ခင်ငြိမ်းမြင့်ကလည်း လှမ်းပြောသည်။ " ကောင်းပြီလေ .. ဖြည်းဖြည်းသွင်းမယ် ... ကဲ .. တင့်တင့်က ကိုင်ပြီးထိန်းထားပေး " ကိုသိန်းစိုးက လိုက်လျှော့ သဘောတူလိုက်သည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်က ညီမဖင်ကို ဆွဲဖြုတ်ပေးထားပြီး လက်တဖက်က ကိုသိန်းစိုးလီးကြီးကိုပါ အသာဖမ်းကိုင် ထိန်းထားပေးလိုက်သည်။ ကိုသိန်းစိုးက ဖြည်းဖြည်းချင်း ဖိသွင်းသည်။ လီးကြီးက ဖင်ပေါက်ထဲသို့ တထစ်ချင်း တိုးဝင်သည်။ ဘယ်လောက်ပဲ ဖြည်းဖြည်းသွင်းသွင်း နာတာကတော့ နာလှသည်မို့ ခင်ငြိမ်းမြင့်မှာ အော်ပြီးရင်းက အော်နေရလေတော့၏။

ထိုသို့ ခယ်မချောလေး၏ နာနာကျင်ကျင်အော်နေသံများက ကိုသိန်းစိုးကိုအရသာတမျိုးတိုးစေသည်။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် လင်တော်မောင်၏လီးကို ကိုင်ကာ ထိန်းထားပေးရင်းမှ ညီမ၏စောက်ပတ်ကိုလဲပဲ ကုန်းကာ ရက်ရက်ပေး၏။ ဒီတော့မှ ခင်ငြိမ်းမြင့် ဖိလင်တက်လာကာ ဖင်ပေါက်ထဲ လီးကြီးတိုးဝင် နေတာ ခံနိုင်လာမည် မဟုတ်ပါလား။ .. ဖြည်းဖြည်းချင်း ထိုးသွင်းရင်းမှပင် လီးကြီးက နောက်ဆုံးတော့ ဖင်ပေါက်လေးထဲ အဆုံးထိ ဝင်သွား လေတော့၏။ စအိုဝလေးက လီးတံအရင်းကို သားရေညှို့ဖြင့် ခပ်တင်းတင်းပတ်ထားသလို ညှစ်ထား သည့် အရသာကို ခံစားလိုက်ရပြီးသည်တွင်တော့ ကိုသိန်းစိုးမှာ ဘယ်လိုမှ စိတ်မထိန်းထားနိုင်တော့။ ခယ်မလေး၏ ဖင်ကို တအားပင် ဆောင့်လိုးလေတော့သည်။ .. ခင်ငြိမ်းတင့်က ညီမဖြစ်သူ၏စောက် ပတ်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဖိကာ ရက်ပေး၏။ ခင်ငြိမ်းမြင့်လည်း နာကျင်မှုရှေးပြွမ်းသော ဖင်လိုးခံရမှု အရသာကို ပြင်းပြစွာ ခံစားနေရရင်းမှ သူမမျက်နှာပေါ်ဝဲနေသော အစ်မဖြစ်သူ၏ စောက်ပတ်ကို ပြန်လည် ရက်ပေးနေလိုက်တော့သည်။

ကိုသိန်းစိုးသည် ခယ်မလေးဖင်ကို အသားကုန်ဆောင့်လိုးနေရင်းမှ နို့အုံကြီးတွေကို လှမ်းလှမ်းကိုင် လိုက်သေးသည်။ ထိုမျှမက အပေါ်မှရက်ပေးနေသော ဇနီးဖြစ်သူ ခင်ငြိမ်းတင့်၏ နို့အုံထွားထွားကြီး များကိုလည်းပဲ လှမ်းဆုပ်နယ်သည်။ .. ထို့နောက်တော့ လက်တဖက်က ဇနီး၏နို့ ကျန်တဖက်က ခယ်မလေး၏ နို့ကို တပြိုင်နက်လှမ်းကိုင် ခြေမှုန်းပြန်သည်။ " တင့်တင့် ... နင့်ညီမဘေးမှာ လေးဘက်ကုန်းလိုက်စမ်း .. " ခယ်မဖင်ကို အတော်ကြာကြာဆောင့်လိုးပေးပြီးနောက် ကိုသိန်းစိုးက ပုံစံတမျိုးပြောင်းရန်စီစဉ်ပြန်၏။ ခင်ငြိမ်းတင့်သည် ညီမပေါ်မှောက်ခွထားရာမှ အသာထကာ ခင်ငြိမ်းမြင့်ဘေးတွင် လေးဘက်လေး ကုန်းပေးပြန်၏။ ကိုသိန်းစိုးက ခယ်မဖင်ထဲမှ လီးကြီးကို ဇတ်ကနဲဆွဲနှုတ်ကာ လေးဘက်ကုန်းပေးသော ဇနီးဖြစ်သူ၏ စောက်ပတ်ထဲ ဖွဲ့ကနဲနေအောင် ထိုးသွင်းလိုက်ပြန်သည်။

" အ ... " ခင်ငြိမ်းတင့်ထံမှ မပွင့်တပွင့်ညှဉ်းသံလေး ထွက်လာပြန်၏။ လီးကြီးက အဆုံးတိုင် လျှော့ကနဲဝင် သွားသည်။ ခုန ဖင်ပေါက်ထဲလိုးစဉ်က တင်းကျပ်သောအားကို တုန်ပြန်ရုန်းကန် ဆောင့်နေရသဖြင့် ကိုသိန်းစိုး ဆောင့်အားတွေက အရမ်းကို ဘရိတ်လွတ်နေလေရာ ထိုအားအတိုင်း ဇနီးစောက်ပတ်ထဲ

ထိုးသွင်းလိုက်တော့ ခင်ငြိမ်းတင့်မှာ မသက်မသာ ခံလိုက်ရပြန်သည်ပေါ့ .. ။

" လာ မြင့်မြင့် ... နင်လဲ နင့်အစ်မဘေး လာပြီး ကုန်း .. " ခင်ငြိမ်းမြင့်ပါ ခင်ငြိမ်းတင့်ဘေး လာပြီး ကုန်းရပြန်လေ၏။ ခုတော့ ခုတင်ပေါ်တွင် ညီအစ်မနှစ်ဦး ဖင်အပြိုင်ထောင်လျှက်သား ... ။ ကိုသိန်းစိုးသည် ခင်ငြိမ်းတင့်စောက်ပတ်ထဲမှ လီးကိုဖြုတ်ကာ ခင်ငြိမ်းမြင့်အဖုတ်ထဲ ပြောင်းထည့်ပြီး လိုးသည်။ .. ထိုနောက် အဖုတ်ထဲမှ ထုတ်ကာ ဖင်ပေါက်ထဲထည့် လိုးသည်။ .. ခနနေပြန်တော့ ခင်ငြိမ်းတင့်ဘက် ကူးပြန်သည်။ ဒီလိုနှင့် လေးဘက်ကုန်းပေးထားသော ညီအစ်မနှစ်ယောက်ကို စောက်ပတ်တလှည့် ဖင်တလှည့် ပြောင်းပြောင်းကာ အပီကို လိုးနေလိုက်လေတော့သည်။

ထိုအိမ်လေးတွင် စနေ၊တနင်္ဂနွေ နှစ်ရက်လုံးနေကာ ကိုသိန်းစိုးသည် ဇနီးနှင့် ခယ်မလေးကို နည်းမျိုးစုံဖြင့် အသားကုန်လိုးပစ်လိုက်လေသည်။ .. ရိုက်ထားသော ဓာတ်ပုံများကို ကြည့်၍တနည်း .. ငှားထားသော အပြာဗီဒီယိုများကို ကြည့်ကာတဖုံ ကမ်းကုန်အောင်ပင် ပျော်ပါးပစ်လိုက်၏။ နားချိန်များတွင် ညီအစ်မနှစ်ယောက် ပြင်ဆင်ချက်ပြုတ် ပေးသော စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ဘီယာနှင့် ကောင်းကောင်းနှိပ်သည်။ .. နှစ်ရက်လုံးလုံး အိပ်ပင် မအိပ်ပဲ လောကစည်းစိမ်ကို ကောင်းကောင်းကြီး ခံစားနေလိုက်ကြလေတော့သတည်း ။ (ပြီးပါပြီ) အားပေးကြသူ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်လျှက် ...